

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

US

B 103

in fransena
Cattana

maara

de

2

op de breed

Gregorio 182

EEN NIEUW
BUNDELTJE

Uitgekipte Geestelyke

GEZANGEN,

Ten Dienst aller

BOND, EN GUNSTGENOTEN
VAN JEHOVAH, DEN DRIE-ENIGEN,
EN ALGENOEGZAMEN GOD;

Opgesteld door verscheide Goddyugtige
ZANGERS en ZANGERESSEN;

Op Nieuws Vermeerdert met een

AANHANGSEL,

Van Veele

DIERGELYKE GEZANGEN;

Waar van zommige noyt te vooren Gedrukt zyn.

Zevende Druk, van voorgaande Drukfonten door een
Liefhebber van Geestelyke Gezangen gezuiverd

Te DORDRECHT,

Gedrukt by Johannes 't Hooft, Boekverkooper c.
de Dooystraat by de Delfse Brugge. 1731.

V O O R B E R I C H T

Aan alle, byzonder aan de Godvruchtige

Z A N G E R S en Z A N G E R E S S E N.

HEt zoude, onzes oordeels, nutteloos zyn, het oud gebruyk, en de groote nuttigheyt der Geestelyke Gezangen, en Liederen breedvoerig aan te toonen; niet alleen, om dat zulks van zeer veele voortreffelyke Mannen, die wy niet verbeeteren kunnen, nog willen voor ons geschied is; en het door de Heylige Zangstukken en Psalmen in des Heeren onfeylbaar woord voorkomende, buyten bedenking is gestelt; maar ook, wyl elk Godvruchtige by ondervinding het nuttig gebruyk der zelve kent; waarom van tyd tot tyd Veele van zodanige Gezangen, en Liederen door Mannen van verscheyde Talenten (de Vrouwen niet vergeten zynde) in de Kerke Gods zyn te voorschyn gekoomen; die met veel stigting en ziels-nut alomme in gebruyk zyn.

Hier benevens laaten wy ons niet in, om het nodig bestier te geeven tot het *regte* gebruyk van zodanige Gezangen en Liederen; nogte ook om elk te waarichouwen, van zig dog wel te wagten van de Heylige Psalmen daar door eenig gezag te onttrekken, of dezelve te stellen agter 't geen van feylhare Menschen is voortgebracht: en gawe God! dat door de minvloeyende beryming van gemelde Davids Psalmen, daar geen aanleyding toe gegeven wierd, gelyk de Heeren van *Till*, en byzonder ook *D'Outreij* en andere voorheen daar al over geklaagt hebben. Dog wy mel-

den daar nu niets van , om dat al het geen tot 't regt gebruyk van die Gezangen behoort, van gemelde opstellers mede overvloedig vertoont is; behalven , dat het klyne bestek dezer Voorreden zulks niet zoude toelaaten.

Insgelyks agten wy het onnodig, u lieden te zeggen, dat dit Bundeltje van Geestelyke Gezangen daar toe het ligt geenzints zag, nog ziet, om de Gezangboeken, daar het uyt getrokken is, ten onbruyk te maaken; maar alleen om de geene die tyd, en geld ontbreekt, hier dóót eenigzints te hulp te koomen.

Dat nu dit Bundeltje niet onaangenaam zy geweest, blykt uyt de veelvuldige vernieuwde uytgaaven van het zelve in weynige Jaaren voorgevallen; gelyk het nu wederom voor de *zevendemaal* te voorschyn komt; waar omtrent wy niet konnen na-laaten, u Lieden te berigten.

Dat op het verzoek van den Drukker alle de feylen, zoo met de spel- als digtkunde strydig, en die in de vorige Drukken tot hiet toe noyt regt verbeterd waaren, als ligt uyt vergelyking van d'eene met de andere zal konnen blyken, in deze Druk, met alle mogelyke nauwkeurigheid, door een Liethaber der Heilige Digtkunde, zyn weggenomen; gelyk ook veele regels, die geheel uytgelaaten waaren, zyn ingevult; en, daar geen zin van te maaken was, verstaanbaar gemaakt; zoo dat de Drukker zich vleyd, dat deze Druk in keurigheid alle de voorgaande overtreffen zal. Zullende hier agter nog een Register van Drukfouten (door onagtzaamheid van den Letter Zetter ingesloopen) tegen de Digtkunde strydig, te vinden zyn.

Voorts zyn hier, met voordagt verscheide Gezangen, behoorende tot die van *A. van Loo*, uytgelaaten; gelyk zulks in alle voorgaande, (behalven in de laatste Dordrechtse zesde Druk,)

V O O R B E R I C H T.

ook gefchied is; zynde egter de beste hier ingelafcht gebleeven, en'er, behalven de voorige, weder Nieuwe by gekoomen; die den Drukker van elders ter hand gefelt, en van welke 7 à 8 noyt te vooren Gedrukt zyn; die men gezamentlyk by den anderen geplaatst heeft.

Om de Exemplaaren van voorgaande Drukken niet t'eenemaal ten onbruyk te maaken, heeft men niet dienftig geoordeelt eene nieuwe fchikking dezer Gezangen te maaken: behalven dat zulks niet wel mogelyk is, ontrent een Werkjé, als dit is: ook zullen de twee Bladwyzers of Regifters het gebruyk van dit Bundeltje te beter konnen bevorderen,

Wy zouden nog wel veele andere Gezangen hier, en daar konnen uytgekipt hebben, maar dat zoude het oogmerk van een *klyn* Bundeltje te buyten gegaan zyn.

Wy konnen dan niet nalaaten, om elk Zangliovende, maar voor al elk *Godvruchtig* Zangliovende Leezer, (want deeze laaste zullen'er byzonder hun voordeel mede konnen doen) te nodigen, en op te wekken tot het gebruyk van dit ons Bundeltje; daar zoo veele dierbare ftukken, betreffende het waare wezen van onzen Godsdienst, en het innige Chriftendom, by wyze van Gezangen en Liederén, in vervat zyn. Hier in zult gy verneemen wat de drie-eenige God, uwe Verbonds God, van alle Eeuwigheid gedaan heeft, en wat hy door de tyd heep tot in alle eeuwigheid doen zal tot volmaking van Uw geluk. Hier zult gy Jezus, in ontdekt zien, de luft, de rust, 't vermaak, ja eenig al uwer zielen. Hier zult gy den gantschen pligt eenes Chriftens en waar Bondgenoots, ja allerlye, en dus ook uwe gefaltens 't zy droevige, 't zy blyde, &c. levendig in verneemen. Maak'er derhalven, ondergefchikt aan Davids dierbare Zangftukken, veel uw gebruyk

VOORBERICHT.

van. Zoek den Heere, 't zy alleen, 't zy met mak-
kanderen te zingen met veel aangenaamheid in
uwe herten. Tragt het te doen met veel heyli-
ge aandacht, inspanning, en yver onder een op-
zien tot de ziel verheffende bewerkingen van des
Heeren Geest, dien gy tot het *wel zingen* niet
min als tot het *wel bidden* nodig hebt. Wierd de-
ze heylige, en heuglyke werkzaamheid in deze
dagen veel behertigt, en betragt, gewisselyk zou-
de'er meer van God gekent, ondervonden, en
vertoont worden; men zoude meer den zaligen
Hemellingen gelykvormig zyn, meer van den He-
mel genieten, en meer voormaakten van die eeu-
wige Hallelujahs ontfangen. De Heere doe zulks
in deze duytere geestelooze daagen in veelen
openbaar worden, Amen het zy zoo.

NAMEN DER
DIGTERS EN DIGTERESSEN.

Welker Gezangen hierzijn by een gebragt.

N: BARENTSONIUS.

P: VAN BOEKHOVEN.

M: VANDER DELIEN.

M: H: D' ORVILLE.

W: D' ORVILLE.

G: GALDENUS.

A: G.

F: VAN HOUTEN.

J: HUUR.

ROBERTUS IMMENS.

H: KRAMER.

MAURITS MAGWITS.

MONTANUS.

P: M.

J: SAPPIUS.

J: VAN TOLL.

G: TUYNMAN.

A: VAN VIERS.

W: VELINGIUS.

VOLLENHOVEN.

G: J: WITS.

M: WITZIUS.

P: VAN ZORGEN.

En meer andere, waar van de Antheuren niet
aangetekent, of niet bekend zyn.

BLADWYZER

Van de Tituls der

GEZANGEN.

A.

- A**n de blinkende Morgensterre, dat hy zyne
opgang verhaafte. *ô Morgenster.* Pag. 162
Aan een Ziel die niet durft naderen tot het Avondm.
ô Twijffelende Maagt. 54
Aanspraak aan een afdwalende ziel.
Mijn drooze ziel laat u bog lofhen, 94
Avond-Gebed. *ô Grootte God die alles Cr.* 10
Avond-wensich tot de Zonne der Geregtigheid.
Het dagh-licht is verdwenen. 11

B.

- B**ede om inbreuk van de stroomen des levendigen
waters. *Ik om oceaen van ongemete goetd.* 141
Boetveerdige gedagten in tyd van krankheid.
Dopt begonnen eentwigh wesen, 207

D.

- D**E Hemelsche Arend, zyn vlugt spoedende na
't doode lichaam. *Alles bind ik vol elende.* 42
De regte pligt eens Christens.
Zeer heilig / heerlijch / wijs / alwaardig. 73
De volmaakte Jezus, zyne lievelingen volmakende.
Zoete Jesu zult're zoetheit. 154

Blauwyzer van de	TITULS &c.	
De Mogentheid van Jezus Herders-Staf.		
Op had van ouds de	groote Schapenherder.	159
De raad des Vredes.		
Het hoogst volmaakt noodzaak'lyk wesen.		191
De hoogste volkomenheid van een Christen, door een arm Man aangew.	Wel aan o Christen volk	199
De geestelyke Pelgrim.		
Woe zingt een Pelgrim in dit leven.		234
De geloovige treurige Zions vertroost.		
Is dat de grond o Zion.		267
De Koninklyke Harp, of Lof van Davids-Psalmen.		
Wie David poogt te sichten na zyn hoon.		269
De geestelyke Vergenoeging.		
3 Gemenzaam hemels leven.		282

E.

Een benauwde ziel klagende over hare dieldood vyanden.	Woe werd mijn ziel zoo zeer besp.	13
Een ademhalende ziel uit 't midden van hare bezoe-	kingen tot God yliedende. Wat is 't mijn ziel,	28
Eenzaam Gepeins, onder den sommer van 't Ge-	boomte. Meer Jesus / Leven / Licht &c.	46
Een Gezang van Lutherus.		
Verheug u liebe Christen Schaar.		146
Een Gebed tot Jezus, van een zukkelende ziel.		
Ach my dat ik zoo lange tyd.		152
Een ziel in 't gevoel van Gods goedheid.		
Ik heb nu eens gevonden.		156
Eens Christens kommerloosheid in bekommernissen.		
Mijn God wat is de ziel in een gewenschte staat.		196
Een stille en gelatene ziel onder des Heeren han-	delingen. Een ziel die werken wil en leven.	219
Een begeerte om ontbonden te zyn, en met Christus	te wezen. Ach heb ik nog mijn begeren.	239
Een yverig voornemen om alles tot Gods eer te	doen. Wat ik denke / lees / of schrybe.	284

Ebed tot Jezus. Ulesie Jezus mijn beminde.	35
Geloofs-aandagt, op Openb. 3: 11.	
Volzang volk / het welcke God,	254
Genadig regt.	
Ja zie doo; Jezus bloed een baan.	176
ods Herte, Mond, en Hand.	
Die dingen troosten 't herte.	180

Erkalmte van een liefhebber van Jezus.	
Hoe het gaat of niet en gaat:	143
et vermelden van den name des Heeren.	
Opnopt / & nopt volprezen Met:	57
et eeuwigheids Lied.	
Wanneer dees tijd Goddijn.	44
et Christelyk Maagdenvercierzel.	
Van God alleen haat stouwe te geben.	204
et aankleyent zien op zig zelfs en Jezus.	
Mijn siel hom laat ik doo; den Heere.	212
et hinken op twee gedagten, over 1 Kon. 18: 11.	
Belaas hoe jammerlyk word. &c.	257
et weergalooze goed voor die den Heere vrezan.	
Och hoe heerlyk en begeerlyk.	127

Jezus beschouwt in zyne volheid.	
Welzandig Jesu zoet.	119
anige Zugtingen, van eene geestelyke verhemel-	
de ziele. Zeg Jesu / zeg hoe lang / &c.	161
zus troostlied aanden klagende beweender, &c.	
Medogende beweender.	166
zus Herder.	
Die Jezus tot zyn Herder heeft.	172
zus het waare Zielensteunzel.	
Hoe lieflyk is het als de ziele mag berkeeren.	248
anige Ziels uyboezemingen van een Christen,	

der G E Z A N G E N.

roemende in Gods verbond.

Wch doe genoeglijk / en hoe heerlijk.

K.

K Lagte en gebed tot Jezus in 't naderen tot zyne Tafel. **Mijn waarde ziel / &c.**

Klagte over de aanklevende verdorvenheid.

O djoebig ongebal.

Klagte over den Kerkewist.

O de heerschezugt van den Wijtchjoon.

L.

L ieffelyke Zieldwang, of intigige Hertstogten, &c.

O Jezus wat is 't dat u drijngt.

Lied van het ik. **O** ik / o ik..

Liefde Lied. **Mijn Jezus soud ik u / &c.**

Lof der geestelyke Zielzigtion.

't Lezen van dees Zielen zigten.

M.

M Orgen Bedezang.

't Die de Zon bestraalt de kimmien.

Morgenzang. **W**eer hoe zal ik 't A vergelden.

Meditatiën over het Lyden Christi.

Weerde ziel 't is hebben tijd.

Meditatiën over de vervalte Kerkstaat.

O dooze zielen laber.

Memorie of ziels opwekking tot volstandigheid.

Woep aan mijn ziel.

N.

N iet dan Jezus.

Augustinus ging eens ziften.

O.

O pwekking van een moedeloze ziel.

Wel hoe mijn ziel hoe dus ontloft.

verleg van heerlykheid, en genade.	
Verhef u ziel zie daar Gods Thoon.	110
Opwekking tot een trage ziele.	
Wel op mijn trage Geest.	121
p 't eenzaam leeven eens Christens.	
't Afgezonderd eenzaam leeven.	218
p Jezus lyden.	
Dochmaakte Hetsland groote Huld.	227

P.

Print van een naam Christen.	287
Print van een waar Christen.	288
Print van een beproeft Disgenoot aan Jezus tafel.	290

S.

Werelds woeling.	
Wie 't aardse gewoel en wandel regt bezocht.	181
cheydbrief aan de zonde.	
o Heere God mijn Schepper als ik denk.	205
amenpraak tusschen een leevend Christen, en de doode Wereld. Wel Wereld staet wat aan een zp.	230

V.

Vreugde Lied van een vertrooste ziele.	
Lust eenig hart ondergt / &c.	
Verhoog van 't uytdrukkelyk verbond maken met God. o Heere God mijn Schepper / och ik ben.	184
Vreugde-zang der Bruid Christi.	
Mijn ziel nu vlyghst zingt.	247

W.

Weeklagten door Zions Liefhebbers, over de dood van J. v. D. Haar, beantwoord door Zions Bruydegom. Jehova Zions zoon.	98
---	----

Z.

Ziels worteling, en overwinning na het Avondm.	
Eplaat wat ramp.	

der G E Z A N G E N.

Zielen-zugt tot Jezus.

o zoete Jezus wannert zal het wezen.

Ziels-verzugtingen.

o groote Herder der verdmaalde Schapen/ &c. 56

Ziels-oeffening in diep verval by geleentheid van

't Avondmaal. De tijd gelaacht na weer mijn

doode ziel. 60

Ziel-zugtingen. o Wel fonteyn van 't klare/ &c. 74

Ziele-zugt van een verleegen Christen.

Is'er nog o groot ontfermer.

Ziels-uitgalming van een ganschen onbloomte ziel 77

Ach mijn Dogn mijn Heberhodren. 12

Ziet het Lam Gods.

Wie heeft'er een vergeestelij oog. 16

Ziel-zugtingen om Gods zaligmakende genade be

werking. Albezittend / ligte Vader. 17

Zugt eens Christens na ontbinding;

Waarom zoud ik niet vermaken. 21

Ziels-bemoediging tot het Leven op de belofte

Gods. Beloften op de ziel gepast. 25

B L A D W Y Z E R
V A N D E
G E Z A N G E N

Waar in de eerste regels werden uitgedrukt

A.

A An God alleen haat trouw te geben.

Ach my dat ik zoo lange tyd.

Ach had ik dog mijn begeeren.

Ach hoe genoeglijk / en hoe heerlijk.

B L A D W Y Z E R

Ach mijn Zorg mijn Uitverhooren,	123
Albezittend' ligte Vader.	177
Alles bind ik vol elende.	43
Augustinus ging eens zisten.	148
Ec Afgezonderd eenzaam leven.	218

B.

Beloften op de ziel gepast.	252
-----------------------------	-----

D.

DE tijd genaakt nu weer mijn doode ziel,	60
Die Jezus tot zijn Herder heeft.	172
Die dingen troosten 't herte.	180
De heerschzucht van den Wijterkzoon.	265

E.

Een plaats wat ramp / ach wat elende?	19
Een ziel die werken wil en leven.	219
Een maakzel Gods in schijn Ec.	287
Een maakzel Gods daar goud Ec.	288

G

Ghad van ouds o grote Schapenherder.	159
't Genoegzaam hemelsch leven.	282

H.

HER hoe zal ik 't u vergelden.	7
Hoe werd mijn ziel zoo zeer bespongen.	13
Heer Jezu lebens ligt ja eenig al.	46
Hoe het gaat of niet en gaat.	143
Heelmeester Israels.	174
Helaas hoe jammerlijk word Ec.	257
Het hoogst volmaakt nootza'hlijk. Ec.	191
Hoe zugt een Pelgrim in dit leven.	234
Hoe lieflijk is het als de ziele mag verheeren.	243

der GEZANGEN.

I.

I S'er nog δ groot ontfermer.	79
J ehova Zions Zon.	98
I h heb nu eens gebonden.	156
I h zie dood? Jezus bloed een baam.	176
I s dat de grond δ Zion van uw weenen.	267

K.

K zie de Zon-straale de hemmen.	3
kom Oceaen van ongemete goedheid.	141

L.

L Jette Jesu / mijn beminde.	35
Lust eenig hart ontleegt van alle konner.	91
't Leezen van dees zielen zugten.	123

M.

M edogende betwender.	166
Mijn waarde ziel hoe dus ontstelt.	151
Mijn Jezus zoud ik δ voortaan niet minnen.	75
Mijn dwaze ziel laat u dog lofken.	96
Mijn God wat is de ziel in een gewenschte staat.	169
Mijn ziel kom laat ik van den Herre.	112
Mijn ziel nu hoflyk zingt.	247

N.

N oopt begonnen eeuwig wezen.	207
--------------------------------------	-----

O.

O Groote God / die alles wat'er leeft.	10
\odot mijn ziel wat zoete tijden.	25
\odot Jesu wat is 't dat δ dzingt.	31
\odot nopt / δ nopt / δ nopt volprezen Heer.	37
\odot zoete Jesu / wanneer zal het wezen.	51
\odot I h / δ I h.	53
\odot twijfelende Maagt.	54
\odot groote Herder der verdoemde Schapen	59

⊙ Deyfonteyn van 't klare zult'ce zep.	70
⊙ Morgenster veel blanker als de Maan.	162
⊙ Doore zielen laber.	164
⊙ Heer mijn God / mijn Schepper ag ik ben.	184
⊙ Dyoebig ongebal.	189
⊙ Heere God mijn Schepper als ik denk.	205
⊙ Och hoe heerlijk en begeerlijk.	275

R.

Roep aan mijn ziel; toep aan.	286
-------------------------------	-----

V.

Verhef ik ziel sie daer Gods Throon.	110
Verheng u liebe Chyften Schaar.	148
Volmaakte Vrijland groote Veld.	227
Volzaalig Volk / het welke God.	254

W.

Waarom zoud ik niet vermaaken.	261
Wanneer dees tyd Goddijn.	44
Wat is 't mijn ziel hoe dus ontstelt.	28
Weg wereld staat wat aan een zp.	230
Weerde ziel 't is heeden tyd.	129
Wel op wel op mijn trage Geest.	121.
Wel aan o Chyften Volk.	199
Wel hoe mijn ziel hoe dus ontstelt.	108
Wel zalig Jezu zoet 't booz al ik wultverhooren.	119
Wie heeft 'er een vergeestelijc oog.	168
Wie 't aardjs getmoel en handel regt hebjoed.	181
Wie David poogt te steeken na zijn kroon.	269
Wat ik denke lees of schrybe.	284

Z.

Zet heijlig / heerlijk / wijs alweerddig.	73
Zoete Jezu zult'ce zoetigheid.	154
Zeg Jezu zeg hoe lang / Et.	161

MORGEN BEDE

Z A N G.

Pſalm. 63: 2. O God, gy zyt myn God, ik
zoeke u in den Dageraat.

Stemme: Als een uitgestorren Balzem.

Of: Ziele die geneygt tot lieven.

Of: Menuet de Proserpine.

1. **Z**ie de Zon beſtraalt de Winnen-
Maet zyn heug'lyk Morgen-Ligt /
En verdyſt uyt ons gezigt
Daare nagts ſikk donk're ſchimmer

Op mijn logge ziel! dit's lof
Tot des Heeren dank en lof.

2. **I**kom mijn Morgen-Offer leggen
Op die goude Reuk Altaar /
Dat het God geballig waer!

Ikom **I** dank! **O** Vader zeggen /
Dat gy my waer hebt betwaakt /
En uw goedheit nieuw gemaakt.

3. **H**oort en ſuymeren uw oogen /
Croone Moeder: dat uw volk:
Als door uwe hooren en wolk
Vellig / zhet ſlapen mogen;

Als uw zonn hen zoo bevaart
Dat geen quaad ſijn bederbaart.

4. **V**leſcht de Duſſel om ons henen /
Sluyp de peſt in duſſternis /
Zo'er hange macht ſchyn is:

Al dat onheil is verdwenen /

- Als gij met uw oog maar tweekt;
 Wijl geen ramp dan naakt of krenkt.
5. O Mijn Ziel! wilt steeds erkennen
 Al wat u de HEERE doet;
 Dat gij hem geen quaad booz goed
 Moogt vergelden / maar getuimen
 Zo aan hem en zijn gebod /
 Dat hij weder zij Uw GOD.
6. Immers had gij / Heet / rechtvaardig
 Weggenomen / onbetwagt /
 Myne ziel boozleden nagt:
 Ja 'k beken / ik was het weerdig /
 Dat mijn deel was in de kuil
 Vol van knerssing en gesuil.
7. 't Is nu dag / dies moet ik werken /
 Eer de nacht des doods genaakt /
 Als men 't werken eeuwig staakt /
 'k Moet nu tijd en stont opmerken:
 'k Moet zoo bezig zijn / dat Gij
 Moest vind dat ik ledig zij.
8. Op dat werken volgt het rusten:
 Op die rust het werken weer /
 Tot de dienst van onzen Heer /
 Met vernieuwde hzage en lusten /
 In de dag der eeuwigheid:
 Daar men nimmer nagt verbeid.
9. 't Is nu dag / 't past dat mijn handel
 Nagt en duisternis verzaak' /
 Dat ik nught' ren. ben / en waak':
 't Past nu dat mijn gantsche wandel
 Zij als een kind van 't Ligt /
 Altijd booz Gods aangezigt.
10. Leeb' ik onder duistertingen /
 Onder kind'ren van de nagt /
 Bij een hzom / verdraakt geslagt;
 Sterker moet mijn licht doordringen /
 En zoo schijnen meer en meer /

B E D E - Z A N G .

Dat het stek' tot Vaders eer.

11. Laat derhalven dog Uw steun /

Zonne der gerechtigheid /

Die genezing van U spreid /

Innig in mijn ziele dalen :

Morgenster ga op in my /

Dat ik ligt in U mee zij!

12. Dat uw Geest my leid' enleere /

Na den regel van uw woord :

'k Ga van ligt tot ligt dan voort :

'k Zal my nimmermeer dan keeren

Van het regt' en enge pad /

't W. ik ons hengt ter Hemel-stad.

13. 'k Wil tot mijn betoep nu treden /

Om in 't aanschijns' zweet mijn brood

't Eten / zo Op eens gebod :

Geef my weer mijn noodhuzt heden /

En vergenoegen met mijn deel /

't Zp het weynig is / of veel.

14. Dooyder mijner handen werken :

Zegen Heer al mijn bedrijf /

Dat het in uw gunst beklif /

Laat dog uw genâ my sterken.

Willen werken / geef het al /

Dat het aan U welgeball'.

15. Laat Uw Eng'len my zo dragen

Dat mijn mond / of hand / of voet /

Wanstoot / striks / nog kuil ontmoet :

Dat ik vry blijf van de plagen /

Die my anders onderwagt.

Treffen zouden eer ik 't dagt.

16. Laat geen zonden my verrassen :

Roed my / Heer / voor schaaden schand :

Dat my met de rechterhand :

Laat Uw Zoon mijn schult afwaassen /

Dat ze tusschen U en my

Nimmermeer een schel'stunne zij.

MORGEN BEDE-ZANG:

17. 'k Zal dan dezen dag bekeken;
 Mij een dag van Zaligheid:
 Onder uw getrouw gekeid /
 'k Zal U dank en eere geeven /
 Zo Op / HEERE, waardig zijt:
 Deze dag, en alle tijd.
18. 't Geen ik heb voer mij gebeden /
 Laat dat ook geschonken zijn
 Aan al d'uwten / en de mijn:
 Want wy zijn malkanders leden.
 Stort alom uw zegen: ja
 Om mijn vrand zelf genâ.
19. Die Op't roer van Land of Kercken
 Hebt gegeven in de hand /
 Ider na zijn Wrapt en stand;
 Laat uw Geest hen zo bewercken /
 Dat ons heil gestadig groep'
 En in vaste welstand bloep'.
20. Bouth dog Ziogs schoone muuren:
 Breek de Doozten van de Del:
 Babels spitzten neberbel:
 Laat uw Kerk het al verduncken
 Wat met herte / mond of hand /
 Tegen uwe Schaar zig kant.
21. Doet het bloedig zwaard opsteken:
 Water / honger / pest en vrand
 Weer van Huis / en Stad / en Land:
 En wat meer ons mocht ontbreken /
 Bidden wy U al te zaam
 Om Uw Zoons wil / in zijn Naam. AMEN

CAROLUS TUINMAN.

MORGEN GEZANG.

PSALM. 5: vers 4.

's Morgens, HEERE, zult gy myne stem-
me hooren, 's Morgens zal ik [my] tot u
schikken, ende wagt houden.

Op de Wys: Van den 77. Psalm.

Of: Boliphemus aan de stranden.

1. **H**eer hoe zal ik 't U vergelden /
En met lof genoegzaam melken
't Goede / dat my desen nacht
Dooz uw hand is toegebjagt:
Jesu Christi / Heer der Heeren /
't Zal U / prijzen / U vereeren:
Want gy na uw goedigheid /
Mynne Grotz / en Schuilplaats zijt.
2. **G**y beschermt de Israelliten /
Die laat gy uw gunst genieten /
's Morgens / 's avonds / en by nacht /
Houd gy over hem de wagt /
Gy weet hem vooz ongelukken /
Te bezijden / weg te rukken
Hij des Satans loofe strik /
En des doods benautode schrik.
3. **G**y laat over hem niet komen /
Dat des Werelds kind'cen schijnen /
In het donker zijt gy haar
Ligt / en als een Benhelaar
Gy wilt uwe Eng'len geven /
Hun tot dienards in hun leuen

MORGEN-GEZANG.

Want hun tog de zaligheid

Ik belooft en toegeleid.

4. 'k Had my tot de rust begeben /

En gy zijt my by gebleven /

Gy hebt over my de wacht

Daarw gehouden in den nacht:

Wien arm is my een wapen /

Gy dat ik gerust zou slapen /

Gy hebt tot my in die tijd /

Wien bleugel uytgebeyd.

5. Gy waard aan mijn regter zijde /

Als ik my te slapen leide /

Jezu's morgens vond ik by

Onderscheidelyk by my /

Gy doecht over my de zorgen /

In het duister / en verborgen /

Du zie ik het Morgen-licht /

En met een uw aangezicht.

6. Och! wat zal 't een zoet ontwaaken

Dooz my zijn / als al de zaken

Zullen worden opgeregt /

Als uw Woord ons heeft gezegt.

Als ik werden zal versadigt /

En ten volken tegenadigt /

Dooz uw heerlyk aangezicht /

In wiens ligt ik zie het licht.

7. Heere Jezus hoog geprezen /

Ik zal dan reutwig by U wesen /

Dienen U daar gy nu zijt

In volkomen heilichheid.

Ach! hoe voel ik het verlangen

Mijne ziel geduurig prangen.

Ma dat schoone Koninkryk /

Nergens is'er zyns gelijk.

8. 'k Moet een kleine tijd nog wagten /

Weinig dagen / weinig wagten /

Oventwel 't valt my zeer lang /

MORGEN-GEZANG.

't Dalt mp bitter / 't dalt mp bang:
Dogsang wil ik H. na waarden
Eeren / 't'wijl ik ben op aarden /
't Werk dat gp. nog hebt vooz mp
Wil ik doen met herten bly.

9. Een ding wil ik maar begeren /
Wil mijn Bede niet afperen /
Werk op 't geen ik tot H. seg:
En niet smeken vooz H. leg:
Laat geen ongerechtigheden
Mp verlokken / nog vertreden /
Doet mp mijden alle kwaad /
Volgen utwen wijzen raad.

10. Op die zyt zeer goedertieren /
Wilt mp in utwe wegen sieren /
Op zyt tog mijn heerlijk lot /
Mijn heil is in H. by God.
Wilt mp tog ten besten raden /
Leiden op uw zoete paden /
Op zyt by mp vooz en na /
Waar ik zit / of waar ik sta.

11. Houd mp af van mijne zonden /
Zoo werd ik oprecht bevonden /
Maak mp nedig ende zagt /
Da uw boozheid / dooz uw kragt /
Geef / dat ik in 't ligt kan wand'len /
In oprechtigheid alles hand'len /
'k Zal dan zyn in H. verheugt /
Spjngen op van enkel vzeugt.

12. Als gp. mp zukt kragt toezenden /
Zal geen zonden mp meer schenden /
'k Mensch te tressen haren hof /
Datze nooit meer stonden op /
'k Hind mijn ziel ook zeer genegen /
Tot uw Wet / en tot uw wegen /
Dit is by mp vastgezet / ogle
Dartoe te letten op uw' wet.

A V O N D - G E B E D .

17. 'k wil u geven al mijn krachten /
 Al' mijn woorden en gedachten /
 Tot uwer eer / 'k wil op u staan /
 Kleven u gedurig aan.
 Geeft die mij en al uw kind'ren:
 Van de nijd'ce tot de mild'gen /
 Die u bligtig roepen aan /
 Om in uwé Wet te gaan.

M. J. Koelman.

A V O N D - G E B E D .

Psalm 4. vers 9.

Ik zal in vrede'tzamen nederliggen ende slapen; want
 Gy, O Heere, alleen, sult my doen zeker wonen.
 Op de Wps; Van den 116. Psalm.

1. O Grote God! die alles wat'er leeft /
 Dooz uwre magt en sterke hand behoedet /
 En ook zeer mild niet dank en spijze voebet /
 Ja alle goed naar ziel en lichaam geeft.
2. Wy danken u voor uwre goedigheid /
 Dermids gy ons (onwaardige) gestadig /
 Dooz uwre gunst en zegen zeer genadig /
 Als Schaepjes / in de vette wei de leet.
3. Want gy, O Heer! hebt ons nu dezen dag /
 Dooz ongeluk bewaart en ook gegeven /
 Dat wij te zaam in goede vrede leven /
 Zoo dat (dooz u) geen byand ons vermag.
4. Dog wij / in plaats van wate dankbaarheid /
 Uw goede gunst met zonden steeds beloonen /
 Waar dooz wij ons aan u ondankebaar toonen /
 En zeer vertoornen uwre Majesteit.
5. Maar tred, O Heer! met ons niet in 't gericht /
 Wilt met uw Geest tog minner van ons schelden /
 Laat die by daag ons in uw paden leiden /
 En ook des nagts ons zijn een heilig licht.
6. Wy bidden u / bewaar ons dezen nacht /

AVOND-GEBED.

Dooz alle kwaad / booz ongefah en schade /
 En overdek ons steeds met uw genade /
 Hou ober ons tog altijd goede wacht.

7. Opdat wy dan / als ons de slaap verlaat /
 Met alle blyt weet ons versiste leden /
 Tot lof en eer van uwen naam besteden /
 Die ons zoo mild met alle goed versiet.

8. Insonderheid waakt ober onze ziel /
 Op dat zy niet / dooz list van haer vanden :
 Gebragt werd' in des Satans felle banden /
 Of in der zonden grondelooze wel.

9. Weest gy O Heer ! betaast' in onzen zin /
 Op dat wy nu in goede vrede rusten /
 En onze ziel in uwe gunst verlusten /
 En hoort daer morgen vroeg al weder in.

10. Zoo zullen wy in alle wate deugd /
 Uw Heilig Woord / en uwen Name vzesen /
 Laat dit O Heer / ons hoogste vzeugde wezen /
 Dat onze ziel haer in uw Heil verheugd.

11. Ziet ons / O God ! in Christo Jesu aan /
 En wilt ons doch booz pdehelt bewaren /
 Op dat wy hier zo eenen schat vergaren.
 Die met ons mag tot A ten Hemel gaan.

ROBERTUS IMMENS.

AVOND-WENS,

Tot de Zonne der Gerechtigheid.

Stemme: Psalm 92.

1. Het daglicht is verdwenen /
 Dermits geen zon meer straalt /
 't Daar avond-donker daalt :
 Gaat Gy dog nog niet hemen /
 O Zonne der genade.
 Ag ! blijf, blijf by ons / Heer !

Zo 'h H maar niet onberey /

Dreze' ik geen struikel-paden.

2. 'h Zal by uw ligt dan wand'len /

Tot 't geen nooit oog hier zag.

Wat maakt den nacht een dag.

'h Zal als in 't dag-light hand'len:

En 'h zal dan nimmer wijken

Dan 't regt' en enge Pad /

Tec hoge Hemels-stad:

Ja zelf ook ligt doen bliken.

3. Is blijdschaps zon aan 't zwigten:

Is d'zoesheids avond daar:

In rampen en gevaar /

Laat maar uw aanschijn lichten.

Of 't schoon dan nog zoo duister

Van alle kanten ziet;

'h En schroom / 'h en dugt dan niet /

Blijft gp maar met uw luister.

4. En zoo 'h geen ligt aanschoutwe /

En gants in 't donker ga;

Laat up, op uw gena /

o Heilzon / dan verroutwen.

Gelyk gp eens deed schijnen

Der Ligt uit duisternis

Doet zoo van mijn gewis'

Die nebel-damp verdwijnen.

5. Egyptens duisternissen

Bedekken 't over al:

Dus sloot zich wis ten vat

Al wie uw licht moet missen.

Blinkt gp maar met uw waarheid /

O Licht-Zon! 'h weet dat dan

Geen leugens hel-rook kan

Bezwalken Hemel-klaarheid.

6. Loopt 's werelds dag op 't ende:

Is 't d' avond van de tijd:

Zoo gp maar by ons zijt:

Geen zonden / geen elende /
 In 't doeffen van de dagen /
 Nog 't slopen van het Al /
 Hoe naar / hoe vreeslijk / zal
 Ons lyken of vertzagen.

7. Is 't dagperk van mijn leven

Een avondstond gespoed /

Wanneer ik sterben moet :

Ag ! wilt my niet begehen /

Ziel-Zou niet Uw gesonker :

Als my Uw glants aanblik /

Dan ga ik onverschikt

Dooz 't doodsche schaduw donker :

8. Wat zal dan eens opdagen

Een zalig gloet-licht /

Dooz die Uw aangezicht

Hier in een Spiegel zagen ?

Maar dan zien t'aller uren

Geen avond zal daar zijn ;

Die dag en zonneshijn

Zal onberduistert duuren.

CAROLUS TUINMAN.

Een Benauwde Ziele

K L A G E N D E tot G O D ,

Over haar drie Dood Vyanden : ende den
 Heere om hulpe en bystant aan-
 roepende tegen dezelve.

Op de Wys : Van den 66. Psalm.

Of een Ders in twee Gespleten ;

Stem : Revelie vous. Of / De 10. Geboden.

1. H Oe werd mijn ziel zoo zeer bespongen

Dan mijn byanden boos en quaad ;

Ik werd van haar tot zond' gedwongen ;

Zoo dat het my aan 't herte gaat.

14 EEN BENAUWDE ZIELE

Hoe komt de Duivel doo; zijn lagers

Op altijd 't goede af te raan?

Ach Heer! ik kan zijn list niet dragen!

Hog zijne booshept tegen staan.

2. Daarom / o Heer! wil mi versterken /

En helpen doo; into sterke hand;

Op dat ik tegen 's duvels werken

Mag hebben goeden onderstand.

De Wereld vol van wittigheden /

Komt mi ook met haar boos fenijn /

Besprijngen al mijn zwakke leden:

Op dat ik ook mogt wreeds zijn.

3. Zp toond mi al haat zoet vermaaken /

Of zp mi daar toe zijgen mogt /

Dat ik mijn Heere ging verzaaken /

En dienen al dat aard's gedragt.

Wil mi / o Heer! toch hzagen geven /

Om haar te konnen wederstaan /

Op dat ik steeds in U mag leven /

En van de losse Wereld gaan.

4. Mijn eygen vleesch wil ook niet rusten:

Maar komt mi met haar gantsche magt /

Besprijngen met veel boze lusten:

Alzo werd ik tot zond' gebragt.

Ik heb / o Heere! doo; haar steken

Wel menigmaal vos; U misdaan /

En ben by na van U geweken /

En een verkeerden weg gegaan.

5. Ik ben zeer vol van zwaars wonden /

Maar doo; mijn ziel leid groote smert;

Dat zijn mijn snoode wille zonden /

Die mi zeer drukken aan het hert.

Maar ik wll mi tot Christus wenden /

Die mi alleen genezen sroet /

Hy is 't die al de zwaarc elenden

Van onze ziele wijkheit doet.

Op hem alleen wll ik dan leunen /

Op is mijn berge en sterke Dal:
 Op zal mijn zwakheid ondersteunen/
 Op is 't die 't al verzoeten zal.

6 Grote Godt zijt my genadig/
 Dat ik in Christo nacht en dag
 Mijn ceuwig Heft en roost gestadig/
 En al mijn vzeugde zoeken mag.

7. Wil my om zynent wil vergeben
 Mijn zonden die ik heb begaan:
 Op dat ik mag op nieuw gaan leven/
 En altijd u ten dienste staan.

Als dan mijn ziel van 't vleesch zal scheiden/
 Heemt my ook op in uwen Chroom:
 Op dat ik my daar mag verblijden/
 En also ceuwig by u woon. Robertus Immens.

KLAGTE ende GEBED tot JESUS.
 In het naderen tot zyne H. Tafel.

Op de Wjs: O Zalig Heilig Bechleiem;

1. **M**ijn waarde ziel hoe dus ontfelt?
 Wil tog niet langer bijben treuren/
 Die sonden last die u nu fitweld/
 Sal immers JESUS van u scheuren.

2. Al zijn uw eigen hachten zwak/
 Wil uwen roed aan JESUS klagen/
 Bezwijkte op onder 't zonden pak/
 Vertrouw om hem / hy zal het dragen.

3. Op nodigt u nu aan zijn Wjs;
 Waarom dan zo een rouw bedreben?
 Steun maac op hem; hy zal gewis
 U ook wel weder blygen geber.

4. Met recht / mijn ziele / zijt bezwaest/
 Tot deze heilighid te naken/
 Laac byp uw zonden / minst en meest/
 U djoevig en bekommert maken.

5. Maac

16. Klagte ende Gebedt tot Jezus:

5. Maar laat geen dwoeffheid meester zijn /
Wend u tot Gods Barmhertigheden:

Wat zegt der zielen Medicyn?
Hooft tog zijn woord en soete reden.

6. Op roept's niet die zijn gezond /
Maar wil der zieken herder wezen:

Heeft u de sonde dan gewond /
Die JEZUS zal u weer genesen.

7. O JESUS! 's herten troost en hzengt /
Hooft op de zielen vol gebreken /

Op dat op zoo de zieken mengd /
Doo; uw bloed waszen en ophweken.

8. Al is mijn ziel dan zeer bemozst /
Hog wil ik eventwel niet schyomen /

Tot U / o Liebe Dede Dofst /
Tot U mijn Welland toe te komen.

9. Op hebt / o Heer! uw liefd' en hzagt /
In uw vernedering betwezen /

Als peder / die hem tot U hzagt /
Doo; uw handen wierd genezen.

10. Wilt ook alzoo mijn zieke ziel /
Met allerley elend' beladen /

Oprekken vult de modder viel /
En in Uw bloed / O JEZUS baden.

11. o JEZU, CHRISTE, DAVIDS Zoon!

Ik zoo een arme blind geboren /
Buig mp boog uw Genaden Thoon.

Laat mp nu uw stemme horen.
12. Tot 't goede ben ik doof en stom /

Ach wil U over mp ontfermen /
Mijn hert is koud! O JEZUS, kom!

Wil mp doog uwen Geest verwermen.
13. Ik ben ook kreupel zwak en lam /

Om leig tot uw eet te werken /
Och! of uw hzagt van boden quam /

Om mijne zwakhheit te versterken.
14. Was ik alleen maar krank en zwak!

Maar

Maar 'k vrees dat ik ben dood in zonden
 Oog JEZUS, die 's doods prikkel brakt /
 Myn Heyland / heeld ook zulke wonden.

15. Oog Lazartis begraven lag /
 Kwaamd gp hem / JEZUS! weet verwekken
 Wil ook alzoo myn ziele / ag!

Au uit het graf der zonden trekken.

16. Ook was de gantsche wereld dood /
 Eer gp haar kwaamt in H'so' aanschouwen:
 Zou dan mijn ziel in dezen nood /

Op H mijn HEYLAND; niet vertrouwen?

17. Tot wien zou ik tog henen gaan /
 Op H alleen / bp H is 't leven.
 H zotte JESU! kleeft ik aan /

Aan H wil ik my gantschelijk geven.

18. Ik steun op H o sterke HELD!
 Die Dood en Duyvel heb verwonnen /
 Ja al de Delfche magt gebeld:

Op zult my dode 't leven jonnen.

19. Ik ga dan na uw bregde feest.
 Maar / och! daar zijn noch felle troepen /
 Die al haar kragten onbezest /
 Om ryp te sluiten / t' zamen roepen.

20. Myn eigen bleesch / zoo vol bedrog /
 Komt my aan alle zijden kwellen /
 Waar bp zig ook de wereld nog
 Verboegt met 't boos gedrog der hellen.

21. Al is 't dat zp niet gantsch mijn hert
 Van H / mijn Herder konnen trekken /
 Zp konnen egter zwaare smert /
 En ongeneugt daat in verwekken.

22. En weten dooz een loozen schijn
 Myn zinnen zeet in 't waer' te brengen /
 Om dan alzoo haat boos senn /
 Dooz all' mijn leden te vermengen.

O Trouwe HERDER! staa my bp /
 Ach! wil H over my ontfemen /

En hoor die wrede wolven my /
 Door uwe sterke hand beschermen.

24. Ik heb geen kragt / en weet geen raad /
 Hoe ik hun tegenweer zoud' bieden /

Op zyt mijn troost / mijn toeverlaat /
 In uwe armen kom ik blieden.

25. Mijn kragt is niet als pdel kaf /
 Een riet waar op men niet kan steunen :

Op zyt mijn sterke slok en slaf /
 Op **H** mijn HEILAND, wil ik leunen.

26. O JESU! het gekoochte riet
 Wilt g'p tog immers niet verbrijken /
 Het rookend' lemmer zult g'p niet
 Uitblussen / maar veel meer ontsteken.

27. Mijn's herten lamp is zonder vlam /
 Wil tog die oli daar in gieten /

Die uit Uw eigen harte kwam /
 Van 't hout des huizes tot ons blieten.

28. O Eeuwig Ligt! o klare Son!
 Wil tog mijn herte nu bestraalen /

Laat uwe stroomen / vrygde bron /
 Tog binnen in mijn ziele dalen.

29. Ik arme worm kom dan / met **H** /
 Tot **H** / o zoete JESUS; kruipen /

En nebens 's vband's Leger nu:
 Aan uwe Liefde Tafel sluipen.

30. Mijn trouwen HEILAND, laat m'p / ag!
 Maar onder uwe Tafel wezen /

Op dat ik daar de b'okjes mag /
 Welijk de hondkens / oplezen.

31. Ik ga dan heen / mijn Heyland, kom
 Wil m'p met uwe vlerken dekken /

Ik ga / maar wil mijn BRUIDEGOM,
 M'p met 'uto llesde-koozen trekken.

32. O JESU! grijp m'p by de hand:
 Zet tog mijn herte gretig open /

Op dat zoo zonder tegenstand /

Wt Balzem in mijn ziel mag loyen.

33. Ag! geef mi tog een woymke hjagt!
Laat uwe magt in zwakhed blijen/
Komt in mijn ziel die op U wagt/
En wilt daar nimmermeer uitwijken.

ROBERTUS IMMENS.

Ziels Worsteling en overwinninge, na het
genieten des

H. AVONDMAALS,

Ziende op de Woorden van de

BRUID en BRUIDEGOM,

Cantic, 3. en 5. Psalm, 18. vs. 5/6/7.

Banden des Doods hadden my omvangen, ende Be-
ken Belials verschrigten my.

Banden der Hellen omringden my, strikken des
Doods bejegenden my.

Als my bange was, aanriep ik den Heere, ende
riep tot mynen God, hy hoorde myne stemme
nyt zyn Paleis, en myn geroep voor zyn aange-
zichte kwam in zyne ooren.

Op de Wijs: 6 Kersnagt schoonder, &c.

1. **E** Haas / wat ramp / og wat elende!

Waar ik mi keer, waar ik mi wende /

't Is niet als droefheid en verdriet /

Mijn vjand heeft mijn dood gezworen /

Du moet mijn arme ziel versmachten /

Om dat mijn Lieffte van mijn vlied.

2. Waar zal ik mi na toe begeben?

Ik han tog zondet hetti niet leben /

Nu 's Hemels spijze van my wijkt /
 Zal ik van doofst en honger sterben
 En moet nu alle bystand derben /
 My my! mijn droeve ziel bezwijkt.

3. Want ik geweest ben van de Gasten/
 Die ook al in de schotel tast n /
 En dronken van de zoete wijn /
 Nog zonder reine Byulofs kleeven /
 Waar tot des Konings Maaltijd keeren /
 Maar moet nu uitgeworpen zyn.

4. De Koning zond wel zijne Bodem /
 Die my ter Byulofst kwamen noden /
 En zeiden my mijn pligten aan:
 Ik meinde dat wel na te komen /
 Met my booz die tyd in te tomen /
 En dan den ouden gang te gaan.

5. Ik zal nu Hemels spijze bertwerben:
 Spreek ik / maar wou geen wereld derben /
 Die lag my af te zeer aan 't hert:
 Ik wilde wel Gods zegen smaken /
 Maar 't was eilaas! het aards vermaaken /
 Dat van my meest gehoefstert werd.

6. Ik had my in mijn eigen ogen
 Wel opgeschikt na mijn vermogen /
 En ook mijn plig zeer wel volbragt:
 Maar ag! daar waren troetel-zonden
 Die meest mijn lieve ziele wonden:
 Daar had ik niet eens op gedagt.

7. De Tafel droop van heil en zegen /
 My docht ik had Gods gunst bekyzen:
 Maar hoorde doe die naar geluid /
 Komt hier Gast laat uw herte bzyken
 Daar uw beminde zonden steken /
 Die moeten met de worstel uit.

8. Ik was hier dooz in duizend bzyzen /
 Het dagt my al te hart te wzyzen:
 My zoo booz dezen strengen band /

Dan's werelds' blygde in te topen /
 't kost in mijn pdeel hert niet kouden /
 Te miszen zoo een waarde pand.

9. Ik wilde dan zoo nauw niet letten:
 Maar ging my slegt's aan Tafel zetten /
 En dooz mijn ongewassen mond /
 Die zoete zielspijs' genieten /
 En oip op mijn herte gieten /
 Dat ongeboelig was gewond.

10. De BRUIDEGOM was nog genegen /
 Mijn steenig herte te betogen /
 En sprak / wil nu oog booz u zien /
 Zult gij de zwijnen van u jagen /
 En zult gij niet hun d'jek uitvagen?
 Zoo zal ik moeten van u blien.

11. Hy sprak nog eens kom doe my open:
 Maar neen / ik liet Hem heien lopen.
 Nu is Hy weg / eilaas! wat raad?
 Ik wilde nu wel na Hem horen:
 Maar al mijn hoop is nu verloren;
 Ag / ag wat dezolaten staat!

12. Waar dat ik kom 't gaat alles blugten /
 Een ieder sluit nu booz mijn zugten /
 Zijn oren toe / en slied my heen!
 Ik hooz al roepen weg met dezen!
 Sou die in ons gezelschap wezen?
 Hy mag de Warde niet betreen.

I. R U S T E!

13. Maar ag! het zwaarste noch van allen /
 Gods gramschap is op my gevallen /
 Die gantsch geen mensche dzagen kan;
 De Satan komt nu vreeslik tieren /
 En om mijn arme ziele zwieren :
 Waar zal ik hulpe zoeken dan?

14. Sou God niet nog genadig wezen?
 Og ja! ik heb het wel gelezen /
 Ope Petrus zoo gezondigt had /

Hoe hy des Heeren gunst en zegen /
 Dooz tranen heeft weeten gekregen /
 Wanneer dat hy zoo hagetly bad.

15. Ag kond' ik ook eens bitter wenen /
 En uit de grond mijns herten stenen !
 Want 't is een regt verbijzekt hert /
 Waar dooz des Heeren ingewanden /
 Van teete menschen liefde handen /
 En zijne gunst verkezegen werd.

16. Doe JESUS liet zijn ogen vallen /
 Op PETRUS, zijn de sterke wallen /
 Van zijn verharde hert gebold /
 Men zag toen uit zijn ogen krommen /
 Een grote bloed van tranen stromen /
 Hy was gelijk een. Is dat smekt.

17. Hou nu de Zon ook eens beschijnen /
 Hoe zou dien bliken dijk verdwynen /
 Die ik dooz mijn onagtzaamheid /
 En dooz 't beragten van Godts gaben /
 Heb om mijn zwakke ziel gegraben /
 Ja tusschen my en God gekeld ?

18. Hoe zou mijn harde hert dan werken ?
 Wat zouden daar al waterbreken
 Uitblieten ? O dat Tranenbrood !
 Zou nu mijn regte spijsse wezen /
 Dat zou mijn ziele ziel genezen /
 En helpen uit dien zwaaren nood.

19. Dat ik nu ook (als DAVID dede)
 Met tranen mogt mijn Legerstede
 Dat maken / dan zou dooz dien bloed /
 Mijn ziel (gelijk op ligte baten)
 Tot haren TROOSTER henen baten /
 En tot haar heil en hoogste goed.

20. Weg Wereld / ik wil u verlaten /
 Ho vreugde kan my gantsch niet baten /
 Nu ik mijn Lieffte missen moet !
 't Is uwe schuld / O ! pdehden !

Dat ik zo djoebig moet gaan treden /
Gp hebt up al dit quaad gebjoed.

21. **I**k wil op u niet langer blijven /
Mijn koude ziel zou boozts verlijven ;
Ach ! ik moet na de warmte toe ;
Ik wil mijn **L**ieffte weer gaan zoeken :
In alle straten / alle hoeken /
Ik ben dit pdeel krben moe.

22. **M**ijn **L**ieffte / ach ! mijn **W**elbetrindent /
Wanneer zal ik u daar weer vinden ?
Zie tog my arme aard'woorn aan !
Dat ik u eens mogt weder kizgen :
Ik zou niet na de werld kizgen.

Of ook u zoo niet laten gaan.
 23. **W**e zie ik hier in deze wijke ?
Det is mijn **L**ief / **A**ch ! ik bezwojke /
En moet van flautote kizgen neer /
Zou hp my nog met troost verzaden /
Daar ik hem ging zo stout verfmaden ?
Aeen / ik kizg zjme gunst niet weer.

24. **D**aar komt hp aan / ach hoord hem spzeken ;
Wel hoe mijn **L**ief waarom bezweken /
Kom staat tog op / ik zeg u kom /
Ik zal geen straf maar gunst gebeuren /
Daarom wilt tog niet langer treuren /
Kom kust my utwen **BRUIDEGOM**.

25. **I**k wil den dood niet der **S**ondaren
Maar wilze dooz mijn **D**ood bewaren :
En wijzen al haac schulden ut /
Ik heb gehoord uw djoebig kermen /
Daarom kom ik niet open-erren /
Om u t' omhelzen als mijn **BRUID**.

I I . R U S T E .

26. **O ! BRUIDEGOM , O ! mijn Bemide**
O ! BRUIDEGOM , die my bezinde /
kom op hier uit uw Delligdom
Om mijn misdoot met heil te lonen /

24. Ziels-worsteling en overwinninge

Hoe kostt gij myn meer liefde tonen?

Ó! Allerleefste BRUIDEGOM.

27. Ach dat ik had nu hondert tongen /

Die uwen Lof te samen zongen /

Du gij mijn ziele zoo verzaad /

Du gij mij komt zo volgh maken /

Hoe laat gij mij Uw liefde smaken /

Mijn BRUIDEGOM, mijn Coeberlaet!

28. Ach! Liefste had ik Cranen-plaffen /

Om daar uw voeten meed' te wassen /

Die dooz mijn zonden zijn gewond;

Hoe werd mijn ziel hier dooz bewogen!

Ik zouze met mijn haz afzogen /

En kuszen ook met mijnen mond.

29. Laat toch de stroomen der Genaden /

Maar meed' mijn ziel is overladen /

Op! laat de zoete Hemels vreugd /

Toch binnen in mijn herte trekken /

Om steeds mijn ziel daar op te wekken /

Tot uwe liefde en alle deugd!

30. Du gij mijn hert hebt ingenomen /

Ach! laat'er nu geen Wereld komen /

Die mij zond trekken van U af.

Ó! JESU, maak al mijn Spanden /

Mijn Zielen Moordenaars te schanden /

Uw Geest bewaart mij tot in 't graf.

31. Ik smaak nu rechte Hemel spijzen /

Die mij een zoete vreugd bewijzen /

Du is mij 's werelds vreugde lach.

Het is een pil met goud bestreeken /

Maar als'er dat is van geweken /

Zo is het niet als Stijnendraf.

32. Ik wil van Hemels spijze minnen /

Wat 's goud van buiten en van binnen /

Dat is dien wijn en zoete most /

Maar van men boedzel kan verwagten /

Want hier dooz huygt de ziele huygten /

Hoe lieflijk is die Hemel-kofst.

33. Maar Lief / ach wil my steeds aankleben
Want zonder U kan ik niet leven /

So niet uw Geest steeds in my leeft :
Soud' ik mijn nieuwe kleed beflijken

Ja al mijn hragt zoud' van my wijken /
Als iemand die geen hoofd en heeft.

34. Gun my. / mijn Lief / dees laatste bede /
Neem oeral mijn herte mede /

Bewaare het tot den laastfen dag /
Op dat ik by Gods Lievelingen

(Als zy verheugd en vrolijk zingen)
Ook dezen Lofzang brengen mag.

35. O! Heilig / Heilig / Heilig / Heere
U zy alleen de Lof en eere /

O Dyemaal groote Majesteit !
Dat ik hier met de reine Scharen

Mag uwe Heerlijkheid verklaren /

O! Heilig / in der eeuwigheid / Amen.

De Lieffelyke Vreugde van een Ver-
zekerde Ziele, smakende de Zoetigheid
van de Liefde Christi.

Luce 1: vers 46.

Op de Wijse: Van den 38. en 61. Psalm,

Of: Boliphemus aan de stranden.

1. O Mijn Ziel / wat zoete tijden :

Tot verblijden /

Om in God te zijn verheugd /

Du mijn hert wil toch opspyingen / Ik zal zingen /
Want ik zwem in 's Hemels vreugd.

2. Niet in zotte poelheden / Daar met reden /
Prome zielen t'aller tijd /

Al des Satans boze werken / In bemerkten /
En hoe dat hy haer benijd.

3. Hy komt nu al weder loeren / Om te boeven /
Mijne Ziele van dit nod /
En my uit de hand te wippen / Deze dingen /
Die my zijn zoo weerden schat.

4. Hy zoekt nu met al zijn razen /
Hijt te blazen /
Dit mijn helder Hemels licht /
En met vele schoone vonden / t'Allen stonden /
Weg te nemen mijn gezigt.

5. Om my in den strik te vatten :
Coont hy schatten /
Zeer bedrieg'lijk toegestelt /
Maar wanneer Gods Geest komt schijnen /
Zoo verdwijnen
Zy / gelijk als was dat smelt.

6. Weg dan Satan / uw gemigten /
Doen my zugten /
Weg ook Wereld's Duivels strik /
Weg mijn vles / uw boze lusten / Moeten rusten /
Al uw bzeugd' is my een schrik.

7. 't Is my al / door Gods genade /
Ziek en schade /
Wat niet na den Hemel smaakt /
Nu dat ik des Heeren zegen / Heb verkregen :
Is'er niet dat my vermaakt.

8. 't Zijn alleen de Liefde panden /
Die nog branden /
In mijn ziel en mijn gemoet /
JESUS is 't die my verhengde / Zoete bzeugd' /
JESUS is mijn hoogste goed.

9. Die Pontrijne der genaden /
Kan verzaden /
En verkwikken zielen-dorst /
En met hare reine plassen / Ook afwassen /
Zielen door de zond' bemoest.

10. Hier uit heeft mijn ziel behouden /
 Zoete stromen /
 Die zo heerlijk was verdoord /
 Maar nu weer begint te bloeijen / En te groeijen /
 Zoo dat zp weer levend word.
11. Mijn verloffer / groot van waarde /
 Heeft op aarde /
 Steeds geleden druk en pijn:
 Op / den geber aller hragtten / Moest verfmagten /
 Op dat ik mogt vrolijk zijn.
12. Ik elendig en onaardig /
 Ben niet waardig /
 Deze gunst is al te groot /
 JESUS, die mij eens zal geben / 't Geruwig leven /
 Kooftert mij hier in zijn schoot.
13. JESUM wil ik eec betwijzen;
 Ende piffen /
 JESUS is mijn zielen rust;
 Op hem staat al mijn vertrouwen / In benouwen /
 JESUS is mijns herten-lust.
14. JESUS is een Dozt des levens /
 Daar benevens
 Is hp ook die klare Son:
 Die mij komt in 't herte dalen / met zijn stralen /
 JESUS is mijn bzeugde bron.
15. Ach in dezen Welbeminnden /
 Is te binden /
 Al wat tot mijn leven dient /
 Zoud' ik nu dan droebig wezen / Ofte bzezen /
 Neen hp is mijn lieffte vriend.
16. Ik wil dan op / JESUM steunen /
 Ende Leunen:
 Want hp dooz zijn sterke hand /
 Mij zal van de Bohnen scheiden / En geleiden;
 In mijn Liebe Vaderland.

Een Ademhalende Ziele

Uit het midden van hare, zo Lichamelijke als Geestelyke bezoekingē tot Godt vliedende, en op haren Vader lieffelyk leunende.

Op de Wijs: Van den 62. Psalm.

1. **W**at is't mijn Ziel hoe dus ontsteld?
 Wat onheil is'er dat u queld?
 Wat d'juk doet u zoo innig zigten?
 Wat angst: wat smert heeft u omringt?
 Wat is 't vooz d'roeffheid die u d'ringt?
 Waar heen mijn Ziel / waar wilt g' blugten?
2. **W**at d'reeslik is toch is 't dat u jaagt?
 Waarom mijn ziel nu zoo verzaagt?
 Is God dan niet uwo trouwe Vader?
 Wat u dan kweld / en wat g' mist?
 Of dat g' zoekt? mijn ziel hier is 't /
 Hier is de volle heil'g Springader.
3. **Z**ijn niet Gods wegen u bekient?
 O! Ja mijn ziel: g' zijt gewent /
 Die nauwe paden te betreden /
 Heeft niet de grote Majesteit /
 A nu al menigmaal geleid /
 In bitterheid en tegenheden:
4. **E**n heeft ook niet zijn sterke hand /
 A altijd goede onderstand
 Ook midden in den d'juk gegeven?
 Was niet het einde altijd goed /
 En heeft u al de tegenspoed
 Niet nader tot uwo God gedjeven?
5. **O**f is'er nu een zwaarder smert /
 Een ongebal / dat u het Hert
 Meer als vooz henen hont behoutwen?
 Of zijt g' nu zoo niet verlijgt /
 Om in den d'juk Gods oerwinnet

Met troost en blijdschap te aanschouwen.

6. Staat op mijn Ziel / hou egter moed :

Ook dezen storm en tegenspoed /

Komt uit uw's Daders' Ingevanden /

Die (hoe 't ook zij in uw gewoel :

Al waart gij zelve lauto en hoel)

In teere liefde tot u byanden.

7. Gij zult nog zien met grote vreugd' :

Schoon nu de zware ongeneugt' /

Doet uwe heete Tranen-blieten /

Hoe God na ongemeene smert /

Ook ongemeene troost in 't hert

Van zijne kinderen wil gieten.

8. God is tog immers' uwe God :

Uw heil / uw troost / uw deel / uw lot :

Uw hoog vertrek / uw vast vertrouwen :

Uw sterke Botz / uw vaste Borgt /

Uw Dader die steeds' voor u zorgt /

O Ziel! zoud gij dan nog verfloutwen ?

9. O troutwe God ! 'k beken mijn schuld :

Bergeest mij tog mijn ongedult /

Ach wil mijn zwak geloobe sterken /

Op dat ik / hoe dat gij 't ook voegd :

In uwe wil steeds' zij vernoegd /

En altijd prijze uwe werken.

10. Ik leg mijn hand' dan op de mond /

Gij zyt het die mij hebt gewond :

Uw doen / mijn Dader / is rechtvaardig :

Doet maar mijn God wat Ik behaagt :

Ik weet dat uwe hand mij draagt /

En niet en straft na ik ben waardig.

11. Ik zij dan neer en ben gerust

Want als 't maar Ik mijn Dader / lust

Mij uit de doesenis te trekken :

'k Weet dat uw magt is onbepaald

En dat ook aan uw gunst niet faalt /

Op hond en zult weer vreugd' hermitsien.

12. Maar ook mijn Vader is 't Uw wil
 Nog niet te redden; ik zwoeg stil /

Ik weet gij zigt mijn wijze Vader:
 En dat ik dooz dien druk en pijn /
 Als dooz een Hemels Medicijn:
 Mijn vaster troost en vzeugd' vergader.

13. Wilt gij / mijn God / uw aangezicht:

Mijn Ziel en Troost / mijn enig licht /
 Ook booz een tijd niet laten schijnen?
 Maakt maar mijn Vader dat altijd
 Die onberoegde tegenstrijd:
 Dog heer' mag uit mijn Ziel verdwijnen?

14. Op dat ik zoo al meerder leer

Dooz deze mid'len ik mijn Heer /
 Niet om uw gaben slechts beflimen /
 Maar (hoe gij 't Heer ook met mij maakt)
 't Zp dat mijn heer het prijs of laak /
 Dat ik mag ik om ik beflimen.

15. Als ik dat heid' re licht dan mis;

Leerd mij maar in de duisternis /
 Van eventwel op ik nog hopen;
 Op dat ik 't zp met vzeugd' of smett
 Nog egter met mijn gantsche heer /
 Tot ik mijn Vader heen mag lopen.

16. Hoe 't dan op aarden met mij staat /

Of 't na of tegen menschen gaat /
 Leerd mij dat alles willig dragen /
 Zegt gij maac tot mijn ziel / weest stil
 Mijn Kind / want dit is zoo mijn wil:
 Dit is uw's Vaders welbehagen.

17. Op dat ik zo met meerder kragt

Steeds na mijn Vaderland betracht:
 Om na mijn Vaderland te baren /
 Daar ik dan van de zond' hebzijd
 Ja ook van alle moelt en strijd:
 Zal eeuwiglijk uw roem verklaren.

LIEFFELYKE ZIEL-DWANG,

Of innige Hartstogten tot den Heere JESUS:

over de Woorden 2 Corinth. 5: 14.

De Liefde CHRISTI dringt ons.

Op de Wijs: Hoe schoon ligt ons de Morgenster,

1. **O** Jezu! wat is 't dat **H** drijft?

O Liefde Jezu! dat **H** dwingt?

Een woynke zoo te minnen /

O Liefste Jezu! door wat magt

Word zoo een teere ziel verkiagt?

Om my / my / te bezinnen;

Zoud 't zijn // dat mijn

Reine ziele // u hebbele /

En tot liefde /

Zoo uw lievend' hert doozgiefde?

2. **O** Jezu! neen / Genade Don!

O Soete Jezu! Liefde byn /

't Is enkel uw goedigheid:

O Soete Jezu die **H** drijft /

O Liefste Jezu die **H** dwingt /

't Is enkel liefd' en zoetheid;

Hoe goed // hoe zoet!

Hoe doozdrijgend' // hoe zieldwingend'!

Ach hoe heerlijk!

Is uw liefd'! s' is ongrondeerlik.

3. Een byete zonder eind' of maat /

Een lengte die veel verder gaat /

Als Hemel ende Aarde?

Een diepte zonder pcell en grond /

Een hoogte die nog oog nog mond /

Bereikt nog roemt na waarde /

Ach 't is // getuis!

Zoo em goedheid // zoo een zoetheid;

Daar met lusten /
 Aan mijn ziele zoet in rusten.

4. O Liefde / Liefde overgroot /
 Mijn arme ziel was levend' doot :
 Doe Jezus my kwam trekken ;
 Ja zig geheel ten besten gaf /
 Zijn leven zelfs / om my uit 't graf
 Der zonden op te wekken :

Wy riep // Ik sleep /
 'k Sloot mijn ooren // 'k Wou niet horen !
 Maar gy dzong my
 Door mijn hert : zijn Liefde dwong my.

5. Proef tog / mijn ziele / wat een goed /
 Smaak / ziele / wat u Jezus doet /
 't Is Jezus / ziel / uw Oepand /
 't Is Jezus die 't u alles geeft /
 Die niets booz u te kost'lik heeft /
 Uw hulp / uw troost / uw bijstand /
 Proef tog // zoek nog
 Meer hoe heerlik // en begeerlik
 Die beminden

Jezus is / gy zult het binden.

6. Maar ach mijn Welland / waarom is 't /
 Dat nog mijn ziel zoo verre mist /
 In U met al mijn zinnen /
 En over al en t'allen tijd :
 Gelijk gy 't Heere waardig zijt /
 Zoo knigt te beminnen :

Daar Gy 't // Dog zijt /
 Die my 't leven // Hebt gegeven :
 Gy alleene /

Soete Jezus ! anders geene.
 7. Ach ziel ! hoe zoo verkeerdt en blind /
 Dat gy niet meer dien Jezus mind !
 Dien Welland / o dien Broeder !
 Ach wat mag 't zijn ? of weet gy niet /
 Dat uw Broeder Jezus bist /

En is uw trouwe hoeder?

Hoe dan // zoo van

Zulk een hoeder // zoo een Biederer /
Afgeweken?

Doel tog / ziele / ach wilt tog bidden.

8. Ik voel / ik voel / mijn herte brand /

Ik voel / o Jezus! 'k voel uw hand.

Mijn ziele gantsch doorgraven;

o Zoete Jesu / ag! hoe zoet:

o Liebe Jesu / og hoe goed /

Hoe zoet is 't u te lieven /

Kom op // streel vop

Gantsch mijn herte // dat met smerte /

Dog blijft hangen:

Van mijn vleesch / daar 't zit gevangen.

9. Neem op mijn hert / het komt u toe:

Het is der bremde Heeren moe /

Jesu / mijn Heer / mijn Koning!

Kom tog mijn Heiland / kom'er in:

Gebie en ster het na uw zin;

Als in uw eigen woning

Ach Heer // hoe zeer /

Perst en dzingt mi // ach hoe dwingt mi

Uwe teere

Liefd' en goedheid. Ach mijn Heere!

10. Daar is mijn hert geheel en al /

Of 't wil / of 't kan / het moet en 't zal /

't Moet u mijn heiland minnen /

U liebe Jesu / u alleen /

U zoete Jesu / anders geen;

En wil 't niet / dzingt 'c bliuen /

Dzingt het // dwingt het /

Doet het zwigten, dooz u schigten:

Al zou 't scheuren;

Dzingt'er in / en 't zal niet treuren.

11. 't Is liefde dwang / 't is zoet geweld:

De niet en deerd / dat niet en queld /

Houd gp het maar gebonden /
't En vzeest niet vooz de slaverny:
Want uwe handen maken 't vyz;
Dan 't harde jok der zonden /
Waar van // 't niet kan /
Vrijheid krijgen // of 't moet krijgen:
En verlangen

Om van H te zijn gebangen.
12. Daar dan / mijn Welland / grijpt 'et aan /
En doet 'et in de boesen gaan /
't Moet uw gebangen wezen:
Daar zoete Jezu / 't vzeest geen dwang /
Hoe hard gp 't perst / 't en is niet bang:
Uw wonden is genezen /
Grijpt 'et // rijpt 'et:
Log zo innig // vyz wat blindig /
o Die nepen:

Zijn zo zoet / 't zijn liefde grepen.
13. Daar dan; mijn Heer / daar is mijn hert /
Daar is mijn ziel / die dooz H werd
Om H / tot H gedzongen /
Al zeld Gp houd vooz u een deel /
Ik zou niet konnen / 't werd geheel:
Dooz H tot H gedwongen /
Uw dzang // Uw dwang /
Is zo lieflyk // schoonze dieflyk /
Steeld mijn herte;

Ja vermooyt 'et zonder smerte.
14. 't En vzeest nog list / nog geen geweld !
Of Gp het streeld of nederveld /
Het wil H niet ontloopen;
Al boerd Gp 't weg / al slaat Gp 't doot /
Of 't leeft / of 't sterft / 't is in uw schoot /
't Zal in de dood nog hopen:
Geen nood // dien dood /
Zal het geven // 't regte leven /
Want hierom / Och!

GEBED tot JESUS. 35

Roep het steeds / o Jezu! komt tog.

15. Wanneer mijn Veiland / ach mijn Heer
o Zoete Jezu / ach wanneer /

Zal ik u eens hier boven /

Bezijd van al dien vreedens dwang :

Die mp hier valt zoo hard en bang

Met uwe kind'ren loben ?

o Daar // zal maar

Eeuw'ig schaat'ren // helder klaat'ren /

Liefde dwingt ons.

o De liefde Christi dzingt ons.

ROBERTUS IMMENS

GEBED tot JESUS:

Op de Wijs : Van den 77. Psalm.

1. **L**efste JESUS, mijn beminde

In u Heer is recht te vinde /

Groot vermaak / en 's herten lust

Heel de hope van mijn rust :

o Op schoonste aller menschen /

Laat mp noit iets anders wenschen.

Als te hebben u mijn God ;

Want dan heb ik 't beste lot.

2. Wil mp dan uw' gunste geben ;

Die is beter dan het leven :

Ja uw gunst is meerder waard /

Dan den Hemel en de aard :

Mag ik maar uw gunst betwerben :

o ! dan wil ik geerne sterben /

Geef mp dit maar / o mijn Heer !

Dit is 't al dat ik begeer.

3. Dan zal ik mp / Heer / verblijden

En verheugen v' aller tijden /

Meer dan over eenig goed :

o ! gp wensch van mijn ge

- Wil mp ook een herte geben
 Dat altijd booz **H** mag leben /
 Laat ik met mijn gantsche ziel /
 Steeds doen dat **H** wel gebiel.
4. O hoe ligt kond' op het werken?
 En mp dooz uw Geest versterken?
 Als 't **H** maar belieft / mijn God /
 Kragt te geben op 't Gebod:
 Nu mijn Heer sterkt op mijn kragten?
 Want mijn' ogen op **H** wagten:
 Mijn hert heft zig op tot **H** /
 Wil op mp dan helpen nu?
5. Wil mp tog uw hulpe tonen:
 En genadelijk beschonon /
 Als een Vader en een Vriend:
 Synen Zone / die hem dient:
 Goede God! wees niet verbolgen
 En wil mp ook niet verbolgen /
 Om het kwaad van mp begaan /
 Aan uw' Majesteit gedaan.
6. Ik verlange bzoeg en spade /
 En zie uit na uw genade:
 En na JESUS Heilig bloed:
 Heig mijn herte en gemoed:
 Laat mp daat de kragt van woelen /
 Tegen al het zondig woelen /
 Dat daat nog is in mijn hert:
 Tot mijne leet en grote smert.
7. Dat zal hier mijn Hemel wesen /
 Wilt dus mijne ziel genezen?
 O! op oorsprong aller deugd /
 O! Fonteyne aller bzeugd;
 Mag ik dat van **H** ontfangen /
 Nergens zal ik na verlangen:
 Van dat wate Dankbaarcheid:
H van mp mag zyn gesejd.
8. Van dat ik mijn gantsche leben

A ten dienst mag overgeven /

Dan dat ik mijn leven lank

A Mag geven lof en dank:

Dan dat ik my ook verbindē

O Heer JESUS mijn Beminde?

Stedds te leven na uw Wet

Die gy my hebt voor gezet.

M. van der Delien.

Het vermelden van den Name des HEEREN

Psalm 20: vers 8.

Wy zullen vermelden van den Name des HEE-
REN onzes GODS,

Op de Wijs: Van Repicavan.

- O** Noit / o noit / o noit volprezen Heer
Wanneer zal ik u zien / wanneer u zien?
Wanneer zal ik u zien / wanneer u zien?
Wanneer zal ik mijn onbersade ziel:
In 't rond verliezen? dat gy selve zijt /
In 't rond verliezen?
In 't rond verliezen? dat gy selve zijt.
- I**k heb gezien / Van uwe Heerlijkheid /
En van den onbegrijpelyken glansch:
En van den onbegrijpelyken glansch:
Die uit uw lieflijk aanschijn nederdaalt:
En het vermeerdert / mijn begeerlijkheid /
En het vermeerdert /
En het vermeerdert / mijn begeerlijkheid.
- O**nzienlijk ligt: En dog al ziende ligt /
O! eeuwig leven zelfs / schoon onbepaald:
O! eeuwig leven zelfs / schoon onbepaald:
Geheng dog nimmer dat ik wesen mag

Bp 't ligt geblindoekt / en bp 't leven dood /

Bp 't ligt geblindoekt /

Bp 't ligt geblindoekt / en bp 't leven dood.

4. Alleen volmaakt / En algenoegzaam Heer:

Wiens hoge wegen / onnaspeurlijk zijn:

Wiens hoge wegen / onnaspeurlijk zijn:

Op geef 't geloof my steeds te wezen tot

En Verregher / daar 'h H mee beoog:

En Verregher /

En Verregher / daar 'h H mee beoog.

5. Almagtig Heer?

Van d' hoge Hemel stoel /

Die schittert van uw Flon'kend Majesteit /

Die schittert van uw Flon'kend Majesteit /

Is 's werelds luster maar een schaduw van:

Kom Grote Koning by my wonen in /

Kom Grote Koning /

Kom Groote Koning by my woonen in.

6. Op zelve zijt 'd Eeuwige Werkzaamheid /

Die uit een niet 't heel al hebt op gebouwt /

En uw volmaakt bestel steeds onderhoudt:

Op Schepper zelfs zijt aller schepsels zout /

Hijt H alleen / Heer / werkt het allemaal.

Dooz H alleen / Heer /

Tot H alleen / Heer / werkt het allemaal.

7. Uw naam is raad / om dat op 't vast verstaat /

Op zelfs zijt een waaragtig God:

Uw Woord is waarheid van 't begin tot 't slot /

Op zijt getrouw tot in der eeuwigheit:

Daarom wie slegt is / loopt uw wijsheid na /

Op raad die recht is:

U Woord / 't geen op zegt / is waarheid booz en na.

8. Alwetend wijs / En wijs alwetend Heer:

Die 't listig hert alleen doozgonden kan:

Die 't listig hert alleen doozgonden kan:

Beadem my van hoog zo met uw Leer /

Wat ik mag kennen / wie en wat op zijt:

Dat

Wat ik mag kinnen /

Wat ik mag kinnen / wat ook in mij leid.

I. R U S T E.

9. O! Weerdigheid / o Gelukzaligheid

O! Eng'len wellust / blijdschap / wijsheid / hragt:

O! Dzeugde van 't menschelike geslagt /

Werd tog tot mij / of ik tot U gebragt:

In 't aardisch gewemel lust mij niet als U:

In 't aardisch gewemel /

Za zelfs in d' Hemel lust mij niet als U.

10. O! Onbevleet / o! Rein / o! Zuiverheid:

O! Duive van opregt' Eenhoudigheid:

O! Bundel van volmaakte Heiligheid /

O! Moogt mijn mond uitblazen immermeer:

Met d' Eng'len 't Heilig / Heilig is de Heer.

Met d' Eng'len 't Heilig /

Met d' Eng'len 't Heilig / Heilig is de Heer.

11. Rechtveerdig Heer:

Wien's Coorn ondraagelijk is /

Als een verteerend vier / en heete gloed:

Als een verteerend vier / en heete gloed:

Waar mee gij op de stoute Zondaars woed /

Met grimmigheid gantsch onberzettelijk:

Met grimmigheid / Heer /

Met grimmigheid gantsch onberzettelijk.

12. Uw Ogentwink / De Eng'len beven doet:

En als een wind van uw Deuze raast:

En als gij ook uit uwen Monde blaast /

Zo dat het ziddert al / en drijft / en heeft:

Laat dan mijn ziel staan onverschrikkelijk /

In Uwen naam' als /

En sterke Coorn onbertwijfelijk.

13. Wat is dat booz groot / En onghoorde liefd'

Die om een doode hond zijn Zoon dood /

Die om een doode hond zijn Zoone dood /

En aan den Spand boezemd uijt zijn hert:

Booz deze liefde alle liefd' wijkt.

Dooz deze liefde /

Dooz deze liefde alle liefde wijst.

14. O Liefde zelfs O ongemeten Liefd' :

Een afgrond diep / een grondeloze Zee /

Een afgrond diep / een grondeloze Zee /

Wie zoud' Geest' igh niet verliebet zijn :

Op zulk een liefde / die oneindig is ?

Op zulk een liefde /

Op zulk een liefde / die oneindig is ?

15. O Vader lief / Bijk in langmoedigheid /

Vol ingewanden van Barmhertigheid /

En wonderlijk vol van verbjaagzaamheid :

Ih byg' / en haak' / en zucht na uw gena /

Wanneer 'k in zonden bloedig op den weg ?

Half dood van wonden /

Duul onberbonden walg' igh nederleg.

16. O kost' igh Goud O! onwaardteek te schat

O! mildheid die noit uitgegeven is /

Man die vooz u bereid te leven is /

Ih zal het zetten op een beedlen an :

Tot hem daar niemand ongetroost komt van :

Hier 's rijker niemand /

Hier is milder niemand / als die rijke man.

II. R U S T E.

17. O goedheids Zee / En ook voldoende mee

Die maar alleenlijk draagt de naam van goed /

Die niet alleenlijk zegt / maar waarlijk doet :

Wie kend 't die niet mee dit zingen moet ;

Op is bestendig in zijn goedigheid /

In / en uitwendig /

Man die elendig zijn / in eeuwigheid.

18. O! Schoonste schoon / Schoon onberanderlijk /

Wens cantschijn is met minlijk blank en wit /

Met hapz gekruilt / en schijnen zwaard als git /

En wonderlijk bevallig dood vercierd :

Laat in' in 't baden eer 'k van liefd' versteen /

Want um Genade /

Die

Die trekt mp na de schoonheid zelver heen.

19. Heer op zijt God / Ja op zijt zulk een God
't Gelukkig / onbegrijpelijk / Eeuwig al /
En ik het zondig niet / doo; mijnen val;
Op boben woont / maar ik in 't aardse dal;
't Schoon mangel van uw heerlijk Heerlijkheer
Kost mp mijn gang wel /
En al den rang wel van mijn deerlijkheer.

20. Bied schepsels bled / buiten God lust mp niet
Op zelfs alleen zijt mijn begeerlijkheid; // :
Volmaakte noit volprezen heerlijkheid:
O Schepper / Koning / Meester / Lieffte Vriend /
Mijn ziele Woning /
Niet als uw honing bloepend aanschijn dient.

21. Zit ik of sta / Trekt mp u altijd na:
Komt tot mp in / komt tot mp in / O Heer!
En zijt 'gp eens gekomen en heerd noit weer;
Gaet noit of doet een haastig wederkeer:
Och komt toch nader tot mijn ziel bezwaard /
O Heils Spring-ader /
Of trekt mp nader tot uw Hemelwaard.

22. 't Zien in 't duister / Zal daar verandert zyn
In 't zien den luister van u zoet aanschijn:
En 't kenloos kennen waarlijk kennen zyn /
In 't Heilig Bond van Uw Eigenschappen:
'k Sta op de stappen van uw eerst besluit:
Doet m' overtrappen /
Doet m' overtrappen / dan is 't zugten uit.

23. O JEHOVAH, 'k Zing vast de zaal'ge na /
Om dat ik al in hope zalig ben;
En ik op aard' iets van den Hemel ken /
't Is tyd dat ik mp aan dit werk gewen:
'k Zing vast Hallelujah / de Eng'len na;
Hier Hallelujah /
Daar Hallelujah / steeds Hallelujah.

De Hemelsche Arend, zyn vlugt
spoedende na 't Dode Lighaam.

Marth. xxiv: 28. Alwaar het doode lichaam zyn
zal, zullen de Arenden vergadert worden.

Op de Wyse: Van den 77. Psalm.

1. **A**lles vind ik vol elende /
Waar ik buiten God mi twende

Alles is een blinkent niet:

Daar mijn ziel **H** niet en ziet /

Waar gij zyt alleen begeerlijk:

Op / gij zyt oneindig heerlijk:

Algenoegzaam is uw goet /

Onuitsprekelyk uw zoet.

2. 't Wonder van uw liefdens volheid

Heeft mijn ziel door liefdens dolheid /

Zoo ontsloken en verzet / dat mi ieder een belet /

Die niet / van de wereld eenzaam /

Spreekt alleen van **H** gemeenzaam;

En van uw bemin'lijk ligt:

Dat'er bloept uit uw gezigt.

3. Hoe meer dat ik **H** begeere /

Hoe 'k meer in mi voel vermeeren

d' Onberzadelyke lust:

Die alleen kan zijn gebluft /

Met **H** eens te zien veel klaarder

Als tot nog toe / en **H** naarder

Te beschoutwen eeuwig een;

Als met mi te wezen een.

4. 'k Ben wel zwart en zeer onleeflijk:

Waar mijn zwart is egter leeflijk /

Als met JESUS bloed getwit:

Witter als het witste wit /

Wil mi in dit bloed zoo domp'len:

Met uw Geest zoo overcomp'len /

Dat g' als ik ga booz H staan
H moogt zelver schontwen aan.

5. **Zet op mp uw Godheids-stempel/**

En bewoon mp als een Tempel:

Laat ik geener vjeemden zjn /

Ik ben d' uw / ep wees gp mijn:

Dykt uw Liefde in mp neder /

En ontfang mijn Liefde weder:

Laat het haast'lijk zjn de tyd /

Dat ik regt ken wie gp zijt.

6. **Zinc ik H heb leren kennen /**

Wil ik graag mp laten mennen:

Waar uw geest mp leiden wil /

'k Dind in H 't gezogte silt:

'k Zie in H de schoonste Schoonheid /

Og was dit steeds mijn gewoonehd:

'k Zoude binden meer en meer:

In H noit volprijzen Heer.

7. **O! Alleen beminlijk boozwerp:**

Da wiens wetten ik mijn ooz scherp /

Doe mp horen in de silt:

Alles war gp van mp wilt:

Laat vrp uw genade komen /

Als geheele Waterstromen /

Dese dyle: ziel / oog en keel /

Zeggen nimmer 't is te veel.

8. **Maar 'k verlang te zjn ontbonden /**

H te zien / berloft van zonden /

In het helder klaar om hoog /

Daar gp noit gaat ujt het oog /

'k Zal daar binden dat uw klaarheid /

Is baarblijkelijke waarheid:

Ja ook nog oneindig meer

Als ik nu verwacht o Heer.

9. **Losf mp haastlijk uit dees Kerker.**

o Volmaaktheids wijze Werker /

Dat uw Levens well op bozst /

Om te helpen mijnen doofst!
 'k krijg verdriet in 't aardse getwemel /
 'k Hijn en zigt vast na den Hemel /
 't Schip geballast met uw min /
 Blaas' uw Geest ten haben in.

10. 'k Zie aan mijnen lust geen tomen
 Booz dat ik tot U mag komen /
 Wilt op geen verlangen meer /
 Laat het heden zijn ó Heer!
 Dat mijn ziele mee mag naad'ren /
 Daar die Arenden vergaad'ren /
 Tot het levend doode lijf /
 Daar ik op verslingert blijf.

W. DORVILLE.

HET EEUWIGHEYDS-LIED.

Op de Wijs: Van den 19. Psalm.

1. Wanneer dees Tijd-Bozdijn /
 Zal weg geschoben zijn /

Dan booz de Heil'ge Schaar:

En dat het Hemels ligt / Daar geben zal gezigt:
 Om te beschoutwen daar /

JEHOVAHS Wezen aan, En in die Zee te baan /
 Dan zijn oneindigheden /

Danzal't God-doofsig volk / Bezonken in die kolk /
 Eerst wezen ceft te vreden.

2. Dit onbepaalde goed / Dan ons bepaalt gemoed
 Hier op der aard' bebat /

Is als de sterke wijn / Die zoo ligt dzonken zijn /
 Gansch oberfelpt en mat: (raakt

Ja 't eindloos eeuwig maakt / Dat d'eeuwig ziekte
 Als onder 't volk ontfoken.

En die dit Cubel heeft / Die sterft terwyl hy leeft /
 En leefd in 't Gzaf gedoken.

3. Ik sterf al eer ik sterf / Om dat ik 't eeuwig derf

HET EEUWIGHEIDS-LIED: 45

Mijn kroontje neemt dag'lyks toe /

Op stel niet langer uit / Op hier te helpen uit :

Ik ben de tyd al moe /

O Eeuwigheid kom ras / Og dat ik by u was /

'k Zugt na u onberdieten /

Hoe is 't O Eeuwigheid ? Dat gy zoo wenschlyk zyt

Al zyt gy nooit genoten :

4. Als ik uw ommegang, Heb eeuwigheden lang /

Wat zal het dan wel zyn ?

Dan zal ik weten wis / Wat eeuwig leven is :

Ja zelver eeuwig zyn /

't Is best dat ik in spijt / Des tydts mijn tyd verlijft

Met d'euwighheids gedagten :

En my daar aan gewen / Eer dat ik daar in ben /

Door een gestaag verwagten.

5. Og ! dat de tyd zyn tyd had uitgedient / en tyd

Dan ons verhuizen wou

Of ons opbreken liet / Mit dit elendig niet :

Naar 't eeuwige gebou / (zyn /

Daar zal booz 't naar gekroon / Ons glorp / eeuwig

Om d'Eeuwigheid t'aanschouwen /

En worden alles kroon / Behalven d'Eeuwigheid /

Die w' Eeuwig zullen houwen.

6. Daar zullen w' Eeuwig zyn /

By 's Levens Well Fontein /

By 't Algenoegzaam Goed /

By 't onbegrypelyk ligt / daar alle glans booz zwelgt /

By hem die alles doet /

Daar zullen w' Eeuwig zyn :

In 's BRUIDEGOMS aanschyn ;

En hebben by genieten /

En na een eeuwig zien / Zal ons het eeuwig zien :

Dan hem nog niet berdieten /

7. Daar zullen by van pijn :

By eeuwig / eeuwig zyn /

En dat volmaaktelyk

In wys / en Heiligheid / In sehoon en heerlijkheid

46 HET EEUWIGHEIDS • LIED.

Niet meer veranderlijk : (maal :
Maar zijn in d' Opperzaal / met d' Heil'gen alte-
Om eeuwig daar te blijven :
En in dat Gemeis Hof / In des JEHOVAHS Lof
Te helpen d' Eng'len sijden.
8. Ik wil d' Eeuwigheid /
Ten afscheid zijn bereid
Van alles om Uw min
Wat hier op aarde is / als ik ten erffenis
A namaals eeuwig win ;
Dus ik van hier beneen na d' Eeuwigheid vast steen
En wacht op geen genezen /
Tot dat ik uijt de tijd / gebzagt in d' Eeuwigheid /
Met God bereent zal weezen.

W. DORVILLE.

EENZAAM GEPEINS

Onder den Lommer van 't Geboomte.

Stemme: Van den 16. Psalm.

1. **H**er JEZU Leben / ligt / ja eenig W:
Is dan uw hert booz mp gantsch toegesloten ;
Mijn ziel dooft om / en doet vast bal op bal :
Ik leef als van uw aangezigt verloten :
Hogtans zijt op alleen mijn Heil en Biede /
O byn van Troost ! en zee van zaligheden.
2. **M**ijn JEZUS kom / Op kom doorzoek mijn
hert /

Terwijl 'k alleen zit hier in 't groene lommer :
Van 't dicht geboomt / byn / eenzaam / niet berwert
Booz eigen zoeg / die 't hert bezet met kommes :
De zagte hoelt lokt A met 't lieflyk zuisen :
De / stozm van 's schepsels d'yst doet A verhuusen.
3. **O**ntledig dog / ontledig dog 't gemoed
Van al wat mp belet eens recht te sterben :
Van eigen kyagt / en wyshheid / die mp doet
Uw zuiver licht / bestuet / en sterkte derben ;

Op dat ik nu ook niet en kom te hzenken /
Mijn zwakke ziel / dooz zonder Geest te denken!

4. Gy die 't gehzookte Sietje niet verbzeekt
Maar ondersteund / op dat het niet bezwijken :
Die 't zogend Lammielen steeds draagt en kweekt ;
En aan een Wees doet Uw ontferming blyken :
Die 't rokend Blastwiel nitimmer uit zult blussen /
D' Almegtige sterkt op met liefde-kuszen.

5. Kom / goede Herder, wiens beproefde zorg
Verdiend dat men zig U geheel vertrouwe :
Op zet uw Woord, uw Eer, uw hert tot dozz /
Neem / neem mp / JEZUS, 't zal mp noit beroutwen :
Mijn zon / mijn schild / mijn koning / kom verpletten
't Geen over mp U wil 't gebied beletten.

6. Het rommelen van 's Daders ingetwand
En hielt niet op zig over hem t'erbermen :
Die tegen al 't vermanen aangekant /
Onblugte 's Daders Huis / en liefde ermen :
Ontleer mijn ziel tog eens dit droebig dwaalen /
Ag! J E Z U kom / kom / kom / mp wederha-
len.

7. Hebt op van Eeuwighypt op mp gezien :
Op mp gezien met 't oog van bype liefde ?
Belet mp dan steeds van U af te blien /
Mijn JEZUS, die de hardste Rotzen killefde /
Gy die verzagten kund de steenen herten ?
Die uw gedugte Hooghheid derben terten.

8. Hebt gy noit zegel op mijn Hert gedzukt ?
Enzjn daar noit geen lett'eren ingeschzeven
Dooz uwe hand ? en is 't mp noit gelukt /
Wan uw Verbond mijn Woord en Hert te geben ?
Al was 't dan als een blinde / die verduistert :
Verlangt na 't ligt dooz onmagt als gekluisterd.

I. R U S T E.

9. Zie neder van uw hoog verheben Thoon /
O Milde Geber van uw goede Gaben :

Mijn hragt verteed: / 'k ben uwen naam tot loon:
 Ag! wil mijn dorre ziele tog eens laben/
 Werkwijk mijn Geest / en laat mp niet versmag-
 ten:

In 't ongelooft: maar op H blijven wagten.

10. Volmaakt zp gp in goedheid / groote God:
 Fonteyn van liefde / afgrond van Genade:
 Dooz hen / die gp het geest op uw Gebod:
 Zig in uw volheid / Heer / te komen baden:
 Op overwint 't herdnekkig wederstreben /
 En doet het Hert in bjeed en brijheid leben.

11. Mijn algenoegzaam / groot en heijlig Heer:
 Almagtig / Heerlijk / Eeuwig / vol van waarheid
 Alwetend / Wijs / Begtveerdig / die uw Eet
 En Majesteit in onbesmette klaasheid
 Volstandig liefd' / uw' Hoogheid komt de Wetten
 Als d' Oppermagt aan al uw' schepfels zetten.

12. Hebt gp behagen om een zondig niet:
 Een Maad' een Woym uijt grond' loof mededogen
 H t' ondertwerpen? Hebt gp geen verdriet
 In 't zaligen? En werd gp niet betwogen
 Dooz let / in 't schepzel? ja die zig ontrekken
 Dooz ongelooft / Uw grimmigheid verwekken.

13. Wel aan dan Liefde zonder eind' en maat /
 Verhef Uw gloep / hebt gp lust tot woond'ren?
 Hier ben ik Heer / volbzeng Uw bzyen Raad:
 Vertoon Uw hragt in booz H af te sond'ren /
 Mijn gantsche hert / trek / trek mp tog na boben /
 Doe mp H kennen / bzyen lieben loben.

14. Gelukkig Volk dat zig JHOVAH kiest
 Tot zyn bezitting / eeuwiglijk verslonden
 In d' Oceaen der Liefde / daar verliest
 Zig ider hert / dat JEZUS komt doozwonden /
 Daar leeft de ziel / gezuibert / en hebbedigt
 Dooz 't bloed des LAMS, en van haar zelfs ontle-
 digt.

15. Ach! Scheidsmuur / bzoeb'ge Scheids-
 muur: die mp scheid
 Van

Dan JESUS af / mijn God / ag! kom tog nabes
 Maak mp eenboudig / teer in al 't beleid
 Des Herten / mijn betstrolde Ziel vergader:
 Dat zo uw Magt / en Goedheid eens beklyue
 Op dit gemoet / dat ik steeds by U blyue.

16. Ag! schepzel / schepzel dooz een p'len waan
 Hebt gp' mijn Ziel al lang genoeg bedrogen;
 Op hebt mp al te schandelyk vertraan:
 Weg Zaron / weg bedrager / 't is gelogen
 Al wat gp' inblaast / ag! wie zal mp zetten
 Op effen baan / en vyjen uit uw' netten.

I I. R U S T E.

17. Ach! eigen ik! ach! eigen zin en lust /
 Ach! eigen wysheld / sterkte / werck en lebets
 Ach / eigen eer en aching / snoode lust
 In 't eygen / ach! wat hebt gp' mp gebreven
 In mijn verderf / ik hoop het zal u rouwe
 Dooz d' overwinning van het Zaad der Drouwe.

18. Mijn geudelyk / haat / en duyster ongedoof
 'k heb lang genoeg gezeten in uw boepen:
 Ach! waer ik vooz uw halsche leden doof /
 Hoe zoud mijn ziel dooz hage van waarcheld groepen:
 Hoe zoud ik JESUS Die waarcheld erkennen /
 Hem nemen aan en steeds van hem gewennen?

19. Ach! JESU lief / 't is by mp buiten raad /
 Maar Gp' hebt dierb're Balsam in uw Wonden
 Doozzoek / en zie het smigt van mijn kwaad /
 Ach! kom mijn hert en niet en loch doozgionden /
 Verbyek / bouw op / verhoed / en heel mp wedet /
 Gp' zyt alleen bekwaam / getrouw en teder.

20. Alwagtig Koning / gryp mp by de hand
 En maak een eind' van al mijn dwaesen wandel:
 Dooz eigen geest / en dempt aan alle kant
 Mijn eigen leven / op dat al mijn handel:
 In waarcheld zp / in Liefde / in Belobe.
 Ontfonkt dooz 't Hemels vier / verlicht van boven?

21. Berneder mp / berneder gp' 't gerioed /

En leer my als een kindje aan U kleven:
 Zagtmoedig / stil zeer byzzaam / klein en goed
 Dat zich aan uw beleid wil overgeven /
 Dat zich wil draagen naar zjn kleine krachtens /
 En d' pdele eet blymoedig kan berachten.

22. Op dat ik JESU hange aan uw Doof /
 En door uw kracht hoorzpoedig op mag wassen /
 Op zjt mijn woestel / soep my dat ik doof
 U mijn Fontein verlaten / doe my paszen
 Op uw geleid' / en 't wenken van uw ogen /
 Maar uw raad en wil alleen gebogen.

23. Op dat een ziel / die 't alles heeft verbeurd /
 Zo trouwloos / dwaas / zo schuldig en onmagtig /
 Die 't liefstjok onbandig heeft verscheurt /
 Doch werd' in U / in uw' sterkste krachtig
 Om als een held al juphend' 't pad te lopen /
 Op geest haer neutwe kracht die op u hopen.

24. Ach! Heer de schaamt' bedekt mijn aangezigt
 In monster / ik rampzaal ge / zoud ik komen
 Tot Gods gemeenschap / onbedachtzaam twigt
 Soud' u / u / u / Gods liefde overstroomen?
 En zal ik zien in wien ik heb gesteken?
 En wilt g' Heer door liefde wijz hert verbezen?

25. Berheben koning don zo 't U behaagt:
 Wilt gy een armen wijm dan oberstlepen
 Met vrye gunst / daar g' niets in hem zaagt
 't Geen U / o Heer / betwoog om hem te helpen?
 En hebt g' lust uw schepsel te beschamen:
 O God der liefde! Helelijah! Amen.

F. van Boekhoven.

Z I E L E N - Z U G T . T O T J E Z U S .

Stem: Van den 79. Psalm.

1. **O** Zoete JEZU, wanneer zal het wezen,
Dat gp mijn krankhe ziele zult genezen?
O JEZU, zal die gp hebt ontbetroren
Onder 't b' d'zoefde pak der zonden smoren?
Zal Heer mijn psig heet / Nog langst zo verwerst
In deze Wdoernissen /
Zonder betweert te zyn. In ongeboel'ge pijn;
Hw lieff' igh aanschijn missen?

2. **O** Zoete JEZU, hebben dan uw wonden
Heed k'acht verloren / datze niet mijn zonden
Afwassen konnen? of hebt gp besloten,
My boos altijd uit uwe gunst te stoten?
Ach! JEZU, ach! mijn ziel
Schijnd in een Tuimel wiel
Te wezen heel verdronken:

Och roept z' in groten nood: Ik leg gheleijkt dood
In d'ynzingen verzonken.

3. Wel / zoete JEZU! heest uw Oest zyn kragten
Verloren / die my te verkwikken plagten?
Of heest uw Gunst / die gp my liec behagten /
Haar woonplaats uit mijn ziele weg genomen?
Wat is dat dan / o Heer / Dat noch mijn ziel zo zeer
Werd van U weg gedreven?
Of is dit uw besuyt? Of is uw goedheid uit?
Of hebt gp my begeben?

4. **O** neen! die zielbechtollikende Fonteynen,
Hw's Wonders k'acht zal nimmermeer bedwynnen.

Dag uwo Bestuige O JEZU! zal niet falen:
 Of schoon uw Schaapjes kwamen af te dwalen:
 Schoon dat het aardfche dal verandert wierdt / en al
 De Bergen wierden kragtich

Met grooter magt beroert / En in het hert verboert
 Der Zee - O! Heer. Almagtig.

5. Waar 't is 't gedrogt en tobermagt der hellen
 Dat t' samen spant om mp ter neer te vellen:
 Daarom. O JEZU! laar uwo' Ingewanden
 Doo; uwe liefoe vlammen tot mp byanden:
 Want zondet uwe kragt / Kan ik die grote magt:
 Van alle mijn byanden

In 't minst niet tegenstaan Zo hebighkomenz' aan!
 Nog al haer wyde tanden!

6. Op / op mijn ziel / waar toe dit droevig klagen
 Waar toe in klagt versteren gantsche dagen?
 Zie hier / zie hier uwo HEILANDS ermen open
 Tragt maar (al konje niet) daar in te loopen.
 Waar toe zo lang gedraalt uw schuld is al betaalt:
 Uw HEILAND heeft geleden / (heeft:
 Neem aan wat JEZUS geeft / 't Is lieflijk wat hy
 Op heeft boe; uwo gebeden.

7. O JEZU Lief / wannert zal ik hier boven
 Met duizend Engelen U Radig loben:
 Als mp in steed' van dit mijn droevig schreijen /
 Dat eeuw'ig Halelojah zal verblijen!
 Ach JEZU, JEZU Lief / kom helm'lijk als een dief
 Streel op by h' el mijn herte / (moe/
 't komk uwo JEZU toe! 't Is nu van 't bygen
 Ontbind op 't van zijn smerte.

A. van Viers

* * *

* * *

Digitized by Google

LIED VAN HET IK.

Stem: Repicavan.

1. O Ik, O Ik,

Door my: zo schadelijk:
Behoeftig Ik, maar in uw ogen rijk:
Zo hoosheid is'er in mand uw's gelijk /
Ik moet om uwent wil mijn Jezuserven:
Op zult van hem nog nu / nog immermeer
Pardon verwerven / Ik, op moet sterben:
Ik, moer zijn niet meer.

2. Dat Ik, en mijn / Is oorzaak van mijn pijn
Dat maakt dat Ik na Ziel en Lichaam kwoyn /
En dat Ik als een schaduw verdwyn /
Dat doet U / o Heere! zo verr' vertrekken /
Dat is een boorhang en een dikke muur:
En wil die Bekken / Omverre trekken:
En werd mijn gebuur.

3. O Ik, zo trots / bedriegelijc en snood:
Verwagt in uwem boezem schoot op schoot /
Ik zeg u aan in Jezus naam de ood:
Den nek en beenen zal hy u verbreken /
Den nek en zenuw' van onhuigbaar staal:
Die zal hy weken / En u doen spreken
Haast een ander taal.

4. Vgandig Ik, zo vriendelijc in schijn:
Op zult eer lang aan 't Jezus genagelt zijn:
Daar zult op sterben met een lange pijn /
U o Donniss dat leid al / leid al gestekent /
En dat besluit is onveranderlijc:
Heer / op 'uw spreken / Of op uw teken:
Zo werd Ik een Igh.

5. De bitterheid / Die wijkt van deze dood:
Hy nodigt 'k, te rusten in zijn schoot /
En magtig Heer! geef: 't Ik de laatste stoot /

Aan een Ziele die niet derft naderen
Laat 't eggen Ik, ten grabe nu maar daalen
Of buig en biezig het op een ander Dreef /
Ik Wil duizend malen / Dit woord herhalen /
Dreef Ik; Jezus leef. P. van Sorgen.

Aan een Ziele die niet en derft naderen tot het
A V O N D M A A L,

Stem: Van den Lofzang MARIA.

1. Jezus. **O** Twisselende Maagd
Hoe komt dat gij vertraagt
Om tot mij in te komen?
Indien gij zijt belust / na biede / Troost en Rust
Welkom dan zonder schromen.
2. Ziele. **O** Heer ik kan niet staan /
Deel minder tot ik gaan;
Want ik en heb geen boeten;
Mijn Ziel is dom en graf / 't doet niet als in 't stof
Belijc een Mal te woeten.
3. Jezus. **O** Ziel! kom eentwel /
Met al dat vuil gestel /
Ik zal u wel vergieren;
Ik zal u leeren gaan / Op deze Levens baan /
Mijn Geest die zal u stieren.
4. Ziele. Hoe zoud ik durven / Heer /
Die alles noch ontbeet /
Naakt ben ik en elendig;
Dan alle goed ontbloot / De schaemte macht mij root
Aan' Woorden zijn bestendig.
5. Jezus. Kom binnen / als Vriendin;
Doon in mijn Huis-Gezin /
Of wil daar heel verheeren;
Kontu zet u aan den Dis / Daar overbloedig is;
Al wat gij mocht ontbeeren.

6. Ziele. In breef mijn out beftaan /
 Zou mijn niet wel bergaan:
 Met reden mag ik fchroomen
 En Weer, Gelyk Gy weet /
 Ik heb geen byloff' kleed
 En aan uw' dis te komen.

7. Jezus. O Ziele kom maar naakt;
 Met ben ik mee vermaakt:
 Ik zal u kleeven geben;
 Gy moet eerst zyn ontfloot /
 En aan u zelven dood:
 Zo gy met my zult leven.

8. Ziele. Wel aan dan! Weer / ik kom
 Ik werd uw' Eigendom:
 Gy fpreekt mij na mijn herte /
 Gy zyt mijn Medicijn /
 Mijn kleed / mijn Brood / mijn Wijn:
 Gy wilt en sieelt myn herte.

9. Jezus. Maar ziel weet dit boez af /
 Zo ik uw' lufft niet gaf /
 Wilt daarom niet verfhylken:
 Maar zyt hier in verblyd /
 Dat ik u op mijn tyd:
 Genoegzaam zal verkwylken.

10. Ziele. Ik kom dan op uw' woort
 Tot binnen in de poort
 Van uw' Paleis / o Heere!
 In plaats van een Roe /
 Giefk my uw' Scepter toe /
 Zo zal mij niemand deeren.

11. Jezus. Hoe zyt gy nog zo fchuy /
 Ik ben geneigt tot u:
 Schoon gy dat niet kund' hoelen:
 Sta maar een weinig stil /
 En laat uw' eygen wil
 Met mee zo byfelg' woelen.

12. Ziele. Mijn lufft mijn wil / mijn byfel

Schenk ik u tot een gift:
 En hom blé gantsch bepleeten:
 Ach! waar ik niet meer Ik,
 Maar Heer uw wijs beschik
 Schijf ik voortaan geen witten.

P. van Sorgen

ZIELS-VERZUGTINGEN.

Op de Wijs: Van den 8. Psalm

1. **O** Grooten Herder der verdwaalde Schapen
 Die 1? eenemaal verloor'te op komt rapen
 Alt d' afgrond van het grond'loos zondig niet /
 Daar 't hoop'loos leid zo gy geen hulp bied.
2. Beschouw mijn ziel zo jammerlyk verzonken
 En in een poel van schuld en smert verzonken /
 Begraven in het nare duist're graf /
 Daar wilt de Zon haar helder schijnzel gaf:
3. Ik wil zomtyds eens pogen **A** te klagen
 O Jezu Lief / maar als ik zal gewagen
 Van mijn elend / ontbreekt my tong en hert /
 Mijn ziel die is rampzalig zonder smert.
4. En schoon ik weet dat uw' alziende ogen
 Verbuk met uw' vyjwillig mededogen /
 Doorgzonden 't innigste van mijn geweld /
 Bedoog nogtans dat ik **A** val te voet.
5. Om dooz Uw hulp mijn diepe herte plagen //
 (Zo berr' als ik die liek) **A** vooz te dragen /
 O Boom des Levens / wiens genezend' blad /
 Het Heid' van hell / alleen in zich bevat.
6. Gy weet helaas! dat ik mijn gantsche leven
 Heb aan mijn eigen zyn en wil gegeven /
 Het hoog gebied van lichaam en van ziel /
 Die my ook dreeben daar het haar gebied.
7. Verbycend van 't hoogste goed / de ware ruste
 Van

Dan 't eed'lijk scheepsel / ging ik my verlusten
In 's wereldds pdeelheid / en gaf mijn vleesch
Zijn bergenoegen / bzeemd van twee vzees.

8. 't Gezelschap van de derd'le wereldds wigten.
Was mijn vermaak in plaats van Godsdiens' plic-
Wijn hobaardop in 't cieeteljk gewaad (ten /
Was toenmaals niet het minste van mijn kwaad.

9. Al wat het scheepsel schoon hadd' en beem'lyk
Al wat tot boedzel strekte van het zinn'lyk /
Dan wellust / en van hoogmoed / was mijn wansel /
Als een van 't verzeemd onzinnig mensch'.

I. R. U. S. T. E.

10. In 't midden van dees' afgrond van elenden!
Kwam zig uw geest in obercruiging wenden:
Dooz zo verr' tot mijn dwaas' berblind gemoed /
Dat ik dooz 't / o Heer / erkennen moet /

11. Dat in my blind' een afgrond van Godd'loos-
heid /

En t'zamen-knopinge van enkel boosheid /

Een bitt're gal / en huilende woestijn:

Een zondig niet / bezoedelt als een zwijn.

12. 't Bind mijn verstand de leoster van mijn
ziele /

Dol duisternis / waarom my noit beblee

De Majestelt en glantsch van 't Heilig Woord /

Waar dooz 't Uw Geest 't verlicht gemoed behoord.

13. Dit 's d' oorzaak dat d' aanbiddeljkhe schoon-
heid /

En liefde / die dooz 't Heilig oog ten toon leid /

Dooz my tot hier toe nog verbergen zjn /

Want 't Geest'lyk dat geen onherboven zjn.

14. Den afgrond uwer Algemeegzaamheden

't Uw' Goedheid / Wysheid / 't Onelindig' reden /

't Uw' Magt / en Hoosheid zjn my onbekend:

Hierom is 't hert van 't zo afgewend.

15. Dit hond my Jezus' herbaasheid verbergen

So komt het dat mijn ziele zonder zinnen

Dog vast houd aan het dadelijk verblijf:

In zonden / en haat walgelyk bedryf.

16. Mijn wil dien volgens vind' ik gantsch af
heerig

Dan 't hoogste goed / in tegendeel begeertig

Da 't schoonen 't soet dat 't schepzel aan komt dien /

En 't geen 't wellustig oog daar in kan zien.

17. Een bestew' is het enkel voor my zelven

Dat 't lief / en wil my schikken om te welven

Daar 't eenw'ge goed / de schat van zaligheid :

Maak toe my schijn en eigen liefde leid

18. Maar Jezus schoonheid en beminnelijkheden

En lust om met mijn gantsche heet te treden

In Gods gemeenschap / als mijn hoogste goed /

Dit heeft geen kyagt op mijn ontzaet vermoed.

I. I. R U S T E.

19. Ik vind' al mijn bewegingen bedurven:

't Beloef en regte Liefd' en vrees' verstorven :

Derwond'ring / hoop op God / uit 't hert geweerd

Dan hem tot 't schepzel en mijn zelfs geheerd.

20. Mijn leden zoud' ik gantschelijc tot hoogheid

Besteen: als 't Wapentuyg der Goddeloosheid

Zo uwe hand my niet en wederhiel /

En inbond 't kwaad van mijn verwoeste ziel.

21. Oneindig Lief / in liefde ongemeten /

Schou aan / op uw Genadenstoel gezeten /

In Jezus wonden 't vijandlyke hert /

Dat door dit alles niet verbroken werd.

22. Verander tog Uw langmoed in genade:

Ontmoet een ziel die steeds geneght ten quade /

Niets doen kan / als hoereren van U af:

En zig verzaden met der Dwijnen dras.

23. O teed're Jezu vol van mededogen /

Wijwillig in uw' liefde / sla uw' ogen

Op 't zig verderbent' schepzel / neem 't getwee

Maak mee het gaar zyn eigen ziel te heer.

24. Laat u niet stikken van de magt der helle /

Op kom de hoogstens haastig nederbellen /
 De zig / O Heer / verheffen regens H
 Kom lof mijn hert van nu zo by'ter schu.

25. 't Oubeerdig zelfs / 't verstand uw vbandhure /
 't Bemoeid zo ongeneigt om H te minne /
 Verandert dooz uw Goedvigne kragt /
 Kom Jezu toon uw' Koninglyke magt.

26. Bloep in mijn Ziet / Konne van de boben /
 O Chyftaigne Behe daal van boben /
 Mer 't Levens water in de modder hull
 Wjns hers tot regaling van 't zonden-hull.

27. Laad o' oogen zelf 't verblind gezigt besinere
 Dat mp nu Wysheid dwaas te werden leven /
 En maak mp / Heer / tot een ootmoedig kund :
 Dat nergens rust als in uw boezem vind.

III. R U S T E.

28. Maar ag ! wat zeg ik 'k voel het wederstreven /
 Mijn gantsche wil / wil zig niet overgeven /
 In Jezus hand / om blindeling zijn stem :
 Te volgen / en te kuyfteren naar hem.

29. 't En wil niet sterben aan het zondig eigen
 Maar eigen zin en wil vind ik te neigen /
 Om zelfs te heerschen / tot mijn eigen rust /
 Te disponeren naar het haar gelust.

30. Maar / groce Jezu / Triumphantie Koning
 Maak van uw vpe liede een verroning /
 En dwing mijn ziel om tot H in te gaan :
 Ontsluit mijn hert / ep ! blijf niet buiten staan.

31. Was Satans vier ge pijlen / breek zijn netten
 Wt hert 't bloedhoestig opzet dog keletten /
 Maar maak mp Heer meest van mp zelden vze.
 Op dat ik d' uwe nu en zeuting sp.

32. Schenk mp oprechtigheid / geloof / en vzezen
 Dooz uwe Naam / en kom mijn ziel gesezen
 Van onbehoefendheid / in alles dat
 Uw' Wysheid dooz mp schadelijk behat.

33. Wagt mp o Heer ! in gantigheid verduyken

34. **Ziels-oeffening in diep verval**
 In Jezus bloed / met schuld en smert bezinken ;
 In d' afgrond van zijn wonden / maak my rein
 Met d' levend' water uit die Heil' Fontein.
 34. **Ag! Heere / Heere wil uw' toorn tog stille**
 Als op niet helpt / wat kan ik als Uw' wille
 Sterfs wederstaan / genade Heer gena /
 Geef dat een stoppel doos uw gunst besta.

35. **Ach! ach! mijn God / beheer uw's vijands**
herte
 Bezijd een hellewigt boos d' eeuwige smerte /
 Wasch / wasch met W'op in het bloed van 't Lam
 't Ontaardt gemoot / blust wellustig hete blam.
 36. **Als ik dan zien zal uwe vrye liefde :**
 En wien mijn boosheid 't dierbaar hert doorziet
 Dan zal mijn ziel verteeren in het vler
 Der Liefde / die U Jesu / stond zo die
 37. **Dan zal ik my U Heer ten offerhanden**
 Op d' Altaar van de Liefde laten branden :
 Kom Jesu / kom / kom / euk my uit 't verderf ;
 Lief eeuwig in mijn ziel / op dat ik sterf.
 F. van Boekhoven.

ZIELS-OEFFENING

In zeer diep verval, en verryeemdheid
van den Heere,

By gelegenheid van des Heeren

A V O N D M A A L.

Op de Wijs : Van Ken 40. Psalm.

1. **D**e tijd gemaakt nu weer mijn dode ziel /
 Dat men u roeps tot 't Heilig' Puels /
 Daar Jezus bloed met Jezus Geest /
 Word aangeboden hoos niet / aan die 't' gubiel :

by gelegentheyf van 't H. Avontmaal. 65

Om naar Gods wy ontfcrmen
Dien Velland te ontfcrmen /
Tot zoen ons hooggeftelt:
Om van hem Welf en Wijn /
En Ziele Medicijn /
Te kopen zonder geld.

2. De Hoge Priefter van het Aleuttif Verbond /
Die roept daar mer een luide ftem /
Een ieder die geloof in hem /
Om toe te treen met hert / met ziel en mond:
Om tot de zult're ftromen /
En volle zee te komen /
Daar 't water dooft verwekt:
Dooz 't drinken / en de vloed
Het hijgende gemoed
Geduurig tot zig trekt.

3. Aan 't Hong'rig Dolk werd hier vol opgedift
Van Jezus vleefch / des Lebens Brood /
Hier blyd men 't leven van de dood
Dooz deze fpijs / die 't herte regt verkrift:
Hier mag de ziel op teeten:
Dit doet haar kragt vermeerden;
Hier heeft zy zult'er Wijn:
Dit vette bol van merg
Op Godes heil'ge Berg
Zal 't befte voedzel zijn.

4. Hier is Bethesda daar het lantwe bloed /
Van Godes Lam de Badftoof is /
Daar t'zijner tijd de ziel gewis /
Genezen werd / die wagten is gemoed.
De wond is noit te deerlijk /
Noit ziekte te gedeerlijk /
Dooz die flegts tot hem gaan /
Als men nu hooploos leid:
Dan is 't dooz hem de tijd /
Om hand aan 't kwaad te ftaan.

5. Hier blyd men 't al / 't geen oit een ziel ontbrak /

val
berzaken:
mp rein
tem.
n cog fette
w wille
/ /
ta.
v's vijand
te /
an 't Lan
blam.
de:
dooz
handen
den:
t verbeft
f.
ekhoven
N G
mdheid
A L
n.
ziel /
eft /
bief:
Om

62 Ziels-oeffening in diep verval

Die ledig maar tot Jezus kwam:

En 't alles uit zijn dothed nam /

Die diep zo ook in haar elenden stak;

Die zig laat overcugen:

Dat hy hier maar moet buigen

Van Jezus wil en Woord /

Wooz al zijn ongebal

Geen hulp ontzeken zal /

Zo hy dees stem maar hoorde.

6. Waak op / waak op / waak op mijn lust'loof
hert

Wat legt op op uw hoessem neet /

Wooz na de stem van uwen Heer /

Want buiten hem op noit geholpen werd /

In hem is ligt en klaarheid /

Het Leven en de Waarheid /

Die liefde zuld te Zion:

Al 't Heilig van hem daalt /

Niet heertijks of het straalt

Wooz 't sikk'eren van dees Zon.

7. 'k Zie grote Heer 't is dwaze sotterij

Dat ik blijf zweeven buiten U /

't Is Satans list / die maakt mij schu /

Wanneer op roept / kom wend u maar na mij:

Als ik 't ga overleggen /

'k En kan niet anders zeggen /

Als dat het ongelooft /

Wop al dit onheil brouted

Mijn ziel gebonden houd /

Eer wooz uw stem maakt doof.

8. Hier leid de grond van al mijn ongebal /

Die broed mij uit die bittere brugt

Van zond' op zond' / ag schlep ik luge!

't En zo mijn ziel hier eind'lijk smoren zal /

't Zijn wederspantigheden:

Die al mijn onheil smeden /

Ag oorspronk van mijn kwaad /

't Hert is als overheert /

En om / en omgeheert:

Dit stelt my buiten raad.

9. Ik zweef vast heen en weer, geheel verblind

Meest altijd troebel / nimmer stil /

Dol eygen siefde / zin en wil /

't Geen my de hragt verteert en geeft berispt:

Dez' plagen van mijn herte

Breft ongeboelde smerte.

Een rotting in 't gebeent /

Een kanker in 't gemoed /

Die steeds haat werking doet /

Schoon men 't nog voelt nog meent.

10. Dit joch van eigen ongerichtigheyt

Is m' aangebonden door uw hand /

'k Leg als verflaagen en vermand /

Den vband heeft m' op d' aardeer neer getoent:

Mijn dwaasheyt my hestijden /

Mijn boosheyt my bestijven /

Met hemelijck geweld /

Mijn misdaad grijpt my aan /

En doet 't gezicht vergaan /

Mijn geest en hragt versmelt.

11. Eene nare doodslaap heeft de ziel verhaagt /

Op heeft mijn wegen afgewend /

En maakt zijn pad my onbekent /

'k Ben als verwoest door zatans lose maget

En 'k leg ter neer gezonken /

In zonden als verdronken /

Verflingerd in 't gewoel

Van wellust en van vleesch /

Ach dat mijn ziel verrees

Hijt deze modder poel:

I. R. U. S. T. E.

12. Langmoedig Heer / verdriegzaam zonder end

Hoe tergt het sekerzel uw gebod /

Regeverdig werd zijn ziel gebod

Wet wraak / en toorn en gramschap onbekent /

Hoe heilig zijn uw wegen /
 Wie kan **H** spreken tegen /
 Wie heeft **H**w zjn doozgrond /
 Wat klagt dan noch de mensch /
 Als 't hem niet gaat na mensch ?
 Ach sluit my tog de mond.

13. **M** **I**st'els kwaad bloed van hem zelven af /
 Had maar mijn ziel na **H** gebzaagd :

Maar ag 't en heeft haat niet behaagt /
 Te zien den raad / die my nu **W**aarheid gaf /

Om dood in vuple zonden /
 Dol stremen en hol wonden
 Verstoht en zonder **G**od /

Verstandeloos / rebel /

Maar **J**ezus wentwel

Te blien / op uw **G**ebod :

14. **O**m niet die klomp van 't stinkend zondig niet
 Wanschapen / bloedig / walgelyk :

En weg getoopen in de **A**gh /

Te gaan naar hem die al mijn dwaasheid ziet :

Heet open my de ogen /

'h Den lang genoeg bedrogen /

Dooz'g **D**uibels: loze list :

Die uw genade wrek

Wil stellen paal of perk /

Zig gantschelyk vergift.

15. 't **I**s waar ik zie dat al wat in my leid /

Verdürben is dooz **A**dams vat /

Wat ik Rampzalig lipden zal /

Doo niet mijn ziel van elderywett gevryd.

Ik kan niet als verzwaren

Mijn onheil / en vergaren

Een schat van helsche smert /

Hoe 'h langer hier verblyf /

Hoe 'h meer in 't kwaad verstyf /

Tot 't eens gebroken werd.

16. **M**aar 'h heb ook weer een goet gericht ver-

staan /

Hoe Jezus / naar Godts raads besluit /
 Komt roepen 't Jaar van vrijheid opt /
 Dooz die zijn stem en roep wil gade slaan /

En hoe de Vader mede
 Wil maken vaste Brede /
 (Zijn woord blijft onderpand)
 Met die deers' liefde stem
 Gehooz geeft / en aan hem
 In Jezus reikt de hand.

17. Geen voorbeding geld in dit byp Verbond /
 Benaad' alleen is hier de voet
 Waar op men toe treed / Jezus bloed
 En voorpraak stelt alleen den vasten grond /

't Beloofst geeft Veplygmaking /
 En regte Zelfs-verzaking /
 Ook aan 't weerhorig volk /
 't Helpt blinden aan 't gezigt /
 Hier kijgt de duistere ligt /
 Die stamelen taal en Tolk.

18. Hier sulgt en bloeid het uptgedroogde veld /
 't Beloof haalt water uit den Rots
 Van 't stenig hert / en breekt den trots
 Van hobaardpe / zoo werd ter neer geveld

't Geen Jezus booz geen Koning
 Wou hemmen / nog de woning
 Van 't hert hem tuimen in /
 En 't sterck gewapend hoofd /
 Werd van zijn kragt beroofd /
 En zijn vermeind gewin.

19. Een ziel die zig van alles vind ontbloomt
 En dat in 't vleesch niets goed en woont /
 Maar dat kwaad-aardig hert vertoont
 Te zijn in zond' en misdaad geestlijk dood :

Die moet hier komen wagten /
 Met uit zien en vernagten
 Al wakend' aan de poort
 Der Wysheid / die's de pligt :

Ziels-oeffening in diep verva

Die van my dient bezigt/

En tot 't Beloof behoort.

20. 't Is waat/ mijn Ziel die is zo zeer verknogt

Man 't geen mijn dwaas vermoet verlocht/

'h Ben als 'en diamant verstoekt/

En onder zond' als bleesselijk verknogt/

'h Werd met geen lust bevangen/

Die moest het hert verlangen

Maar Jezus komst met magt/

Om eigen Heerschapp/

En Satans dwinglandp/

Te plett' ren door zyn kragt.

21. Maar niet te min/ op moet Alwetend' God

Mijn hert/ 'h betuig door H/ ik wensch

Dat al uw bloek op d' oude mensch

Ter neder daal om dat hy met H spot

't Is waat mijn gantsche leven/

Schijnt H te wederstreven/

Maar Heer volboet uw werk/

Met Wet of liefde-dwang/

Kom maakt het my vry bang/

En werd my zo te sterk.

22. Ik vind' my Heer dat ik uw vband bent

Door mijn gehoort' als bloed verwand

Dan Adam/ 'h leg nog steeds de hand

Man 't Heilig regt/ dies ik my schuldig kent/

Maar Heer uw vrye liefde

Die Jezus 't hert doorgrieffde/

Werd in haar glans bezeft/

Wanneer haar vier'ge schijft/

Het alderstijfste twigt

Mit 's Konings haters crest:

I I. R U S T E.

23. 'h Leg my dan Heer door uw Genaden Thoon

'h Zeg Amen tot die Zaal'ge bond/

Maar door op heil om niet toe zond/

Door die zig spoed tot uw gekruisten Zoon/

Die ik' uit de dood verrijzen

En

by gelegenheit van 't H. Avondmaal. 67

En 'k zal uw goetheid prijzen/
Men looft U niet in 't stof/
Nog 't nare duist're gisf
Der zonden/ ep verschaf
M' een mond dooz uwen lof.

24. Maakt dooz uw bloed en geest mijn herte
geestwee/
Geest wijsheid aan mijn hont vernuft/
Dat nu dooz onberstand verzuft/
Bedaar mijn Ziel en stil de woeste Zee
Van Ongeftadigheden:
Kom Pijns van Pijn en Dreden:
Ep hont fagemoedig Lam/
En maakt mijn Ziel bebijd/
Van Coorn en zwarte nijd/
Blus Wellusts hete blam.

25. Wanneer ook dan mijn ziel weert komt te booz/
Dat ik nog bozst nog honger spaur/
Nog mijn verlooren staat betreur:
Ik te vergeefs by Jezus soek gehooz:
Dat fmoedheid nog elenden/
Mij noit moet van U wanden/
Die Hoer en Tollenaar/
Ja 't geen verlozen was:
Kome zoeken/ en genas
Van doodelijk gebaar.

26. 't Is waer uw wech moet eerst zijn booz
gegaan

Dooz al d' oprechte oeffening/
Dewijl 't geloof is uw beding:
In 't Pijn Verbond/ maar ag wie zal deflaan/
Om hier te onderzoeken/
In hoe verholen hoeken/
Dat zaad han zijn gezaakt/
Die weet wanneer 't gezwind
Belust van 's Geestes wind
Zijn Hof mogt zijn doozwaakt

27. Dewyl 't booz mp in 't eerst een dwaasheid
scheen

Dat zig booz **A** een doode hond/
Ter neer lep / om **A** met de mond
Als zonder hert te smeken / zo verdweent

De lust tot alle plichten/
'k Dagt 'k zal tog niets verrigten
't Geen uit 't Oeloope spjuit :

Mp dogt 'k mogt zo niet gaan/
Tot Jezus 't was maar waan/
Maar 'k wou eerst wat booz uit.

28. Der Sprier Veldheer spot met de Jydaant

En met het water / 't geen zo ras
Dem van zijn smerte en kwaal genas/
Als knegten raad hem daar nog in deed gaan/

So is 't met ons gelegen/
Mp tollen uwe wegen
Gaan doozien / en de byugt
Eerst smaken onder schijn
't Zou enkel stoutheid zyn/
Dit maakt 't gemoech bedugt.

29. Booz 't laaft vergun mp Heer een open oog/

En zugtend' hert / om Zions leet:
Gelukkig die zig zelfs vergeet/
En booz 't gemeen tot **A** zyn knien boog:

Op schjind ons te begeben/
't Ontbreekt aan geest en leven/
Die roept niet Jcabod/
Du Zions heerlykheid/
In d' asch bedolven leid/
Tot hoon van Jsc'els God.

30 Het kost'lyk volk / daar Jezus beeld in blonk

Schjind levenloos als aptgeteert:
En van den spring-bron afgeweert/
Daar 't Beest en hragt uit Jezus volheid djonkt.
De Byld kan 't pad niet vinden/
Daar of zo haer Beminden

Wel eer t' ontmoeten plag/
 Op blugt haar uit 't gezicht/
 En met hem kiefd' en ligt:
 't Werd dupster op den dag.

31. Ag Zions Koning! ag Immanuel!
 't Amechtig Volk de dzoebe schaar
 Kied als een Dulf in doods gebaar/
 Op vlied vast heen en zigt haar veel te snel/
 De Zatan als ontbonden/
 Die geeft ons diepe wonden/
 En raast gelijk vertmoed/
 Ontwaak kloekimbedig Huld/
 Ruk ons uit zijn geweld/
 Vertoont uw Leentwen moed.

32. Omgozd uw zwaard / doe Sabel aan zijn taak
 Geraken / week eens al den hoon
 Uw's Naams / vergeld haar dubbel loon.
 Doo; 't uitgeplengde bloed / ag wanneer zal
 Die grooten dag genaken/
 Dat op bekennt' zult maken
 Uw' Koninglijke Naam
 Aan 't blinde Jodendom ?
 Ag! Jezus / Jezus kom
 Koep Geest en Buid te saam

33. Helaas! wy zien geen Tekens meer booztaak
 Bekleed uw Priesters meer met heil/
 En maak uw schaapshoop by en vell/
 Van wolf en zwijn / die nu haar lust verzaan/
 Doet Koningen haar Kzonen/
 Haar Schepters en haar Chzonen/
 En al haar heerlijsheden: (Heer/
 Doo; Jezus sijh en Ger / als Zions Opper
 Volbeerdiglijk besteen.

34. Giet Water op het schier verdozde kuld/
 Uw' Geest die Doozd' en Zuiden Wind/
 Doozblaas uw Hof / en doe gezwind
 De Speceryen weder botten uit/

Doe Troets' en Waarheid bloepen/
 Laat Liefd' en Gerdjagt groepen/
 Onf' Liefste blank en rood/
 Keer om werd als een Bree/
 Beschik uw Zion bze/
 Werk 't leven uit de dood.

F. van Boekhoven.

Z I E L - Z U G T I N G E .

Op de Hoof: Van Repicavan.

1. **O** Weil! Fontein / Van 't klare zuib're sap/
 Dat uwen Hof bebogtigt en bespoeld
 O put van 't levend water / kom op spoeld
 Tot mp uw stroomen / maak deez' zoute grond/
 Tot brugbaar land / en doe deez' doxre boom
 Met kragt herleven / En brugten geven/
 Man uw bolle sjoom.

2. **O**ntwaak / O wind!

Mit Zuid' en Noorder hoek/
 Doozblaes / doozblaes deez' gantsch betwoesten Hof/
 Op dat zijn Specerijen botten uit/
 Kom Geest van God / en Oneindige kragt/
 Stort neder op myn diamanten hert/
 Kom breek deez' rotsteen / Kom breek deez' rotstien/
 Geest mp Liefde smert.

3. **D**et kost'lyk Bloed

Van Gods geslagten Zoon/
 Dat noit geen schepzel mooglyk heeft betragt/
 Gelijk wel dit rampzalig hellewigt/
 Dat roept nog oneyndige genaad'
 Dooz zulken schuld / en d' algenoevsaamheid
 Zal eeuwig blyken / Zal eeuwig blyken/
 In haat heerlijkheid.

4. **O** Morgenster' / O eeuwig schijnend ligt/
 O Zon van waarchheid en gerechtigheeden:

Beskrual deez' gantsch verblinden duisterling/
 An

En doe hem zien op **H** **O** Centg **M** /
 Op dat hy al zijn heil **H** by alleen:
 Dog home zoeken / dog home zoeken:
O! by **H** alleen.

5. Schenk hem 't geloof / Van uw belofte kom:
 En dat uw Woord dog trefse zijn gewoed:
 En dat hy bevend' nad're tot den Thoon
 Van uwe liefde / ruk hem uit den huil:
 Van vleesch / en schepsels dienst / van hobaardy /
 Van Satans lagen / en 's herten plagen:
 Maak mijn ziel dog byp.

6. Godt / die gesegt heeft / dat het held're ligt
 Zou schijnen uit de dikke duisternis /
 Bestraal dees mijn nare donk're ziel /
 Op dat ik in het lieflijk aangezigt /
 Van Jezus zie de heil'ge heerlijkheid /
 Van hem / wiens goedheid /
 Wiens Trouw en Waarheid /
 Duurt in Eeuwigheid.

7. Die goed'ren van / Zijn Zalig heil Verbond
 Die daalen neder op mijn doode ziel /
 Want daar de onmacht en verdoordheden
 Zig 't meest vertonen / zal d' oneindighepd:
 Van zijn genade 't heerlijkst blinken uit:
 Van zijn genade / van magt en liefde /
 't heerlijkst blinken uit.

8. O sterke God / Buig maar mijn boze tall
 En dwing mijn ziel om tot **H** in te gaan:
 En overtuedig 't ongelobig hert /
 En breek de mond op / op dat geest en bloed:
 Mijn ziel door-stromen tegen schuld en smet /
 Mijn ziel door-stromen / Mijn ziel door-stromen
 Tegen schuld en smet.

R U S T E.

9. Ag Jezus kom / Kom breek de hoop're deure
 En 't yf're slot mijns herten / dat het buer:
 Van uw genad' my home zult'ren uit /

Maak 't ingewand ontroert om utwent wyl:
 En doe mijn ziel dog uitgaan agter H/
 Doe my met zugten / en djoebig kirten:
 Uitgaan agter H.

10. Behoed my Heer / Doozeigen werck en deught
 Laat my noot op mijn eigen benen staan/
 Maak my tot niet en werd op Jezu 't Al:
 Den Dagon van de zelfs Gerechtigheid
 Stort neder van zijn hoog verheben Thoon/
 En kom verpletten / De magt en Wetten
 Van de vzeemde Boon.

11. 't Is zehet Heer / Hier legt onsherte kwaad/
 Hier wil uw byand / 't boos verstand / niet aan:
 Ag dat omhelzen van uw byen raad.
 Ag toon my Heer wat my tog wederhoud/
 Van 't consenteren aan 't genae besluit:
 Van 't liefsijk leunen / En 't brugtbaar stemmen/
 Op 't genae besluit.

12. Ruk uit / ruk uit De woxtel van dit kwaad/
 Omgozd uw zwaard / ag kom kloekmoedig Held
 Op kent mijn vijand / en zijn boze list:
 Beviyd my booz zijn heimelikh geweld
 Ag help my / daar Uw hulp het meest ontbreekt
 Daar my den doorn / En den scherpen angel/
 't Diepst in 't herte sleeht.

13. Onledig 't hert / Van alle eigen waan/
 Dat 't hi hem zelfs niet als gebzek en ziet/
 Verzeget tog dat God waatagtig is/
 Ag grote Koning / maak my tog opregt/
 En leer my leven booz uw aangezigt:
 En H bevelen / En toe betrouwen/
 Al mijn ziels gewigt.

14. Verneder my Verneder my 't gemoed/
 Op dat ik al uw bype handeling/
 Dooz goet keur / en de hand leg op de mond
 Dooz d'afgrond van het eindeloos verstand
 't Alleen wijs goed en Opperst Al-bestier:

14. **Ik leer mp bukken / Groot-magtig Koning /**
Door uw Albestier.

15. **Leer mp met blijt / Te wagten op uw heil /**
Uw Geest bestier mp in een regten gang /
En leere mp verkiezen 't rechte pad /
Waar op ik uwen zegen mag ontfaan /
Dat gp mijn hand / laat mp niet van U gaan /
Dat gp mijn hand tog / Dat gp mijn hand / laat
mp niet van U gaan.

16. **Verlicht mp 't oog / Verhemel mp de ziel /**
Op dat ik stelle al mijn heerlijkheid
En lust daar in dat Jezus Koningrijk
Werd uitgebeid / dat Vader / Zoon en Geest
Dan eeww tot eeww / als 't eenig Gewoig Al
Werd lof gegeven / Gedankt / verheben /
Als het eenig Al.

F. van Boekhoven.

Den regten Pligt eens Christens.

Op de Wijs: Van de 10. Geboden.

Oste / Revelje vous.

1. **Z**eer Heilig / heerlijk / wijs / Alwaardig /
 En Algenoezaam groot en goed
 Almagtig / Trouw / en ook Aegtbardig /
 Waaragtig leven minlijk zoet.
2. **V**an ende hoor U zelfs en allen /
 Die U regt kennen zijt gp Heer /
Ja al wat in het hert kan vallen /
 Zijt gp en nog oneindig meer ;
3. **Z**oo zijn ook alle uw' besluiten :
 Uw daden en uw gantsch beleid :
De Aard' en Hemel hoor men uitten :
 Al's Heeren doen is heerlijkheid.
4. **A**l was 't dan dat gp mp woud daden
 Hoor Gewoig / Op blijft even goed ;

74 DEN REGTEN PLIGT

De toll' omhelst / maar 't bleefsch zeer noden
 Al wat uw wijsheid met my doet.

5. Kom dan / o Heer / g'p zijt de Hoge
 Doe alles met my dat ik lust /

't Sp met of tegen mijn vermogen:
 Uw byp beleid dat is mijn rust.

6. Hebt gij meer eer in anders' leven;
 Ziet Heer hier ben ik dood mij byp;

Laat uwe Eer maar zijn verheven
 Want dat is goed of schoon ik by.

7. Dog dit weet ik / o Heer verhooren!
 Dat eens van toll' met ik te zijn /

Geen tekent is van een verloten
 Maar van een die zal zalig zijn.

8. Al wat op aard' my dan kan beuren
 Van uwe hand 't is my al goed;

'k Wil ober uw beleid niet treuren /
 Heer / al uw bitter is mij zoet.

9. Wilt g'p my laten onder zonden /
 Uw toll' bemint ik / 't is my wel;

Wilt g'p mijn slaan / ja diepe wonden /
 Of leiden stedes dooz de Hel.

10. Wilt g'p dooz duffter my doen treden
 Of brengen in een doxt' woestijn;

Ik ben niet uwen toll' te byden /
 Uw doen zal mijn genoegen zijn.

11. Hoetwel ik zond' en boze daden /
 Als bleesches werk geduurig haat;

Dook lijden / doxheid en veel kwaden
 Nap om haar zelfs niet aan en staat.

12. Maar wensch van al te zijn ontslagen
 Zoo heer' het kwaad en zondig is;

Ik ben ook willig om 't te dragen
 Als het mijn's Heeren toll' zoo is.

13. De tijd / de maat / en ook de wijze
 Laat ik bywillig aan ik / Heer:

Op blijft / g'p komt / ik toll' ik byffen;

In al uw' wegen even zeer.

14. Al wat uw hand mi'p toekomt zenden:

Dat / en niet anders ik en wil:

Op zijt 't begin en ook mijn ende /

Ik waagt op U en zitte stil.

15. 'k Wil U in alles heilig roemen;

U lieven / loben / prijzen byp:

U goed in all' uw daden noemen /

In alle staten e' aller ty.

16. Dit is mijn wensch o God genadig /

In mi'p gewrogt dooz 's Geestes kragt;

Ik hang van Jezus af gestadig

Van en dooz wien ik alles waagt.

17. Ook dit / om dat te blijven wenschen

In wensch en wil steeds voort te spoen

Tot dat ik kom daar zaal'ge menschen

Daar wensch verwisselen met doen.

J. Sappius.

L I E F D E - L I E D.

Op de Wijs: Van den 103. Psalm.

1. **M**an Jezus zoud ik U hoortaan niet minnen

Met al de kracht van ingespannen sinen ?

Daar ik U heb in 't Heiligdom aanschoud

Gelijk een Zon van hemelsch helderheden /

Een Bron van troost een Zee van Zaligheden /

Een edel pare van 't blinkent Hemel goud.

2. Uw schoon gaat dat van Abzalon te hoven:

Uw glans komt die van Salomon verdoven /

't Verdwijnt Verblinkt Verbleekt al wat oit blonk.

Nok kwam uit oog zo zoete liefde stralen:

Geen kus en mag by Uwe kussen halen /

Daar uwte gunst mi'p v'ind'lijk mee beschouft.

3. Dewijl ik dan uw liefde heb genooten /

Zoo plotling in mijn' herte uitgegooten:

In 't midden van devote oeffening /

Wetijl mijn geest met heilig innigheden/
 Zig loofde in Godbzuchtige Gebeden/
 En zo geboeld uw zoete Troeteling.

4. Och mogt ik nu aan uwte voeten leggen/
 En sukkende vast zonder sprekken / zeggen/
 Hoe diep uw min mijn ziele sp' ingeprent!
 Och wasze leeg / om met de min te vullen/
 Of ober vol van liefde om te dullen/
 Van H dien sp' veel mees weerdig kend!

5. Heen Heer (ten zijn geen hertelooze woorden)
 In zup'te Trouw met hegte liefde hoorden:
 Wil ik aan H ge-egt zijn en gefegt/
 Wat moet ik doen of lyden / hoe my dzagen
 Om dooz bewijs van liefde H te behagen?
 Spreek liebe Heer / want ziet ik ben uw kneegt.

6. Ik heb geen wil / z'is aan uw wil gebonden/
 Geen zinlykheid / z'is in uw zin verflonden/
 't Is zoet / 't is goed / wat gy gebiedt of doet:
 Beproef my maar / het sp' in doen of lyden:
 In dweugd of dzyk / in dzoefheid of verblijden/
 Zoo 't H belleft / 'k ben alles wel gemoedt.

7. Zyt gy 't niet Heer die my eerst komt te binnen
 Als na den slaap mijn opgewekte zinnen
 Zien 't Moorgenrood de verschen Dageraat?
 Zyt gy 't ook niet waar in ik my verluste!
 Des Abongs laat op 't bedde mijner ruste/
 Wanneer mijn ziele zo met H slaapen gaat.

8. Als ik den trein van mijn debote pligten
 Den gantschen dag na uw bevel wil rigten;
 Ziet dan mijn oog gestadig niet op H?
 't Is al mijn lust te doen uw welbehagen:
 Van nergens in mij zelven te misdzagen/
 Wen ik o Heer uit gront mijns herten schute.

9. Zomp nogtans mij's vleesches snode boosheid:
 Of Dubbels list / of 's werelids snoode boosheid/
 Ten val berrukt dooz kwaade toeverzigt/
 Ik heb geen rust / vooz dat ik aan uw voeten

Mijn misval hoom met heete tranen boeten:
Het woegend hert werd dan eerst regt verlicht.

10. Maar zo op nog uw's gunst's liefde-stralen
Te rugge houd / en niet laat nederdaalen
Hw Wanschijns ligt op 't knagende gemoed:
Zo is (gelijk de Byulofs kind'ren treuren/
Als hun 't gezigt des Zuidgoms niet mag beuren)
Mijn ziel in schrik / in angst / in helle gloed.

11. Nog wanneer om mijn dzoebe Siel te troosten:
Dat lieflijk Ligt weer daget uit den Oosten/
En dat ik slegt's een schittering daar van:
Een glimp / een blik / van het mag-aanzien komen/
Dan is 'er aan mijn dzoebe Siel geen schromen:
En niet dat zo myn Ziel vermaken kan

12. a. 'k Ben egter niet gezet zo op die zoetheid/
Of ik wil nog wanneer die wijze goedheid/
My die ontrekt / met H te vreden zijn:
Ik min beel eer den geber dan 't gegeven/
En hoe op 't maakt 't is my vast om het eben /
Als ik maar weet / op zyt en blijft de mijn.

13. En schoon dat ik dat kinmermeer hier zou
weten/

Zoo

a. De Hr. Wits gebruykt hier en in 't vervolg
spreekwijzen, die in eenen gesonden zin verstaan
moeten worden, want 't is bekend dat verdorven, zoo
genaamde mystiken veel zulk een tale voeren volgens
haar valsze grondbeginzelen daar ik deezen Heer met
al mijn herte vry van kenne; dog evenwel valt het
my wat hart gezegt, dat men God niet zoude mogen,
ja moeten beminnen, om 't goede dat hy geeft hier of
namaals; 't is waar als het uyt een zondige eyge liefde
voortkomt, dat men God om 't heugelyke dat hy
schenkt bemint, zonder zijn eer te bedoelen, is 't zon-
dig; maar dit laat niet na dat men onder geschikt aan
Gods eer hem om 't goede, dat hy geeft, mag; Ja
moet beminnen; want Godt wekt daar de zijne toe
op in zijn woord door allerley beloften, waarom

70 LIEFDE-LIEDT.
 Zoo is nogtans mijn Ziel met liefd' bezeten:
 Dat ik u pauc om uwent wil bemin/
 Al zoud' ik noit uw goedheids zoetheit smaken:
 Al zoud' ik noit tot dit genot geraken:
 Op zelfs verblind om uwent wil beminnd.

14. 't En moest niet zijn mijn lust / mijn rust / mijn
 byzonde/

Ja, God ook niet / om dat hy my verheugde/
 b. *. En zaligde / want dat was eigen intrest:
 Maar God / als God / van zelfs soo overheerlijch/
 En van zig zelfs ten uitersten begeerlijch/
 †. Zoo zuiverlijch te lieben dat is best.

15. Og kond' ik al mijn zinnen t'zamen houtwen:
 Om u in uw volmaaktheid te aanschouwen:
 En dat uw Geest in die bespiegeling/
 Het oude mij ten vollen kwam ontleeren/
 En naat het Werld uw Repligheds formeeren/
 Mijn God hoe lief was die verandering?

16. Van zou ik u om uwent wil beminnen/
 En bly zijn / dat op aarde hier mijn zinnen/
 Reys vonden 't geen uw liefde waardig is/

En

men niet wijzer moet zijn als God, en eene zuiverder liefde hem willen toebrengen, als hy gebied, wy staan egter ook toe dat men 't heugelyke alleen niet mag in 't oog hebben, trouwens dat schenkt God niet als op de volharding van de betragting van 't betamelijke goed.

b. Zoo ik de vryheyd mag neemen om hier eenige verandering te maken, wyl deze twee regels my wat lam voorkomen, zoude ik dezelve dus lieft uitdrukken, waar door de bevatting van de Hr. Wits, die ik anders in mijne nevensgaande aanmerkingen eenigzints, afkeure evenwel niet werd verduyflert, amentlijk de 3. en 6. regel van vs. 14.

*. Wel deed, wyl 't zoud' eygen intrest zijn &

†. Te lieven is eerst ware liefde reijn.

Een ziele die, door aanschouwen uwer waarheid/
 En wezendheid van klaarheid / werd tot klaarheid
 Verandert naar uw heerlijk Ebenbeeld. (zen;
 17. Dan zou ik boozs uw Lieb'ing gunst bewijs,
 Uw haters zijn mijn grouwelijk afschijzen /
 Ik zijn der Wer'ld en die aan mij gekruist;
 Maar al mijn lust zou tot de djonnen wezen/
 Waar in ik uw gelijkenis kan lezen:
 En zien het Beeld uwer Heiligheids gebuis.

H. Witzius.

Z I E L E - Z U G T.

Van een verlegen Christen om Gods gena-
 denryke vertroosting.

Stemme: Psalm 6. en 77.

Of: Poliphemus aan de stranden.

1. Is'er nog / o groot ontfermer!
 Is'er booz een nate kermer/
 Booz een schreper nog gehooz?
 Is'er nog een open oo?
 Mag een mont verbuis met zonden:
 Mag een ziele verbuis van wonden/
 Die van etter bloepen / mag
 Die nog ulti haer geklag?
 2. Kan 't erbarmelijche wenen/
 Kan het ingehoopte sien
 Van een gants verbyjstelt hart/
 'h Welk gedurig smart op smart
 Van uw' hant word ingeschonken/
 Dat schier djonken / ja verdjonken
 Leid in zoo een tranen bloet/
 Nog vermurwen uw' gemoet?

3. **I**s'er / **W**ert / nog eenig hopen !
Staat de deur uw's goetheids open
Door een zondaar / die de meest
Ligt van allen is geweest ?
Wilje zijn geschyp nog duldten /
Die door zo veel duizend schuldten
Op **H** aangerekent is ?
Schenk **H** hem wel vergiffenis !
4. **O**f hoort **O**p met dove oren
Vien nu roepen / die niet horen
Woud uw' **G**oddelyke stem /
Als **O**p / tot zijn besten / hem
Ait zijn zonden slaap quaamt wekken
Gaat **O**p met zijn beed' mi gekken ?
Spotten in zijn **Z**iels-verderf /
Tot dat hy van wanhoop sterf.
5. **'t** **E**p hoe 't **z**p / mijn broede oogen /
Laat uw' **s**pyng-bjon noit verdooogen :
Houd / van schrygen nimmer mat /
Steeds mijn wang en leger nat :
Wahker. nu / gewoone klachten /
Vergezelschap hele nachten /
Deele dagen / mijn getreut /
Tot mijn hart aan stukken scheut :
6. **I**s mijn **G**od noch te bewegen ?
Remel ! wat een grooten zegen
Zoo maac de alderminste stiaal
Van zijn liefde 't' my waards daal !
Of moet ik zijn gunst nog derben ;
't **Z**al my troost'lyk zijn te sterben
Door de boeten van mijn **W**eer ;
Strekt het zoo tot zijner eer.
7. **'t** **I**s nog altijd zoet te sienen /
't **I**s nog zoet te leggen wenen /
Zoetste **J**ezu aan uw' schoot ;
En aldaar zijn **Z**iele-nood
En aldaar zijn **s**lotte zonden /

Doorzaak van die harte wonden
 Hit te slojten. 't Licht het hart
 Nog een weinig in zijn smart.

8. Immers ik wil liever treuren /
 Lieber / ja mijn harte scheuren:

Liever / in mijn eenigheid /

Met een zoete bitterheid /

Mijne zond voor God beschrepen /

En hem voor mijn tranen vleven /

Om een schult-vergiffenis /

Voer een schult-betekenis:

9. Als van aardfche vzeugde djonken!

En in wereld-lust verzonken /

Buiten al gevoel van pijn /

Met de wereld vjelijh zyn

Tranen van verflagen zielen

Altijd beter my bevelen /

Van verniste Werelds-vzeugd /

Die geen Hemeling verheugd.

10. Op dan / op mijn treurig harte /

Klaag uw' God uw' vzeuve smarte.

Moog'lijk dat uw' pijn wat stelpt.

Altoos 't klagen zelf dat helpt.

Maar / Weer / 'k mogt ik eerst wel vjagen /

Maar mee zal ik horen klagen:

Maar mee hoorn ik ik te voer

Dat ik alderminst verfloer?

11. Zal mijn tong met jammer Psalmen

Awen Hemel doen weet-galmen /

Maar die tong heeft meernigmaal

Voer een vals / onnut verhaal /

Voer zoo meenig vde woorden /

Die ik / o mijn God / verfloerden /

Voer een onbesonne pjaat

Op veroorzaakt utwen haat.

12. Og! die tong / die steeds moest spjker

Awen lof / die was ontficken

ZIELE-ZUGT.

Van de hel / en staft voortaan
 't Had van mijn geboorte aan /
 En ik die met open monde /
 Uwe waarheid moest verkonde /
 Hebb' myn tong U wel ontzeid /
 En geleent tot pdegheld.

13. Og! die tong die zoud U tergen /

Zal ik 't dan myn ogen bergen /

Watze dooz een naar getraan

Mijne klagten doen verstaan?

Heer / zoud gp die ogen d'ogen?

Zijn het niet dezelfde ogen /

Die / met dertele spijt verbult

Trotzsten uw' misbzukit gedult.

14. Zal 'k dan zwijgend / zonder schrypen?

D' Hand ontrent het harte lepen /

Kloppend op een dode bozst?

Die geen woorden uitten dozst?

Weld, helaas! en hart en handen /

Over vol van zond' en schanden /

Werktuig van verboden doen /

Zouden hinderen myn zoen.

15. Heil'ge God / hoe zal ik naad'ren.

Uw' troost-rijke vreugden-aad'ren?

Daar nog tong, nog hand, nog oog,

Zig verheffen durst om hoog?

Daar het hart met zo veel zonden

Oberstolpt / vol zeer'ge wonden

Met dan stinkend' Offer-werk

Brengen kan tot uwe Kerk.

16. Was ik nu een Habens songe /

Die met reden-loze tonge

(Haar geroep kon doen verstaan

En tot in den Hemel gaan)

Wisse in haar barze ouden

Voelt het liefde-bier verkouden?

Om dat uit haar teeren hult

Van een verlegē Christen.

17. **W**ijst geen zwaer geheerte spuit.
Echtwel ik moet het wagen.
Ga zo 't wil / ik zal nog klagen.
Og! mijn liev' en droeve ziel/
Doo) den Heere neder-kniel.
Hoop / ik zal dien God nog lofen.
Ga ik dan niet ver te hopen
Duizend Gaven en nog meer
Die verhoort zijt van den Heer?
18 **H**eer / wilt g' mij eeuwig haten?
Wilt g' mij altoos verlaten?
Zal' altoos uw' straffe hand
Wijzen tegen mij gekant?
Og! waat blijft dan al 't ontfarmen?
Al dat kussen / dat om-armen!
Al dat liefelij' gelag!
Dat uw' volk te troosten plag?
19. **I**s dat nu geheel verdweenen?
Zijn die liefde-bonken hienen?
Wort dat wter zoo uitgeblust?
Of van lang genoeg gekust?
Blijft 'er niet dooz mij dan zure zien?
Wilt g' mij dan noit uw' gunst blien?
Zal' er nooit een Breeve woort
Woyden in mijn' ziel' gehooft?
20. **H**ebt g' dan / O Heer / vergeten
Doe g' boozmaals plagt te heten?
Of en is uw' eigen Naam
Ik niet langer aangenaam?
Heer / die mij nu schijnt te doemen/
Hebb' ik ik niet horen noemen/
God vol van Barmhertigheid,
Ryk van Goedertierentheit.
21. **I**k Hebb' / 't is waas / wel g'of gezondigt
Maac hebt g' mij niet verhoudigt
Dan uw' Zone, die de zaen
Dan des Werelds zond zou doen?

ZIELE-ZUGT,

Wesje ook niet uw' Geest beschrijven/
 Als een die van troost te geven

Van een ziel die tot hem klaagt

Zelver zijne naame djaagt

22. Is uw' eigen Naam MEWAARDIG,
 Is uw' Zoon voor ons REGTVAARDIG,

Zoo uw' Geest de Trooster is

Tot der doebens laaffenis;

Waar aan mag het dan nog falen/
 Dat mij naastwyls adem haalen

Uit een afgeschreeuwde mont /

Van uw' goetheit werd gejont ?

23. Komt dat al van mijne zonden ?

Wel maar / Heere / de gezonde

Doeben die de Medicijn ?

Waar past balzem / dan by pijn.

Waar zal 't bloet van uw' Zone

Beter tog zijn kragt en toonen /

En behalen grooter eer /

Dan in dit berettert zeer ?

24. En vergunt uw' groote goedheid /

Eene die booz ik te voet leid /

Wat hy met een by geklag

Zijne reden uit en mag :

Heer / zoo woud ik ik wel vagen /

Waar toe mag het ik behagen

Wat ik roep / maar geen gehoor ?

Og ! Wat hebt g' met my booz ?

25. Gaat g' zoo mijn ziel bestrijden /

Op dat g' dan zoud belijden /

Wat g' tog betwinnet zijt /

In uw' oordeel t' aller tyd ?

Waar waar toe tog zoo begonnen /

ik Geef / ik geef het ik gewonnen :

Ja g' vind het sterke Heer.

ik Leg booz ik de Wapens neer /

26. 'k Zal dat alles zins betuggen.

'k Wil mijn onder **H** wel buigen.
Gp zijt heerscher ik uw' knecht/
 Dien **G**p onder hebt gelegd.
 Ja schoon **G**p mp woord verdoemen/
 Nog zal ik **H** billijk roemen;
 Want ik mp zulkis waardig sien/
 Snoode zondaar / als ik ben.

27. Maar gedenk / gedenk dog **Heere** /

Zal dat strekken t' uwer eere /
 Dat **G**p zoo een riet verbindt ?

Degten **Heiden** met een kint ?

Zal **God** als hp is verbolgen /

Dooge koppels gaan verbolgen ?

Is het dan booz **H** nog wat /

Te verbijzelen een blad ?

28. **I**s een mensch dog **Gods** gelijke ?

Of beoogt **G**p dat zal blijke

d' **Eer** van uw' regtvaardigheid

Als mijn **Ziel** in d' **Welle** leit ?

Moet mijn dood uw' lof verkonden /

Wyl myn leven vol van zonden

H onteert / mijn naast ontsigt ?

Schafte die duisternis dan ligt ?

29. 'k Zal en moet / en wil 't ook d'agen

Maagt het **H** / 't moet mp behagen /

'k **Zeg** en meen het : **G**p doet wel

Schoon **gp** wiert mp in de **Del**.

't **I**s wel hard maar 't is regtvaardig.

Ik ben schand / **G**p eere waardig.

Zijt **gp** met myn doen gediend /

Zoek uw' eer. **I**k heb 't verdiend.

30. Zoo een schuldig mensche egter

Dpreken mogte tot zijn **Regter** /

Wensch t' ik dat dit eenig woord

Geest nog van **H** werd gehoord /

Hon ik **H** wel ooit betalen ?

Og ! wat eer zult **gp** dan halen /

Als op my geknagen ziet;
 'n Igd' wel / maar volhoe ik niet.

31. Moet nochtans uw recht betaalt zijn?
 Maar / Heer / zoud' op dan berdwakt zijn /

Als op zonder my te doon /
 Zegt betaling by uw' Zoon?
 Een getu is in mijn Bloet / en
 Dit by voor mijn zonden boeten /
 Op is 't die betalen kan:

Zegt wat schade ijd' gij dan?
 32. Ja / Heer dan zal ik u roemen /
 En niet siegts' Rechtvaardig noemen /
 Maar te samen straf en soet /
 Hart en zagt / gestreng en goet.

Dubbel zult op syn geprezen /
 Dubbel zal dan u' inhouti wezen
 Van uw' groote heerlijkheid:
 Daar al 'twerk dog henen leid.

33. Maar ik blijf vast in mijn smarte /
 Heer / hoe mag' ik u van het harte /
 Van dat Vaderlyke harte /

Dat het mijn' / zoo lang benart /
 Zoo vol schrikken / zoo vol zorgen /
 Van den avond tot den Morgen /
 In soo kommerlyke staat
 Kroosloos daar henen gaat?

34. Zoeste Jesu / mijn vertrouwen
 Ho' die bitterste brenouwen /

Wagt ik dan niet langer / hoe
 Op ook boozmaals waart te moe /
 Toen die kelt / ik ingeschonken /
 Tot het grondsep toe gedronken /
 En (al was ik u groote pijn)
 Ghentwel geleegt moest syn?

35. Als 't ik nog niet heel vergeten
 Dat op nat / ja uitgehieten /
 Als gematet / in den Hof

van een verlegen Christen.

Laagt al wazemelend in 't stof?

Is 't nog niet heel vergeten?

Al dat klam / ja bloedig zweeten /

Coen gp in zoo bangen nood.

Laagt en wojsfeld' met de dood?

26. Is 't niet geheel vergeten /

Hoe gp aan het kruis gesmeten /

Klaagdet schier als buiten raat?

Waarom of inp God verlaat?

Denkt gp nog aan allen dezen?

Denkt dan hoe 't niet inp 't slag wezen /

Du mijn teer en zwak gemoed

't Zelve zopje denken moet.

27. Denk dan / trouwe - Memichen - hoeden /

Denk aan uw geringen hoeden;

Denk nu in uw' bjeugt aan mp /

Die dit bitter lijden lp.

Deere Jezu / booz mp nader

Wot den Chzoon van uwen Dader /

Toon hem mijn bescheiden leet /

Toon hem 't geen gp boozmaals leed.

38. Zeg hem / zoete boozpraak / zeg hem /

En met reden onderrege hem /

Dat de reden niet en duist

Dubb'le straf booz eene schuld.

God is smiters d'opper-reden

Zo de Wozg heeft straf geleden /

Is dan niet de schuldenaar

Zelver buiten straf gebaat?

39. Coome uw' Dader dan de roede /

Hog geberst met uwen bloede:

Toon hem nu' gekzoonde hoof /

Dat nu wel de glans verdoof

Van een albechlaarfte klaarcheid

Waar dat eerst / in duist' te naarcheid

Was met doozen-tuig gehuk

En met bloedig zweet verbuk

40. Toon den Los-brief **H** gegeven/
 Die met martel-ink geschreven
 Op zoo schoon spier-wit Satijn/
H kan tot getuigen zijn/
 Dat uw' Vader heeft beleden/
 Voos het geen **Op** hebt geleden/
 Zig in all's te zijn voldaan.
 Bid dan dat **hy** my laat gaan.
41. Heere / woud **Op** **Hem** dat zeggen;
 Waar meed' zoud **Op** 't weder-leggen?
 Kon **Op** toonen in die beed
 Het's dat tegen reden streed?
 Zeker **God** die is rechtvaardig;
 Niet onbillik; eer mee-waardig;
 Nimmer eischt **Op** al te straf/
 Voos een zonde dubb'le straf.
42. Dit zal voos een pder klaar zijn;
 Een van beiden moet dan waar zijn;
 Of dat 't gene ik nu is/
 Eigentlijk geen straffe is;
 Of dat **Christus** niet geleden
 Heeft / dan voos zijn regte leden/
 Die in 't Boek des levens staan/
 Maar voos **my** niet heeft voldaan.
43. Zoud dan 't geen ik lijd in Dezen/
 Een verbloefte straffe wezen
 Van mijn **Gods** rechtvaard'ge hand
 Grimmig tegen **my** gekant?
 Gaat den Heer **my** zoo bedroeven
 Slechts maar om **my** te beproeven/
 Of ik **Hem** nog hange aan/
 Als **Op** van **my** schijnt te gaan?
44. Wel / zoo wil ik niet meer schroomen;
 Laat dan / laat **by** alles komen/
 Water komen wil of kan/
 'k Drees'er niet veel hinder van.
 Die beproefing zal **my** sterken

- In gedult / Gedult zal werken
 Onderbinding: Die dan meer
 Vaste hoop op God den Heer.
 45. Vaste hoop zal niet beschaamen;
 Gods beloft is Ja en Amen.
 En zijn liefd' gestopt in 't hart
 Zalst en zagt daar alle smart,
 Og! hoff ik dat maag beloben!
 'k kwam dan alles wel te boben.
 Geen verdriet my hier verdriet/
 Lijd' ik 't in Gods toezne niet,
 46. Of ben ik geen uitverkoren?
 Zoud' ik God niet toebehoren?
 Chyfte / uw vergoten bloed
 Is dat booz mij al te goet?
 Dat; og! dat is al mijn dugten/
 Al mijn stenen / al mijn zugten/
 Ja dat is den gantschen dag
 d' Oorzaak van mijn naar geklag,
 47. Zoo veel afgetreurde uren
 In mijns huis besloten muuren/
 En mijn natte legerstee/
 Zijn getuigen van dat wee,
 Als ik ingeheert na binne/
 Alles ebentwel bezinne/
 En mijne zaken oberloop;
 Schepp' ik nog een weinig hoop,
 48. En ik wil in dit benoutwen
 Tegen hoop en hoop vertrouwen/
 (Hemel greef dat ik niet mis)
 Dat mijn naam getekent is
 In de ry van die ten leven
 d' Hemel-Heer heeft opgeschreven/
 Die hy / na 't vernieuwd' heel-al/
 eens met Chyflus trouwen zal.
 49. Moegt mijn oog verlichtet wezen/
 'k wil nog in mijn hart te lezen

ZIELE-ZUGT,

Eenig schijft van uwe hand/
 Dat gp mp tot onderpand
 Van uw' gunste hebt gelaten:
 Toen top in mijn kamer zaten/
 En mp van uw zoete mond
 Werde een Liefde-kus gejont:
 50. Toen ik aan uw' hals bleef hangen
 En met nat betraande wangen/
 (Dag van Heugd) met uwer tong/
 U een lied der Iesde zong.
 Toen ik riep / Mijn God / mijn Ieben.
 Daar 's mijn hart / Dat 's u gegeven;
 'k Van daar heel de Werelt uit.
 Kies mijn Ziel maar tot uw' Bruid.
 51. Toen gp weder / vol ontfarmen/
 Mp zoo lieflyk gingt omarmen/
 Kussen / streelen / klypen / Ag!
 Met dien alderzoetsten lag
 Die 'k mijn Ieben hebb' vernomen:
 En noot uit mijn zin zal komen/
 Zoo ik eenig' heugenis
 Houd' van 't geen verleden is.
 52. Toen gp tot mijn ziele zedet:
 Koom mijn Bruid / mp toebereidat;
 Koom mijn Liefste / gp zyt mijn /
 En ik zal de uwe zyn.
 Eeuw'ge Iefd' verbind ons beiden/
 Dood nog Ieben mag ons scheiden.
 'k Weet gp hebt ons wel gezint
 Maar ik hebb' u eerst bemint.
 53. Ziet gp nog niet van die Liefde/
 Die gh toen in 't harte giefde/
 Eenig overblyfsel / Heer:
 Ziet gp daar geen letters meer/
 Die gp zelver hebt geschreeven?
 's daar alles uitgewreven?
 En geen indruk van om hoog?

van een verlegen Christen.

Zelfs voor uw aziende oog?

54. Wand op daar geen Liefde panden?

Schout dan tog uw' eigen handen/

Daar blijft alles onbetreert

Daar is mijn naam in gegrabeert:

Is 't niet waar / volstand'ge minnet?

Og! Op haikt. Ik blijf betwinnert!

Goede God / geest op nog recht

d' Onbeschaamtheid van uw' knecht!

55. Ik kan mijn tranen niet bedwingen/

Zp beletten mi het zingen:

Zp besloopen het geluit.

Al te vol en lekt niet uit.

Weg nu wereld! Welkom Hemel!

Ik Doel ik weet niet wat gewemel

In mijn ziel voor dezen dood.

Og die byugt is mi te groot.

56. Christus komt met al zijn gaben/

Om 't verflagen hart te laben.

Og! hy schenkt mi Eng'len wijn.

Heere die moet Heitar zijn:

En op dat ik / voor mijn sterben/

Niet meer hoorn des' byugd te derben/

Mensch ik dat het ik bebiel

Du t' ont-kerkeren mijn Ziel.

Ja kom Heere Jezu. AMEN.

H. W.

VREUGDE-LIEDT,

Van een Vertrouste Ziele.

Stem: Van den 8. Psalm.

1. **L**est emig hart ontleegt van alle kommer/
In Godt verbeugt/beschaduw't met het kommer
Van zijn genagd / die 't hard vol byugd'ge propt/

En

92. VREUGDE-LIED.

- En al wat d'zulk of d'zoeffheid heet / verschoopt;
 2. Lust eenig hart / wel eer van Godt verfloten /
 Nu met de stroom zijns goedheids overgoten /
 Dat van het leed dier d'zoeber steuren is /
 Nu niet en heeft dan blijde heugenis;
3. Lust eenig hart wel eer in d' Wel gezonken
 Maar nu met wijn van Hemel-bzeugt beschonken /
 't Welk ziende zig met Christus ondertrout
 In Liefos-genot nu met hem bzuilost houd;
4. Lust zulk een hart een bzuilich lied te zingen /
 Dat klimt met my ver boven alle dingen!
 Mijn zwang're ziel vol bzeugden-rijke galm /
 Waerd dooz mijn pen dees dank en bzeugde Psalm.
5. Hoe zoet is 't Heer / hoe zoet is dat men nader
 Tot aan de beek van utwe goedheids ader
 Een drup daar van op onze tong gesprenkt /
 En d'zulk en smert en alle leed verdrinkt.
6. Hoe zoet is 't dat / hoe zoet is 't dat men drinken,
 Die Plassen mag / die gy zoo mild gaat sehinken
 Ter boorde toe / aan utwe liefde dis /
 Waar aan mijn ziel nu neer gezeten is?
7. Hoe zoet is 't dan / hoe zoet is 't dan nog dronken
 Ter hele toe te leggen als verzonken
 In deze stroom ja zee van 't Opper-goet!
 't Is 't grootst / en 't best / en 't alderzoetste zoet.
8. Laat eenig mensch zig / zoo hy wil / verchlyden /
 Als hy zig ziet omstutot aan alle zijden /
 Met eer en goet / en als hy baten kuypt
 Dooz al de most die van zijn parsse d'kuypt.
9. Wanneer hy ziet zijn lastbaer d'zag-bee hingen;
 En dat van 't hoozn / zyn volle zolders zingen.
 Dooz overbloet die d' een en d' ander d'zukt;
 Komt om als 't al hem na zyn zin gelukt.
10. Maar ik d' God / wat boeder begenadigt /
 Met uwes huis weergaloos goed verzadigt /
 Op Uw vol op nu zoo verlekert ben /
 Dat 'k buiten U geen bzeugde stoffe ken.

11. Geen ding op aard of 't fchaft ons niet dan quellust-
In **H** alleen bestaat der zielen wellust.
 Het hart en ziel en al van bygeugde byzekt/
 Als op maar eens een woort van byzede fpreekt.
12. Laat byp een mensch aan 't Ziek-bed zijn genagelt
Op wien de fmert van alle kanten lagelt/
 Zoo dat de ziel van weemoed zij geparft:
 En 't dood zweed dooz 't verhympen belle barft.
13. Laat by een mensch ter feller dood verwezen/
De dood zijns ziels nog vooz het meefte byzen;
 Ja laat hem reeds de wyde ftaak zien ftaan/
 Waar aan de blam 't onfchuldig bleefch zal byaan.
14. Laat ja een mensch byj aan een paal gebondert
De blammen zien in zijn verfhokte wonden;
 Zoo dat des houtfs met ftrooij geftookte byand
 Het lichaam blaakt en rooft aan alle kant.
15. Mag dan de ziel flegts in Bethesda baden.
Wat is in 't bad der Hemelfcher genaden;
 Een byp daar van geftozt op 't qupment hart/
 Verzagt / verligt / verjaagt daar alle fmart.
16. Het ziek-bed word een Paradys, een Eden/
Hoof zepd de ziel / was 't mij zoo wel als hedert:
 O Zoet' / o zoet' / o wonder zoete ftond!
 Du God mij 't ligt van zijn genade font.
17. De weg na 't bier fchijnd van de weg ten Hemel!
Der hiker dzang der Engelen gewemel.
 Dan heeft de ziel vooz geen tozimenten fchroom:
 Maar juigt luidfs heels / mijn zoete Jezus hoorn.
18. Geen grooter byzigt kon in het herte gzoejeh/
Dan die getiert ter byulloft-faac fpoerjen/
 Als in 't gelaat van Chyftus dienaar blonk/
 Toen hy een byp van zijre gunft hun fchonk.
19. Daar beulen doen vergeeffche wyetheid blozjen!
De helen blets die fchijnen fchoone tozen
 Waar op de ziel gerufte blijdfchap fmaakt
 Terwijl de blam 't gemartekt lichaam blaakt.
20. Bind byp de hand: 't genood ftecht zig na baten.
Wurg

64 VREUGDE-LIEDT.

- Wilt g' bij de Aedel: de Ziel zal God nog loven;
 Snijd af de tong: 't hart maakt een blij geschel.
 Wat wonder tog / God is hen al in al.
21. Alrijke God / waar zal ik woorden vinden?
 Hoe 't zoet genot aan tijm of mate vinden?
 't Gien in de schoot van uw genade vind
 Uw' teerst / uw' swakst / uw' alderminste kind.
22. Gp ruikt mijn ziel uit 't diepste van der Delle/
 En maakt dat mp nog dood of duivel quelle/
 Geen schrik / geen angst / geen magt der huisteris.
 Wat dood, hoor mp / zoo God mijn leven is?
23. Gp doet mp in uw' zoon rechtvaardig noemen;
 Die bod; mp spreekt als 't hatt mp wil verdoemen.
 't En scheelt mp niet wat mijn beklager zekt:
 Mijn Jezus is dog mijn gerechtigheid.
24. Mijn dorstig hart dat gaat gp / Heere / leffchen/
 Met 't heilzaam bogt van uwe liefde fleschen:
 En kwynende verschast gp 't laaffens;
 Mijn God alleen mijn drank en spyze is.
25. Zoo veel de leegr' van mijne ziel kan vatten/
 Stopt gp haar vol van uwe Hemelchatten;
 Hoort hadd' de rijst' zoo uitgelezen lot/
 Mijn rykdom is de al-bezitter / God.
26. Gp eert uw' knegt als waer hp uwe Zone.
 Gp zet uw' slaaf op Goddelijken Trohe.
 Hoe slegt hp is; gp maakt hem aller Heer;
 Niet die nog dat / maar God is al mijn eer.
27. Is mijn gemoet met nare druk bevangen/
 Gp wischt het nat van mijn bekreeten wanghen;
 Verkwikt mijn ziel met app'len van gena.
 God is mijn vreugt, vzeugt zonder wederga.
28. Al wat mijn ziel als wenschlijk komt te binen /
 Al wat; ooit kon bedenken of verzhinen
 Al wat of wensch of minnens waardig is/
 Dat alles is in Gods bezit gewis.
29. Gp is alleen de Heer en heereijhste/
 De schoonst' / de rijst' / de zoetst' / de lieffelijhste.

De... Maar 'k beken 't / 'k en weet niets wens'ch;
lijks meer /

Weet lemant het? 't is alles in den Heer.

30. O Die / die Godt maac mag in 't harte vragent/
Hoe ras verleert / bergeet die al zijn klagen?

Gaat klieft zijn hart / ik wet op vint'er niet/
Van een met gout beschreeven vzeugde lied.

31. De wijzen die van 't vcr gelegen Gosteh/
Den eene reis na 't Joodsche Land getroosten/
En volgen 't spoor van 't Gods'lijk stetgeleij/
Dat met Gods Woort / hen Gods geboort-plaats

32. Verblijden zig met over groote vzeugde (32)
De ziel en hart / en tong en mont verheugde
Als elk van haar alleen de plaats zag /
Daar 't Hemel-kind in slegte lutren lag.

33. Maar als de ziel zoo word van God beteeret/
Dat hp in haar als in zijn huis verkeere/
In haar als in haar eigen Tempel woont/
Daar hp niet min zijn heerlyheid verdoont /

34. Daar hp niet min doet zijn genade voelen/
En al 't gespan van 's menschen geesten woelen:
Als toen hp eerst in Zion neder quam/
En plaatze in den zigtbren tempel nam:

35. Hoe mag die dan vol hell'ge vzeugde springen/
En 's harten vzeugt beroonen met haar zingen/
En juhghen om haar lieffijks snoerenlot/
Als God in haar / zp weer woont in haar God!

36. 't Legt zo hp mip / h'wain niet God hand daar on-
Het was geenzint's in mijne oogen wonder / (Der/
Dat zoo een ziel dier vzeugt onmagtig wiet/
En ongetemt / sa gantsch onzinnig schiet.

37. Al wijs zoo wel als al bervzegdent Heere/
Ging utwe hand niet wonderlijch regeeren
(Ons hart is voor die sterkte al te vzoog)

Wien maakt die vzeugt op aard' niet zinneloo's?
38. Wel moet ik dan den Hemel nog wat derben/
(Maar 'k derfze niet) en moet ik nog wat zwerben/
Dier

96 VREUGDE-LIEDT, &c.

- Hier op der aard in 't zond en tranen-dal /
 Doet dit uw knecht / misdagebet / ten gebat :
39. Laat dog die vzeugt mijns harten sterkte wezen /
 Leer my daer dooz nog wel nog dienstvel vzezen /
 Dog lets ontzien dat tegen **H** zig sield.
 O Die zo is geharnast houd het veld.
40. Laat boozts mijn tong van aangenaamheid vziel.
 Op 't quijnend' hart / en vol vertroosting sluipen (pen
 Ten boezem in / die schier ten gront gezakt
 Na 't heilzaam nat van dees verfrissing snakt.
41. Of zal ik eens (gelijk ik ligt kan gissen)
 Het zoet vol op weer van dees vzeugde missen /
 En is 't mijn lot dat 'k agter Jezus tree
 Van Thabor af tot aan Gethzemianee,
42. Zo sp het Heer. Want wie kan **H** beperken
 In 't vze beschik van uw' genade-werken ?
 Geef dat ik my ook hier in gantsch verzaak /
 Mijn zaligheid hangt niet aan die vermaak.
43. Laat ik nogtans booztgaan in **H** te loben /
 En laat uw' knecht niet ziende zels geloven ;
 Maak my in vzeugt en djuh **H** bep getrouw /
 Tot ik by **H** eens eeuw'ig Blyloft houtw.

HERM. WITZ.

A A N S P R A A K aan de
 A F D W A L E N D E Z I E L E.

Stemme: Courant Monterey.

1. **M**ijn dwaze Ziel laat u dog lokken
 Dooz Jezus hem /
 Ag! waarom wilt gy dus uw heet verstoppen /
 Luffter maar na hem /
 Op zal uw vuile ziele maken
 Bitter als de snee /

En 't steenig hert gedwee /
Doo; hem zult g' geraken
Tot de eerste'ge vlee.

2. Verdoolde Schaap houd op van dwaalen
Langs Berg en Dal /
Loop / loop na hem / die u toetom wil halen /
In zijn Herders Stal :
Op zal u na zijn v'p ontfermen
Dagen in zijn schoot /
Het hulp zijn in de noot /
En leslyk u om'ermen
Wadden in de dood.

3. Op is een Zon en schilt bebonden
In groot gebaat /
Een rotssteen / om te schullen t' allen stonden /
Dykt u 't lijden zwaar /
In hem is waarheid / ligt en leven /
Liefd' en alles wat
Hw's herten wensch bebat.
Wil hp uw rijk'lyk geven
Mit zyn volle schat.

4. Keer ons dan ziel laat u Bekoden
Dan 't hoogste goed /
Ag spoed u / ziele ! of g' gaat becloren /
Ag verstaalt gemoed !
Het vuur van liefde doe verteeren
Eigen wil en zin /
En neem my ganschlyk in /
En dat wil ik nog leeren /
Schatten Doo; gewin.

F. v. B.

98
WEEKLAGTEN OVER DE
WEEKLAGTEN VAN
ZIONS LIEF-HEBBERS,

Beantwoort Door

ZIONS BRUIDEGOM,

Uitgeboezemt ter gelegenheid van de Doodt,

Van den Eerwaarden HEEK,

JASPER VAN DER HAAR,

Zaliglyk overleden in 's Gravenhage,

Den 15. December, 1678.

Kan worden gezongen / als: Myn ziel maakt groot
den Heer.

Jes. 64: vs. 6, 7. Deut. 32: vs. 35, 36, 29, 42. Jes. 59:
en 60. Ezech. 37. Prov. 10: vs. 7, 14, 32.

Jez. 57: vs. 1, 2. Apoc: 14: vs. 13.

ZIONS LIEFHEBBERS.

1. JEHOVA Zions Zon,

En schilt, onpeilb'ce hjon

Dan goedheid / hoe bemin'ijh

Is uwen weg? te hoog

En diep hoop 's menschen oeg;

Wat is uw doen niet zin-ryk?

2. Een onvernufig volk /

Benevelt door een wolk

Dan reden zonder klaarcheld /

Komt zetter zig ter neer

Aan uwe voeten, Heer,

6 Leven, weg en waarheid:

3. Om 't heplzaam onderwys

Dat dwazen wonder wijs

Kan maken / en den slegten

Doen komen tot verstand,

Die uwen raad, en hand

Goetgunstig op wil regten.

4. Gy wekt, en top helaas

Bebinden ons te dwaas

Dan heet / om te bezessen

ER DS
N VAL
ERS,
GOM,
de Dook,
K,
AR,
enhage,
98.
l maakt gro
9, 42. Jcf.
7. 14. 7.
vs. 11.
ERS

Uw doen vol Majestejt,
Dol glans / en heerlykheid,
Doo; eeuwig te verheffen.
5. Is 't dan ons droevig lot/
t' Ontberen 't zoet genot
Uws heils? Is 't vast besloten?
Dat gy (hoe lang zal 't zijn?)
Verbergt uw schoon aanschijn/
Als woud' gy ons verstoten?
6. Uw duyf die quijnt / Heer / want
Uw Geeft ons onderpand,
Dat leven van ons leven/
Wykt weg, en wip ontblood,
Die schynen dor, en dood,
Als had hy ons begeben.
7. Gy geeft vast slag op slag/
't Wond duister op den dag,
Gy ruht uw lieve Kind'ren
Te midden van ons uit/
Dus schijnt het uw besluit
Ong daag'lyks te verminderen:
8. Wat nood was 't? wisten wy
Hw' Opper-heerschapp/
En wijs beleid t' erkennen;
En wijl uw hand dus slaat,
Vermoeid door eigen raat
Ong aan U te gewinnen:
9. Of dan 't berlies zeer duikt/
Als 'r van der HAAR gelukt
Bewijdt van smert / en zonden
Ten Hemel in te treen/
Daar was min' scha' geleen:
Zo wip hem nazien honden:
10. En door een waar geloof,
Doo; 's vleesches wysheid doof
Uw Heilig doen bemerken,
En vergenoegt; en stil;

In Godes goede wil,
 Ons herte gaan versterken.

ZIONS BRUIDEGOM
 I. R U S T E.

11. **Eer** toeverblinde schaar,
 Mijzjn uto klagten naar/
 Kom / zet u aan myn voeten

In diep' ootmoedigheid,
 'k Wil doo; mijn goedigheld/
 Uw zielen nog ontmoeten

12. **Ag!** open uwen mond
 Myn schaapkens, 'k wil terstond
 Uw met myn goed vervullen:

Zy werden nooit beschaamt,
 Maar tot mijn dienst bequaamt
 Die op myn wagen zullen.

13. **'k** Sta met mijn liefde ree/
 Mij met een volle Zee
 Van allerlei genade/

Doo; die als arm, en naakt
 Aan mynen drempel waakt,
 Met schuld en smet beladen.

14. **Mijn** volk / op zigt te ryk,
 En in een dikken slyk
 Van eigen werk gezonken:

Op staat op eigen gront/
 Op dwaagt u als gezont,
 Van eigen wijsheid dronken.

15. **Ag!** waart op moed' / en mat/
 En al uto woelen zat/
 Een regten uitgeledigt!

Doe quam myn liefd' u booz?
 Doe wierd' op doo; en doo;
 Bezuyvert / en bezyedigt?

16. **Maar** wagt / in baan de weg;
 (Die zelfs de grondslag leg
 Van Zions heil en luyfter)

Om 't volk ontbloot en arm
Te redden doo; mijn arm;
Myn ligt blyekt doo; in 't duister

17. Als ik de wegen al
Doo; u beruinen zal
Met doornen die u sieken/

En gy geen kans zult zien
Om 't ongebal' t' ontblien/
Of ergens doo; te blyken.

18. Dan zult gy niet meer bad
Uw waard' en eerste man
Stontmoedig af gaan wyken,
Om in een donk're staat
Daar hoelen hulp en raat
Beduurig om te kyken.

II. R U S T E.

19. 't Is waer' ik geef slag op slag/
't Woord duister op den dag;
En 'k ruk mijn liebe kind'ren
Te midden van u uyt /
En 't Is myn valt besluit

U daag'lyc te vermind'ren:

20. Mijn Zonberein bestel
Beschikt het alles wel;

Mijn grondelooze reden
Is regel van mijn doen/
't Geen gy niet kunt bejoen
Moet werden aangebeden.

21. Maat hebt gy uit mijn woord/
Onkund'ge / nooit' gchoord/
Dat als de hand der vromen
Zal wysen weg gegaan,
En 't schijnt geheel gedaan/
Dat dan myn heil zal komen!

22. Als Zion zonder hoop
Zal meinen dat den loop
Van mijn getrouwen zegen

Doo; haar is opgestopt/
 Dan campspoet overkroopt
 En allesints verlegen.

23. Als zo zeer dunne werd
 Dan Kind'ren, en de smert
 Doo; haar schijnt ongeneeslyk,
 En dat de vband woed

Als in haar herten bloed/
 Doo; ik en waaklust breeflijst.

24. Dan zal ik als een Held
 Ontwaken, en 't geweld
 Door Geelt en kragt berdyben /
 En aan een teed're Wees,
 Onmagtig / vol van vrees /
 Myn hulpe doen beklyben.

25. Ik zal 't verstrooide volk
 (Betrokken uit den holk /
 En afgrond der ellenden)
 Verzamelen tot een,

En voegen been by been,
 En haar myn Geelt toezenden.

26. Verkwik u / Christus schaar;
 Schep moet myn woord is waar /

In stilheid en vertrouwen

Zal Zions sterkte zyn:

Gedult berzagt de pijn /

En op myn naam te bouwen.

III. R U S T E.

27. En of te dezer stond
 Ik dzykt de versche wond /
 Het sterben van uwe Moeder /

En op hem doo; de dood
 Gerukt giet uit den schoot
 Dan Zion uwe moeder.

28. Kom stel u leersaam aan /
 Laat baren eigen waan /
 Ik zal u onderwyzen;

Dit bitter zal u stof
 Verschaffen toe mijn lof /
 Gp zult mijn godheid pryzem.
 29. Als gp te veel verwagt
 Van 't schepfel / 't gem u dagt
 De man te zullen wozen
 Waar doo? 'h wat groots zal doen /
 Zoo magt u hoer myn roen,
 Gh wil H hitmaal genezen;
 30. En nemen 't wel eens weg /
 Om al uw overleg /
 En hoop om ver? te blazen /
 En in H agtingen /
 En H verwagtingen
 H gantschelyk te verdwazen.
 31. Gp hoopte deze plant
 Van myne regter hand
 Zoud' als een Ceder groejen;
 Maar 't was mijn wys beled
 Hem in de eeuwigheid
 Doo; eeuwig te doen blozen.
 32. Verhef uw hert / mek op
 In hem ten hogen top
 Mijn vrye liefde steig'ren /
 Die 'h aan geen ziel vervult.
 Met armoe, smet en schult /
 Maar ryken, wel zag weig'ren /
 33. Leer hoe sp ondersteunt
 Heeft op myn Naam geleunt,
 Als alles scheen getweken;
 En hoe myn zoet verbond
 Hem was een vaste grond /
 Myn trouwe nooit bezweken.
 34. Hy leefde door geloof,
 Doo; Zetans leug'nen doof /
 Myn woort, myn sub're waarheid,
 Stont naster als een rots

WEE-KLAGTEN OVER DE

Bij hem / de Wel ten troost;
 Hier had zijn ziele klaarheid.
 35. Ziet ook der zonden kwaat /
 Vergeven, dog gehaat

Hier vaderlyk gewroken,
 Wanneer zijn ziele / die plag
 Verkwikt te zijn / daar lag
 Als in het graf geboden.

36. Zijn nederige denkt
 Klaagt op / heeft ons verheugt /
 Hoe was hy tot een zegen,
 't Geen nu veel zugten doet.
 Het bleek dat 't teer gemoet

Tot weldoen was genegen:
 37. Zijn mannelijke hert /
 Niet ligt / door angst / of smert

Gebogen / bleef stambastig
 In Gods zaak; 's werelts list
 Heeft haer in hem bergift /
 Daar strecken viel hem lastig:

38. Luse tot gerechtigheyd
 Was in hem uitgebreyd
 Het kon zijn ziele verwonden
 Als hy een ieder mensch
 Niet wist naar 's herten wensch
 Te rigten t'allen sonden.

39. Op zegt zijn kloek vernuft
 Bekende die / verzuft
 Door kommer / raad bezogten /
 Men zag hoe veel Gods beeld,
 In Jezus zaat herteelt /

Op zijn gemoet vermogte.
 40. Bescheiden aannegang
 Niet ledet na zijn rang
 Heeft in hem uitgeblonken;

Gods hoogheid was zyn schrik
 Gods opper al beschikt

Was op zijn hert gezonken.

41. Hoe was hy wel verbult

Met Heilig ongedult /

Wanneer hy in den afgrond

Van zijn gebreken zag ?

Het was zijn naar geklag

Dat hy van God ver- affstont.

42. Het werken zonder geest

Wat is het hem geweest

Tot stof van bitterheden ?

Als hy zig zelve vont

Het baarde hem terfont

Tot droefheid nieuwe reden.

43. Hoe zag hy menigtwers

Ter nedet op 't verderf

In die zig Christ'nen noemen,

En van Gods geest ontfet /

Op 't buitenst van de wet,

En op de letter roemen !

44. Hy zag (zijn ziel tot huus)

Hoe God was uit zyn huis

Geweken : hoe men fragte

Het jammerlijk gefiel

Te dekken, en 't gezwel

Op 't ligts te heelen dagte.

45. Waar zielen / ag ! bedaat !

En dees' uwe klagten spaar :

't Was in een vat van aarde

Dat hy die dieb'ze ichat

Doos vrye gunst bezat ;

Myn heil gaf hem zijn waarde.

46. Dat Beeksken van myn goed

Ik wam uit de volle bloed

Van myn gemade stromen /

Wilt op uw lust verza'en,

Komt tot den Oceaan /

Du 't beech' u wech benamen.

47. Afgodich Menschen kint,
 Hoe zgt op steeds gezwt/
 U van my at te keeren?
 En tegen myn betel/
 Myn goeden Geest ten hant
 Met 't scheppel te boereren.

I V. R U S T E.

48. Maar traw'ge Chyften schaat/
 't Is tijd om van der HAAR,
 Bezyd uit al 't bouwen
 Te volgen Hemel-maacts/
 Om hem / verlost van 't aard/
 Wandagtig te besehouwen.

49. Leer van hem uwe kroon
 Te werpen voor myn thron;
 En doo; myn lief' verstonpen
 Te galmen overluit
 De Halelujahs uit /

Help hem myn lof verkonden.

50. Ag! zielen wistet op
 Hoe vergenoegt dat hy
 Zig eentolgijs zal baden
 In 's levens zult're stroom,
 En aan des levens boom
 Zijn sterke lust verzaden.

51. Op Ichreeuwde naar die dag/
 Op maakte steeds getrag
 Van 't heil dat Zion nabert /
 Als 't volk in 's Vaders naam
 Bewaart doo; eentwig t' zaam
 Zal wezen opgegadert.

52. Creedt toe verblinde schaar /
 Al scheen uw klagt zeer naar
 Dus kunt g' uw dukt bezoeten /
 Doo; myne goedigheid /
 Als g' in ootmoedigheid
 U neer zet aan myn voeten.

Dood van J: van der HAAR. 107
ZIONS LIEFHEBBERS.

53. Ag! Jesu kom ons voor,

Ag! schenk een open oor /

En doe ons tweemaal hooren

Uw Goddelyke stem

Ag! geet uw woorden klem

Op 't hert / of 't is verloren.

54. Doet ons tog Zions Heil

Ter herten gaan / dewyl

W' u Koninglyke gangen

Niet zien in 't Heiligdom,

Doe ons ameytig om

Den Brudegom verlangen:

55. Gelukkig stonjt

Ote nu de doechte tijd

Gehuyt om steeds te wagten

Op hem / wiens komst verhaalt,

Schoon wel / en werelt raalt,

En Babel spilt zyn kragten.

Cant. 8: 14.

56. Dog werd het ons gegunt /

(Daar 't al dog opgemunt

Is) tyt van onze banden,

En Boejen 's Nemets kust

Der zaal'ger zielen rust,

Gelukkig te belanden

57. 't Is goet hoe 't A beliest /

Heer Jesu: ag! dooygheft

Ons hert met liefde schigten;

Trek, trek ons naar A toe;

Maak ons de wereld moe;

Doe 't schepzel vooz A zwigten.

58. Opdat w' als van der HAAR,

(Dy) / onbekleht en klaar /

Met lange reine kleeren

Gewit in Jezus Bloed)

Cons zetten onzen voet

An 't schoon Paleis des Heeren.

59. Ag! ag! die daar eens quam/
 Daar volgt men steeds het Lam,
 Daar zoekt men nooit zijn eigen:
 Daar 's 't ongeloof te niet/
 Geen zonden daar verdoet!
 Daar moet verzoeking zwijgen.

60. Kom, kom, kom haastelik, Apoc. 2 2:

Heer; want elk ogenblik

vs. 29.

Doen top niet als 't bederven:

Ag! Jezus mag het zijn /

Dat deze nacht verdwyn!

Of doe ons met hem sterben.

F. v. B.

Opwekking van een moedeloze Ziele.

Psalms 146: 8. De Heere rigtet de gebogene op,

De Heere heeft de Regtveerdige Lief.

Op de Wijs: Hoe schoon licht ons de Morgenstar.

1. Wel hoe mijn ziel / hoe dus ontsteld?
 Wat is het dat u steeds zoo quelt?

Zijt niet zoo neer gebogen/

Grijp moedt / daar is nog hulp en raad/

Op weet dat God geen wojt verstaad/

Zijn hert is vol medogen:

Hoop dan / Loop dan

Na dien Heere / wil cog leete/

Op hem wagten / Op zal A noit doen versnagten/

2. 't Is waar gp zijt zeer monsterlijk/

En Arheist in uw practijk/

En terget van uw Maker:

Dog ebentwel / mijn waarde ziel/

Hoe menigmaal dat gp ook viel/

Al waard g' een Godverzaaker/

Steun maar / Leun daer

Op dien rotssteen / hp versmaet geen

Nedig herte / Maet hp ruht dat uit zijn smerte.

3. Zie maar eens op dat heil verbond/

Dat

Dat vooz de tijd al was gegond/

Dat zal/ nog kan niet liegen:

Beschouw maar eens dat schoone bloet!

Dat doode zielen leven doet/

Die hragt kan nooit verbliegen:

Leef dan/ kies an

W die woorden/ en die woorden?

Dol van liefde/ die zoo ritig hert doozgelsde.

4. Wat vyugt doet W dat roedloos zyn/

En wat een siert en doerbe pijn/

Doet W dat nare zugten:

Kom aan mijn ziel/ kom uit den dyk/

Wat lyd gp hunger en gebrek/

Wil maar na Jezus bligten:

Olen vlyend/ Die dient

Zig W steeds aan/ wil maar toegaan/

Met uw zonden/ Hp giet balzem in de wonden;

5. W dekt 't is waac een drist're wolk/

Die meer kwam ober Godes volk;

Dit zyn Godes wijze wegen.

Hanbid uw sceppe's wijzen raad/

Het mozen is tog in der daat/

Zijn deugden te onteeren:

Kom hert/ Ontweerd

Wit die strakke/ en die dikke

Webel-blagen/ Wil u zelfs niet langer plagen;

6. Mijn ziel gedenk eens aan die tyd/

Wanneer gp eens wierd aangevlyt/

Dan d' alderschoonste Jezus/

Wak hp toe niet in u met hragt?

Hertmon hp u niet onbertwagt?

Dooz d' subloet zijnes gestes:

Wan dan/ Sin dan

Olen volmaakten/ die uraakte/

En behoorde/ En u minweligh doozboozde.

7. Wat zagt gp doe/ mijn lieve ziel?

Was 't Jezus niet die u gebiel?

110 Overleg van Heerlykheyd.

Kond g'p het alleen stellen /

Wiept g'p doe niet / kom Jezus / kom?

Op zyt my tot een Bruidgom /

En wil met kragt neerbellen

In my / dat g'p

Itwaar zult binden / wil verflinden

Al die togten / & Die vulle wangedragten!

8. Waar hebt g'p 't op gezet / mijn Geest?

Is 't niet op 't heilig Woord het meest /

Wilt g'p Gods beeld niet dragen?

Is 't niet om na by God te zyn /

En dan zoo teeder en zoo klein /

Da Jezus steeds te dragen;

Dat 's goed en zoet /

By zal komen / met veel stroomen /

Dan genaden / Zal by u geheel verzaden:

9. Op stek het hoofft eens vialyk op /

Gods hefdem gaat den hoogsten top /

Der zonden veel te hoken;

Daar 's hulp genoeg by dezen Moyst /

Dal neder op zyn lieve boyst /

Op zult hem nog eens loben /

Op zyt / verblijd

In dien stercken / by zal werken /

Die zal heeren / en zyn hope liefde werken:

Overleg van Heerlykheid en Genade;

ofte Zamenpraak van de verheerlykte Kerk in

den Hemel, met die op Aarde:

Tusschen een Triompherende, en een Geloovige:

Stem: Psalm 68.

TRIOMPHEERENDE.

1. Verheft u ziel! zie daat Gods Thoon /

Daar Vader / Geest / en Vaders Zoon /

Zijn Majesteit verclare.

Zie daat den Thoon van 't heerlyk Lam /

Dat

Wat na het van den Daber kwam/
 Zig daar heeft g'openbaart:
 Ziet daar den floet van d' Englen schant/
 Zie hoe de Cherubijnen klaar/
 Zig dekken vooz haer Doree/
 Tectwijl haer stemmen roepen uit/
 Met Perkeis aangenaam geluit/
 Jehova zo de eere.

2. En heffen s' elkens weder aan/

Den eenen lof is pas gedaen/
 Een einden uit haat' minden/
 Of daar is weder nieuwe stof/
 Om aan te heffen eenen lof/
 Die hemt loerd toegesonden:
 't Is heilig! heilig! heilig! Weer!
 't Is heilig! heilig geef hem eer/
 Want Ip is groot en heerlijk;
 Zoo dat de posten bevend staan/
 Als 't heil gekat komt zetten aan/
 Is dat niet zeer begeerlijk?

3. Vooz u d' Ziel! die zyt op aarde/

En nog met 't lichaam zaam gepaard/
 Sla opwaarts uwe oogen/
 En zie het maer als met een vaart/
 Want 't is vooz u als nog bewaard/
 Maar zyt eens opgetogen:
 Nrem eens een smaakje van dat zoet/
 En proef eens van dien overbloet/
 Dien Deetar uit de schalen/
 Van 't goed geschonken aan zyn schag/
 En alle die het ook met haer/
 Hier na eens zullen halen.

G E L O V I G E.

4. O Vrienden! 'k dref het niet beslaan/

Zou ik mijn oogen laten gaan/
 En zien 't onzichtbaar / wogen?
 Zoud' ik beschauwen daar Gods Troon/

En zien daar Vader / Geest / en Zoon

o Heem 'k begin te vrezzen:

'k heb God hoor; 't woord aan my gehoord /

Het heeft mijn herte al hoorhoord /

Du zie 'k hem met mijn ogen /

Die 'k onbedachtzaam met een blik

Opfloeg en met zoo kwam de schrik /

Des ben ik heel betwogen /

5. Om my te buigen voor den Heer /

En hem te geven lof en eer /

Indien ik maar kan spreken /

Ik vrienden ben maar stof en aard /

Daarom verfoei ik my ontwaart /

My mogt my heel verbreken.

't Is my gehoeg hier buiten aan /

My stil en laag te bukken gaan /

En 't zoet geluit te hooren /

Dat 's Hemels rep zoo wakker uit ;

'k Veruoeg my dat ik het geluit /

Mag smaken in myn' ooren.

6. Terwyl mijn hert met blijdschap schoon /

Ook toekem 't geen zoo hoor; Gods Thoon /

Beschiet tot uw vermaken /

Mijn Geest en hragt verkwikt daar van /

Op laat my segts hier buiten an /

Wil verder pogen staken /

Want / Vrienden / ik ben zwak en teer /

Ik buig / ik buig my stil hier neer /

Op laat my maar wat rusten :

Laat my maar in dees buken trans /

Veruoegt met God alleen en gants /

Mijn stillen geest verlusten.

TRIOMPHEERENDE.

7. o Heem / o Heem gy hebt op Aard /

Zoo dikwils hert en stem gepaard /

Za zelfs 't gespel der snaren /

't Gehuld van Engels ook daar by /

Als het gefelchep op een ep /
 Zig op u ging bergaren;
 Wel zoudt gy nu maakt bidden aan /
 Zoo ver het laag daar stille staan /
 Het zoet geluit slegs hoozen?
 O Heen / Gods vrient / gy zult nu hier
 Wan ons ook gebien dat playter /
 En freeelen ons de hozen.

8. Ep zeg ons wat'er nu dunkt van
 Woudt gy ook niet van nu of an
 Al hier gaen nebes zetten.

G E L O O V I G E.

Wel / Vrienden Gods / wat dat aangant /
 Ik agt zeer heerlyk uhen staat:
 Maar laat ons hier op letten /
 Op zyt volmaakt en booz Gods thron /
 En God die geest u nu een thron /
 Op 't hoofd booz hem te dragen;
 Dat zal wel werden eers myn deel /
 Als ik Gods wil op d' aerd gheei /
 Volbragt heb met behagen.

9. 't Is myn wil / dat ik den heeren wil /
 Te volgen / en zoo voort en wil /
 Al daar maar in te hant /
 Is dat daar niet uw wens self in /
 Op zyt in 't hemeliche gewel /
 Het brenge als oit liden /
 Wat is uw wil / uw lust / uw brenge /
 Uw spys / uw drank / die u treyngt /
 Is 't niet Gods wil te heeren /
 Is dat niet 't zeer vass 't hemelid staat /
 Dat gy daer 't ehen / hemelid staat /
 Dit booz den heer 't ehenen.

10. Is dat niet uw genseene stof /
 Om zannite gebes les op les /
 Ter eeren booz den heeren /
 Al 't hzenen / die gy booz hem draagt /

114 Overleg van Heerlykheid

Maar laat op die A² t'weeden gelykheit?

Zoekt op uw' eigen eere

TRIOMPHERENDE

O Heen / O neem / O neem / ons op den

Zulk doen of denkert hier niet sient /

Men neemt die in gje handen;

En legtze nider met Gods Troon;

Dan 's Heeren eigen lieven Troon;

Als die hem liefsde handen.

11. En dan is 't staakpunt opagt in de weg /

Dat 's nieuw / dat 's oud; want 't moet zo gaans

Op zigt alleene waardig / O O O O

O Koning Jesus; almet /

Den lof en prijs op Aard en Hemel!

Zoo maakt de Grest ons beerdig;

Te rokraft niet groote hant /

Op hebt ons samen hier gebrocht /

Mit allerlye taal /

En volk' ten' Heer / hi zels toe roem /

En grootheid van uw' gelyken /

Op dat uw lof niet faalt.

12. En licht op best van werkdag?

Een wonder schoon en groot gelid /

Der zaden uit de stamden /

Der duizenden; die stamden derly /

Die God verzegeit met zyn' troon /

Door 't bloed van 't Dopen; /

Certwyl daten heel' g'odet lof /

Zig ophoet vrom' uit het stof /

Mit allerlei geslachten /

In 't wijsend' kint' in de hand /

Der palmen; /

Zoud op wat g'breng' wanters

G E L O O F I G E N

13. Heen / vriendel Gods /

Dat is het wezen van de god /

Alleen maar booz den **Winnig**
 Ons God te zijn / **Darig 's hofte deel** /
 Dat maakt den **Periel** uit geheel
 't Moet al zijn **t' zinnewetens**
 Dat is 't ook / **het is tweedig agde**
 Van ip te **wetden** **stetig** **betragt**
 Dooftaan hier op der **waerde**
 O Ja dat is mijn **Periel** hier /
 Gh agt nu verder niet **ten jae** /
 Van o' **allerminste waerde**.

TRIUMPHERENDE

14. Op het dat recht / dat is wat lot /

Nan u **geschonken** van **uwer God** /
 Om maar **booz** **hersteller** **lebens**
 En / **bylend** / **het is onbedachtac deel** /
 Dat God uit **bype gunst** **gebed** /
 Dus aan u **komte** **te gehen** /
 Op zijo / 't is **waer** **in 's bod** **best**
 Op hebben 't **lang** **behoed** **we** /
 Nu **eindeligh** **oet** **zegen**
 Het is ook **wel** / **top** **zijn** **bedaan** /
 En na Gods **raad** **dan** **pland** **gegaan** /
 En **Periel** **waer** **geleken**.

15. Met onze Geest die medel booz

Dan 't vlees en **zondig** **flaet** **booz** /
 Om dus **volmaact** **te** **boez** /
 Te **zweemden** **in** **den** **Ocean** /
 Te **zinken** **zonder** **te** **bergamen** /
 In Gods **brillig** **boez** /
 Maar 't **lichaam** **is** **gebed** **tot** **sand** /
 Dat is met **woyn** **en** **staf** **boez** /
 Dat kan **na** **God** **niet** **reynen** /
 De **Dooden** / **die** **in** **het** **stof** /
 Zijn / **zonden** **die** **ook** **'s** **Periel** **lof** /
Uitspreken **booz** **'t** **berijnen** /

16. O. **Wan** **t' s** **al** **in** **sa** **strop** **die** **doest**

stond **ook** **berijnen** / **Wan** **God** **geeft** /
 2
 Wan

116 Overlog van Heerlykheid

Van hem u op te dragen /
 Dit is uw deel / dit is uw lot /
 Ik opgelegd van waren God /
 Dus zyn volstaan ons' dragen:
 Ga / ga dan voort ons' met gezet /
 Ga / ga befeit uw zaken wel /
 Ga arbeid voor den Heere /
 Wel uit Gods rijk / bestry (de hel /
 Ontdek haer listen hang en sel /
 Betragt alleen Gods eere.

17. En zyt in 't geen gy zyt getrouwe /
 En waart dat God u becher zout
 Nog willen henen ryden /
 Blyf trouwe / oprecht / ga Digtig aan /
 Met alle hant in 's Heeren naam /
 Om alles te volhanden:
 Alleen zyt ned'ig / waerde byend /
 Een hoogmoed u he 'crinatie dient
 In 't hert te blyven steken
 Want dan van u deel zont' geschied /
 Gevolgt van huwelling / en bechert:
 Wel trouw gaet voor 't perbreken

18. En daarom is ons' wenschen niet /
 Dat God met zynen Geest in u /
 Oefadiglyk wil werken:
 Op dat uw weg zy' weigerigt /
 Alz' hetz' brwaard / uw oog becligt /
 Jehova wil u sterken:
 En zoo uw weg / uw loop / uw sigt /
 Een einde byengen 't zynen tyd /
 Om u dan op te halen
 Op hem / op ons' / op al dat schaan /
 Daat gy / en top' en alle ganc /
 Bewand'len 's hemels Zalen.

G E L O O V I G E.

19. Mijne bylandten / h' dacht ik voor 't becligt:
 Nog meet' Jehova voor 't gezigt

Du hier aan my gegeven:

Ik blijf veruoegt nog op dees baan

En tragt maer blijtig voort te gaan /

Da 't eeuw'ig Godlyk leeben;

Want dat is dog door 's Heeren hand /

Ziet diep in 't reyne hart geplant /

Wie zou dat konnen blythen?

Als God zelfs croost en Rechtsc schenkt

Wie is 't die ons dan queld of krenkt /

Of djoefheid toe kan spreken?

20. Dus lang / ik vrienden / mijne wil /

Geheel tot God / ik ben ook sijn /

Zoo lang 't genot te berben

Der Heerlykheid als 't God behaagt /

Zijn doen werd van my niet beklaagt;

'k Leef hoor hem / en wil steruen

Hoor hem / als hy my roept en leid /

En eindelijk eens tot my zeld /

Kom / kom / ik wil u leiden

Da 't stryden / lopen / uit dit pad /

Tot my in 's Heerlyk-vreugde Stad;

Van waar gy nooit zult scheiden.

21. Alleen / mijn Vrienden / nog een woord;

'k Weet dat gy niet zult sijn gestoord /

Wat ik u nog let vragt:

Als ik mijn loop zal hebben uit

En ik mijn oogen vast toeskult /

En zoo kom op te dragen /

Mijn ziel aan God / die 'k heb gekent /

Geliefte / geloof / zoo 'k was gewend /

In hem mijn lust te boeten /

Wilt gy van wel 's Burgers?

Op 't woord van God als op en ry /

Al juchend' my ontmoeten?

22. En laden op na dit portaal

Des Heerlyk daer 't zoo helder straalt /

Ja meer als 't oog kan vatten;

Om my op 't woord van d' opper-Heer/
 Te zetten naar myn rang daar met/
 Om ook van uwe schatten
 Te deelen met Ik na myn' maat/
 En roeping der genaden-staat/
 De portie my gegeven/
 Als ik nog was met slyd beband/
 En God my zyne hulp beviel
 Dat / om hoog hem te leven.

TRIOMPHERENDE

23. O He / ons Dierend / en maakt by staat
 Daar op / termyt op u my gaet
 Uit ons gezigt onttrekken;
 Dat / als Jehova ons belast/
 Dat op uw ziel' woerd gemaet /
 Wy ons op zollen waken
 Om met een groot geluid en zang/
 Zeer blytig / en met groot gedrang /
 Ik heerlyk te ontmoeten/
 En leiden op na 's Hemels hof /
 Om u tot 's Heeren eer en lof /
 Och blytig te begroeten.

24. En leiden u van zaal tot zaal/
 Tot op den Hemel heel te maal/
 Zult kinnen en by deesen
 Ik voeren voor Jehova 's Choon/
 Daar Vader / Heer en Daders / Zoon/
 Dat hoogst aanbidd'lyk wezen
 Sig aan ons toond en maakt bekend;
 Want / byend / dus zyn wy dog gemend /
 Die heiligen te ontfangen/
 Die van deez' aard' en nie deez' stryd/
 Na ons toekommen up deez' tyd /
 En die daar na verlaagen.

Salva M D C O.

Jezus beschouwt in zyne Volheid,
 Joh. 1: 16. ende uit zyne volheid hebben wy alle
 ontfangen, ook gracie voor gracie.

1. **W**e zult Jezus ziet / hoor al wat uitberoken /
 In nietig herbeling / geheel verblight geboren /
 Daarom my doet uw Berfants volle herlijchheid /
 Daar toest mijn duwe ziele / doo; uw gunt verbleid.

2. **H**uw volheid onbepaald / dan zijne ziele niet hatter
 Als rijcken rijk gewigt / zoo schatten boben schatten
 O stont eens volle heer! verrijc my doo; uw goet /
 Dan heugt mijn leege ziele / van alles overbloed.

3. **O** Darme van het licht. Die konink gloed bezessent
 Wie kan uw herlijchheid / na werde golt verheffen
 Fonteyne van het licht / komt dog mijn ziele bespinnen /
 Dan zal de naere nagt / en duisterheid berdwijnen.

4. **H**uw wijsheid heeft geen gant / want dog uw
 gant is naad /
 Al wat men wijsheid noemt / by u geheel vergaat /
 Des leet my dan mijn doof / dan sal ik wijsheit vin-
 den.

Mg I haer uw wysen roes / mijn dwaasheid heel ver-
 flinden.

5. **S**choonst Ammanet / wat kan uw schoonheid
 gind'ren?

Huw glans doet al het goud / in mijne agting mind'ren:
 Sprake het nictig scoon / maac uit mijn oog ver-
 dwijnen!

Darboven het aerd' gents / my uimmer suet of
 ppen.

6. **O**p zigt die sterke God / uw magt kan nis-
 mant sueten.

Gebond'nen maact gulas / die byp is hant op sluiten /
 Onchind mijn ziele dan / dan sond en Satans magt /
 Als ik in onmagt leg / zoo sterck my doo; uw hragt.

7. **O** **H**uw leuens heugt / van al uw gunt genoten /
 Al wie oot leuen heugt / ams dan uw gunt gespotten
 Of heuging. laet in my / en laet ik uo; u leuen!

En als ik doodig ben / wilt my dan leeven geeben.

8. Op zyt de heiligheit / een alerzuchtbedst woegen /
Ja wonder onbeswaert // dit doet my voeg ik vreezen :
My maak my ik gelijck / na maet van uo wil /
En laet my op uo daren / dog altijd zwijgen sijn.

9. Op zyt de goedheit zifts / genaad legt op uo lippen /
Al wat het schepzel heeft / sijn ligt is kleine sinnen.
Uw goedheit zie op my / o toll my niet beragten !
Schoon ik onwaardig ben 't wil nochtans op ik magten

10. Hebt gy ook niet een zee / vol van gerechtigheden :
Ja gy hand al uo volk / dat er reuwig mede behierden :
Wel del mijn waante ziele / Doeg uo gerechtigheid :
Een werd ik schuldennaer / van al mijn schuld bezygd.

11. Op zyt de waerheit / Heer / uo woord dat kan
niet feilen

Ma 't geen gy hebt beloofst / zal ik gedurig zellen /
Uw woort was niet genog / gy moest het nog be-
zwaeren

Maakt gy van mij ook waer / ik zal loevendig oeren.

12. Getrouwe Middelaer / ziel zoget hoopvolhind'ren
Sal uo getrouweheit / voeg haer ontromt be-
mind'ren :

O Heen gy zyt altijd / die gy ook waerd voeg degen /
Daer hom dan wat ook wil / uo volk heeft niet te
vreezen.

13. Uw volheid / Zone Gods / die kan dog nima
mer mind'ren

Is altijd even vol / voeg alle Zions hind'ren :
Hier ben ik / hemels brood, doe my uo volheid smaken
Als doe my in ik zien / en doeg nu liefde blaken.

14. Hoe menig treurig hert / is doeg ik niet verblijd :
Hoe menig helletwigt is doeg ik niet bezygd :
Wie kunn' dit voeg uo Schoon / met alle boegem
zonden

Die geen parden en haeg / ja schelden in uo woorden :
15. Wat is 'er voeg gebrek / dat gy niet sijn verbeelden :
Wat is 'er voeg een goed / dat gy niet wilt begaenen

Wat is 'er voor een quade / dat gp niet weg kunt
neemen ?

Wat troost is by 't niet / voor al die heilig woenen ?

16. O Was ik maar in staat om fieros op 'te malen !

En quaemt gp eens in gunst / mijn doerbe ziel bestralen

Van 't licht der woestheid op / dan zou ik gielijk staan :

En met een Leunden moed / in al uw weegen gaan.

17. Ag doe my zijn betouwt / dat Gp zult zijn mijn deel ;

Mijn zom / mijn schild / mijn rust / mijn eeuwig

pronk juweel

Het ga dan zoo het wyl / toewijl ik ben beneeden :

Wilt Gp de mijne zijn / met 't ben ik te vtederl.

18. De tijd die neemt vast af / gp Benjamin gp leeft :

Die op uw gunste wacht / gp welken voor's maak geeft :

Van Canaans doerbe bloed / 't meen niet dat is beneeden

Maar boven is dat goed ; gp zijt vast voor's getreden /

19. Verbyek mijn zondig hert / mijn wille wil

die volgen ;

En doe mij als een kind / aan uw volheid volgen.

Opwekking tot een trage Ziele.

Hebr. 12: 12. daarom regt weder op de trage handen
en de slappe Knien.

1. **W**el op / wel op / mijn trage geest /

't Is lang genoeg zoo laauw geweest :

Ondes u eens van 't aardg gewoel /

Die modderpoel :

En stel u voor een ander doel.

2. Gp zijt te eel en hoog van bloed :

Van dat gp als de mollen wroet :

In 't wistig stof en enkel wind /

Zoo dwaas gezind ;

En past geen opper Konings-kind.

3. Zult gp zoo leedig zijn en silt /

Om niet te doen uw meesters wil /

Gp denk met ernst aan uw plicht /

't Is van gevogt /

Dat gp uw daden anders rigt.

4. **Wilt** op nog langer zweeben hern?
Daar Jezus u zoo heeft gebren/
Komt tot mi van den Lybanon/
Ih ben een son/
En schilt voos u en lebend byon.

5. **Is** 't weck niet schoon en aangenaem?
Wat serbeting is dog bequaam/
Om uit te drukken dat geroet/
Van soo een God/
Te hebben voos zijn deel en lot.

6. **Ag!** ag 't is waar ih heb misdään!
Ih zal weer tot mijn Dader gaan/
En zeggen Dader / goedste Doot/
Mier ben ih weer /
En buigen mi ootmoedig neer.

7. **En** geeft mi tog eens een gesigt!
Van uwe gunst / o zalig ligt!
Gy zijt tog een medogent Dooft/
Om al wie dooft /
Te dinken uit een liebe booft.

8. **Ih** ken uo hert en ingewand/
Woe dat het steeds van liefde byand/
Tot een die met een moede ziel/
Dooz H neer viel/
En niet met zacken op en hiel.

9. **Wel** zou ih scerden voos uo **Chroon**/
Dooz uwe hoeten **Gades** **Zoon**/
Dat 's niet geschiet / 't is nooit verstaan /
Dat die vergaan /
Die H tot kroning nemen aan.

10. **Uo** bloed / uo bloed / dat dieze bloed /
Ep spoel mijn ziel tog in die bloed /
Van wordze zuiver en in staat /
Om in der daat /
Te leven na uo zin en raad.

11. **Zie** daat / zie daat / mijn waarde **Dooft**/
Van H geef ih boofst al de zagt /

Zoo over Lichaam als mijn Geest/
 Ep word' nog meest
 Dan mij met angst en trouw gebreest.
 12. O Dat mijn hand / ik kan niet slaan!
 Dan zal ik in uw' wegen gaan /
 Ep gaa mij hoog met uw' aanschijn /
 Dan zal ik zijn /
 Deel vzoijker / als van de lijn.

ZIELS UITGALMING.

Van een gantsch onbloote Ziel, die zonder Jezus niet doen kan; legt haar voor Jezus. vtheid neder; en smeekt hem als ontfermer.

Stemmer: Psalm 77.

1. **A** mijn dog! mijn nederhopen /
 Wand' op een woestyn horen /

Die in 't eenzaam van de nacht /
 Ep uw type goetheid wacht:
 Die zou mijn begeerte wezen /
 't Zoud' ook al mijn druk gemenzen /
 Dat al waer ik glog of stont /
 Ik mi'digt by Jezus bond.

2. In al 't gem. ik doe of late /
 In al dat ik mis of haer /
 Dat mijn oog waer op U zij /
 En uw dog altijd op mij:
 Zonder U kan ik niet werken /
 Zonder U ook niet opmerken /
 Zonder U en kan mijn oog /
 Niet geloovig gaan om hoog.

3. Zonder U kan ik niet liden /
 Zonder U kan ik niet scyden /
 Zonder U kan ik niet sijn /
 Onderwoopen zijn uw' will:
 En wipt mijn' ziel ik onderdrukt /
 En onder last als gaet gelukt /
 Kan ik U al mijn berdyet /

Zonder H ook klagen niet.

4. Zonder H kan ik door zuchten/
Niet van hier na boven bligten;
Zonder H niet zijn verblijf/
Schoon gij goedertieren zijt;
Zonder u werd nog mijn' ooge/
Dag mijn herte niet bewogen;
Zonder H mijn enig leen/
Ben en blijf ik als een steen.

5. Zonder dat gij mij hoort voeren/
Kan ik niet aandachtig hooren;
Zonder H kan ik niet zien/
Want ik doen moet of ontzien;
Al ben ik in duizent nooden/
Ik blijf liggen als de dooden/
Zonder H en kan geen vaar/
Om H / tot H geen gaan.

6. Zonder dat Gij mij bestralet/
En mijn hert na boven halet /
Ben ik duister: 'k ben haast moe/
Wat ik denk of wat ik doe.
Wilt mij tog uw hulpe zenden/
Uw hand tot een kleine wenden;
Zonder H kan 'k dog niet gaan/
Op de Koninklijke baan.

7. Waar dat ik mij heer of wende/
Mij beschouw aan allen ende/
Zonder H mijn enig zoen/
Kan ik niet met allen doen:
'k Zal mij booz uw voeten leggen/
En H zonder woorden zeggen;
Want ik schiet niet spreken ken/
Die als een arm wapenje ben.

8. Jezus lief / op al mijn wegen/
Ben ik steeds om H vertiegen!
Zonder H lost mij 'g hier niet
Het is mijn ziele maar verziegen:

van een gantsch ontbloote Ziel.

125

Zonder **H** kan 'k niets beginnen;

Zonder **H** **H** niet beminnen;

'k Ben om **H** alleen bedjoest /

Hebje niet mijn hert bejjoest?

9. Op die 't zugten hoofd der armen /

Wilt **H** ober mp ontfarmen /

Dat ik **H** niet langer mis /

Die mijn ziel zoo dierbaar is:

Ih zal, **H** in alle hoeken /

Met mijn gantsche herte zoeken:

En daar **H** mijn herte leed /

Klagen hoewel gp 't wel weet.

10. 'k kan mp zonder **H** niet roeren /

Hog mp zelfs niet beonen voeren /

Daar ik boven 't zightbaar' leef /

En in duister **H** aankleef:

Mogt ik **H** eens nader binden!

En mp vaster aan **H** binden /

Dat mijn oog **H** klaarder zag /

Mis het ooit te voeren plag.

11. 'k weet / ik kan doo; al mijn klagen

Jesus lief **H** niet behagen /

Maar 't bedjoest beparst gemoed

Dyd in 't klagen het nog goed:

O Die ziel die 't zoet bejjoest heeft

Zeker als zp 't mist bejjoest leeft /

Die gesmaakt heeft wat het is /

Mis zp eens na bp **H** is.

12. 's Dags wanneer ik lag te slapen /

Plagt ik in **H** byugt te rapen /

En bebond des morgens klaar /

Dat mijn ziel nog bp **H** waar:

's Daags seheen mp uw licht rontomme /

En 's nagts als een bier holomme /

In dees boze wildernis /

Daar ik nu uw goedheid mis.

13. My elend'ge boven maten /

126

Wilt mi tog niet heel verlaten/
 Jezus lief/ en waarom is 't
 Dat gij met een woornien tufft:
 'k Weet ik ben dik tijden weerdig/
 Op 't af uw doen rechtveerdig;
 Want uw doen is meeslept/
 Ja 't is enk'le heerlijheyt.

14. Wazen 't niet uw' liefde penden/
 Die gij/ 't maakzel waer handen/
 Hebt in mijne ziel gedrukt:
 Of is het mij noot gelukt/
 Of heeft mij mijn hert bedrogen?
 Doen 't boog uw aziende oogen/
 In uw tegenwoordighen/
 Zig op 't heeft niet geleid.

15. O Getrouwe Zaligmaker/
 Waer zijt gij mijn God mijn Healer/
 Die mij Psalmen geeft by nacht/
 Heb nu op mijn vragen acht:
 't Schijnt gij houdt 't steeds verborgen/
 Van dan Abont tot den Morgen/
 't Weet ik mij ganssch afgemat/
 En der tegenheden zat.

16. 't Schepen rontom in de lippen/
 't Water komt vast op de lippen/
 't Woord aan alle hant gewond/
 't Anker spoeld schier van de grond:
 Ben ik dan alhier brieden?
 Boog uw oogen afgeschieden/
 Ik ben waer/ doet met mij/
 Zoo het uw behagen zij.

17. Evenwel zoo lang ik lede/
 Kan ik niet mijn zaak opgeven/
 Om dat ik weet boog gewis/
 Dat uw' naam ontfermee is/
 Daarom zult gij niet verstoent/
 't Hoepen van een ganssch onbestoent.

Die gedurig dag en nacht/
 Al een op uwe godheids waagt.

18. **J**h. **H.** o mijn ziele bewijst/
 Is alleen mijn troost te vinden/
 Zoo ik **H.** nog langer leef/
 Zal ik gaphen dat ik sterf:
 Immers hebt op veel ontfaanen/
 Ober Wazzen ober Armen;
 Zonder **H.** van ik het bep;
 Hoord mijn tweekiglyk gefchep.

19. 'k **W**en betreken van verlangen/
 Om van **H.** eens te ontfangen/
 Dagen dat mijn ziel een woerd/
 Van **H.** mogte zyn gehoerd:
 Ja al zou 'k noch antwoord krygen/
 En op op mijn heeren zuppen/
 Laat my dan maar zien ons hoog/
 Met een half gebroken oog.

20. **E**p laat my / o **H**eer gezegen?
 Als een langzaam kome maar wagen/
 Dat zyn maet maakt en bycht:
 Zonder dat 'riet denkt of spreekt/
 Laat ik **H.** mijn smoot vertellen/
 Maar ik nooit een perk gaan stellen/
 Wyl uwe naam is unafleth/
 Ja 'als enig'le heestijheid.

Lof der Geestelyke

Z I E L E - Z U G T E N.

Pfalm 38:10. Myn zugten en is voor u niet verborgen.

Dops: Pfalm 79.

Of: Philidaarje hoe lang is 't geleden.

1. 't **L** Ezen van dees' Zielen zugten
 Was my daat 'ijh deze zugten:
 Dat ik als ten Hertiel sieg
 En straks lust tot zugten kreeg.

Og Heer / Dagt ik / of gp maachte /
 Dat ik eens aan 't zugten raakte /
 Als uo dienst-knecht doet alhier :
 Met zoo luttel hemel's vier.

2. Van benedering en vertrouwen /
 Zonder stilstaan of berouwen

Met zoo geesteljk een heer /
 Als 't my hier geweest is weer /

Wat eens zoo mijn ziele togten
 Anders niet als ik maar zogten :

't Hoge / dat ik 't alles wou /
 Als ik zoo maar zogten hou.

3. 't Is uo werck de ziel 't ontsloopen.
 't Blesch en had geen zugten vopen.

Al mijn zugten is verheert /
 Als 't uo heeft niet heeft gelieert :

Maar als die myn heer doet spreken /
 Laat dan 't hals gedrogt vop spreken /

Wat het genusch geen leuen heeft.
 't Zugten toont nog dat het leeft.

4. 't Zugten hat dan waagt en leuen
 Aan mijn ziels offranden geuen :

'Ja / als 't alles moet ontgaan /
 Stemt gp nog mijn zogten aan :

Zie ik veeltijds zoo geen vugten
 Mijns geloofs / dan kan het zugten

Om die vugten / in dien staat
 Wezen / nog mijn toerberlaat.

5. Zal ik meer dan 't zugten spreken ? I
 't Zugten kan um herte vrekken

Zelfs uo / hemel is een vugt
 Van een reine Zielen zugt.

Laat my / Heer / dan nooit verbielen
 Dit proffijt'gh hert uytgielen.

Die nooit zugt / word nooit verblid /
 Hier is 't nog mijn zugtens tijd

6. Tot dat ik na al mijn zugten ;
 Eens be-erf mijn zugtens vugten /

En hoor uwwen Ehzoon verschijn /
Daar al 't zugten uit zal zijn.

G. GALDENUS.

M E D I T A T I E N ,

Over het Heilig Lyden, en Sterven van
onzen Heere, en Zaligmaker,
J E Z U S C H R I S T U S .

1. **W**erde Ziel 't is heden tijd
Dat op zigt / Van de menschen afgeschepden /
't Is geen dag van vzeugden meer /
Wyl de Heer / Zig tot sterben gaat bereyden.
2. **H**eerst het vzeulijk Bethlehem
Ons van hem / Onlangs vlydelijk doen zingen:
Zoo wy hem nu volgen na / Golgotha /
Zal ons haast tranen dzingen.
3. **L**aat dan 's werelds losse vzeugt /
Van die seugt / Die nog in den bleesche woelen:
En in haar verstoet gemoed / Nog den gloed
Van een Hemels vlees niet voelen.
4. **D**ies op die mijn Ziel geneest /
Laat uw Geest / Op zoo naer uw kruice drijven:
Op dat (o mijns herten wensch) d'Oudrn Mensch
Geest daar aan gehegt mag blijven.
5. **J**a / gref dat ik t'eenemaal
Als verdwaal / In uw dood en bitter lyden:
Op dat ik uit traan en zugt / Schep de vzeugt
Van een geestelikh verblijden.
6. **D**og waar was 't aan menschen vzein /
Doet gemein / Regt uw lyden te bezinnen?
Dus wat ik niet uitten han / Geef daer van
Van mijn ziel / 't geboel van binnen.
7. **W**eg dan blydschap en gelag /
Dezen dag / Eist van my veel beter vzeugten:
Zou mijn oog hier zonder traan / Blijben staan;
Daar ik hoor den Heiland zugten.

8. Heen / 't is reden dat ik treur /
 En de deur / Van mijn kamer blijfe gestoorn:
 Daar ik zugten en geween / maar alleen /
 Houden wil tot speelgenooten.

9. Hoep hem / die nu onbedagt
 Nict en lagt / En dood; zijn verpdekt spreken /
 Ja met woorden vol van spot; Zijnen God
 Nog gaat huifchen en doozficken.

10. Denk dog / o verpdekt wiigt /
 Zal uw pligt / A niet kragtig overtuigen?
 Dat gy schent die weerdste naam / Doo; wie t' zaamt
 Alle knien moeten bulgen.

11. Ag! wat waar dog van ons al /
 (Na den val) Waren wy niet zoo gebleven /
 In oneindelija verpdekt? Zoo ons niet
 Dezen naam en was gegeven.

12. Zoetste naam / daar ik voo; kniel /
 Die mijn ziel / Doo; de straffe zult bezijden /
 Op verleen mp dat mijn heet / Doo; uw smert /
 In 't geloof met A mag lyden.

13. Doe mp als een Chzisten heet /
 Met geweld / 't hot der zondige gedagten:
 Zoo bestrijden in uw naam / Datze t' zaamt
 In mijn lefaens gloed versmagten.

14. Eik mp heel als buiten mp /
 Dat ik zp / (Als in dzoefheid opgetogen /)
 Daar Gethzemane geboert / Gantsch ontcoert /
 Wad een Gedron in mijn oogen.

15. o! Dat dan geen suode lust
 Mp ontrost / Nog mijn fill gemoed kome kzenken?
 Op dat ik van voren aan / Mag bestaan /
 Al uw lijden t' overdenken.

16. Als den Helland nu den dag
 Paken zag / Van zijn dood en bitter scheiden:
 Zehd hp naar Jeruzalem / Daar men hem
 't Laatste Pascha moest bereiden.

17. 't Lust hem / eer hp lyden zal;

't Lief getal / (Tegens ramp en ongelukken)
Te vertroosten in die nacht / En de hragt
Van zijn dood haat in te drukken.

18. Oles hp haat met wijn en brood /
Zijn dood / Tot zijn weerkomst / leert verkondert:
En te houden vooz gewis / Wat hp is
't Eenig offet vooz de zonden.

19. Dat hp ons / vooz 't heks geuel /
't Eentwig wel / Dooz zijn lijden heeft vertroosten;
En weer / dooz zijn blees en bloed / Leven doet /
Die in Adam zijn gestorven.

20. Ma dat hp haat nog veel meer /
Dooz zijn Leer / Had verrijkt met Hemels schatten;
Creed hp naar dien doebden hof / Daar hp 't stof
Met zijn bloedig zweet zal natten.

21. Daar hp / angstig en benauwt /
Schier verflauwt / En met luider stem moet klagen:
Dat zijn ziel in dezen nood / Totter dood /
Is bedroeft / en zeet verflagen.

22. Daar hp langs de aarde kruipt /
Bloedig driipt / En in d' allerhoogste schyomen;
Roept; ô Vader / mag het zijn / Laat van myn /
Deze beker zijn genomen.

23. Maar al eer hp nog besluit /
Roept weer uit / Uwe wille moet geschieden:
Leer mijn ziel / uit zijn gedult / Hoe gp zult
H / aan hem gehoozzaam bieden.

24. ô Mijn Jezu / is uw hert /
Zoo vol smert? Drukt H zoo des Vaders toren?
Dynt H zoo aan ziel en lys? Ons bedryf /
Dat gp laat dees klachten horen?

25. Nog is 't wonder? neen, ô neen /
Op alleen / Hebt (vooz ons) op H geladen;
Alles wat van eeuwigheid / Was bereid /
Tot een staf der booze daden.

26. 't Overtreden wetten-boek
Met zijn vloek; Al wat Adam dooz het eten /

Dooz ons allen had verdient / Menschen byent /
Heest H doen zoo bloedig zweeten.

27. Dus moest 't alder-wreedst gequelt
Van de hel / H in ziel en lichaam drukken:
Op dat gp 't verdoemt geslagt / Weer de magt;
Van den Duivel zoud ontrukken.

28. Geest (Heer Jesu) dat uw strydb /
Mij altijd / Tegen 't zondig vlees leer stryden:
Dat ik dit uw bloedig zweet / Nook bergest:
En 't verboden steeds mag myden.

29. En als ik / met Simon / dan
Niet en kan: In gebeden met H waken:
Zend dan uwen Geest / O Heer / Tot my neer /
Die mijn ziel komt wakker maken.

30. Maar ziet hier met groot gedruis
't Wreed gespuis / Die met fakels / stok / en zwaarden
Komen vallen op het lijf / (Wat bedruif)
God des hemels en der aarden.

31. Kust gp zoo Iscariot /
Uwen God / Kont gp hem nog meester noemen?
Die gp schandelijk bertraat: O! Wat daat /
Zoo zijn ziel te gaan verdoemen.

32. Booswigt / byekt u 't herte niet /
Daar gp ziet: Hem zoo byend'lijk tot u komen?
Is dan uw verbloekte zin / Van 't gewin
Zoo vermand en ingenomen?

33. Gaat vermaledijde gast /
'k Sie den bast: Daar uw strop alreed' verlangen:
Daar gp / om 't onnozel bloed / Beden moet
H / dooz wanhoop / aen verhangen.

34. En gp o berwoede schaar:
Had / boozwaar / Hem (daar hp niet u berkeerde)
Zonder moiten (in de stad) Ligt gebat:
Als hp in den Tempel leerde.

35. Maar gedenk / O boos gebroet!
Wat gp doet / Kan dit min als Godheid wezen:
Die zoo 't afgehoutwen ooz / Als te woos

Kan herstellen en genezen.

36. Daar / daar leid men hem een stek
 (Wg! ik schijnt) Om zijn handen en zijn eemmen:
 O! daar slegen zij hem heen: En niet een
 Coont zij over hem t' erbarmen.

37. 't Lief getal wijkt veer' van hem /
 Nu de hlem: Dan de nood begint te wijpen:
 Zelfs de stoutste werd verbeert / Die het zweert
 Eerst zoo moedig aan dooft grijpen.

38. Ons verlaaten en bedroeft /
 Dooz 't geboeft / Zoo gekluistert en gebonden /
 Word des Hemels Opper-Heer / Heen en weer
 d' Opperplesters toegesonden.

39. List / bedrog en leugentaal /
 Altemaal / Gaat men onder een vermengen,
 Op / wat werd'er niet bedogt / En gezogt /
 Om hem maac ter dood te brengen.

40. Dies / hoe valsch men hem berijgt:
 Ziet / bp zwijgt / d' Onschult laat haac obertuigen:
 't Eentwig woord dat zwijgt hier stil / 't Is zijn wil:
 Onder 't vals gericht te bulgen.

41. O! op die / zoo vol gedult /
 Zonder schult: Dooz uw onschult niet wilt spreken /
 Spreek mp bp uw Vader bjp: Op laat mp
 Daar uw boozspraak nooit onbypen.

42. Maar wat zoekt op Plesters nog
 Meer bedrog? Zelfs de leugen staat vertiegen:
 Casaphas / ziet hoe uw list / Heeft geurist /
 Kan u dit nog niet bewegen!

43. Heen uw hert (vol booze rijd)
 Werst van spijt: Zijt op dan Gods Zoon geprezen
 Segt ons (vjaagt op) of op 't bent: Op bekennt /
 Dit zijn eigen naam te wezen.

44. Dier meed' schijnt het al gezeld /
 En bepleit: Wat hoeft men nog meer te zoeken;
 Hoort een pber eben zeer / Die de Heer
 Als een lasteraac verbloeken.

45. Wder (waar hp 't ooge wend) (ten;
Smaad en schend; Hier de Pjester's / daar de knege:
Wder een die spuigt en slaat / Even quaad /
Om den Helland te bevegten.

46. Ag hoe droebig werd die nagt
Doozgebjagt: Wat dog moet gp niet verbjagen?
Daar men H (ô eeuwig ligt!) In 't gezigt /
Heeft gesjogen en geslagen.

47. Hp / booz wiens magt al wat leeft /
Schjikt en beeft: Hp / die 't eeuwig slaan moet weren /
Lyd hier van de snoodste hand / Die den byand
Van de belle mogt verteren.

48. Maar nog is 't al niet gedaan
Met dit slaan: 't Swoert van Juda weggenomen /
Heeft de magt van 't dooden niet; 't Rooms gebied
Doet hem tot Pilatus komen.

49. Daar weer valslyk aangeklaagt /
Werd gebragt / Maar zyn Leer en naar zyn Leben:
Diesden sigter tot de Schaar: Zeld boozwaar /
Hp en beeft niets quaats bedjeven:

50. Wilt gp dan dat ik hem nu
Schenk aan u / Wyl het Pascha is boozhanden &
Deen is d' algemeene stem / Weg met hem:
Barrabas ga uit zyn banden.

51. Zie een moordenaar / een gult
Maakt hier uit. Hier een rober van het leben /
Werd gekozen / booz die geen / Die alleen /
Ong het leben weer komt geben.

52. Maar hoe zyt gp zoo verblind
Jacobs kint! Heeft u Zatan zoo bezeten?
Is'er geen gedagten meer / Wat wel eer /
H gezeijt is dooz Pjopheten?

53. Is hp 't niet (verbeert geslagt)
Dien gp wagt? Doet hp niet Messias werken:
Ziet gp niet Emanuel / Israet
Kond gp niet zyn Godheid merken?

54. Is geen mensly dan hier ontrent

Die hem kent? Is hier niemand uit de Scharen/
Die hem met zoo weinig sprys / (Wonder Wijs)
Zag zijn almacht openbaren?

55. Of en hebt g' niet gehoord /
Hoe zijn woord / Meer de dooden op kost wetken /
Hoe h' uit Neptunes veld / Kon het gelt /
Uit den mond der visschen trekken?

56. Hoe de stomme spreekt en zingt /
Hoe h' springt / Die zoo kreupel was geboren?
Hoe de zichte van de maan / Is vergaan:
Hoe den dooden weer kan hooten.

57. Hoe h' heeft geslilt de Zee /
En het wee / Van de koozgs en sijtig quellen?
Hoe den duivel booz hem vloog / Hoe h' 't oog
Van den blinden kost herstellen?

58. Is 't vergeten al dit goet?
Boos gebroed! Wat Leeuw in gaf u de bozsten?
Wat Serpent heeft u gebaart? Tijgers aart /
Om zoo na zijn bloed te dozsten;

59. Naar het bloed / dat u zoo duur /
En zoo zuur / Nog naar dezen op zal b'zken;
Wat men tot aan 's werelds end / Uw elend
Niet genoegzaam uit kan spreken.

60. Zelfs den Rigter (hoe g' b'zeigt)
Is geneigt / hem onschuldig / v'p te stellen:
En den doorn aan hem verklaart / is bezwaart:
't Donniss tegen hem te bellen.

61. Hebt g' niet genoeg misdaan /
Hem te slaan / te bespotten / en te schelden?
Wgt g' van zijn onschuld niet? (O! verd'zlet!)
Zal 't hem nu nog beter gelden.

62. Ja / o ja / ik zie 't geloop
Van den hoop / Hier zal 't rot der heulen woeden:
Ag! hier homc (ap imp!) wat rouw / Swerp en touth
Met zoo veel doozwrekte roeden.

63. Schand en s'naadheid overgroot /
Jezus bloot / Werd aan een pykac gebonden:

Op die 't alles heeft gemaakt / Staat hier naakte;
Om te denken onze zonden.

64. Wie de Hemel met een span:
Weten kan; Op / die Son en Maan doet lopen:
Staat gebocpt aan voeten en hand / Om den band
Der verdoemenis t' ontknopen.

65. Op / die 't alles rigten zal /
Staat voor al; Op / als meester / voor zijn knechten/
Lijdt hier als een slaafsche knecht / Om het recht
Van zijn knecht weer op te regten.

66. Wat gespan / wat al' gerek /
En getrek / Ag! hoe gaat men 't lichaam temmen;
Op dat yder slag en neep: van de sweep:
En de roed / te meer zou klemmen.

67. Daar meed' valt de eerste slag /
Op my / ag! 't is alreeds te veel geslagen;
Ag / daar springt het bloet daar uit / Wreden gult:
't Schynd' op neemt in 't slaan behagen.

68. Og! of een der slagen viel
In mijn ziel / En 't geboel daar van mogt duren:
Op dat ik altijd bedogt / En doozogt /
Wat op voor my woud bezuuren.

69. Weulen zyt op nog niet moe:
Ziet / de roe / Is ontbast en afgeseten:
Neemt op nog een ander weer: Op niet meer;
't Lijf is over al vol roeten.

70. O Wat slaan / wat slaan is dit!
't Minste wit / Is aan hem niet meer te spreken:
't Is al purper / hond en blaauw: Ag! hoe ranc
Ziet men in die diepe scheuren

71. Ag hoe is dien rug gesteld /
Hoe verbeld / Zijn de schouders / zo vol stryden;
Op hou op / hoe dus verwoet: Of op moet
(Zoo op langer staat) beswijken.

72. Wist op maar (o weerd Soldaat!)
Wie op slaat / Ziet / de moed zou u onvallen:
't Is den onbegrepen Godt / (Beestig rot)

't Is het leven van ons allen.

73. En gp die dees' weerdheid ziet /

Sult gp niet: Deeze beulen wederhouden;

Die niet langer (moed van slaan) konnen slaan;

Schoon zp geerne langer wouden.

74. Zoo / maak los / maak los / 't is tijdt:

Die zyd' / Die ermen / boyst en lenden!

Die mijn God! ik schyk daar van / Die dog kan

Segt begripen uw elenden?

75. Ag! hoe treurig hangt dat hoofd:

Hoe verdooft: Is den glans der schoonste ogen:

Hoe verbild / hoe mat en lam: en hoe stram

Hangt dat lijf ter aard gebogen.

76. Daar mag niet het minste deel

Wijden heel: Mag hp niet den dood betwerben /

Ter dat gp (tot uw vermaak) dooz uw wjaak /

Hem zo menigmaal doet sterben?

77. Moet hp nog tot meerder hoon /

Dooze hoon / 't Durpet kleet en sietstafdjagen?

Moet (helaas!) moet hp al weer / Even zeer:

Zijn bespogen en geslagen?

78. Ja zoo stuf / dat neus en mond /

Glaauw en bond: Dat die lieff'lyke wangen /

(Heel mismaakt dooz schjam en bull) Au zo bull

Zijn met stum en bloet behangen.

79. Zoo verhallen en veragt

Was 't geslagt / Dat in Eden wierd bedrogen:

Dat de Godheid hier op aard / Zoo ontwaard /

Moest bespot zijn en bespogen.

80. Dikmaal piktelt ons de wjaak /

Om een zaak: Die niet weerdig is te melden:

En hier werd het minste woord: Niet gehoord

Om de booze mensch te schelden.

81. O! dat deze nedrigheit

Zp bescheid / Wiens' gemoet en zal niet byken:

Zal hier eenig Christen oog / Wijden droog:

Dat van tranen niet zal leken?

82. En gy: o mijn steenig hert!
Laat zijn smert / Eenſ smertelijk doozwonden:
Ween om 't lyden van uw Heer / Maar veel meet:
Ween / ep ween om uw zonden.

83. Zie hier / hoe dat bitter zoet /
Werd gehoet / Leer / mijn ziel / ep leer dan mijden:
Ja / verfoejen met'er daat / 't Zondig quaad:
d' Oorzaak van dit doezlyg lyden.

84. Ag! hoe komt den lyder booz /
'k Ween ik booz / Hoe den Rigter / tot de scharen:
Roep / wel is dit naar uw woens / Ziet den mens:
Zal uw bloedluft nu bedaren?

85. Zie / is niet een pder deel:
Al te veel: Van de zweep en roe doozſneden?
Zie / hoe deeze kzoon zijn hoost / heeft doozklooft;
Heeft hy niet genoeg geleden.

86. Lijds dan dat ik hem ontfia /
Ep / zegt ja; Zoo (Platus pleijt) te degen:
Spreekt booz pder wond en slag / Maar ag! ag!
Juda laat zig niet bewegen.

87. Juda / doozſtig na zijn bloed /
Blijft betwoed: En gy / dooz 't geroep en 't ſchreutwen
Van de Schare / (als verdwaast / En verbaast)
Werpt die Lam zoo booz de Leutwen.

88. Dies / o Rigter / wat gy waſt /
't Duil zit vaſt! 't Is geen smert om uit te bybden:
Die zoo d' onſchult laat in Ip; Ep dat gy
Caſars bylend zoud mogen blyden.

89. Helas! 't is al (waac men ziet)
Nieuw verdylet / Zoo gebilt en zoo doozſlagen:
Werd zijn rug nog niet geſpaard / Maar bezwaart
Met zijn eigen kyuſ te dzagen.

90. Ag! daar ſtapt dien Naak heen?
Maar / o neen / 't Zal hem meer als Iſaak raken:
't Geen ontbrekt aan ſter en ram / Moet die Lam
Dooz zijn offerhand' volmaaken.

Hoe stem; Het gesing / en kleeder spjelden?

Ag! is dit de laatste eer / Zoo utu Heer /

Als een dief / ter dood, te leiden?

92. Laas wat valt hem deze gang

Zuut en bang: Ziet hoe dat zijn worden druijen:

En nog pijn men hem met slaan, Om te gaan /

Daar hem magt ontzucht / te kruipen:

93. Wat nog / staat gp 't bloedig vel:

Hoe dus fel / Mag hp niet een weyng rusten?

Die ons d'euwige ruste brenge: En vermenge:

Onze rust / met Hemels lusten.

94. 't Is al meer als 't bloote kruis

Joods gespuis / Dat gp hem zoo zwaart ziet vallen:

Ho ondragelijke jof / Hangt aan 't blok:

Met de zonden van ons allen.

95. Ziet / hoe 't hert hem klopt en jaagt;

Hp vertraagt / Ag! hp valt / hp gaat bezwyken:

Hetp / Oprenet / deze eer: Is veel meer

Als 't bezit van Koningryken.

96. Ag! na zoo veel bitter leed:

Bloed en zweet / Ag! na zoo veel slaan en slooten /

Komt hp tot de droebe stee / Daar zijn wee;

Man het kruis / (nog moet vergrooten.)

97. Hp / die onlangs als de Zon

Ligten kon: Die op Chaboz zig liet blinken:

Moet (om onzent wil veragt) In de nacht

Van de diepste smaad verdrinken.

98. Zie des Vaders eenig-Soon /

Die zijn Chroon: Heeft van eeuwigheid bezeten /

Werd geslingerd en gekruist / Heer gedrukt /

En zoo vaak op 't kruis gesmeten.

99. Daar meed' treest het hand en voet /

Hoe verdoet / Gaat gp beulen die doordoren:

Op / dit knersd dooz vlees en been / t' Samen heen:

W! dat snijdt dooz hert en oren.

100. Wecht hoe is hem nu te moe /

Hoe / ag! hoe / Moeten hem derg wonden smerten:

En nog djuke 't intwendig zeer / Hem beel meer /
 Zo gaat hem ons heil ter herten.

101. Afgrond van genaad en gunst /
 Op / wat kunst / Wat vernuft / of wijze zinnen :
 Heeft den onbegrepen schat / Doit gebat /
 Van uw nooit gehoozt heminnen.

102. Word dit zelfs de moordenaar
 Niet gewaar ? Dog hoe zal ik verder spreekken
 Van uw dood gewonde bozst / Van uw dozst
 Waar de hzigten my ontzueken.

103. Ag ! uw lijden (waar ik kom)
 Maakt my stom : kan ik mijn gedagten uiten ?
 Droefheid maakt my onbeguaam / Die ik t' zaam
 Zal met zigt en traan besluiten.

104. Zoete Jezu ik bekien /
 Dat ik ben : d' Allerschuldigste van allen /
 Daar booz op / zoo vol gedult / (Zonder schuld)
 In dit lijden zijt verballen.

105. Slaa dan nog / mijn ziel / uw oog :
 Gens om hoog / Zie / daar hangt hp nu verheben :
 Daar / daar vlied het levens-nat : 't Heilzaam bad
 Dat ons Maron niet kon geben.

106. Ja / dit bloed en anders geen /
 Dit alleen ; Doet u 't eeuwig heyl genieten :
 Dit alleen betaald uw schuld / en verbult
 Al het lange bloed vergieten.

107. Nu / Heer Jezu / 't is volbragt /
 En de inagt : Van den Dulvel is verwonnen /
 Hier dooz werd ons heil bekent / En volend
 't Groote werk / by U begonnen.

108. Op alleen / Heer Jezu / op
 Steld ons by / Die den afgrond hebt besloten :
 's Dader toornigheid gezust / 't Hier geblust /
 En den Hemel opgesloten.

109. Wet en zonden / hel en dood :
 Zijn ontblood / Van verdoemelijke magten :
 Weden werd ons zaligheid : Toe-gezod /
 Dat wy dooz 't geloof verwagten.

110. Dies buig ik ootmoedig / Heer /
 Doo; A neer / Laat / ep! laat my tog verwerpen;
 Dat de kragt van dit uw bloed / In my doet
 d' Oude mens der zonden sterben.

111. Leer my / Die onwaardig ben /
 En A ken / d' Eigen waardigheid verdoemen:
 Dat ik eigen wil en kragt / Bansch veragt;
 Niet als in uw kruis mag roemen.

112. Doe my (doo; uw lydens-baan)
 Tot A gaan / En mijn liefde opwaards zenden:
 Op dat ik in vaste hoop / Mynen loop:
 Hier beneden mag volenden.

113. Dat ik ook in tegenspoet
 Wel gemoed: Awe komste mag verbeelden:
 Wetend' dat geen dyk zoo groot: Nog de doob:
 My van uwe liefde zal scheiden.

114. En als dan den tyd zal zijn:
 Dat gp mijn: Weg-neemt uit dit dal van lyden:
 Ep verleen my dan dat ik: Niet en schyk:
 Om den lesten strijd te strijden.

115. En als ik niet sprekken kan /
 Dan / o dan! Laat mijn ziel tot A nog smikken:
 En laat dan / o Heer! uw Beest / Aldermeest /
 My met hemels zoet verquikken.

116. Neem dan uw verhegen pandt
 In uw handt / Dat gp (om uw bloed-bergieten)
 Schenken wil voo; 't aards gequel: 't Ceutwig wel:
 Dat wy doo; uw doob genieten.

MAURITS MAGWITS.

B E E D E ,

Om een inbreuk van de stroomen des
 LEVENDEN WATERS.

Wpze: Psalm 79.

1. **K**om Oceaen van ongemeten goedheid /
 Kom eind' loof diep van ongesmaakte zoetheit
 Kom

142 BEEDE OM DE STROOMEN

Kom open **H** / verzegelde Fonteyne:

Doozwatert een armeytjge Woestijne;

O Zee zoo water-rijk

Bloed ober Dam en Dijk

Van onze hooge harten:

Ag God gedooig het niet /

Wp doen ons zelfs verdoet /

En meenen **H** te tarten.

2. **O** Lebend' water dat den doofst hond stillen:

Der gener die alleen maar dzyngen willen:

Stroom klaren Bied / (gp schyngd bp na bezoren)

En dampel ons tot ober hoofst en ooren

In JEZUS dierbaar bloed:

Dien kostelijken Bloed /

Daar duizenden Melaatzen

Daar plagen wierden quist:

Wp gaan ons nu ter tijd

Aan die Bethesda plaatzen.

3. **O** Volle stroom / een groot getal van toebere:

Op Zions heil / die leggen op **H**w' Oebere

En gapen vast naar water / als de Dissen

In 't gulle zand / daar zp haar hoofst-stof miszen;

Kom op **H**w' Oeber staan:

Zoo vol als de Jozdaan /

Doen Jozua die kloofden /

Wp waren straks gedzenkt /

Inden gp maar eens wenkt /

Of zoo wp maar geloofden.

4. **O** Schykhelijh / **O** heloos ongelobe:

Wozd dan dien Bloed om uwent wil verschobe?

O Heer geef ons Lantareng om te zoeken /

Daar dit gedzoge in Winkelen en hoeken /

Maak die het ons zoo bang /

Wp willen deze Slang

In duizend stukken herben /

Wp kunnen langer niet

het Water van **H**w' bled

Ontberren / of top sterben.

5. Op graben vast / aan alle kanten grebben
 Als eens d'Egyptenaars: Ag zal dit ebben
 Zjn zonder end / het is altijd van bloesen /
 Ep doe op nieuw de dorre stammen groesen;
 En dzagen vzugt op vzugt /
 Kom heel de Waterzugt
 Van uw versmagte kind'ren /
 Of leg haar aan de Brist /
 En laaf haar sellen dorst:
 Uw volheid zal niet mind'ren.

HERT-KALMTE
 VANEEN
 LIEFHEBBER JESU.

Op de Wyze: Van den 91. Psalm.

1. Hoe dat het gaat of niet en gaat /
 'k Laat Jezus nimmer los gaan /
 Zelfs als het onderst' boven staat /
 'k Laat Jezus nimmer los gaan /
 Schoon alles is in roet en rep /
 En t'zamen schijnt gezworen /
 Om nu gelijk met eenen schep /
 Gods Volk de rust te floren.

2. Hoe dat de Duivel vleid of woed /
 En komt als Leeuw of Vos aan /
 't Is al vergeess al wat hy doet /
 'k Laat Jezus nimmer los gaan /
 Schoon hy my zomtyts op-gesmoekt
 Dooz komt met valschen luster /
 Op dat ik mede ingelocht
 Zou worden tot zjn duister.

3. Of met een hooge eeren bloet /
 Of met een goude zee aan /
 't Is al vergeess al wat hy doet /
 'k Laat Jezus nimmer los gaan /

Zijn eer en staat die ruijnt met stank /
 Zijn geld verbleegt met veeren /
 Al zijn beloften die gaan mank /
 Men haat daar niet op teeren.

4. Op veild de ziel op leebering /
 Deel goude berg-gewesten /
 Nog als gp schult maant / niet een ding
 Heeft hp als dan ten besten /
 Zijn gantsche hzaam met poppe-goud /
 Zijn een deel tuischelingen /
 Zijn vrolijkheid verzuikert roed /
 Oek zijn gewenste dingen.

5. De Wereld houdt hp in zijn schild /
 Daar hen ik dezen boos aan /
 Hp mag 't bezoeken hoe hp wilt /
 't Laat Jezus nimmer los gaan /
 Als hp dan niet met list en jaagt /
 Een schrik op 't lijf gesonden /
 En my boos Jezus aangeklaagt /
 Van schrikkelijke zonden.

6. Dus dondert hp met vier en vlijnt /
 Van laster op mijn ziel aan /
 Maar egter 't rood bebloede Lam /
 Dat laat ik nimmer los gaan /
 Dit zal ik heftig roepen uit /
 Zoo lang ik hier moet zwerben /
 Hp hijgt my noot ten pjoel of buit /
 In leven nog in sterben.

7. Schoon ik doos u o snoodste wig /
 Word aan het Hemels Hof van
 Dequetke Washeit betigt /
 Daar hijgt gp vjagt nog lof van /
 Als dat gp zijt der knechten knegt /
 Der Broederen aan-klager /
 Een Engél die met vuisen veegt /
 Haat vjager en plager.

8. Wannert hem dit ook is misluk /

Komt hy de ziel aanranden /
 Met alles wat het ligchaam drukt /
 Met lyden / kruis en banden /
 Daar hieft hy zijn zuppoosten op /
 Een volk niet om verdragen /
 En zift 'er uit de boosten op /
 Om mijne ziel te plagen.

9. Dan wend hy 't ober gemeen boeg /
 Dan weder ober degen /
 Hy home laat hy home vzoeg /
 Wan my is geen belegen /
 Zoo lang 't de Duivel niet gelukt /
 Dat dooz zijn heische klaauwen /
 't Lam uit zijn Chroon is afgerukt /
 Zoo zal ik niet verflaauwen.

10. Zoo lang de Koning Jezus is
 Met rechterhand gezeten /
 Zoo ben ik zeker en gewis /
 Dat hy my niet zal eten /
 Mijn ziels hoop-anker daar gebeurt /
 Zal steeds onwankelbaar staan /
 Schoon dat de zee is hol of sleut /
 'k Laat Jezus minner los gaan.

11. In Jezus houd ik leven vast /
 In Jezus houd ik ligt op /
 Dooz Jezus word mijn ziel onlast /
 Hy tilte booz my 't gewigt op /
 In Hem is wijsheid / liefde vree /
 In Jezus zijn de paden /
 Mit Jezus volheid s'chep ik mee
 Gnade booz genaden.

12. Om dat ik woon by Jezus hier /
 Zoo is mijn ziel onraakbaar /
 Al mijn verlies is nu getwin /
 Op heden is mijn zaak klaar /
 O Jezus Winnaar vzoeg en laat /
 Zal deze stem ophinken /

Tot dat gij mij ontwoyden laat/
In d' Eeuwigheid verzingen.

M. H. DORVILLE!

EEN GEZANG VAN LUTHERUS.

Vertaalt uit het Hoogduits / in 't Nederduits.

Door P. V. S.

Wijf: 's Hertogen Bos houd u konstant, &c.

1. Verheugt u liebe Chyften Schaar /
Laat ons van byugd' opspringen /
Gods troest'lyk woord word heden waar /
Op laat ons nu eens zingen /
Wat wonder by ons heeft gewoogt /
Doo; wat een dieret Dijnz gehogt.
O! 't zyn zeer groote dingen.

2. Als ik in 's Duibels netten lag /
En in de dood verloren /
De zonde die bleef dag en nacht
Mij by / mij ingeboren /
Ik zachten altijd dieper in /
Mijn zondig hert en boozen zin /
En scheen daar in te smoren.

3. Mijn goede werken aan mijn zij /
Die waren gantsch bedorven /
De bype wil was Gods partij /
En tot het goet verstorven /
Dien angst mij tot vertwijff'len dreef /
Doen Dood / en Hel maar booz mij bleef /
Mij was geen troest vertwoyden.

4. Doen rommelde Gods ingetwand /
Wanneer by mij zag dwaalen /
By zond zijn Zoon dat dierbaar pand:
Om mij weerom te halen /
By wend tot mij zyns Daders hert /
En red mijn ziel uit angst en smert /
En laat mijn schuld betalen.

5. Doe sprek hy tot zijn lieven Zoon /
't Is tijd om my t'erbarmen /
Daalt neder uit uw' s. Vaders Schoon
En weest het heil der armen /
En helpt haer uit der zonden nood /
Sterft dus voor haer de bitter dood /
En draagt haer in uw' armen.

6. Wanneer de Vader dit gebod /
Zoo quam de Zoon op aarde:
Op daalde in Maria's schoot /
Om Bles en Bloed t'aanbaarden /
Op was een Heer van grooter magt /
Maat scheen gering en zeer veragt /
Als hem zijn Moeder baarde.

7. Op sprek tot my / houd my waarbast /
Ik zal u zekere leiden /
Of schoon Dood / Wel / en Duldbast /
Zoo zal ik voor u steyden /
Want ik ben uw' / en gy zyt mijn /
En daer ik ben / daer zult gy zyn /
Ons zal geen vband scheiden.

8. Men zal my tappen af mijn bloed /
Men zal my 't leven rooven:
En dat om u bent wil / gy moet
Dit vastelijc gelobben /
Mijn dood die zal uw' leven zyn /
Mijn onschult maakt u vry van pijn /
Hoe deef dat is hier boven.

9. Ik ga nu tot mijn Vader heen /
En moet nu van u scheiden /
Maar gy mijn Werd' en zyt re vry /
Wil maac mijn Geest verbeden /
Die u in alles leeren zal /
En troosten in uw' ongeval /
En in thijn waerheid leiden.

10. Wat ik gedaen heb en geleerd /
Dat zult gy doen en leeren /

Op dat mijn rijke werd vermeerd:

Om God's lof en eeten /

En magt in hoof des menschen bond /

Want die is lof en zonder grond:

Dit is de wil uw's Heeren.

19. Febr. 1675.

P. V. S.

N I E T D A N J E Z U S.

Op de Wijze: Dicter die de blinde Wereld.

1. **A**ugustinus ging eens ziften /
 En boogtaften in den grond /
 Seneca's vermaatde Schyften /
 Daar hy veer geleerdheid bond:
 De joonen Lof van Ede deugden
 Leven-straof in groot verdyet /
 Dog 't en hond' hem niet verzoegdet /
 Want hy bondt er Jezus niet.
2. **D**at gaf my een groot beemaken /
 En 't bebetel mijn ziel zoo soet /
 Dat ik ook in alle zaken
 Soek / of Jezus my outmoet /
 Zondet hem is niets te degen /
 Waar verdyet dat blijft verdyet:
 Zelfs is tegen zonder zegen;
 Want men vind't er Jezus niet.
3. **I**f'er krankheid / smert en lyden /
 Verjoet' honger doof en pijn /
 Oorlog / pest / of diere tijden /
 Of een innig ziel-gegunn;
 Jezus kan den troost-kroes schynen
 En verzagten al 't verdyet /
 Anders moest m'er in verzynen;
 Want men vind't er Jezus niet.
4. **D**eeft men hoofsport / hooge staten /
 Grootte eer / en magtig goed:
Og! **W**at kan dat alles baten /

En wat geeft dat aan 't gemord?
 Want men Jezus ondertuffchen /
 Dofst na meer heeft groot verdriet /
 En 't en had geen onluk bluffchen /
 Want men vind'er Jezus niet.
 5. Is'er spel en derte Lachen /
 Dulpsch getier / en vengt - of schen /
 Hoord / wat van dat hochlachen
 Eens die wijze Koning zep.
 Op o Lachen! zyt uitzinnig /
 Dulheid / en go haard verdriet.
 Og! het slecht zoo bister humpig!
 Want men vind'er Jezus niet.
 6. Nu! wat is'er in de Wereld?
 Vleesch-lust / oog-lust / zotte waan /
 Grootfche pragt / vergult / beperelt /
 En dat lagt den dwazen aan:
 Weg o Wereld! laat my rusten /
 Al uw lust is mijn verdriet /
 Wat zoud' my de Wereld lusten?
 Want men vind'er Jezus niet.
 7. Schoonheid / sterckhey / straffe Leden /
 En gesontheids grootste schat /
 Dat 's wel 't beste hier beuden
 Dat ooit werelofsch Mensch bezat /
 Maar is Jezus niet in 't herte /
 Zoo en stelpc het geen verdriet /
 Maar het laat de ziel in fiente:
 Want men vind'er Jezus niet.
 8. Grooté wijsheid / hoog-geleerdheid /
 Sneg beleid in 't aard's bedryf /
 Dertijes wijsheid en verkeertheit /
 Og wat heeft dat al om 't lijf?
 Want veel wijsheid haard veel onlust /
 Herte-knaging / ziel-verdriet /
 Og! die wijsheid is vol onrust;
 Want men vind'er Jezus niet.

9. Het recht goed vermaken /
 Crest het al de middelmaat /
 Dat en kan men niet wel laken /
 Want 't is in zig zelfs niet kwaad /
 Dat kan wel nature verquaken /
 En dat teinbere aardsch verdriet /
 Want 't is niet geen siele schrikken /
 Want men vind'et Jezus niet.
10. Leid m' een deugzaam Bezger leven /
 Watig / eerbaar / heus en zoet :
 Houd men al de weegschaal eben /
 Als een recht Weiden doet :
 En men wil zoo 't heil bekomen
 Legd 't eeuw'g Heil verdriet /
 Dat zijn zoete toebetjoemen ;
 Waar men vind'et Jezus niet.
11. Is 't ook Godsdienstig plegen
 Dat de wijze van het Land :
 En men loopt verkeerde wegen
 In een pb'ig mis-verstand :
 En men meend zoo 't heil te treffen /
 Tot verlossing van 't verdriet ;
 Og ! dat is een dwaas bezessen /
 Want men vind'et Jezus niet.
12. O Gp Antichristische Scharen !
 Die zoo wyt van Jezus roend
 Gp tilt over al vergaren
 't Heil / daar 't niet van daan en komt /
 Dit uw' werken bevaerd missen /
 Wilt dat / dagebier verdriet /
 Ging dat haat uw' dwaas bergissen /
 Zoo was Jezus Jezus niet.
13. En / o gp ! Soëmus benden /
 Die Gods Zone smaet aandoet /
 Want gp gaat zijn Godheid schenden
 En de loopp' van zijn bloed /
 Op verloochend onzen Heere :

Tot der Dromen herts verdriet /
Want naar uw verbloekte Leere /
Jezus is in Jezus niet.

14. Zoo men ook in rechte klaarheid /
Van Gods heymenissen komt /
En men trefte alzoo de waacheid /
Dat men valsche Leer verdoemt ;
Is m' in Jezus niet geheiligd /
Doo; zins lydens zwaar verdriet :
Ook die weg is niet gebetligd /
Want men bind'er Jezus niet.

15. Doegt m'er ook de Godsdienst neten /
Na des Zaligmakers Wet /
Komt'er by een deugszaam leven /
Na de wereld onbesmet /
Is'er Jezus niet van binnen /
't kan niet troosten in 't verdriet /
God en kan geen schyndeugt minnen /
Want men bind'er Jezus niet.

16. Meent men ook op God te bouwen /
Op dien onbezweken rotz :
Heeft men al een sterk vertrouwen /
Wel en Dubbel tot een trots /
Zonder Jezus komt niet nader /
Of die vierblam haart verdriet /
Niemant komt tot God den Vader /
Komt by'er doo; Jezus niet.

17. Og ! wat is'er op der Warde /
Of in 's Hemels wijt gespan ?
Niets'er is van zalkhe waarde /
Dat mijn ziel beuoegen kan /
God alleen is boven allen /
Die kan siepen mijn verdriet /
Maar ook die zou my ontballen /
Diel mijn Lot op Jezus niet.

18. Heer / wat zoud op my dog geben ;
Geef my Jezus of ik sterf /

GEBED TOT JEZUS

Zonder Jezus is geen leven /
 Maar een eeuw'g ziel verderf /
 Wil mijn ziel aan Jezus boegen /
 Dan bespot ik al 't verdriet /
 Jezus is mijn ziels vernosgen /
 Buiten Jezus wil ik niet.

19. Heere Jezus kom dog nader :
 Maak mijn ziel eens onbezweef /
 Leer mi zeggen / Abba / Vader /
 Leid en troost mi door uw Geest /
 Maar ik brand mijn ziel met lusten /
 Daarom voel ik geen verdriet /
 Ik wil in mynen Jezus rusten ;
 Buiten Jezus is 'er niet.

N. BARENTSONIUS.

EEN GEBED TOT JEZUS.

Van een zukkelende ZIEL.

Stemme: Helaas myn zugten zyn om niet.

1. **A** G mi! dat ik zoo langen tijd /
 Een doode ziel moet in mijn boezem dragen!

En zoo verlijten al mijn dagen /

In donkerheid en ongevoelighed!

Maar blyf op nu mijn eenig al /

Mijn Wacht is dit mijn droebig ongebal

Wie uw hulp? of heeft in zugt en klagen

Uw heet vermaak /

Kan 't ik behagen /

Dat ik van ik raak?

2. **M**ijn JEZUS ag! mijn heil / mijn rots: (ning!
 Mijn eer / mijn schild / mijn hoog vertrek! mijn Ro-

manshouder dog van 't huis uwer woning:

Hoe dat mijn siele van de vrand trots /

Gesaagt / gepijnt word / en hoe

Mijn siele hngt en is door 't dypden moe!

Door 't dypden van de wrede Lijpderren /

De glas en weer /
 Mijn ziel doen zwelren /
 En benautwen zeer.

3. Dooz dog uw Duif die in de kloof
 Der Notze zit / haer nood en droevig zugten /
 Doe al haer drijvers benen bluyten /
 En laat uw Duif niet blijven in de groef.

o! Koning boer haer ziele uit /
 Wil haer de heerschers geben nooit ten hult /
 Waar jaag / verslurpze dog / of doetze zwigten /
 Dood al haer magt /
 En laat haer schigten
 Wezen zonder kragt.

4. Manschout o JESU! haer geweld /
 Ontwaak o Guld in uwre mogendheden!
 Trek sterkte aan / en wil vercreden /
 Begrveerdig God / die uw bevinde quelt!
 Laat dog 't geroep / 't geween / 't gezugt /
 In droevigheden schat'ten dooz de lugt:
 Van die H minnen / en haer nood en pijnen
 Dooz uwen Throon
 Eenmaal verschijuen /
 o Godts eigen Zoon!

5. En laat mijn ziel in stilligheid /
 En in H als het algenoezzaam rusten!
 Demp op mijn togten / dysten / lusten /
 Dooz het gewigt van uwre billikheid!
 Seg / o mijn ziel / ik heb geen wil /
 In JESUS wil en wijsheid ben ik stil /
 En denk / wat JESUS doet / hp is uw Koning
 Uw hert zijn hult /
 Uw ziel zijn woning:
 Zoer is dan zijn huyts.

6. Is JESUS dan mijn al in al /
 En wat ik wens / is JESUS mijn begeren:
 Mijn rotz / mijn hoop / wat kan my deeren /
 Daar wel / baar wel / baar wel dan Schepfels al /

144 G E B E D tot J E Z U S.

Waar toe dan nog mijn bzees mijn zorg?
Waar toe niet stil te zijn in zoo een boz?
Waar toe in nood zo wankelbaar 't vertrouten?

Op hoop gesteld/
Op zant te bouwen/
En stralig neergeveld?

7. Is Jezus algenoegzaamheid

Niet groot genoeg! o ziel! om in te sinken/

En al uw doefheid te doen sinken?

In hem/ in hem mijn schat verborgen leid/

Op is wat mp ooit last boorzaan:

o Dat na hem mijn zucht en togten gaan!

Na hem bp wien de volle volheid is/ en

Die nimmer ent:

Op kan niet missen/

Die zig tot hem went.

8. Zoo wled ik dan / mijn hell / tot U /

En doest en hijg na die genade-stromen:

Laat uit uw volheid tot mp komen:

De minste blij van uw gunste nu!

o Koning! geef dat ik niet agt /

Van U alleen mijn Hoof / mijn Geest / mijn kragt!

Laat Schepzeis min noot in mijn hert vernag-

Doe uwén wil /

(ten:

Wp steeds betragten /

Hou den mijnen stil.

DE VOLMAAKTE J E Z U S.

In zyne Lievelingen volmaakende, 't geen
in haar ontbreekt.

Stemme: Psalm 146.

Of: Philis quam Philander tegen, &c.

1. Z Oere Jezu zult're zoetheid /

Deel mp van uw zoetheid mee /

Wangt een dropje / dooz uw goetheid /

In mijn bitt're zielen wee /

DE VOLMAAKTE JEZUS. 11

Zalf daar mee' haer doobe wond' /

Mij gegeven doo; de zond'.

2. Heilig Jezu, enkel Heilig /

Heilig mij doo; Geest en Woord /

Op dat ik mijn leven bellig /

En gerust / voltrek nu voort /

Deh mer' uwe Heiligheld

Mijne naacht' elendigheld.

3. Og beminndighe Jezu, /

Wijze Liefde / Liefde bron /

o dat ik dog eens in dees' Heil

Well' / mijn ziel-dorst lesschen kon;

En dat eens haer bloesing viel

In mijn' uitgezoogde ziet!

4. Waarde Jezu dierb' re Heyland,

Die ik hoger houd' en schatt' /

Dan al 't Hardighs Bouw- en Welland /

En al's Werelds Gaud en Schat;

Op bezoon mijn nietigheld

Met uwe dierb' re waardigheld.

5. o Volmaakte Jezus! gun mij /

Die gebrekkig en mismaakt

Ben / te worden (want dat kunt gy)

Daag'lijks meer en meer volmaakt;

Tot ik ben gestegen op

Der volmaaktheids hoogste top.

6. Sterke Jezu, Weld in 't stryden /

Judaas Leeuw die overkuint

Alle die ik tegen stryden /

Ik ben teder als een kind;

Maak mij niet uwe sterke sterk /

Wat 'k mijn geest'lyk werk volwerk.

7. Ryke Jezu sla uwe' oogen

Op mij arme Bedelaat /

Wiens gebrek / en onvermogen /

Ik bekend en openbaar

Zyn; werp mij dog tes wat toe

In mijn geestigh arremoe.

8. Goede Jezu goedheid zelve /
 Laat uw Goedheid in mijn hert
 Dien verdozen grond doosbelven /
 Die vol quaad hebonden wert ;
 En verdoeg dat dood'igh quaad /
 't Welk Uw Goedheid tegen staat.

9. Vriendelyke Jezu Christe,
 Die de zondaars vriend'igh nood /
 Trek my (die my vaak vergiste
 In 't bedrijf van zonden nood).
 Dooz uw zoete vriend'ighheid /
 Uit der zonden dienstbaarheid.

A, G.

Een Ziel zynde in 't gevoelen van
 GODS LIEFDE.

Op de Wijze valt den 6. Psalm.

Of: Al Brandent in den Oven;

Of: De slegte dieren Tydt.

1. Ik heb nu eens gebonden /
 Een Balzem dooz mijn wonden /
 Een middel dooz mij smert /
 God dooz zyn Zoon h'wogen /
 Die slaat op my zyn' oogen /
 En treft my in het hert.

2. Zyn ligt komt my beschijnen /
 En doet de nacht verdwynen /
 Op geeft mijn vollen wensch /
 Op komt om my te helpen /
 En my gantsch overstelpen /
 Ja God woond by den Mensch.

3. Ik zie den hoog geprezen /
 In zyn eigen wezen /
 Nu! wat een zoet vermaak;
 Dewyl ik zelfs op heden /
 In zyn behalligheden /

En zie / en voel / en smaak.

4. De opslag van zijn Ogen
Heeft straks mijn hert betoogen /
O Goddelijke Straal!

De Zon met al haar luster /
Is by Uw klaarheid duister /
Op schoonder duizentmaal.

5. Op steelt mijn hert en zinnen:
Op dwingt m' U te beminnen /
Op doet mij zoet gewelt:
Uw Ogen zijn als schigten /
Mij nu! U zal moeten zwigten /
Dan U ter neer gebekt.

6. Al wat U kon verbeelden /
Zeer wijd van u ook scheelden;
't En was niet als Copp:
Wit kan ons niet ontdekken /
Die overschoone trekken /
't En hadde daar niet by.

7. Hier boden in de Wolven /
Hier in de diepe Kolkten /
Zie ik zijn zoet, Manfchijn /
Maar 't moet ook voos hem wijken /
't En kan naar hem niet tijken /
Daar schoonheid valt te kleen.

8. Ik hoor 't gebogelt quellen /
Met duizenden van heelen;
En ruzzen die haar schiel:
Ik zie in haar zijn goedheid /
Zijn mitgeloofte zoetheid;
In haar oneindig diep.

9. En al wat in der Warden
Moogt zijn van grooter waarden;
Daar kostelijk Metaal /
Daar planten / Kruiden / bloemen
Door ik haar Schepper toemen;
En sprekten in haar taal.

10. Hoe wijs en hoe lankmoedig?

Hoe vol: hoe overbloedig?
Hoe heerlijk: hoe volmaakt?
Op heeft het mij bewezen;
Op heeft mijn ziel genezen/
Op heeft mij aangeraakt.

11. Mijn ziel die wordt schier blyken!

Op heeft mij ihgescchonken:
Zijn Dijn en ook zijn Welk;
't Is Dertar op mijn tonge/
Mijn heet als onbedwonge
Kwept: wat een zoete Keth.

12. Ik ben ook niet bedrogen!

Ik zie hem met mijn oogen/
Ik rust nu in zijn schoot:
Ik kan mij zelfs niet vinden/
Ik laat mij maat verfinden:
Van deze zoete dood.

13. Ik kan niets meer begeren!

En niets zal mij ontberen:
Want ik bezit het al;
Dit zal mij niet begeben/
Dag in 't toekommend' lebet/
Dag in dit Tranendal.

14. Wie kan die liefde blippen!

Op geeft mij kus op kussen/
't Is Dp in de blatt:
Op zag niet op mijn zonden/
Doen op mijn heet quam wonden/
En daar zijn woonplaats nam.

15. Ik houd mij na gamselijne!

Ik buig mij naar zijn wille:
En al wat hem behaagt/
Dewyl ik niets kan weken/
Ten zo ho mij komt berken/
Dat doet hij ongejaagt.

16. De Wgcond van mijn zonden!

Die had mp schier verflonden:
 De afgrond van zijn min/
 Die trok mp uit de poelen?
 Du leef ik by gevoelen/
 Op trekt mp tot zig in.

17. Ik sterf daar / en ik leef daar?
 Ik bleg daar / en ik zweef daar?
 O Wonderlijk plaspier:
 Wie kan dit dog bevatten!
 Ja al des Werelds schatten /
 Die agt ik niet een zier.

18. Ik kan geen woorden vinden /
 Mijn Schoone / mijn Beminden:
 Zoo zoet als Hemels Man/
 Op waart het die mp schaakte/
 Mijn Dubbe / mijn volmaakte /
 Mijn Wydegom en Man.

19. Op kust en gy omarmt mp /
 Op hoeft / en verwacht mp /
 Ik mag nu by U zijn:
 Ik Ben in uwe Beeld verhoogen?
 Ik kust nu by van zingen /
 Want JESUS is ook mijn.

P. V. SORGEN.

De Mogentheid van 's Heeren Christi,
 H E R K D E R S - S T A F.

Op de Wijze: Van den 23. Psalm.

1. **G**had van ouds / O! groote Schapenherder:
 Uw' hoop bezaamt te strekken uit nog verder
 Dan wel tot d' eerstbeminde Jacobs statten:
 Op liet uw' oogen ook op d' Weld' ren ballen?
 En zeyd' / de Wolf zal nog met 't Lam verheeren:
 De Leeu het stroo / gelijk d' Os / eren kieren /
2. Zie daar toe hebt G' U zelve ook onthelmt/
 En voeg een tijt hier op des aard gewonele:

Die

Niet om gedient te zyn / maar om te dienen /

Ja door uw dienen bygheld te verdienen /

Hebt ondert ons gewoont / zyt vlees geworden :

Om ons van vlees en bloed te doen ontwoyen.

3. Ontmaseftelt / ontscapiert / onberheerlykt ;

Om ons te zyn verheben en verheerlykt ;

Verwiffelt was Uw Kzoon booz weinig dagen /

In hier een Herders Kzang en Staf te dragen :

Waar mee Op wreede Wolven / Beiren / Leeuwen :

Ontwolven zoud / ombeiren / en ontleuwen.

4. Wat Heid'nen heeft uw trekken ook doen komen :

Gelyk gevlogen over Land en stromen ?

Wat heeft uw Kzagt al Ezelen en Paerden /

Van traag en onbezuiftheid doen ontaarden ?

Wat hebt Op doode honden weer doen leven ?

Op blinde molken al 't gezigt gegeven ?

5. Wat heeft Uw Staf al dwaasheid omgestotens

Uw Liefde-pyl al wreetheld weg geschoten ?

Wat heeft Uw Bloed al Doeren wilt gewasshen ?

Meer dan weldoen kon al de zeep en affchen.

Uw Geest al Luipaard-blekken uitgebeten ?

En haat doen met de makke Lamm'ren eten.

6. Hier over weest / o ! Hemelen verwondert ;

Ja ziet eens / Warde ! d' Herder afgezondert

Gelyk een Paasch-Lam / zig hier laten slagten :

En in de Stal des doots ontzielt hernagten ;

Terwijl dat doode Schapen Kzegen't leven /

De Boepelingen wierden byp gegeven.

7. Op zaagt my ook / onder de wilde dieren /

Als een hertneklig Stier daar henen zbleren /

Of als een zoug my zelven overlyken ;

Of als een Nagt-gebiedt Uw ligt ontwyken ;

Als byje wil / uit enkel welbehagen /

Hebt Op my ook in uwde koop gedragen.

8. 'k en weet dit groot geluk niet uit te spreken :

Mu kan boozwaar ! My boozaan niet ontbyken :

Zyt gy myn Leids-man / grote Menschen-hoebet !

Van zal het my gebreken nooit aan boeder!
 Ik zal in utwe groene weijde weijden;
 Op zult aan leebend' water my geleijden. (Ten/
 9. Maar Herder! Og! veel schapen gaan nog do;
 Wanneer zal zijn uw hoop niet meer beholen?
 Maar ingegaan der Veld'men Bosheid wezen;
 En U ter Zaligheid heel Jsc'el blyzen?
 Op dat (waar toe wy nog eens U berbeiden)
 Op zoud de Schapen van de Bokken scheiden.
 10. Boozlooper! booz terwijl uw grazelingen:
 Uit dees' Genade-hoop ten Hemel zingen/
 Blyng ons uit deze Stal in dat getimmer/
 Daar op het al zult zijn; ja op booz immer:
 Onthemel U daarom nog eens ten tweeden/
 Booz die/ daar op zoo veel eens hebt geleden.

INNIGE ZUGTINGEN; VAN EEN
 Geestelyk Verhemelde ZIELE,
 Om verlossinge uit dezen aartschen Tabernakel.

Op de Wijze der Psalmen 18, 32, of 46:

1. **Z**Eg Jezu zeg / hoe lang moet ik met blyzen?
 Nog vreemdelling hier in dit Wezeg wezen?
 Moet Ik nog lang in Kedar's tenten zijn /
 Hebt Op dan geen gevoelen van mijn pijn?
 Indien Ik heb genaad' by U gebonden:
 De ketens daar ik mede ben gebonden /
 Laat die / als op aan Petrus deed' o! Weer /
 Zoo mede van mijn handen vallen neer.
 2. Ja laat de ps're poort van zelsf gaan open:
 Dat ik daar booz tot U mag henen lopen:
 De ps're Poort des doods / die henen leid
 Daar boven toe daar Op berheben zijt:
 Op weet het wel o! Kenner-der gewiszen /
 Dat ik een steen-tal uit de wilderniszen /
 Een roerdomp meed' gelijk getroyden schijn /
 Om dat ik niet gestag op U mag zijn.

762 Zugtinge van een Verhemelde Ziele.

3. Rond Op nog langer Uw gezigt verbergen?
Daar Amana / Senirs / en Permons Bergen
Mijn woning zijn / daar 't schrik'lijk Wilt gediert
Het pffelijk gebjul onnensch'lijk tierd?
Of dooft dan uit mijn biggelende tranen?
Dat s' H zoo sterk niet om verlossing manen /
o! Heen Alwetende / Op hoopd het wel /
En Uw Alziende Ooge ziet het snel.
4. Moet nog het wyeet gezelschap der Leeuwbinnen
Dertwee' zijn dooz het miszen uwer minnen?
Laat bp H komen in gedagteniss'
Dat mijne ziel nog bp de Luipaards is.
Wel roept / wel roept my dan eens tot H weder /
Ik luister vast / ik riep dan geerne weder :
Op uw geroep / komt van den Libanon /
Ik kom / ik kom / mijn Buidgom / mijn Zon.
5. Ziet hoe uw teere duif gestaag moet zwerben:
Zp kan helaas niet leven / nog ook sterben :
Zp blugt en wederblugt hier al beneen /
Rondom de barre watergolven heen :
Daar vind geen rustplaats op d' onbaste stromen ;
Laat H verbidden / doet haar tot H komen :
Op Wammaar steek Uw hand ter Arke uit /
En neem booz Ceutwig tot H in / Uw Buid.

Aan de Blinkende Morgensterre J. C.
dat Hy zyn opgang verhaaste.

Toon: Repicavan.

1. O Morgen-Ster

Deel blanker als de Maan /
Ga op / ga op / en wilt nooit ondergaan /
Kom boodschaft dat de Dageraad breekt aan /
Op laat dog Uw' klaarcheid en blinkende stralen
In uw' Spelonk / Uw' Kerck / dat duister Hol /
Eens wederdalen /
En sluit het dwaalen /

Van zoo menig Wo!

2. Rijst blinkend Ligt /

Rijst Jacobs Welle-Ster /

De Vaderen die zagen Ik van ver:

Op zie op mij / terwijl ik schier vertwer

In ongebaande en duist're wegen /

Die nimmer Menschen boet voorgeen betrad /

Laat ligt en zegen

Mij komen tegen /

Op dit nare pad.

3. Op spoed Ik wat /

o Lang verwagten dag /

Die nimmer oog / als toegesloten zag.

Wat blijf ik nog in al dit spinne-rag

Van Aarde / van Wereld / en pdeiheld hangen ;

Bergun o JEZUS, maar dees' eene bée /

Van een gebange /

Van d' oude Slange:

Breukt zijn kop aan twee.

4. Ik zie / ik zie /

Maar ik en weet niet wat /

iets diergelijk / dat ik wel eer bezat /

Doe ik de Wereld met voeten trad /

Mijn hert dat huppelt en maakt zig vast volijk ;

Het zingt en springt het maakt een Welken-lied /

Is 't waac of dool ik /

Zatan dien Molik

Dunkt mij / dat al vlied.

5. o Prince van

De dikke Duisternis /

Ik boel dat ik niet meer de opstant mis

Des genen die uw' Erf-byand is.

Op leerd mijn oog al uw diepten verspielen /

Op wapent mij met ongemeene kragt:

Op moet nu vlieden /

Mant uw' begeert' / en

Gelt niet als het plagt.

6. De nagt verdwijnt /

Dat schoone Morgen-rood:

Verdyjft den slaap / de zuster van de Dood /

En stelt ons al het zielelijke blood;

De Zonne die nadert / die nadert de himmen:

Ger lange steekt hy 't hoofft ter golve uit:

Weg weg / o schimmen /

Daar komt hy klimmen /

Als een friffche Wyd.

P. V. S.

M E D I T A T I E,

Over de levenlooze en doode staat der
Algemeene Kerke.

Dagje: Op den 6. Psalm.

Of: De Slegte diere Tydt.

1. O Doire zielen-laber /

o Grootte doode graber:

Wien's vaandel is het Kruis:

Uw Kerk (mag ik 't zoo noemen /

Of zonder te verbloemen /

Is deg eer een Knechtshuis.)

2. Is opgepyopt van schonken /

Die ober lang al stonken /

Vermollemt en verrrot:

Bergeeff is al uw snoeten:

Doz houd en wil niet groeien:

Geen doode Wijnstok bot.

3. Maar dit is te betweeten /

Dat deze stapel beenen:

Zegt datze lebend' is /

Gezont en wel te passe?

• Stof / o gruis / o asse /

Op ziet de waarcheid mis.

4. o Beenen / steenen / zerken:

Wel aan! coont dan uw werken /

Indien gy lebend zijt:

Wg waac mijn zeggen leugen /

Wat zoud ik my verheugen?

Wat waar Gods volk verblijft.

5. Wie of u op komt spoken!

o Lijbelooze spoken?

Wie is 't die u beleeft /

Wie loopt in utwe schimmen?

De duibelen Gods zinnen /

En apen van zijn Geest.

6. Die Geest gedaalt van hode /

Die Geest van 't rein gelobe;

Die Geest die levend maakt /

En blijft niet meer verholen /

Nis hier of hete kolen:

Die handen wat haar raakt.

7. De leugenaars der hellen /

Die zeggen dat haar bellen;

Volkomen lijben zijn?

Zp hebben u haar slaben /

De oogen uitgegraven:

En nu trekt op haar lijn.

8. o Jezus word gebeden /

En dijf dees' onbesneden

Eens uit uw Bede-huis.

Kom maak geknoopte zwepen /

En stoot met routwe nepen /

Naar buiten die gespuis.

9. Of / blaas eens op die schonken /

En strop een hand vol bonken:

Op 't kerkhof van uw kerk;

Want al die bleeke dooden /

Die hebben Geest van noden /

Op Jesu toon u steek.

10. Kom breeks de graven open:

En wil de Wyken doopen /

Met water / hier en Geest?

Gaa heen op heen eerst passen /

Op wil het rift eerst wassen;

JEZUS TROOST-LIED.

En het dan zoo geneest.

11. Uw' kragt is niet geweken /
 O Jezus / gantsche Beken
 Trekt gy wel uit een Gots.
 Gy hond een stok doen bloesen /
 Gy deed wel eertijds groeien
 Amandels aan een knots.

12. Zend regen uit de hoogte /
 Uw' Waker spijt dan droogte /
 Een yder roept op 't meest
 Ha H o zielen-laber /
 Kom weid ons in de klaber
 Van uw beloofde Geest.

P. V. S.

JEZUS TROOST-LIED.

Aan den klagende Beweender van den levenlozen
 en dooden staat der Algemeene Kerke.

Op de Wijze: Van den 6. Psalm.

Of; De slegte diere Tydr.

1. Medogende betweender /
 Liefd'-drijgende besteender /
 Van Mijn vervallen Kerck:
 Kom / zet u aan Mijn boeten /
 Ik zal uw djuh verzoeten /
 En toonen levens-merk.

2. In zeven duizend zielen / Rom. 11: 4
 Die niet vop; Baal en knielen /
 Nog kussen zijnen mond:
 Mijn kragt is niet geweken /
 Geen magt kan 't zegel bryken
 Van 't Eeuwige Verbond.

3. W' zijn de Helle-spoeken /
 Ten afgrond uitgeboeken /
 Zy spillen haer gewelt /
 Op alle die ten Leben /
 Van my zijn opggeschreven;

En in mijn raad getelt,

4. Ep die haar Chyft'nen noemens
En op de waarheid coemen
Dat uiterlijke Volk /

Die maar de letter kernen?
En haar niet laten menen /
Doo; 's Hemels Heil'gen Volk,

5. Die zijn wel doode rompen /
Wel boymelooze klompen:

Wel lijben zonder hragt /
Maar Ik zal haast verschijnen;
Tot troost van al die kwijnen
Betrouw / Mijn volk / en wacht;

6. De Springbloed der genaden /
Daar 't aardryk in zal baden /

Da 's Vaders hoog bevel /
En kan / nog zal / niet komen /
Doo; dat de hand der bomen /

Is weg: ziet Daniel Dan. 12: 17

7. En Mozes / Mijn Propheeten / Deut. 32:
Die hebben dit getweten. 36.

Van zal ik Michaël
Een Geest des levens zenden /
Tot aan des aardbooms enden;
't Veld van Ezechiel. Ezech. 27: 10.

8. Zal van van menschen zielen /
En weergebaarde zielen /
Behoedt met Hemels merg:
Den Heiden zal den Joden / Deut. 32: 43.

Van juichend' komen noden /
Tot mijnen Heil'gen Berg. Zeph. 3: 10.

9. Al schijnen zelfs mijn Schapen /
Met 't dwase Volk te slapen / Marth. 25: 5.

Wagt haast een and'ren staat;
En 't blinken van mijn luister /
Het alderdoevigst duister /

Gaat hoo; den dageraad.

N. N.
ZIE

ZIET HET LAM GODS.

Toon: Courante la Bare.

1. **W**ie heeft 'er een vergeest'lyk oog?
 Die zie Gods Lam dat wegneemt 's werelts
 zonden.

Ziens waarder zaak wierd nooit gebonden.
 Dus klimt 't gekuk der schouwens Remel-hoog.
 Veel zinders hebben lang begeert
 Met dit gezigt te mogen zijn bereert:
 Maar dat wierd eerst bewaart booz later tijden.
 Nu is 't de dag

Dat met verblijden
 Elk dat schoutwen mag.

2. Dit Lam is vol geheimenis /
 Die 't eindig byein / hoe schjander / niet kan vatten
 Mals hier d' onreindigheid der schatten
 Van d' Algenoezzaamheid verborzen is.

Dit Lam is Godes Zoon / bekleest,
 O d' Eng'len zelfs zijn lang belust getweest
 Te mogen zien in zo veel wonderheden /
 Gantsch zonder peil.

Dat past ons mede;
 Want het is ons heil.

3. Hoos zag men heerlijker gezigt
 Als hem / in wiender Godheids volheid woonde /
 Die 's Daders deugden zo vertoonden /
 't Afstijghel van 't zelfstandig Glorp-licht:

In hem de Vader is te zien:
 Als schide 's Daders aangezigt / in Wien
 Zijn gantsche Naam in 't midden is: al quam op
 't uitwendig segt;

Dat dezel nam op
 Als des Daders kragt.

4. 't Is de allerheest'lykste zaak;
 Het 't roosleynst' dat immer oog beschouwden:
 Wjens

Wienſ booz-gezicht en ſchaduw d' Ouden /
 Hoewel van verr' / gaf 't grootſte zielvermaak.
 't Is 't Lam / ten offer eens geſlagt /
 Da's Wederaats beſluit : 't welk heeft volbragt
 Tot zonden-zoen / 't geen Vaders Troon bevedigt /
 Wienſ Oppermagt

Zoo was beledigt

Van het menſch geſlagt.

5. Dit Lam is 't Lighaam / Waarheid Beeld /
 Der Tempel ſchaduw en Offerdieren
 Daar Jef'el plegtig dooz moest vieren

Den Godsdienſt die op dees verbulling ſpeelt

't Nam weg der offerlamm'cen joh

En 't bloed gepleng van ſchaap en ſter en bok.

Zoo d' Ouden in de ſchaduw hen verheugden

Wat is 't dan niet

Een ſtof tot biezigen

Dat men 't Liſchaam ziet ?

6. 't Is boven al beminnenswaard.

Verblind' en dwaze wereldlingen moogen

Zig aan begerelijheid der oogen

Vergapen ; 't is vergeeſſ hier op geſlaart.

Schouw / geeſt'lijh menſ / dit Lam ſteeds aan.

Wie oogen heeft moet d' oogen daat op ſlaan :

Maar duiben oogen / als van ſijn Wyendinne /

Maar dooz zijn hert

Ht zult'ee minne

Van genomen wert.

7. Zie 't Lam met een bekjeten oog ;

Wijl Op 't Ag ! met uw zonden hebt doozſteken.

Stoxt langſ uw kaken tranen beken :

Waar toe de rouw 't boetbreedig hert betwog.

Wat heeft 't onnoozel Lam gedaan /

Zeg / o mijn ziel ! dat het moest ondergaan

Die bloed-dood ? 't zijn uw zonden die het ſagten.

o Buitelbaar !

Dat die gedagte / Nooit dog van u gaat.

8. Beschouw 't ook met medogenheid.

Wringewand moet romm'len / 't hert als byken

Nis op zjn herte bloed ziet leken;

Of by in 't stof / uit zielangst / nederleid.

't Ontfermend' oog volg Hem eens na:

Bethzemane / het Kruis / Golgotha

Toont zulk een heerlijk schouwspel / dat de luster

Der zon betrekt /

En treurig duister

't Eld' rent aartrijk deit.

9. O Zie dit Lam ook door geloof

Wat ziels-oog schouw Hem aan zjn Kruis gehangen

Nis Israël de kop'ce slange /

Lijd niet dat iers u dat gezigt ontroof:

Wie zoo 't Lam Gods ziet / 't is gewis

Wat het booz hem ten zoen geoffert is.

O Zalig oog! o heilzaam zien! 't welk allen

Die 't oeffnen / doet

God welgeballen

In 's Lams offerbloed.

10. Wanschouw mee met een oog van liefd

Hem die ons eerst zoo weergaloos beminde /

In wien top al 't beminn'lyk vinden /

Eer die booz ons uit liefd zoo wierd boozgriest.

Wit liefd heeft by zjn bloed gestort.

De grootste weerliefd komt hier veel tekort.

Hoe moest ons oog / hoe moet ons herte byanden

In liefde-blam?

Want zelf byanden

Zijn bemint van 't Lam.

11. Zie ook met een verheugt gezigt /

En lachend' oog / uit innig ziels verblijden

Wit Gods Lam / 't welk booz zjn liiden

Den zondenlast heeft van de ziel geligt.

Verheug u in deez' zaligheid

Die God booz 't oog der volk' ren heeft bereid /

Du past gejuig aan zions byrugde rijen /

En dat men 't Lam

Met zegemeyen

Te gemoete quam.

12. Dat Lam is Judaas Leeuw ook mee;

Die byllen kan tot heil van zijn beminden;

Maar die zijn haters kan verflinden.

't Zagmoedig Lam straft die met schrik'lyk wet.

't Lam dat den helwolf zijnen roof

Ontweldigt heeft / en plet het slangen hoof.

't Kan alles tot den afgrond nedervellen

Wat zoo niet ziet /

Maar zig derst stellen

Tegeh 't Lams gebied.

13. Heer ! geef en open my 't gezigt.

'k Ben geest'lyk hert-en oog-en-loof geboren.

'k Heb mijn gezigt helaas ! verloren.

Wergeefs bestraald my anders 't zalig ligt:

Wergeefs zig 't Lam al openbaart /

Zoo gy / o God ! mijn oogen niet verklaart.

Laat dog uw Geest 't gezigt zoo in my werken /

En meer en meer

In my versterken;

Dat 's mijn ziel'sbegeer.

14. Maak ook zoo werkzaam dat gezigt /

Dat ik verand're van natuur en zeden /

En 't Lam gelijk' / zoo dat ik mede

Een Lam mag zijn / gants na uw Beeld getigt.

Dan zult g' op my zien van om hoog /

Al is 't zoo laage / met een gunstig oog ;

Ja daar uw hert en hand dan mee verzellen.

Om van het quaad

My by te stellen /

Door uw raad en baad.

15. Mag ik / Lam Gods / U hier zoo zien

Dan zal ik U ook namaals eens aanschouwen /

Niet als zy / die vol angst en rouwen

In berg of rots uw gramfchap willen vlien:

Maar

171 J E Z U S H E R D E R.

Maar met de schaar / die hier uit zag

Maar utwe komst / in die dooslugte dag.

Daar droogt Op al de tranen van de bomen /

Die Op dan leid

Van 's levens stromen

Tot in eeuwigheid.

J E Z U S H E R D E R.

Stemme: Wanneer de Zon in 't Morgenrood.

1. Die Jezus tot zijn Herder heeft

Begunstigt met zijn hoede /

Is d' allerzalligt die'er leest

Goet leeuw en wolven woede:

Op is beveiligd tegen 't quaad:

Niets is 'er dat ontzucht of schaad

Die dus word brenadigt.

Dien Jezus wijd in 't boedzaam gras /

En leid aan 's levens waterplas /

Word met zijn goet bezadigt.

2. Die Herder houd getrouwe wacht:

Op zorgt naauw voor zijn Schapen;

Men zag hem daarom dag of nacht

Doet slukken of slaapen.

Wat is die Opperherder goed?

Op kragt zijn kudd' met herte-bloed /

En steld voor haer zijn leven

Terwijl de huurling trouw'loos bled /

Wil hy zijn dierb're Schaapshoop niet

Verlaaten of begyven.

3. Dan heel zijn kudd' ontzucht'er geen:

't Verdwaalde zoekt hy weder.

Op brengt de gantsche hoop tot een /

En zyn'er zwak en ledig /

Op draagt die in zijn arm en schoot /

Of op zijn schoud' een: hare nood

Maakt knig hem aan 't herte /

Wie bald of stouthelt regt hy weer:

Wie slawt is stecht hy: en haat zeer

Betsteekt hem zelfs tot smerte.

4 Hy gaat met staf en stem haat boos

Dien zijne Schapen kennen:

Hy wijst haer dus het regte spoor /

En doet z' aan Hem getruwen.

Zijn staf dient tot bestier en tucht /

Zoo dat zijn Kudd' Hem mist en ducht /

Hy heelt de ziele-wonden

Met zijnen Balzem: en Hy lijdt

Niet dat het ongedierte bijt;

Maar ruht' uit klaauw en manden:

5. Hy tekent met zijn eigen merk

Die tot zijn Kudd' behooren.

Zijn oog is snel / zijn hand is sterk:

Dus gaat'er geen verlooren.

Wat Herder liefst zijn Kooop zoo zeer /

Als deze Herder / die de Heer

Alleen is van zijn Schapen?

Al gaat de hel-leeuw blyesschend' om /

Nooit rooft hy Jezus eigendom /

Die mogen zeker slapen.

6. Dees valschen Herders wensch is maar

Verleiden / billen / mooijen:

Maar Jezus leerd zijn Schapen schaar

Dat zy geen vreemden hoorden.

Zy onderkennen schijn uit zyn /

En heilzaam voedzel uit veyn;

Schoon wolven zig bedekken

Met Schapen vacht. Verdolg den Heer!

Die met geweld of leugen-leer

Hw Schapen af wil trekken.

7. Bieng / Zielenherder! tot uw Stal

Die 's helwolfs roof nog waaren;

En laat uw Stem dog over al

Hw Schapen t'zaam vergaaren.

8. Hoep dog 't Toed en Heidendom /

Daer

Dat zp zig met ontelb'ce drom
Tot U, als Herder / heeren.

Bewerk ook groote Herder mp
Dat ik een van uw Schaapjes zp /

Niets kan ik meer begeeren.
8. 'k Weet dat ik derwaarts uit moet gaan
Daar d' onder Herders wonen /

Daar uw Schapen stappen staan :
Daar wilt Gp U vertoonen.

Uw Geest / uw Woord / uw Abondmaat /
Verschaf daar 't lieff'lijkt zielonthaal

Dat 's 't leven van mijn leven.
'k Zal aan uw regterhand dan met

Uw Schapen ook eens gezet /
Dien Gp uw Rijt zult geven.

ISRAELS HEELMEESTER.

Stemme : 8'Nagt, jaloerze nagt, &c. Of : Esprits
qui soupirez. Of : Les frimats ont cessé
la Printemps. &c.

1. Heelmeester Israels / wiens Balzem siele
wonden

Geneest ; ja 't leven zelf aan dooden weder schenkt :
Gp zijt tot heeling van 't gebroken hert gezonden :

'k Bid dat Gp ook aan mp elendige gedenkt !

2. Hier lig ik neergestrekt als in Bethesda's zalen
Wg hoom / bezoek mp zelf ! ik kan niet tot U gaan /

Tot mijn genezing helpt geen Engels nederdaalen :

Gp meerder prijs en moeite komt mijn herstel te
staan.

3. Gp ondergingt eens zelf veel wonden / stie-
men / slagen.

Gp slopte water uit / en dierbaar herte bloed :

Dus dzoegt' als Boze booz Uw volk hun pijn en
plagen

Tot hun bevrijding ; mist' g' dus hun schulden boet .

4. Op ledigde booz onsz den bitteren djoessembeker :
 En utwe krankheid bzagt booz onsz gezontheit aan.
 Spreek slegts een woord ; dan is ook mijn gene-
 zing zeker.

'k En wil / 'k en mag / 'k en kan tot niemant an-
 ders gaan.

5. Ik weet al d'ong de plaag booz 't innigst met g
 en schonken ;

Al was de bzeuk zoo wijd gelijk een volle zee ;
 Al was het kwaad tot in de ziel zelf neergezonken :

Maer gp de hand aen staet / dat red gp van zijn toe-

6. Ag ik ben van top tot teen niet als maer ene telsten
 En hoost / en hert / en al is eben zeer gebuult.

'k En bind in 't werelddond verband / nog zalb' /
 nog pleister ;

Zoo dat het kankerhuur meer doozet en verbuult.

7. Hoe is mijn gantsch gestel geschonden en ver-
 plettert !

De ziel en is niet meer als heel het ligbaam byt
 Bebloed en kragteloos / vol smerten en verettert.

Zoo g'p mand noodig zijt / Op gp het ook aan mp.

8. Ik geef mp ober in utw hand / tot utw begeren :
 Sngd / bzand / daer 't nodig is ; vliem 't diepe
 zeer byt op ;

Doorzpell ; ruk af de roob' / daer 't onder zou verzweren ;
 Neem weg 't verdozven blees ; dzult uit ook d'
 etterzop.

9. Maer hoom / en bzeng dan mee utw toekien
 en verbindzel

Das toe utw bloed en Geest : giet olp en giet wijn
 Die zuibert en verzagt : omkleed met utw betwindzel

Genees mp ? Heer ! ik zal dan ook wis genezen zyn.

10. Maak Op mp zoo gezond / 'k zal ik mp
 zelven geeven

En lijf en ziel zal aan utw dienst zyn toegeweest.
 Ik zal dan dankbaar tot utw roem / booz eutwig leven :

Wyl Op mp 't leven schenkt / en van de dood betzijd.

Zoon: Courantè Simple.

1. Ik zie door Jezus bloed een haan
 Om tot Gods Bierschaar onbeschroomt te gaan
 Schoon ik zoo schuldig en bloekwaardig zij/
 De Regter niet te min rechtbeerdigt mij.
2. God zit op zijn genade thoon/
 Bevestigt op den Middelaar / zijn Zoon/
 En zondet hienk van zijn rechtbeerdigheid
 Word ik daar van mijn misdaad bij gepleet:
3. De zond klaagt mij tot doem wel aan:
 En 'k zie daar twet, en Satan nevens staan:
 Ja 'k vind mij overtuigt in mijn gewiss' /
 Dat hun beschuldiging / laas; waarheid is.
4. 'k Verberg mijn schult niet / maar beken
 Wat ik de doembloek overwaardig ben /
 Nog 'k grijp mijn bozgerstond gelobig aan /
 En zeg: die heeft het al voor mij voldaan.
5. Die tredt als boozsprak in voor mij /
 En zegt / Ik wil dat deez' ontslagen zij:
 Om dat mijn bloed voor hem is uitgestort.
 't Is recht dat hem dat toegerekent word.
6. Daar op wijst dan de regter 't recht /
 En zegt / de zonde word haar eijch ontzegt /
 Ik spreek hem in / en om zijn bozge bij /
 En schenk hem 't recht ten leven nog daar bij.
7. 't Geen dus des hemels Bierschaar doet
 Getuigt Gods Beest inwendig aan 't gemoed.
 Gelukkig / wien dit voor Gods Thoon geschied
 Gelukkig / die dit in zijn hert geniet.
8. Ik daag op die verzekering
 Al wat met mij wil treden in 't geding:
 Wat waar of valsch / wat mij beschuldigt / moet
 Verflommen voor 't getoep van Jezus bloed.

ZIEL-ZUGTINGEN.

Om Gods Zaligmakende genade-gifte en bewerking.

Stemme: Iets moet ik u Laura, vragen.

Of: Waarom zoud' ik met vermaken.

Of: Vous faites bien la finette.

1. **A** bezittend' ligten-Dader

Onuitputb're volheids Alder /

Die / het hoogste Goed ook zijt.

Mededeelzaam: laat de stroomen

Van uw gunst ook op my komen /

Zoo als g' uw volk verblijdt.

2. **H** Ben noodduftig en elendig:

Maar uw schatten zijn onendig /

Bron van algenoegezaamheid.

'k Heb genoeg aan uw genade

Tot mijn heil / en tegen 't quade:

Mijl die nooit van d'uwre scheid.

3. **D**ooden, hond G' / Peer / verbosliken /

Duilen wasschen / naakten dekken:

G' zijt Ligt in duisternis:

G' hond kranken straks genezen:

Armen hond G' rijkdom wezen:

Alts 'k niets te wonder is.

4. **G**' hond zonden-schuld vergeben:

Doemelingen schenkt G' 't leven:

Bleessig maakt g' 't steenen hert:

Hellen wigten, hemelingen.

Zalige veranderingen /

Daar G' dooz verheerlijkt werd!

5. **H**eer! dit heeft mijn ziel ook noodig:

Z' is gebrekkig / magt'loos / doodig /

Ledig / 'k heb niets goeds in my:

'k Honger' / dorst' / verga en sterbe /

Zo ik uw Genade moet derbe.

o Dat die my alles zp

6. **'k** Heb verdienst / nog wies / nog waarde

ZIEL-ZUGTINGEN.

Die uto goe'd' en eernaarde :

'k Ben een nietig aarden vat :

'k Wil uit gunst / om niet ontfangen /
Dooz genaë genaad' erlangen :

Kom verbul mp met uto schat.

7. Zijn 't niet hongerige zielen /
Heer / die aan uto oog gebielen ?

Wozden leed'ge niet verbult ?

Zijn 't wel rijke / volle / zatten /
Die go' met uto zaal'ge schatten

Gunstig oveladen zult ?

8. 't Is 't verkreust en angstig herte /
't Een verquist van zonden-smerre /

Waar in Op uto oep stopt :

't Zijn die moedig zijn en treuren
Daar uto troost aan zal gebreken :

Zondaar is 't die zalig wozd.

9. Ben ik heel vermant van 't quade ;
't Is meer eer dooz uto genade /

Die ook ligt van duister maakt ;

't Is coem-rugter dooz uto beugden /
Ruimer dank-stof / grooter bzeugden /

Als zo een uto goetheit maakt.

10. Zo ik U dooz als beledig ;

Reem dat van mp / maak mp ledig.

Van wat drugt' loos plaats bestaat :

Docht mp / schik mp / dutig mp / leer mp /
Overreed en overhoer mp /

Leid mp dooz uto hand en raad.

11. Ik den leem / Op pottedakker ;

Wie Op 't maakt / die wederpraak' er ?

't uto is 't : doet wat U debalt ;

Doe' mp zo uto maatzel bliken /

Wat ik mag uto Beeld gelijken

Dooz veranderde gestalt.

Coon : Courante Monsieur.

Of: ó Droevig ongeval.

1. 'k **B**En als een dorstig land /

Geschroot door zonnen brand ;
 Ik smagt / ik snak / mijn ingewand verdozt /
 Mijn tonge kleeft / zo datze schromp'lig word :

'k Bezwijk ! 'k bezwijk ! ik kan niet meer /

Zo ik nog langer levens ontbeer' /

Wie wijst mi nog een druppel waters aan

Ter koeling / om mijn dorst mee te verstaan ?

2. Gods gramschap is een gloed.

Die eeuwig blaakt en woed /

En bernen zal in 't onderst van de hel :

De zonde brand gelijk een vuur zo fel :

't Geweten is mi gantsch verhit /

't Welk als een vuur diep in mijn boezem zit :

De Zaten blaast dat nog gestadig aan /

Op mi ! ik smelt ! ik gloep ! waar sal ik gaan ?

3. ó 'k Zie daar d' Heil-fontein /

Zo zoet / zo koel / zo rein /

Die zo vol-op met milde stralen bliet !

Op 't dorstig hert ! neem 's Lebens stroom om niet.

Loop toe / schep / pur al wat op hond /

Het staat u bij ; ja lek gelijk een hond :

ó Lieflijk bogt ! ó ziel-berquikkend nat !

Ik word van u wel dronken / maar nooit zat.

4. Hier is eef' dieb're bloed

Van water en van bloed /

Die uit de zijde-wond van Jezus quam :

Ja uit de Throon van God en van het Lam /

Die-stralig springt die Bron op aard :

Dat 's kennis en rechtvaardigheid / gepaart

Met heplighed : de stroom der heerlijkheid

Bloedt daar het Lam zijn Hemelingen weid.

5. 'k Beloof ik hond en het

Tot schepping van dit nat:

En dat 's de mond waar mee men 't dzynten moet.
 Geeb' my dat / Heer! op dat ik smaak' hoe goet
 Gy zijt. Al wie maar zo eens dzynt
 't Werd hem een Bron die tot in 't leven spzynt;
 Ja stadig uit hem stroomt; hy dorst nooit meer /
 Maar hy getet met bzeugt zyn ziels-begeer.

6. Ziel-herder / leid ook my /

Met al uw schaapsens / by

Die Heil-fontein / aan 's Lebens water-plas /
 En doe my liggen in uw-bodzaam gras.

Dan ben ik by en onbeschroomt

Of Zonne-bzand en schzale droogte koomt

En dzynt gy my met tranen in dat dal;

Gy droogt die / daar geen dorst meer quellen zal.

7. Dit geeft mijn ziel steeds stof

Tot blydschap / dank en lof:

o God des aanziens / zaagt Gy my ook aan!

'k Wil nooit meer tot gebroken bakken gaan.

't Is Israëls Spzynt-ader / die de lust;

't Is Bethl'hem's Bozput / die de ziel-dorst bluft

Daar wat de Wereld geeft tot laaffens

Maar droeffem / slyk / en Alzem-pekel is.

GODS HERTE, MOND en HAND.

Stemme: Aimez chercher à plaire.

1. Die dingen tredosten 't herte

In angst / in nood en smerte

Van ziels en lighaams stand:

Gods Herte / Mond en Hand.

Heeft menschen hulp berlaten /

't Is nergens bzagt-nog taat;

Wanneer ons niets kan baten /

't Is die mijn toeberlaat.

2. Gods lievend Vader-herte

Moet rouwen in de smerte

Der zime: Dyt othheid

Hoe zou Hy han vergeten?
 Zijn hert is omgekeert.
 Zou Hy hun mood niet weten/
 Die 't minste zelfs regeert?
 3. Gods Mond en kan niet liegen;
 Zijn toezeg niet bedziagen:
 JEHOVA is 't die spreekt;
 Die nooit beloften breekt;
 & Die zijn al te zamen
 Een goeds van zijn Werk/
 In Christus ja en amen:
 Hy stelt die in het werk.
 4. Gods Hand hier by is kragtig/
 Zijn vinger is almagtig/
 Die draagt eens alles boozt
 Dooz zijn bevel en woord
 Die moet nog alles dragen/
 Niets valt daar aan te zwaar:
 Hy doet zijn welbehagen/
 Tot redding van zijn schaar.
 5. Wat zoud ik dan verzaden/
 Als ik mijn kruis moet dragen!
 Gods Herte/ Mond en Hand/
 Geeft troost en onderstand/
 Want tog Hy zelfs is mijne:
 Ik ben de zijne weest/
 Dus is ook mijn al 't zijne;
 'k Wil bukten hem niets meer.

's WERELDS WOELING.

Stemme: Psalm 16.

1. **W**ie 't aardsch geweld en handel regt bebroed/
 Bemerkt dat als een nest vol klepne mieren/
 Die / ondermoeit / met pber / dzift en spoed /
 Van op / dan neer steeds / dooz malkander zwoieren;
 Elk tozft / en wozet / en slooft met al zijn kragten /
 Als of in een haegmattig wech belkroeten

2. Wat word dooz al dit zwoegen uitgereg't?
 Wat b'okjens / dooz een wijds en zijds vergaren /
 Tot boozraad booz den winter opgeleg't /
 Die zp / tot schand des l'paards / ober'sporen:
 Al was aan iets ook nog zo veel gelegen /
 Geen meerder blijft en zou men konnen plegen.

3. Men woelt / krioelt / en wyriemeld onder een:
 d' Een herwaards / en die derwaards / dooz malkander.

Wat heeft men 'td'uk? Men houd zig nooit te b'reen /
 Maar valt gestaag van 't een weer op het ander.
 En zo men 't eens na waarheid gaat bevatten /
 't Is mieren-werk / en hog'er niet te schatten.

4. Dog hier in moet dat onberuustig dier
 't Berstandige beschamen / dat zijn zorgen
 Zijn booz 't getheen / ter nooddruft; mits het hier
 Maar leeft / en dus moet zorgen booz den morgen:
 Terwijl de mensch zoekt! tegens pligt en reden /
 Maar zelf-belang / met overcolligheden.

5. Verbeeld u een geld-gragen Gierigaard:
 Hoe slaaft / hoe woymt hy dag en nagten?

Met wat een zorg doozkruist hy zee en aard /
 Met spilling van zijn ztels en lighaams kragten /
 Om wat gewin / hoe onrecht? Arme mieren!
 Die onbernoegt na 't Goed zeer hong'rig gieren.

6. Daar heeft'er een de Staat-zugt in het oog.
 Wat oberleg? wat list? wat ondermijnen?

Wat gruw'len zelfs / bedrijft hy om zig hoog
 Te heffen / ter beboozd'ring van de zijnen?
 En als hy nu zijn doeltwit heeft berekenen /
 Hy is een mier / op hooger kluit gestegen.

7. Een ander weer tragt na Gedeerdheids lof.
 En waakt / en b'waakt; om letter schat te hopen;

Hoe hoog hy vliegt / nog kleeft zju b'rein aan 't stof:
 Hoe diep hy 't al heeft / als een mier / doozkropen.
 Weer zal'er een een ander oogmerk kiezen:
 Dog dus maar tijd en arbeid dwaas verliesen.

Een Hemeling dooziet dit laag beneden.

Al wie eens op Gods Arbo is gewest /
En star-oogt op de schat van 't Hemels Eden /
Die heeft geleert al 't werelids te veragten /
En maar na 't geen bestendig is te tragten.

9. Woet / werelding ! met ingespannen kragt /
Na 't ondermaansch / bageerlijk in uwo oogen :

Wanneer gp waant / nu is uwo wens volbzagt /
Dan bind gp u rampsaliglijk bedzogen !
Dat al zal u / of gp zult dat / verlaten /
En in de dood zal niets u hornen baten.

10. Bezie my eens dien Koning / die zijn magt
Gebestigt had op zo veel bloed en tranen /
Na zo veel moet / in zulk een pzaal en pzagt /
En zig een pad woon na de sterren banen :
Daar komt de dood / en maakt dien trotzen Ceder
Tot stof en stank. Daar ploft die grootheid neder.

11. Een rijke dwaas / wiens opgestapelt graan
Te woepnig had aan Jozeps koren-schuren /
Verblijd zig in die voorraad / o Wat waan !
Hij meent zijn schat zal eeuwig met hem duren,
Hog in die nagt komt hem de dood weg stozmen /
En maakt hem zelf een spijs van de woizmen.

12. Zeg / is'er in de dood wel onderscheid
Van rijk of arm ? van laag of hoog verheben ?
Van wijs of dwaas ? Als 's werelids heerlijkheid
Verdwijnt in 't graf / en eindigt met dit leven ;
o Korte duur / onwaardig zo veel pogen !
Gelukkig die een beter goed beoogen.

13. Ag had de mensch hier van een regt gezigt !
Hij zou zijn doen met schaamt' en rouw bewoenen.
o Zalig wien Gods Geest het oog verligt !
Die ziet door 't mom-verniss en nebel's henen.
Laat d'aard'ling / met de mier / hier onder marren :
Die Arend bliegt om hoog / boozp de Starren.

184 VERTOOG VAN 't VERBOND
VERTOOG VAN 't VERBOND,

Uitdrukkelyk met God te maken.

Toon: Psalm 2.

1. **O** Heere God! mijn Schepper! og! ik ben
In schuld en smet ontfangen en geboren /
Dooz tal-loos kwaad (dat ik dooz **H** beken
Van my gedaau) gantsch magteloos verloren
Ik! dien gy hebt (met dat ik was gekomen
Uit Moeders schoot in die van uwe Kerk)
In uw Verbond zo zichtbaar opgenomen /
En in den Doop bezegeld met uw merk.

2. Helaas! Ik heb geleest eent lange stond /
Dood / zonder God / na dat ik nu was mondig /
Van mijn Verband uit kragt van dat Verbond /
Gelyk een heng / geboelloos en onkondig.
Maar eindelyk hebt gy / uit mededogen /
Dooz uwe Wet en Geest / mijn jammer-staat /
Mijn schuld en straf / my zo gestelt dooz ogen /
Dat ik / in angst der Hel / was bukten raad.

3. Doe hebt gy my den Hemel eerst ter deeg /
En aan mijn hert geopent de voldering /
En loszing / die gy hebt gebragt te weeg /
Dooz uwen Zoon, des wereld heil / en zoening:
Gy bood my uit genade aan die schatten /
Mits dat ik die dooz my aannemen wou /
En dooz 't geloob' / in Jezus aan te batten /
U tot mijn God / en goed verkiezen zou.

4. Te neemen deez' Uw byp' aanbieding aan /
Kwaamt gy my zelfs op helle straf gebieden
De Bystad Jezus hebt gy m' opgedaan /
En my belast / dat ik daar heen zon blieden.
Ja / na dat ik bezess' / gy hebt alrede
Mijn hert geneigt / na uw al-opper-magt /
En dat gebornt dooz Jezus, mijne Brede /
Ja agter hem / op 't heilwoord / uitgebrant.

5. Hebt gy my niet / o lebendige God
dieren tot **H** / dat ik **H** kuste

In uwē byp' aanbiedinge beruſte ;
 Om dan aan Geest bebeſting te gerahen /
 Dies tot mijn trooſt / en Uw' genadd' tot eer ;
 Kom ik met hert en mond dit zeker maken
 Dooz uwē gezigt / naar uwē will' / ô Heer.

I. R U S T E.

6. Nu dan ! Ik / zo onwaardig als ik ben /
 Doe hier / dooz uwē Wiziend' oog deez' verklaring :
 Ik / ik geloof van herten / en beken /
 Met opene mond / uwē heil-woorſds openbaring :
 Dat Jezus ('t kind der wonder-maget-moeder /
 Die als een Bloek is te Jeruzalem /
 Aan 't kruis vermoort) Gods Zoon is / en behoeder
 Van 't Menſch geſlagt / verloren bukten hem.

7. Ja / ik geloof dat klaar getuigenis /
 't Welk gē aan hem / God Vader hebt gegeven
 Dat dooz de Menſch in niemand anders is /
 Was / nog zal zijn / als in hem / 't eeuw'ig leben :
 Ziet / deze is mijn Zone den beminde
 (Zo riep gē van den Hemel met uwē ſtem)
 In welken ik mijn welbehagen vinde /
 Om Zondaars heyl te geven , hoor naar hem.

8. Als hy tot Zoen , een offer voor de ſchult ,
 Zyn Lyf en Ziel zal hebben opgegeven ,
 Zal door zyn hand myn welgeval , vervult ,
 Voorſpoedig zyn hy zaat zien , en het leyen .
 „ Met al myn hert neem ik te dezen dagen ,
 „ In uwē weg (van dooz Immanuël
 „ Aan menſchen heil te ſchjenken) welbehagen ,
 „ 'k Beruſt daar in ; en antwoord : Ja 'k wil wel .

9. Mijn gantsche Ziel ik aan hem toe vertrouwt /
 En maak' dooz hem / ô God ! met U / berzoening :
 Ja / als mijn God in hem ik U beſchouwt /
 En neem U aan tot mijne ziels voldoening .

ô Jezus ! ik kies U / ja ik geloover
 Kies wat gē zijt / en wat U volgen mag :
 Daar is myn hert : ô God ! ik geeſ 't U ghet /

10. Van alles wat gy haat / ik nu begeer
 Ja zonder pet (mijns wetens) uit te steken /
 Te wezen afgeschepden immermeer ;
 En heb niet booz dit ooit weer te verbjeken ;
 Daar is myn hand , ep ! reikt my d' uwe mede !
 Al wat hier is zal booz getupge staan /
 Dat ik / uit Jesus aangeboden Dzede /
 Al wat ik ben / of ben geweest / neem aan.

11. Ik maak , ó God ! met U / op desen dag /
 Een zout Verbond / dat nooit werd weggenomen :
 En ik verhoop / dat / volgens dit verbdrag ;
 Gy wederzijds zult alles booz doen komen /
 Gy zegt : Ik zal u een nieuw herte geven ;
 Een nieuwen Geest , in plaats van 't steenen hert ,
 'k Zal maken dat myn Wet , daar in geschreven ,
 Door mynen Geest , van u gehouden wert :

12. Ja ! Amen ! Ja ! mijn God / en lieben Heer !
 Ik bidder om met ernst (ja zo bijzonder
 Als ik van U mijn Zaligheid begeer)
 Legg' / sterke God ! mijns herten boosheid onder ;
 Buig onder 't zoete jok mijn hals / met lusten /
 Op dat ik / wat gy aan of met my doet /
 Tot zo een eind / in alles mag berusten /
 Met een verheugt en bergenoegt gemoed.

II. R U S T E.

13. Lof , Eer , en Dank ; ó Vader ! zy uw naam /
 Die zelfs dit heil van eeuwigheid beraamde /
 Zo wonderlijk ! zo heerlijk ! zo bekwaam !
 Gelpkerwijs uw' wysheid dat beraamde /
 Om U op 't hoogst' genadig en regtvaardig ,
 Gestreng en goed te toonen / hard en zagt ;
 Gy zijt meer als vier dubbel sere waardig
 Vertoonend' ook uw' waarheid en uw' kragt.

14. Hoe wonder breed ! hoe lang ! hoe diep ! hoe hoog !
 Straalt aan uw' kroon van Eere zo bepeerelt /
 Den Diamant der Liefde my in 't oog /
 Maar me en lijd' een hatelike Mordel :

Des Vaders woord' geen tweede zo meer heeft)
 Zo lief had God de Wereld ('k galn mijn Heer / na)
 Dat hy zyn Eengeboren Zoon haar geeft.

15. God/niet een Mensch/geen Koning deser aard' /
 Maar Heer van Hel / van Hemel / Zee en Harde
 Zijn eygèn Zoon / zyn Eenigen niet spaart /
 Zijn Benjamin , zyn herts-liev' en zeer waarde !
 Hy geeft , hy schenkt / uit liefde tot de menschen /
 De grootste gaaf , die hy bereeren kan ;
 Tot alles wat een Ziel zou kunnen wenschen /
 Ja boven wat kan denken eenig Man.

16. Lof, Eer en Dank , zy U , ó Godes Zoon !
 Die God gelijk te zyn / geen roof en agte /
 Maar nederdaald' uit uwèn hogen Thoon /
 Veel lager als ons uiterste gedagte !
 Gehoorzaam tot de kruis-dood aan uw Vader /
 Om op te doen langs uw' doozstoken zijd'
 Tot Zielen Heyl / een herte liefdens Ader ,
 Op dat die zee uitbloeje breed en wijd.

17. Gy hebt alleen my dooz uw eygen bloed :
 Den toegang / die ik nu gebruik / verkregen ;
 ó Zoon ! ó Zoen ! ó Zee van oberbloed !
 Die my Gods Wolck verandert in Gods zegen.
 Immanuël ! die my (wel eer zo eenzaam /
 Een breezdeling / ja Opand van mijn Heer)
 Vereenigt met uw Vader zo gemeenzaam /
 Dat hy my reikt zyn liefde-ryks-staf weer.

18. Lof, Eer en Dank , zy U , ó Geest van God !
 God van mijn Geest ! en leven van mijn leven !
 Die my getoont hebt mijn gebaarlijk lot ;
 En my ontroert met schrikken en met beben !
 Die my hebt opgedaan de deur der Hope /
 En ook de deur van mijn gesloten hert :
 Zo dat ik na den sterken Toren loope.
 Van Jesus Naam / daar ik behouden wert.

19. Uw' inspraak heeft mijn wild' hert omgekeert /
 Gy overreeds en Jezus te heminnen /

Als d'akkerschat / die rijk maakt; ja g' leert
 Mij / hoe ik nu zal dit Verbond beginnen?
 My Davids Deel, en ook Abrahams Zegen,
 Coe-eygenen / en mynen als mijn lot;
 Ja mijne Ziel verzeheren ter degen /
 Van Godes gunst / als eeuwig byend met God.

III. R U S T E.

20. Nu met mijn Ziel en vollen herten lust /
 Zo ver als strekt mijn uytterste vermogen /
 Ik in mijn' keus op dezen dag berust /
 En neme dooz / in uwo' / al merkend' ogen /
 Van nu voortaan niet meer te zijn mijn eygen:
 Maar d'uw' alleen / Drie-eene ware God;
 Die mijne Ziel tot dese keus quamt neygen;
 Mariaas Deel verkies ik voor myn lot.

21. Ik neme dooz / dat (als mijn hooft en Heer)
 Op U zal zijn / de zorghe mijner zaken;
 Betuygende / met ootmoet / dat nooit weer
 Aan mijne kant / mijn seplen zullen maken
 't Verbond te niet: want zo hebt g' gesproken;
 Niet dat ik ooit misbruyken wil uw woord /
 Ja zo veel meer (dus houd g' 't onberbroken)
 Wil ik U vast aankleben van nu voort.

22. Ook weet g' / Heer ! die hert en nieren proeft /
 Wat ik ontrent mijn blees hebb' voorgenomen /
 Op dat uw Geest daar dooz niet werd' bedroeft;
 Ik weet ook dat uw' kragt dat dooz zal komen
 In mij / zo veel uw' wijsheid goet zal binden;
 Ook moet (des noods) mij bystaan nu voort an /
 't Vernieuwen van dit onderling verbinden /
 En 't nemen van een Afgeschrift daar van.

23. Als mij de breef of kwaad vermoeden kweelt:
 Als ik hier na in duysternis zal wand'len;
 Als mij 't gezigt van vele schult ontstelt /
 Ligt in de dood; dan zal mij 't onderhand'len
 Van dezen dag / versterken dooz 't herdenken /
 Wanneer ik mij daar op herinneren wil.

En gij / ô God! zult mij aan aanschijft schenken:
Op mijn verzoek / in allerloop gebal.

24. Nu / 'k haet dat gij ook toestemt dit verbond /
Want uw schijft doet mij daar van verklaring;
Ik hebbe niet van nooden tot mijn grond:
Ook magt ik geen nteuto' Hemel-openbaring /
Dus heb' ik uw' aanbieding aangenomen
Op uw' beding / en zal van uw' beleit
Verwagten dat mij 't goed hier toe zal komen /
En eindelijc uw' volle zaligheid.

25. Betrouwe God! al wat in dit mijn doen
Gezichtig is / vergeef dat / t' uwer eere /
En neem mij aan in uwen Zoon / mijn Zoen /
Ja wien alleen ik alles nu begeere:
En om myn hert eens voor al t' openbaren,
Verzegel ik dat God waaragtig is,
In Jezus een verloszer te verklaren
Die tot dit werk volkomen magtig is.

Klagten over de aanklevende
VERDORVENTHEID.

Stemme: Als 't Begint.

1. O Dwaelig ongebal /

Dat mij volgt overal /
Dat mij aankleeft uit 's eersten Vaders bal /
Hoe komt de tijt dat ik verlost zijn zal / Rom. 7:24.
't Bezt mijn hert / mijn oog / mijn lipp' /
En doet mij dikmaals stoten aan een klip
In 's Werelds groot en ongestupme Zee / Jes. 6: 5.
Hoe kom ik eens in 's Hemels veil' ge ree?

2. Die d'eerste Mensch berried /

Die haard' mij dit verbijet / Eph. 6: 16.
Die noch al steeds zijn vier' gepijlen schiet /
(Zp quetsen / maar / God lof / s' en doo-
den niet.)

Zp zijn geluis in d' Hell' gesmeed /

En doelen ons met toe te hooren loed

Aanklevende Verdorventheid.

En smert / booz' eeuwig in des Afzrents
pijn:

Maar God verlost my / die 'k moet dank-
baar zijn.

Jac. 3: 2. 3 Wanneer ik ga of sta /

Rom. 7: Hoe strupkel ik zo dra /

21. Ik wil het goed / hoe leyt my 't quaad zo na:

Hoe juig mijn brand baak / en lagt ha! ha!

Pf. 35: 21. Verdorventheid / in mijne ziel

Hog' oberig / die bat my by de hiel;

Ag! ag! dien'ouden mens / dat vlees verspjet

Mijn gangen / en bergt my dit treurig lied,

Mich. 6: 4. Als ik in een'gen druk /

6. Booz' mijnen God my buk /

Dat overdwerst / en troost my het geluk /

(Zo dat ik 't hert schier uit den boezem
rukt')

Dat ik zo booz' den Heere quam:

Dat mijne ziel stont als in bier en blam;

Cant. 8: 6. O Groot geluk! te zijn by God bekent /

Door God berlijgt / zijn kolen vuurs gewent /

5. Ag! God! uw' liefdens pijn /

2 Theff. 1: Doet dat 'k gestadig quijn /

11. Tot dat uw' goetheids iust / ber' dult zal zijn

Cant. 2: 5. In my / en uw' wil / alleen de mijn:

Dat uw' Wet' in mijn gemoet /

Zo zo volmaakt / dat wat my ook ontmoet

Ik nergens wijke van haar booz'schzift af /

Ag! maak my 'k getrouwt tot aan het graf!

6. Als ik van 's lichaams band /

Bedryft / zal zijn verplant

Mit deze doods vallep in 't Vaderland!

En lieflijkheden aan uw' regterhand

Mijn droebe ziel by 'k geset /

Hoe zal dan zijn vergeten al 't verdriet?

O Jesu! dat uw' gunst my dit toeschik!

O Christe! leed' in my / en niet meer ik.

AANHANGSEL

V A N

G E E S T E L Y K E

GEZANGEN.

DEN RAAT DES VREDES,
Tuffchen JEHOVAH, en den MAN,

Wiens name

S P R U Y T E I S.

Zach. 6: 12/ 13:

Afgebeeld in een Aanspraak van God de Vader tot den Zoon; des Zoons antwoord: en de toestemming des H. Geestes.

Toon: ó Kersnagt schoonder dan de dagen.

1. **H**et hoogst volmaakt / nootzaak'lijk ~~Wezen~~ /
Dat nooit na waarde word volprezen /
d'Hoogwaardige Drie-eenigheid
Heeft van all' eeuwigheid b'sloten
Sijn roem en lofster te vergroten /
Dooz 't zijn een God van zaligheid.

2. Het was des Godheids wil aan deelen /
Der zondaars zig zelfs mee te deelen /
En die te doen in 't glansig licht
Dan zijn volmaakte aanschijn wand'len;
Maar niet met haar in strafheid hand'len;
Of na der zonden zwaar gewigt.

3. Maar wyl de zondaar / van zijn' kragten
Berooft / geen zaligheid kon wagten /
Of'er aan Gods rechtvaardigheid
De laatste penning moest voldaan zijn;
In scheld niet hij van straf en pijn

Waar tegen wet en reden pleit.

4. Dus sprek' Jehovah tot zijn Zoone; (ne/
Mijn Zoon mijn + Heerlijkheid/mijn kroon-

+ Heb. 1: Af schijnzel van mijn eeuw'g licht /

3. Ik draag Ik op een Koningrijke
Dat in geen eeuw'nen zal bezwijke ;
Verzoen g' slegts mijn aangezigt.

* Jes. 5: 5. Ik wil dooz * recht g'hepligt wezen

16. En mijn rechtvaardigheid doen b'ezzen /
En doen by pegelijk ontzien :

Stel g' uw zelven tusschen heyden

Om dooz het onrecht straf te liden /

* Jes. 53: * Zo zult g' zaat in menigt' zien.

10. 6. Verbind Ik om eens neer te treden

Omkleet met menschelijke leden /

Tot het verbullen van de wet ;

Om aan 't verbloekte hout te sterben /

+ Ps. 11: 8. Om tot nu + eygendom te erben

Die waren in de dood gezet.

7. Dat Koningrijk zult g' bestieren

En eeuw'g doen uw Godheid b'ezzen /

En wienken na uw raad en wil :

't Zal van Ik als Propheet ontfangen /

Uw woord / en daar aan blyben hangen /

Met Ik alleen zig houden stil.

8. Gy zult haar uit de beke denken

Van uw verdienst / en eeuw'g schenken

't Genot van onze heerlijkheid.

Van zullenwe dooz v'zeugde-zangen

Van haar gedurig roem ontfangen

Dooz die verkr'ge zaligheid.

D E Z O O N .

Con: Van de 10. Geboden : Of Reveillez vous.

* Ps. 11: 7. 1. **A**nbiddeleke God en Vader

Hebt doozgebragt / o bronnen-ader

Der Heplige D'ie-remigheid !

2. Zie hier ben ik / hier is uw Zone

Op uwen wenk en wil / bereid
Om u betaam'lijk te doen toone
Uw gunst en Algenoezaamheid.

3. Laat dog de mens niet nederdalen † Job 33:24.
Dooz eeuwiglijk in 't nare graf;
Ik zal een vol rantzoen betalen /
En wonden hem de straffen af.

4. Uw eis / uw doozstel is zo billig
En zo een God betaam'lijk woord:
Ik stel my zelden straks gewillig:

* Mijn ooren hebt gy my doozboozd * Pf. 40:7.

5. Uw wet is in mijn ingewanden /
En die te doen is al mijn lust /
De menschen-liefde doet my ontbzynden
En geef in' een rusteloze rust.

6. Ik moet / Ik wil / Ik zal my zetten
Tot Hepland en tot Middelaar /
Ik zal den † slangen kop verpletten; † Gen. 3:15.
En rukken 't mijn uit hels gebaar.

7. Ik zal my met het vlees bekleeden
En komen in * gering gelaat / * Jef. 53:3.
Ik zal alleen de wijnpers treden
Dan uwen toozn en zonden haat.

8. Ik wepger niet de dood te lijden
En alle ramp en ziel goquel /
Als ik'er vels kan bezzyden
Die ik tot mijn bezitting stel.

9. 'k Zal haar uw raatflag openbaren
En wijzen 't pad ter zaligheid /
Ik zal haar dooz mijn Geest bewaren /
En gaben 't lot der eeuwigheid.

10. Ik zal als Heer en Opper-Koning /
Haar sturen dooz mijn heplig woord:
En bzyngen / Vader / in uw woning /
Die na mijn regt en wetten hoord.

Coon : Hoe schoon ligt ons de Morgenster.

1. O Goddelijke Moogentheid/

De wijs g' uws algenoegezzaamheid

Den mensch wilt openbaren/

Dooz 't zenden van uws lieben Zoon

Om zond' en dujbels kragt te doën

En hem te weder baren ;

Moet gy // Van my

Hoog geprezen / Altijd wezen/

En mijn wille/

Kan van d'uwe niet vershillen.

2. Ik zal het erfdeel / dat de Zoon

Verkrijgen zal tot zijnen loon/

Verscheppen en behoeden ;

In haar de Goddelijke kragt

Dooz my zal worden dooztgebragt

Ik zal haar ziele boeden

Dooz melk // Die elk

Hyt de repne // Spring-fontepne

En de beeken

Van Gods woorden uit zjet leeken.

3. Ik zal dooz mijn verlichtent ligt

Des Zondaars duystere gezigt /

Van nebelen hebzijden/

En maken aan hem regt bekent/

Zijn zonden en zijn diep' elent

Die hy moest eeuwig lijden

Zo zal // Hy al

Zijn vertrouwen // Moeten houwen

In het wenden

Tot uws Zoon / dien gy zult zenden.

4. Ik zal zijn hert / schoon doot en doof

Bewerken tot het waar geloof:

En vast aan Jezus heften ;

Ik zal weer maken dat ons beeld

In zijne ziele lebent speelt/

Dooz haat // Van 't kwaat/
 'g Dupbels treken // Zal ik bzeken
 En hem sterken

Tegen zijn verbloekte werken.

5. Ik zal hem bzugtbaar maken dooz 't
 Gehooz van 't Zaligmakent woord/
 En doen hem welig grōejen
 In bzugten der gerechtigheid/
 Wier geur zig wijs en zijts verspreit
 En zal zijn ziel besproejen ;

Als hy // Tot my
 Zig zal heren // Zal ik weren
 Al het kwade

Dat zijn ziel zou konnen schade.

6. Wat hoogte zig doot tegenstelt
 Om 't rijk van Jezus met geweld
 Zijn booztgang te beletten/
 Zal dooz mijn onweerstaanbze kragt
 Zig tot een blakte zien gebragt :
 Of buggen dooz zijn wetten ;

Ja al // d'Ward zal
 Moeten dulden // En hem hulden
 Tot een Koning

Op den dag van zijne kroning.

7. Tot dat zijn Koningrijk op 't lest
 Zig uitstreckt van het Oost tot 't West
 Daar na zal 't eynde komen.
 Wanneer de laatste erf-byand
 Dooz my zal wezen obermant/
 En al zijn kragt benomen/

Die dan // Niet kan
 d'Hitberhoren // Langer storen/
 Nog haar weren
 Van het eeuw'ig triompheren.

KOMMERLOOSHEIT EENS CHRISTENS KOMMERLOOSHEIT IN BEKOMMERNISSEN.

Mijn God wat is de ziel in een gewensten Staat /
Die zig op uw beſtier geruſt en ſtil verlaat ?
Niet in een jagten ſtroom van boozſpoet en goe
dagen /

Maar in een hol gety / en onder ſtampſpoeds blagen /
Die veel en laſtig zijn in meer dan een gebal /
Onzeker hoe daar van den uitſlag wezen zal !

In zulken ſtaat geen ſtand / maar drijving eer
te heeten /

Hoe beplig is 't te zijn in uw vertrek gezeten /
Gelijk een zogeling of ſpeenkindt in den ſchoot
Des Moeders jagthens ruſt / en vzeest geen leet
nog noodt ? (wen

Hoe wel bindt zig dat hert / dat met **H** te beſchou-
Als Vader / leert op **H** zig / zonder vzees / betrou-
wen ;

Dat uwe handt erkent in alles wat gebeurt /
En zelfs 't geen drukt en klemt / daarom booz wijs-
heidt heurt ? (gen /

Dat booz 't toekomſtige zig niet verknieſt met zo-
Dat heden neemt zo 't komt / en waagt bedaart
wat mo-zen

Zig op doen zal ; zie daar ! dus bind' ik my geſtel /
't Welk **H** mijn God tot lof / dit bladt met blijdschap
melt /

Op weet het / hoe booz heen mijn vrees wel kromp
van vzezen /

Booz boozgedagten / welk een ſlag het zoude wezen /
Die haast ons treffen moeſt / maar nu t'er komt
op aan /

Zijt gy het die mijn geest nog ober endt doet ſtaan.
't Hoef hier van 't geen my niypt / of vzeegt /
geen liiſt te maken :

Gp weet / gp weegt / en stiert de toestandt van
mijn zaken ;

Wp A staat vast het lot booz nip in 't vleys bereidt ;
Ik volge maar de stroom van uw boozzienigheidt ;

En schoon ik niet en weet waar die mp heen zal
drijven /

Tot moepte / of gemak ; ik weet dat gp zult blijven
Mijn eenig eeuwig deel / en Rotssteen van mijn hert /

Schoon al mijn vleys beswijkt / geboslig van zijn
smert.

Ik weet dat gp boven'tgeen ik bidden kan of denken /
Mij lijdzzaamheidt / en moedt / en kragt van Geest
kunt schenken /

Daar kan geen manget zijn aan uw Getrouwig-
heidt /

Die grondt-best hebt gp booz't geloof in mp geleidt.

Gp hebt uw Zoon tot Hoofd / en stam aan mp
gegeven / (leben :

Ook zijn' / en uwen Geest / tot steunzel van mijn
En teffens 't nieuwe hert dat meest is uitgebeidt
Booz't zoeken van uw Wijk en uw gerechtigheidt.

Gp zult mp dan ook eens dat koninkrijke schenken /
En zoudt gp mp dan niet van dien bijsteg bedenken /

Dien ik niet miszen kan / zo lang ik woon in 't vleys ?
't Gezegent Woordt uws zoons ontheft mp van die
brees /

't Gebedt dat hp mp leert schikt eindt en middel
zamen / (betamen /

En 't zou uw goedtheidt nog uw waarheidt niet
Dat mp in dezen mijn verwagting zoud ontgaan.

Gp geeft mp last / mijn zorg op A te laten staan /
En hebt mp toegezeidt dat gp het wel zult maken !

Laat stormen dat het krijt / en laat mijn bootje
kraken /

Ik heb geen zinkens noodt / mijn stierman woont
om hoog :

Gp weet dat ik mijn hert / mijn oog ook ik heb in 't oog

Aldus gestelt kan ik mijn Perssens en mijn leden/
 Tot tijdelijk bedrijf / als roepend best besteden ;
 Dog zo hy my maar wenkt de Riemen binnen boort
 Te leggen / zoek ik my te schikken naar dat woort/
 Zo herr' dat my niet eens bedroeven moet of spijten/
 Of iemandt 't my als zot- en losheidt woudt ver-
 wjten :

Dus kommerloos te zijn in mijn bekommernis ;
 Mits hy 't my aanbeveelt / die mijn uithelper is/
 Dat 's regt (om hier nog eens by zeemans taal
 te blijven)

Als blijft nog arbeid helpt / op Gods Gena te drijven
 Dog die / wien 't vol gemak en woortspoedt strekt
 tot muur /

Ster-ooogen niet altijd / zo 't hoort / op Gods bestuur/
 Ik zwijg van 't erger slag die last'ren en verdoe-
 men /

't Geen d'eenig' grondslag is van al mijn heplig
 roemen :

Dat is d'erkentenis van mijne zaat'ge staat/
 Uw Liefde werkt in my d'uitboering van uw Raadt ;
 Dog hierom moet mijn ziel zig zelfs niet troost'-
 loos hwellen /

Gy wilt zulks ook / om mijn geloof ter proef te stellē/
 Waar in gy zelfs beoogt mijn welzijn vreed'en vreugd/
 En zegenpraal in H / doort regt beproef de Deugd.
 Wel aan van o mijn Godt ! laat / wat gy schikt/
 maar komen :

Mijn geest waagt rustig af / zelfs 't geen mijn
 vrees doet schromen /

Doort uwe kragt zal'k staan / en als gy zamtijds zendt/
 Verpozingen van rust / dat woort met dank erkent/
 Hoe klein / hoe kort die zijn / ik wil die in 't genteten/
 Niet doort ondankbaarheidt my laten los ontschie-
 ten :

Den gy teederlijk aldus mijn zwakheidt viert /

Op tot wiens Throon ik rogt / Ja last heb toe te treden :

En dat onaangezien al mijn gebrekkigheden /
 Wan A niet min bekent als al mijn leedt en nood /
 Die ik ook niet verberg maar leg die doo? A blood /
 Op dat g'p my daar van zoudt langs hoe meer genezen ;

Dus stil vertrouwen zal mijn sterkt' in alles wezen
 Uw geest zal naar uw raadt mijn handt gelovder zijn /
 Tot ik / verlost van 't vrees / volmaakt doo? A verschijn :

Zo onder dies mijn ziel verrast zig neer laat bukken /
 Dit veers zal tegen my tot mijn beschaming tuggen
 En doo? herinnering van dees gestaltenis /
 My toonen dat mijn pligt de zelsberzaking is.

De Hoogste volkomentheid

VAN EEN CHRISTEN

In dit Leven, door een armen M A N aangewezen.

Stem: Ik vryde op een tydt een zoet, &c.

WEL aan / o Christen-volk / ten goede neigt uw ooren /
 Hier is in dit gezang een nut bedenck te hooren /
 Indien g'p dit betracht / en nimmermeer bergeet /
 Zo zal uw dieren tijt niet kwalijk zijn besteed.

Hier komt een armen Man als in een klaat vertooning /

Is Priester en Propheet / een Held / een waarde Koning
 Is wonder wel gerust / en bindt zig in zijn straat
 Verheben / wel getroost / tot in den opper-graat.

Ziet certijts was een Man / een Meester veler zaken /
 Gantsch bezig om geluk en waardigheid te smaken /
 Op bondt hem t'eenemaal met zegening verrijkt /
 En nauw'lijks is'er een die dezen Man gelijkt.

Zijn schueren staan gepzopt / zijn Tafel overladen
 Met beelderhande spijs / om 't lichaam te verzaden

Zijn leden overdekt met kostelijke stof /
 En wat een peder spreekt het dient tot zijnen lof.

Zijn Kaszen zijn verbult / hy kan het naeuwo be-
vatten :

Zijn Kamer is verbult / met allerhande schatten ;
Al wat hy maar bestaat / 't geluk hem t'eenemaal /
En eben niet-te-min ontzak hem 't principaal.

Zijn hert was ongerust ; al dit gelukkig leven
En kan geen ware bzeugt en goed genoegen geven
Den Man berrent zijn tijd / zijn hert was ongerust :
Dies vind hy geen vermaak in 't midden van de lust.

Wat doet de Meester dog? hy overtoeget de trappen
Zijns rijksdoms / zijns geluks / en hooge waten schap-
pen :

Zijn Konsten ziet hy deur ; maar alles niet-te-min
Hy vind nog bzeed' nog lust / nog rust in zijnen zin.
't Gemord dooz' nood geperst / gaat zig ten Hemel
wenden /

Niet zonder Gods bestier / en daar zijn klagten
zenden :

Hy vind in 't tijd'lijk niet / waar in 't geluk bestaat /
Dies is 't dat zijnen wens na 't Hemelsch wezen gaat.

Hy roept des Heeren hulp / dog blijft in dit bezwaren /
En zonder volle troost / tot hy de negen Jaren :

Doe wende zig de Heere en gaf hem te verstaan /
Dat hy op zeeke plaats moest' blijtig henen gaan,

Daar zoud' hem zijn getoont / daar zoud' hy
eenen binden (den /

Die hem dien vasten knoop zeer ligt'lijk zou onsbir-
Dies gaat hy op dien weg / en vind een armen Man /

En Man die niets bestaan / nog overbinnen kan.

Ik zag hem in de houd' met dan beropde kleeren /
En stupber nauvolijks waart / oeh ! 't zou een Dep-
den deeren /

Zijn voeten bloot / gescheurt / die bersten vol van slijk ;
Eplaat hy was zo haal / de Armoed' heel gelijk ;

Dog rijk in zijnen God / die schat lag heel verborgen.

De Meester sprak hem aan / God geef u goede
morgen /

Ik heb/sprak d'arme **Man** kwa morgen :ooit gehad.

De Meester werd ontroert/en heeft zijn wens herbat.

En zep/God wil u/**Diend**/een goeden dag nu geben/

Ik hadde sprak **hy** weer nooit kwaden dag mijn: leven?

De Meester wederom / **God** wende uwen druk :

De Armen zep hier op / nooit had ik ongeluk.

De Meester sprak verbaast / **God** wil u zalig ma-
ken / (ken /

Uw zeltsaam zeggen/**Diend**/ en kan my niet verma-

Uw antwoord/ zo my dunkt/ en komt dus niet te pas/

De Armen zep hier op / ik nooit onzalig was.

De Meester weer ontstelt / verwondert boven ma-
ten /

Hy bid den armen **Man** / ik kan dit stuk niet vaten ?

Ik bid u / waarde **Diend** / geef reden en beschept /

Zeer gaerne sprak de **Man** / het zal u zijn gezept.

Gwenscht dat my de **Heer** / zou een goe morgen
geben :

Ik sprak dat ik en had/ kwa morgen nooit mijn leven/

Hog ooit een kwaden dag / **God** is mijn hoogste lot /

Hy geeft het geen my dient / ik dank altijd mijn **God**.

Hy heeft uit enkel gunst/ zijn **Zoon** booz my gegeven/

Hy heeft tot hoogen staat en **Rijkdom** my verheben /

Zo dat my alle ding ten besten dienen moet

Tot eere van zijn **Naam** tot troost van mijn gemoed

In honger en in dorst / in hagel/ sneeuw en regen /

Is 't weder goet of kwaad / hoe 't komt / 't is my een
zegen :

Dus prijs ik staag mijn **God**. **Al** ben ik van ver smaet

Een spot van 't schamper volk / **God** is mijn toeber-
laet.

Ik doe dat my betaamt / en laat **God** booz my
zorgen / (gen :

Hy geeft het geen my dient/ ik krijg nooit kwade mor-

Ook nimmer kwade dag:gy wenscht my we'er geluk.

Nooit ongeluk ik had / antwoord' ik op dit stuk.

Ik ben nu al gewend in vreed met **God** te leven /

202 De Hoogste volkomentheid van
Mijn naam staat in zijn Hand / door eeuwig opge-
schreven.

Al wat hy my toezend / het zy of zuur of zoet /
Ik weet dat tot geluk my alles dienen moet.

Gy wenscht my weder toe / God wil u zalig maken /

Ik sprak dat ik nooit was / nog zal onzalig raken.

Ik ben met God bereent / Zijn wil is heel de mijn /

Niet door een korten tijd : zijn gunst zal eeuwig zijn.

Wel sprak de Meester doen / hoe kondt gy dit dan
stellen :

Of God u / na zijn regt / wou stooten in der Hellen /

Wat zoujet tegen doen ? Ik heb sprak d'armen Aan

Thoe ermen daar ik mee / hem vast ombatten kan.

Want dees mijn linker-erm / een van mijn beste
leden :

Houd vast gelijk een klis / dat zijn Godmoedigheden /

Daar mee ombang ik hem / en grijp zijn Menschhepd
aan :

Mijn vleesch is met hem een / het kan my niet ontgaan.

En dees mijn rechter-arm / is sterker door betrouwden

Door hoop / liefd' en geloof / kan ik mijn Schepper
houtwen ;

Want die is zo bereent / aan zijne Godheid vast /

Zo dat mijn Ziel op Dood / nog Dupbel / Hel en past.

Hy kan my niet ontgaan. Stoot Hy my in der
Heilen /

Zo moet hy daar met my ; Hoe kan ik my ontstellen ?

'k Ben lieber in de Hel / als God daar by my is /

Als in des Werelds bzeugd' / daar ik den Heere mis.

De Meester door dees reën / wierd in zijn ziel bevoegen

Hy sprak tot d'armen Aan met zinnen opgetogen :

Van waar komt gy / mijn Vriend ? Hy antwoord
van den Heer :

Hy vraegt / waar vondt gy hem ? Hy antwoord
hier op weer.

Doen ik eerst ging my zelfs / en 't aerdsche goed
berzaken :

Doen boeld' ik dat by my / en ik hem kwam genaken/
 Zijn liefde my als doen / een weder liefde gaf:
 Dat 's Werelds vreugd' en schat / my was als d'zels
 en kaf.

De Meester wederom : waar hebt gy God gelaten?
 Hy spreekt in mijnen Geest / daar woont hy t' mij-
 ner baten/

Hy vraegt wie zyt gy Dziend? want zo een ik niet ken/
 Hy antwoordt / weet mijn Dziend / dat ik een Koning
 ben.

De Meester zeer ontroert/riep ach! dat dit dog blijke/
 Dat gy een Koning zyt / waar is uw Koningryke?
 De armen Man die sprak / het Rijk dat ik regeer/
 En als een grooten Held met wijsheid ober-heer.

Dat is mijn eygen hert en heel verdozden zinnen/
 Die kan ik dooz Gods Geest bedwingen en berwinnen
 Dat zy niet buiten spooz / moedwillig konnen gaan/
 Maar moeten tegen dank my wezen onderdaan.

In 't hozt mijn Majestept kan in 't regeren blijken/
 Zo dat geen aardsche Dozst by my is te gelijken.

DE Meester vraegt booz 't lest / och Dziend / geef
 my bescheid :

Hoe komt gy aan dit Rijk / en hoog volkomentheid?
 Hy antwoordt / dooz Gods gunst bekwam ik deze
 kragten ;

Ik dwong mijn losze tong / en heiligd' mijn gedagten/
 Zo ben ik dooz 't Geloof vereenigt met den Heer/
 't Geen minder is als God vernoegt my nimmer meer.

Dies heb ik zonder rust / mijn God / mijn Rust ge-
 gebonden/

Dus ik een Koning wierd / en dwong mijn buile zon-
 den /

En ben nog boben dien een Dziester booz den Heer/
 Zijn Tempel is mijn hert / ik ben steeds in de weer.

Hem booz zijn groote gunst te doen Dank-offer-
 handen

Got aangenaemen reuk / die 't hier der Niefd' doet

204 Het Christelyk Maagden Vercierzel.

Zijn Heil'ge Naam ter eer. Ik ben ook een Propheet/
Die 's Heeren reine Wil mee te verhalen weet.

En kom ook als het dient mijn naasten t'onder-
righen /

En ben gelijk een Licht / om andere te stichten /
En zo gy uit mijn re'en nu stigting hebt ontsaan /
Geest God daar van de eer / 't is tijd booz my te
gaan.

Daar heeft de Meester doe / regt na zijn waensch
vernomen :

Hoe verr' een Christen-ziel / kan door Gods zegen
komen /

Hy dankt den armen Man / en bid God nacht en dag /
Dat hy zo hoogen Staat en Rijkdom krijgen mag.

HET CHRISTELYK MAAGDEN VERCIERZEL.

Hoogl. 1: 3. Uwen Naam is een Oly die uitgestort
word, daarom hebben u de Maagden Lief.

An Godt alleen haar trouw te geuen Hof. 2: 18.
Alleen met Hem bekommert Leeben: 1 Cor. 2: 3.

Gehaat te zijn / en nog beminnen / Matth. 5: 44.

Dolgen Gods raat / niet eppen zinnen ; Ps. 73: 24.

Altijd beezig / en niet veel woelen / 1 Tess. 4: 11.

Een anders nood / als eppen voelen : Heb. 13: 3.

Geeren alleen / en niet veel pzaaten ; Jak. 1: 19.

Met Godt gemeen / zig zelven haaten Luc. 14: 26.

Een anders quaad / ter nood maar melden Prov. 24: 28.

Ontfangen leet / met deugd vergelden : 1 Sam. 24: 18.

Geé Dzienden Raad / niet ligt veragten ; Prov. 12: 15.

In zond of quaad / niet te vernagten : Jer. 4: 14.

Den kleenen meest haar gunst bewijzen / Prov. 14: 31.

Een anders deugt / zig zelfs niet pziizen : Prov. 27: 2.

Christus Lijden / booz alles wooten / 1 Cor. 2: 2.

Eppen Lijden / zeer haast vergeeten / Job 11: 16.

Haar zoete spijs moet matig weezen / Luc. 21: 34.

Befehd haar steun / herouwhing 't leezen : Ps. 1: 2.

Kleene Zonden / niet ligt te agten /	1 Sam. 24: 6.
Om Boet te doen / geen tijd verwagten /	Pf. 32: 5.
In schimp en smaad / geduldig blijven :	Pf. 38: 14.
De danc Deugd / aan Godt toeschrijven :	1 Cor. 15: 10.
Van Staat te zijn / als niet te wecten /	1 Cor. 8: 2.
Verwijt en spot / booz zoet op eeten :	1 Cor. 4: 12.
Deeltijds in huis / op straat heel zelden /	1 Tim. 5: 13.
Al wat haar schozt / aan Jezus melden :	Philip. 4: 6.
Onschuldig zijn / en willig Lijden /	1 Pet. 4: 14.
Haar epgen zin / en wil besnijden /	Deut. 10: 16.
Regt te hebben / en nog te zwijgen /	Pf. 39: 3.
Booz trouwigheid / ondank te krijgen ;	Pf. 35: 12.
Weinig hebben / en nog te geeven /	Luc. 21: 2.
Verdrukt te zijn / en bley te leeven :	2 Cor. 6: 10.
Volmaakt te zijn / en nog te vreezen /	Phil. 2: 12.
In 't Leeven zijn / en Dood te weezen :	Coloff. 3: 3.
Verzierd H Maagd: hier mee van binnen	1 Pet. 3: 3.
Zoo zal H Godt als B uid beminnen.	Pf. 45: 12.

P. M.

Scheyd-brief aan de Zonde,

En Trouw-brief aan Jezus Christus.

Toon: Psalm 104.

1. **O** Heere God / mijn Schepper / als ik denk /
 Dat g^e mp gaaft mijn zelfs tot een geschenk /
 En onderhoud 't geen g^e mp hebt gegeven /
 Mijn Lijf en Ziel / kragt / Leden / Zin en Leven /
 Tot hier toe / dan erken ik mp te zijn :
 Oneindig meer uw epgendom als 't mijn /
 Gehouden / om met alle mijne kragten /
 Op uwen dienst te paszen / en te wagten.

2. Maar ik beken dat ik **H** diefs ontstal /
 Het pand dat mp uw goedheid aanbehal ;
 Ja / 'k heb 't besteed ten slaaffchen dienst der zonden /
 En mp daar aan verkoppeld en gebonden :
 Waag ag ! uit dit ontugtig overspel :
 Braut mine ziel slechts booz Dood en Hel /

Verbloekte Druyt / die na den Duivel aarde /
 o Wee den dag dat ik ooit met hem paarde.

3. Trouwloze ziel / van God af gehoereert /
 Hoe hebt g' met de Schepzels geboeleert ?
 Want g' zijt waart van God te zijn verstoten :
 In 't ceubwig bier / by's Duivels Deelgenoten /
 o Wonder van des Heeren goedigheid /
 Dat ik nog leef in zijn lankmoedigheid !
 Om agterdoegt te krijgen van dat Trouwen /
 Waar van op 't lest de wedergalm is / Rouwen.

4. Meer wonder is 't / dat God terwoyl ik sliep /
 En tegens hem zo trouwloos my verliep /
 Den loop van zijn goeddaadigheid niet stopte /
 Maar met veel goeds mijn boosheid oerproppte :
 Dog 't wonderst is : dat God zijn eigen Zoon /
 Zijn enig Kind / zond neder uit zijn Thron /
 Om mijne Ziel te nemen tot zijn Vrouwie /
 Mits dat ik breekt mijn huile zonde trouwe.

5. o Heer / zo ik u weiger dit verzoek /
 Maranatha dat zy mijn eigen block /
 Mijn Jawoord is van herten u geschonken ;
 Op maak mijn ziel van uwe Liefde bronken.
 Ik neme booz in tegenwoordigheid
 Van u / o God / Drie-eene Majesteit /
 (Op dat ik mag mijn Bruidgom aankleben)
 Een Scheid-brief aan de Zonde te gaan geben.

6. Met rijp beraad / en welbedagten zin /
 Herroep ik / zeg ik op / en trek in :
 Op dezen dag / week / maand / en jaar mijns levens :
 eens en booz al / al mijn toestemming t'evens /
 Die ik wel eer mijn liefste zonde gaf :
 Daar is den Bries / ik scheid van u af /
 o snoode Boel / en wensch u meer te haten :
 Als ik u ooit gelieft heb uitermaten.

7. o Jezus lief / die my zo ver eerst liefst /
 Dat g' mijn Ziel met wedermin boozgriest /
 mijn Bruidgom / trek my tot u na boven /
 of dat ik u mag leken / lieken leken.

Ja / **H** alleen / nu 't **H** zo welgebiel /
Hert van mijn **H**ert / en **Z**iele van mijn **Z**iel :
Daer is mijn **H**ert / gelieft 'et **H** te lieben :
 'k **W**il **H** / mijn **H**oofd in alles weer belieben.

8. **Z**o help my **G**od / de **D**ader / **Z**oon en **G**eest /
En zo 't nog ooit gebeurd / (de liefde bzeest /)
Zo ooit (van 't **V**iesch ik alles kwaads vermoede)
Zo ooit (het welk de goede **G**od verhoede)
Zo 't ooit gebeurd / dat ik / dooz 's **D**uibels **S**aad :
Nog eenigzins inwillig eenig kwaad /
Van nu af aan ik **D**oozberouw betuige :
Og dat mijn wil dooz uwen wil steeds buige.

9. **Z**o ooit mijn **V**lesch / 't welk wederstaet den **G**eest /
Zal in den strijd het meester zijn geweest ;
Van nu af aan betuig ik dooz uwe ooren /
Dat ik / zo ras mijn ziel / zal zien of hooren :
Mijn ontrouw aan dit **H**eplich **T**rouwverbond /
Tot **H** / mijn **L**ief / met naberouw / terstond /
Weerkeren zal / na zo een ziel-verkrachting /
Dit 's 't opzet / en 't zal wezen mijn betragting.

10. **A**lleent maar / **O** mijn trouwe **B**ruidegom /
Maak my getrouw / en haal my wederom :
Zo haast mijn **H**ert van **H** zal zijn geweken /
Hou my te rugg' van ooit mijn trouw te bzeken :
Dat uwe **G**eest het pand van onze **T**rouw /
Dien **E**gten **B**and onbrekbaar t'zamen bouw /
Kom / liefste troost / na d' ontrouw top trouwen /
Hoe zullen top dan eeuwig **B**ruiloft houden.

B O E T V E E R D I G E
G E D A C H T E N
 IN TYD van KRANKHEID.

Stemme: Als een uitgestorten Balzem.

Of: Menuet de Proserpine, ziet pag. 5. *

1. **N**ooit begonne eeuwig **W**ezen /

Onbegrijpelijke magt /
Die ooit geest en heeft bedagt :

Zijt een heerscher over al /
 Van dat is / of komen zal.

2. Gy / die 't goede wilt beloonen /
 Daar toe gy ons herte neigt ;
 En het quaad te straffen dzeitg ;
 Doch belooft gy te verschoonen /
 Die verslagen (met rouw)
 Immer tot U komen zontw.

3. Ih / eplaat ! als krom gebogen /
 Heel beladen en belast :
 Kom / als d'aldersmoedste gast /
 Die niet weerdig ben mijn oogen
 (Schoon bedoutw met droefheids traan)
 Maar den Hemel op te slaan.

4. Ih / gepijnt dooz 't overtuigen
 Van een droef beangsten geest /
 Die uw heeten toozu dzeest /
 Kom / Heer / my ootmoedig buigen :
 En mijn ziel (met rouw bekleet)
 Maakt haar tot de straf gereet.

5. Want ik heb uw' wet vergeten ;
 Grooten Rechter / ik beken /
 Dat ik daarom weerdig ben
 In den poel te zijn gestreuten :
 Daar men van de koud' en brand /
 Eeuwig gloeit en klappertand.

6. Daar de wozm zal eeuwig knagen /
 Daar men zonder dood te zijn /
 Alrijt blijft in sterbens pijn :
 In die woonplaats aller plagen /
 Die uw gramschap tot een straf
 D'Onbeheerde zondaar gaf.

7. Ach ! wie is 't die niet zal beken /
 Die (geweken uit zijn plicht)
 Denkt hoe gy in 't laatst gericht :
 Loon zult na verdiensten geben ;
 Wie dog is 't / die kan bestaan /

8. Dit blijft steeds in mijn gedachten/
 (Dies ik mi ootmoedig schaamt)
 Dat ik gantsch den onbeginaam
 Daar het minste goet te traechten
 Als die / nietig en betracht /
 Ben in zonden voortgebracht.

9. Ziet / dit weet ik al te zamen /
 Hoe het quade ik misgaagt /
 Dat ik meest heb nagelaagt:
 Dies mi / laas! niet kan betamen /
 (Als die weerdig ben verdoemt)
 Na uw naam te zijn genoemd.

10. Zoo Op mi dan wilt vergelden /
 Na dat ik wel heb verdient
 Alsergroofter menschen bent /
 Hoe zal ik uw lof vermelden;
 Als ik naar verdienst betaalt)
 In de hellen ben gedaalt.

11. Doch / hoe zier ik ben beladen /
 Nochtans ik elendig mensch /
 Kom / en zoch mijn hoogste wensch /
 Tot den afgrond der genade:
 Daar de last van mijn gemoet /
 Centwig in verzuken moet.

12. Tot den plaaster aller smerten /
 Waar door al der ziele pijn
 Waastig kan genezen zijn /
 Tot den troost der droeve herten /
 Die in d' allerhoogste noot
 Hoof den zondaar gantsch verfloot.

13. Wat is 't / dat ik wil niet zugten
 Gaan betweenen al de kragt /
 Van mijn onbedachte leugt;
 En bodyaan de zonden vlugten /
 Zoo ik / haas! niet bege reis
 Sa den weg van alle vles.

14. Sprac dan nog mijn singe. Dager?

2 38
 Spreek niet / Heer / mijn levent dyaat /
 In dees vleeschelijken staat ;
 Die mijn ziele moet beklagen /
 Zoo Gy haat (dus onbereid)
 Van dit snoode lichaam scheid.

15. Wederhouts dan uwe roede /
 Die gy over my verheft /
 Ziet hoe my de vzeze trefst /
 Denk hoe dat my is te moede /
 Wyl ik u / waat heen ik haer /
 Zie als een vergramden Heer.

16. Denkt hoe't hert my moet beklemmen /
 Wat van angsten jaagt en klopt !
 Wyl mijn zond' uw ooren stopst.
 In wat diepte moet het zwemmen ;
 Wyl Gy / Heer (te recht verfloogt)
 Na mijn klagen niet en hoort.

17. 't Is te lang' het oog gegeven
 Aan mijn zonden in 't gemeen ;
 Wend / ep wend het elders heen /
 Haat Hem die mijn ziel doet leven /
 Haat dat onbeblekte Lam /
 Dat mijn zonden op zig nam.

18. Zie aan zijn beblode leden /
 Zoo gemat tot wrijmens toe /
 Diep doozploegt met zweep en roe ;
 Zoo doozhoutwen en doozsmeden /
 O! zie dat gekzoonde hooft /
 Zoo doozprijkielt en doozklooft.

19. Zie zijn fructelijke wonderen /
 Wie my / onder 't wreed gespaes
 (Dast genagelt aan het huys)
 Woord gelastert en geschonden :
 Ach! gedenkt dien doeben djonk /
 Dien men Hem booz 't leste schonk.

20. Hoe / zoud Gy my kunnen haten ;
 Wie Gy maac gedenkt aan Hem /

Woe Gy riep met luiden stem /
 Waarom hebt my verlaten?
 Op dat my noit (in 't berouwd /
 Uw genaad verlaten zoud.

21. Zoo Gy wilt daar aan gedenken /
 Weet ik zeker en getoos /
 Dat mijn troost booz handen is /
 En my uit genaad' zult schenken /
 Alles wat ik nu o' Heer!
 In zyn naam / van U begeet.

22. Laat dan mijn overballe hachten /
 En mijn ziel / die (zeer benoutwt)
 Schier van d'ruft en angst verfloutwt /
 Nog op uw genade wachten:
 Laat uw geest / (in deze pijn /)
 My / o' God! een trooster zyn.

23. Woe / ep! doe my ook geboeten /
 Dat Gy weer mijn Vader zyt /
 Hoop hem / die my heeft bezigt:
 Laat mijn Geest gestadig doelen /
 En als vierig zyn gesaagt /
 Na het geen U weest behaagt.

24. Pas mijn gangen tot Uw wegen /
 Blyng my dwaklend schaaap te recht /
 Zoek / Heer / uw' onnutte knecht /
 Die nog / tot uw wet genegen /
 Als een moed en dozzlig heet /
 Na zyn heil gedreben werd.

25. O! zoo ik dat mag vechtygen /
 Vader / zoo Gy my verhoort /
 En niet langer blijft versloort /
 Zullen noit mijn lippen zwijgen /
 Maar vermelden t' aller tijt /
 Dat Gy zoo genadig zyt.

26. Ziet / dan zal ik met off'canden /
 Ballen U / mijn God / te baet /
 Doef gezocht en tranen bloet /

112 Het aanklagent zien op zig zelfs

Zal ik op den Altaar handen/
Dan een meutw's bekeerde ziel/
Wiens betoutw' ik wel beziel.

M. MACHWITS.

HET AANKLEVENT ZIEN

op zich zelfs, en den Heere Jezus, by wyze van gelovig Mediteeren, opgesteld, door een die liever wenschte zonder gezigt te zyn, als zulk een oog te miszen.

Het kan gezongen werden op de Wijze van Revelje vous, Of de 10. Geboden.

Of: Pl. 18. twee Versen van een.

1. **M**ijn ziel / kom laat ik voor den Heere
Ik eens betasten in den grond;
Maar ag! het ongeloof zal 't weeten/
En boert dan meer als boft den mond.

2. Mijn dwaas gebzag zal wonder helpen
Mijn groote schuld brengt psschen in;
Dit kan ten Niet haast overslepen/
Zoo ik dus van my zelfs begin.

3. Ote daar! Wijs / Wozallig Koning/
Dus wend ik my van 't scepzel af/
En knijp al bevend na Uw woning/
Wcy dat op my eens antwoord gaf.

4. Mijn ziel / gewoon in 't woest te rennen/
Zygt voor mijn's Konings voeten neer/
Nu heel behaft zig zelfs te kinnen/
Begrond in haaren Opper-heer.

5. Mijn hart bind zig / Heer / neer gezonken/
In schaamt' en in bekhzopte klagt/
Terwijl het Jezus Liefde-bonken
In haat behzazen staat verwagt.

6. Ik kom / o God / maar zie my komen/
Die 't hart bespiegelt in den grond/
Nu drijft mijn boot op 's levens stromen

En

En draait / en wend naar 's hemels kont.

7. Au! op mijn ziele / lang toegeslooten /
Om my t'ontdekken wat'er schuilt /
Kom laat ik u na eens ontbloten /
Hoe is 't dat gy zoo dikwils puult?

8. Of is'er dan geen kragt / nog leven
In Jezus meer / uro Bruidgom?
Of heeft Gy u geheel begeben /
Au Gy verhoogt in 't heilighdom?

9. Vol Majestets van hemels Geesten
Beglans / begroet met heil op heil;
Terwijl gy op het s. st. der Feeften
Verzinken zonder baak / of pyl.

10. Zou Gy nu aan geen wrompje denken?
De naakste pier / heel uitgesroopt?
Of zou Gy nooit een toeknik schenken
Nan een / die op zyn godheidi hoopt?

11. O Meen! dus sprakeloze zuchten /
Die uit een zeer beklemmt gernoed
Zoo dikwils na de kruzspaal bligten /
Of 't hoehje daar ik wyzen moet.

12. Of komt gy nimmer tranen laten /
Mijn ziele / betuig het booz den Heer?
Of zal 't ontkennen u wat baten?
O! Meen die strop bevaunt te meer.

13. Ik wou graag wijzet 't stuk behand'len /
'k heb lang genoeg mijn zelfs verpint /
Ik zal al zagtjes hemen wand'len /
Schoon alles uit het oog verdwynen.

14. Van toond mijn klacht nog dat'er leven /
Het zy hoe 't wil / van binnen woont /
Of heeft my dat nadunc gegeven?
O lieve Jezus / my dat toont!

15. Wat zijn die opgezoppte tranen?
Dat bange sweet / de lust tot u?
Wat is dat op uro woord te manen?
Gy zyt niet langer van my schuw.

16. Wat is dat hoopeloos ondoelen?

14. Het aanklaagent zien op zig zelfs,

Zoo lang ik Jezus liefde mis?

Of zijn die daden / doode hoeden /

Daar geeft nog leven in en is?

17. Is al mijn zoeken / mijn betwagten /

Mijn waven middel uit en in /

En duizent nare boezem klagten /

Beheel ontbloot van ziels-gewin?

18. Is al dat piepen / al dat klagen /

Is al dat bleeten / liebe Heer /

Maar ballast voor mijn ziel te wagen?

Of strekt het tot Jehova's eer?

19. Zijn dat die opgekropte zugten /

Waar voor ik als een wozmpje huip /

En zoek ik somtijts te verlusten

Als ik uw heil helaas ontsluit?

20. Wat zijn die spraakloze togten /

Die mijn verkleijnt / bangst gemoet.

Zoo dikwijls op mijn knien broegen /

En viel mijn koning dus te voet?

21. Heer! Jezus / hemer van mijn herte /

Hw oog / dat aldoorstralend ligt /

Getuige van mijn vreugt / en smerte /

Van wien ik eeuwig ben verplicht.

22. Op hend mijn dwaasheid 't allerzonden /

Het zwak gezigt van mijn gebrek /

Op hend den afgrond mijner zonden;

O! sterke held! ooo! Almagt trek.

23. En scheut ik van de dwaarspieren /

Die mij beletten / tot uw eer

Te leven of uw gunst te hoelen!

Op! overheers ik meer / en meer.

24. Doe ik maar als een nietje leven

Op zijt mijn al / o! heil fontein!

Doe ik maar voor uw waarheid leven /

Tot dat ik hier niet meer zal zijn.

25. Zie daar 's mijn staat / zoo drijft ik henon

naast of plank van 't vree verbout;

Maar zegt / mijn ziel / herdenk met eenen
Den modder / die zig op den grond

26. Dan 't hart beetoont / uw doobe daden
Alleen / bp mensch / en ober al;
'h verbat het weer doo; Gods genade /
Die mijn gebrek beschamen zal.

27. Du op / mijn ziel / zoo mijn Biedelme /
't Is lang genoeg gelobt / getreurt
Ik wil van meet af aan beginnen /
En wagtèn tot den hemel scheurt.

28. Ik derf / ik wil het niet ontkennen /
Dat God wel om een wozmpje denkt
W'let mi 't heil voo; bp se rennen
Dat hp zoo byp mi somtijts schenkt.

29. Ik schat een hart dat zig mag wiften
Doo; tranen / ja doo; zugt op zugt /
Al blijft verzekering daat buiten /
O! dan geniet ik egter bygt.

30. Mag ik maar aan zijn voeten leggen /
En weenen in mijn Vaders schoot;
Mag ik mijn smert aan Vader zeggen /
En klagen als een kind zijn noot.

31. Na als ik roep hem mag zoeken /
Die 't werdig is / al vond ik niet;
Ik zocht in winkels / en in hoeken:
Dat zoeken zelfs baart gret verdriet.

32. Oe daat / mijn Woking! heb; het klagen
Dan eeh die doot blijft voo; uw Chroon /
Die 't eeuwig op uw doo; zal wagen /
Al trek ik anders geenèn loon.

33. Schep moet / mijn ziel / in angst en vreezen
En denkt ik tol na 't eeuwig ree
Het eeuwig / dat mi hant geneezen
Kom / hoo; / ik ben de tijt al moe.

34. Het moet'er om w'edem gestwegen?
Al beeft mijn ongeloof hert /
Spricht Jezus / heb; g'er let w'eg tegen?

216 ZUGT EENES CHRISTENS.

Schoon 't alles niet gehouden werd?

35. Ik huyt dan boots / kan ik niet lopen /

Ik moet ee in / het ga hoe 't wil :

Ik zal dan breezend blijven hopen /

En houden mi in Jezus ik.

36. Daar wel dan / ongelobig klagen /

Verhebe roeping / daar 's mijn hand ;

Kan ik niet boots / Gy moogt mi dragen /

Mis balling in het Vaderland.

37. En zou ik dan nog gaan verloren?

Ik protesteer dan op uw bloet ;

Gy hebt het met een eed gezworen

Ik daar 's mijn heur / hoe wat Gy doet.

38. Neen daar zijt Gy niet toe genegen /

Ik weet het wel / ik onderschrijf 't /

Dat ik in uwe wijze wegen

Nog eventwel de uwe blij.

39. Nog dood / nog afgroot zal mi scheiden.

Dit angst ik / Jezus / en ik sluit

Ik zal mi van ik laten leiden ;

Dit leid'ee op / en 't wasser uit. AMEN. I. V. T.

ZUGT EENES CHRISTENS,

na zyne ontbindinge en om by Jezus te zyn

1. W Harom zou ik niet vermaken

Want niet na mijn ontbinding baken?

Zou ik schroomen hoe de dood?

Die mijn siele zonder dragen /

Zal tot Jezum overdrage /

Daar ze rust in Abriams schoot.

2. Och! of 't geen, dat ik heervagt /

En God mijn begeert in sijn name

'k Zou dan ohen 't, zonder pijn /

Dat ik mag zoo node dragen /

Doel' behoeven mee te klagen /

Maar eens onsen niet geueh

3. Dat

3. Wat zou ook die tyd'lyk leven
 My noo; bzeugt of wellust geven?
 Oe ik noo; mijnen Jezus hoos;
 Op wiens aangezicht alleen is
 Lief'lykheid die ongewacen is /
 Bzeed' en bzoellikheid altoos.

4. Wereld! al uw bzeugt is dolheid /
 Als ik denki aan deze volheid /

Wan d' onspreeklyke bzeuge:
 Schoon gy my ook slaag toe lachtes /
 Wel uwe bzoospoet ik betacht'er /
 Als onzdet by dees' genengt.

5. Hadde ik al des werelids schatten /
 En wat hies het hert' hant vatten /
 Wat zou my dog helpen dat?

Als ik misken moest den geene?
 Dien ik houde maar, alleene /
 Doo; mijn hoogste bzeugt en schat.

6. ik houd' in Jezus mijnen Beere /
 Meerder rijkdom / wellust / eere /

Als ik in de werelt lig:
 Die noo; d' Hemel kiest des' aarde /
 Kentze, hebben niet na waarde:

Su haer gantsch verschiede staat.

7. ik Doel / o' Jesu / my bhangen /
 Met een innerlyk berlangen:

Na uwe tegenwoordichheid:
 Om verlost van 't aardich geweniel
 Ik' aanschouwen in den Hemel /
 Immer en in eeuwigheid.

8. Laat uw knegt eens gaan in bjeede /
 Tot die bzeugt / waer van alrede /

Is een wooyproef in mijn hert:
 Die zoo leffelyk van smaaik is /
 Dat haer by al 't aards vermaak is
 Enkel quelling / ende smert.

9. Jezus die my dus beg'nadigt /

Watneer zal ik zijn verzadigt:

'k zegge dooz uw Geest / en kom

Op zegt / ja ik home haast'igh:

Ja / komte Heere Jesu haast'igh.

Amen! Heere Jesu komte.

Op 't eenzaam Leven,

E E N S C H R I S T E N S.

1. 't Afgezonderd eenzaam leven
Kan een ziel / die Jezus mint /

Meer vermaak en blijdschap geven /

Dan de Werelt wel bezint /

Wils hy nooit allene leef /

Die slegts Jezus by zig heeft.

2. Altmiet is men minder eenzaam /

Dan verzelt met hem alleen:

Daar men met hem / zoo gemeenzaam

En zoo by / houd sprak en een:

Weg dan werelt! al mijn lust /

Strekt tot afgescheide rust.

3. In een toegeslote kamer

Of in 't eenzaam veepe velt:

Gaakt en blaakt hy aangenameer

Maet zijn liefdens zoet gewelt /

Dan daar d' pb'le werelt woelt /

Die zijn Geest niet kent of voelt.

4. Wijn betuyde / bove maten /

Zoo onzaggha tijn en kuttich /

Wil zig niet graag binden laten /

By zijn Wuld / in 't aardich gedult:

Om haer daar te zussen / steen

Hy wil mee haer zijn alleen.

5. Bond' ik. A in 't herte luten /

Liefste Jezus / na mijn zyn.

Altmiet quamt gy weer daar buiten

Daar gy bleef't er eeuwig in:

Kom dan / Meer en woon by my /
Dat mijn ziel te vrede zy.

6. Uw gezelschap geeft my vreugde:
Meer als al de wereld doet;
Die my noit alzoo verheugde /
Met haar vliepen bitter zoet;
Dierom is mijn lofsang nu /
Ous in stilligheid tot u.

7. Laat my zoo met U verkeeren /
Dat ik my aan U gewen:
En geen grooter goed begeeren /
Dan dat ik na by U ben:
En steeds / na de rechte strek
Met U in mijn herte spreek.

8. Laat my in het menschen goedgeel /
Eenzaam zijn / en ston en dom /
'k houd' al t'uw' en U ten boodgeel /
Kom mijn zielen vreugde kom /
Ben ik schoon van 't aardische schu /
'k heb een tong en hert' hoor U.

9. Daar men heer' van 't aardisch gewemel
Ous in 't stil begunstigt werdt /
Kijgt men 't hert' haast in den Hemel /
En den Hemel in het hert:
Ik begeer geen meer getrugt /
Hier by teefe de ziel in vreugt.

Een stille, en gelatene Ziele, onder des
HEEREN handelingen.

Op de Wijs: Revelje vous.

Of: De tien Geboden des Heeren.

1. Een ziel / die werken wil / en leven /
Eerboudighlyk door Godes Geest /
Moet steeds tot wachten zig begeben /
En hem ook volgen onbebreest.

2. Zy moet zig houden in opwekking /

Wat hem aandachtig uitgebeeld:

Om tot zijn Goddelijke treuring

Zig nooit te vinden onbereyd.

3. Niet dat zy niet geweld zou tragen /

In haare dinsten 't al bestaan:

Of werken in haat eigen bragten /

Dat zou haat maet te rug doen gaan.

4. Maar zy moet dooz een goet gezigte /

Van 't ooge des geloofs versterkt;

Beschoutwen saaken van gewigte /

Die God nog in haat binnenst werkt.

5. En dat erkennen en hiet danken /

Dooz 't minste dat hy staat haat doet /

En zien / of zy niet is een Franke /

Die van de Wijnstok werd gebod.

6. Spreek God ooz saaken / of dooz woorden /

Of eenige verhoogenheid;

Zy moet hem trouwelyk antwoorden /

En volgen met gebuigzaamheid.

7. 't Geen hy verstaan doet / daat op agten

Gevoelen / 't geen hy voelen doet:

Zoo niet / sijn sijn / geloobig wagten /

En zien sijn hoornste te gemoet.

8. Als hy verheft / dan sijn verheben;

Als hy vernedert / nedig sijn;

Als hy ontfangt / dan blammen geben;

Als hy verhoopen / lyden sijn.

9. Wil hy de ziel tot ruste te bringen:

Wat met die rust zy zig vereen /

Laat dan sijn oep wel doozbringen /

In 't binnenste van merg en been.

10. Maar zoo hy wond / zy moet sijn willen /

En staunte lyden / ja zelfs smert;

Zoo hy verrukt / zoo moet zy stille /

God laten werken in het heert.

11. Zoo dan de ziel moet werkzaam wezen /

't is daat in / dat zy lyden moet.

En in die daad zelf word bewezen:

Wat zp meer leid / als dat zp doet.

12. Begrijpt zp dit / zp laat zig leiden

Dan hem die heilig is / en goed:

Tot z' eind'lijk zegt ik wil verbeiden:

Wat g' aan mijn ziel of lighaam doet.

13. Die ziele zal veel beter baaren

Als doe / wanneer de overbloed

Haar bygugt en blijdschap kwam te baaren /

En zp als vloog door grote spoet.

14. Want zoo de wind des Beests gaet heeren /

En door die Eb u steld in pijn /

Wat raat dan ziel / zoo uw begeeren

Niet was met God een wil te zijn?

15. Ja zoo het God wou / dat de dagen

Veranderd' in een naate nacht:

Hoe zoud gp 't op zijn' Name wagen /

Indien ge dit niet en betracht?

16. Ep! bid ik / dog slaat eens wel gade /

Hoe Godes Beest nog in u leeft:

Door zjine werking vjoeg of spade /

Die nu of dan een straaltje geeft.

17. 't Zp door een woord / of blik van 't oge /

Of lezen / of een and're daad;

Of telken / of geheim betwogen:

Door zjinen geest in dezen staat.

18. Of door het onderhoud der boeken /

Of 't zingen van een heilig lied:

Waar door de ziel zig kan verkleuen /

Zoo dat zp zig herleuen ziet.

19. Dog dit moet zijn met die voojwaarde

Dat z' oeffent hier de nedrigheid,

En met een heilige schaamt aanbaarde

Die pligt / waar toe de Beest haar leid."

20. Het ongedult' hem niet dan schaden /

Het hoeft verzwakken / en het hert /

En zoo ze meind / dat door haar daden

De Heere overwonen werd.

21. Zoo

22. Een wille, en gelaat /
 21. Zoo zal ze veel gedagten smeden /
 Van iets te komen / zoo het schijnt /
 Of spreken tot zig zelfs van bidden /
 Welk gantsch niet helpt / maer haest verdwijnt /
 22. Die siet zal maar te doordet blijven
 Meer ongerust / en meer bedruet /
 Als haer slegts eige dachten dighen /
 En sp' t maar uit zig selve put.
 23. Dergeess is dan de moept genomen /
 Wanneer sp' t zoo wil vangen aan /
 Wat zal' er anders dog van komen
 Afswag van een Pelagiaan?
 24. Want wat kund' g' ooit van u zelven?
 Die groot is niet ons magtloosheid?
 G' moogt wel alle hoogmoed delven /
 Afwagend' met ootmoedigheid.
 25. En weet g' niet dat d' heil'ge Schyften /
 Steeds zeggen / dat men niets en heeft
 Een goed gedagt' uit eige dachten /
 Maar dat die God alleene geeft.
 26. Ja dat Gods geest in haer gebieden /
 Daar leerd' / wat dat sp' bidden moet /
 Dat niemand dat verborgheden
 Als God s' hem niet bevatten doet.
 27. Wel hart de ziel door eige dachten
 Ontsteken Godes liefde brand /
 Wat hoeft ze die dan ooit te wagen /
 Zoo sp' ze heeft in haare hand.
 28. Moet niet Gods geest haer selve lijden?
 In alle waarheid na zijn woord?
 Wie zag ooit leldens perk bereiden?
 Van van dien Geest gehomen voort.
 29. Wie liep / ten waare dat g' rechte:
 Wie kwam in 't Wijnhuis / dan geleid?
 Meint niet dat u gebied zig rechte
 Over de zond' / of heiligheid.
 30. Maar zegt men / siet de waer verbindet /
 En

- En daarom 't is des menschen pligt /
 Doet hy ze niet / de straf hem vindet /
 Heeft haar bedijging geen gewigt ?
31. 't Is waar maar durst de mensch betrou-
 (Zijn onmacht zijnde hem o'kent) (twen /
 Dooz eige hragt zig t' onderhouden /
 Daar hy tot zond'gen is gewent.
32. God geeft ze hem om aan te wijzen
 Der menschen onmacht / en gebreik :
 Hem als tugtmeester t' onderwijzen /
 Op dat 't hem tot verned'ring steekt'.
33. En hy zoo zoek Gods genade /
 Ja gantsch'lyk uit zig zelve ga :
 En op de cietstok (tot zijn schade)
 Van eige hragt niet langer sta.
34. Die niet hân bidden dog niet eens
 Dooz God bjerigt een vernedert heet /
 Behaagt hem niet als wel die getne /
 Die bid / en niet vernedert werd.
35. Vereening past veel meer 't leiden /
 Als in 't verheffen van de ziel ;
 Wyl ongedult dan is te meiden
 Meer / of haar niet dan rooost toediel.
36. 't Erkennen van zijn nietigheden
 Geeft tot vereening groot gewigt :
 Geijst ook in zijn doxtigheden /
 't Vernedert zijn dooz Gods gezigt.
37. Getuys zoo 't goed was in syn oogen /
 Dat / datz' is in zoo lagen staat /
 De ziel in blamme was en hooge
 Lou hy 't niet maken niet'er daat.
38. Maar God vind' goed datz' heet gezigt
 Van haar' onmacht en nietigheid :
 En daarom in de plaats van ligte /
 Zend hy haar dikwils duisterheid.
39. God wil niet hebben nog gebogen
 Dat z' hangt aan hemels ligt of smak /
 Daat

Een stille, en gelatene Ziele,

Daarom ontcecht hy haar zyn ogen

En zyne borsten van vermaak

40. Hy wil niet dat z' Afgoden schiede /

Van haar blygd of zoetigheid;

Van haar gedagten of gebeden;

Of van haar lust tot heiligheld.

41. God wil dat z' in een staat zal treden:

Daar rust nog onrust haar verschnl' /

En dat z' in alles zp te byden /

Met zyne gantsch volmaakte' wil.

42. Het zp ze rijk is of ontblootet /

Van smaak van zoetigheid of ligt:

't Is Godes wil die 't al vergrootet /

Ma dat zp die hylt in 't gezigt.

43. Maar hoe als zp zo d' hooft moet wagen /

Van komt verfloeying in haar bzein:

En hondert zondige gedagten /

Doen haar' dyft ongeregt zijn.

44. Het vles de wereld en het booze /

Ontstellen blamthen in haar hert:

De zond' begint men lief te koozen

Waar doo; zp zeer bezoetst werd.

45. 't Is zoo dat heurt wel in die staaten

Maar zeker 't niet geschieden zou;

Zoo God niet wilde zulks roelaaten /

Op dat hy haar nog lager houw.

46. Zelfs Paulus moest het wel verdragen /

Dat d' Engel hem niet vuisten sloeg

Hy kon daer van niet zyn ontslagen /

Wetwil God wilde dat hy 't droeg.

47. Hy moest niet groot gebult en zugten

Verdragen beere booze Geest:

Die lange was om hem te tugten /

Een doorn in zyn vles geweest.

48. God gaf tot antwoord in zyn beden

Dat zyn genaad' hem was gehoeg

(Schoon Latan hem verdrjet aan dede /)

Op ging te boben 't geen hy d'zoeg.

49. Wat schijnselijke vlam der helle /

Ook had ontflehen in zijn Geest /

Op d'zoeg het zonder tegenstellen:

Om dat het was Gods wil geweest.

50. Zoo moet de ziel zig dog gewennen /

Tot proebe / en mistroostigheid:

Niet altijd tragten 't huys t' ontrennen

Maar zijn tot alle ramp bereid.

51. Als God haar komt het huys opleggen /

't Op dan dooz sijs of lichaams pijn:

Op moet haar nedig vooz hem leggen /

Ootmoedig en ook dankbaar zijn.

52. Kan sy d' ontroeting niet verzetten.

Steld zelfs de zond' haar in gebaar:

Op moet dooz het gebed beletten /

Wat zoo z' ontfangt dog niet en baar.

53. Ook moet z' haar hert sien af te leden /

Dooz eenig bezighoudent werk:

En nooit in lijfsgemak verbeiden /

Wat z' in haar geen verzoeking sterck.

54. Op moetze dooz een ledig leven /

Geenzints gaan houden aan de hand:

Wat was haar hragt en voedzel geven /

Maar niet te doen wat haar verband.

55. Als dan en moet hy haar niet steken /

In eenzaamheid of in dispuet:

Dog lange met den Satan sprekken /

Geen overwinning komt daar uit.

56. 't Is b'st ten eerste maar gewelken /

Niet dooz torgeven / maar belet:

Dan 't geen het quaad meer zou ontflehen /

En zijn op goed-doen vast gezet.

57. En zoo nog in dit trouw betragten /

Dan 't quaad t' ontwijken / en van werk:

De prikkel nog behield' haar hragten

En stak die ziele rhen sterck.

Een stille, en-gelatene Ziele,

58. Van moetze met gedult verdragen/
De quaal en pijn / die zp leid :
En in verzugten niet vertragen /
En zoo volharden t' aller tijd.

59. Zp kan niet beters ondertwinden /
Van wel te lyden in die staat :
De meeste hulp zal zp bevinden
Als z' in vernieting voozder gaat.

60. In 't bidden moet zp niet vertragen /
Maar roepen Jezus hulpe in /
Hem moet zp alles voozgaan dragen :
Op dat Hp in haar overwin'.

61. Ja bidden in de zwaarste plagen /
Tot God / in haare dwoeve pijn ;
En zig zoo lydzaam hem opdragen /
Is 't middel om vereent te zyn.

62. Zoo haat de helle / ja de zonden
Verheerscht / of dat het maar zoo scheen :
z' En kan nochtans niet zyn bevonden
Ombloot van Geest op vaste steen.

63. Want daar 's een grond zeer naams te
In haar / in welke God nog leeft : (heuren
Die juist elk een niet-na kan speuren /
Waar dooz zp in bereening leeft. (zugtet /

64. Want dat zp klaagd / lyd / treurd / en
Dat z' in haat staat mishoegen toond :
En zp geduurig daarom zugtet :
Zijn blijke dat God in haar woond /

65. En dat dit groot en geest'lyk lyden :
Daar valt zoo hard om uit te staan /
Dat konde zp het maar vermijden :
Zp zig daar van wel wild' om slaan.

66. Dat zp daar in haat wil niet bindet :
Maar in het binnens van haare Geest /
En kwaat gevoeld / dat nooit verbindet
Maar als berderfelyk schutwt / en breeft.

67. Dat 't herte blijft daar over zugten /

En slegts dooz afkeer tegen gaat:

Dat / zeg ik / zijn nog waare byugten

Dat God haer nog niet heel verlaat.

68. Dat in haer ob'rig is gebleven /

(Hoewel zy 't met de daad niet doet)

Een bonkse blets / en eenig streven /

Na God zijn eer / als 't hoogste goet.

69. Dat is een ongetwijffelt teken /

Dat zy in der genaden staat

Verbonden werd / want 't is gebleeken

Dooz werking van 't genaden zaat.

OP JEZUS LYDEN.

Stem: Courante la Bare.

1. Volmaakte Wplant groote held /

Op die met zidd'ren / tranen en gebeden :

Alleen de Wijnpers hebt getreden /

Op Golgotha / dat bloedig oorlogs velt:

Op gun mijn ziele / dit geschenk /

Dat ik u lijden telkens overdenk :

En dat ik Ik in dit elendig leven

Met hert en mond

Mag eere geven /

En vermp de zond.

2. Ik zie O Schepper van het ligt /

Dat gp booz dye van uwer song'ren oogen /

Tot angst en dwoefheid word betwogen /

En werpt Ik zelfs op 't heilig aangezigt:

Wat helsehe pijn doozstrijt uw hert?

Dat gp dus angstig en zoo bebend werd:

Op zigt de Heer uit Judas stam gesproten /

En legt gp / Weer /

Met angst omgooten

Als een woorn ter neer?

3. Op zigt bedroeft tot in der doot /

Opklaagt uw Jong'ren maachet han niet baten :

Het schijnt dat God **H** heeft verlaten /
 Hoewel **H**wo angst ontpd'ig werd ver groot /
 Op valt uw **D**ader wel te boet /
 En sweert dooz angst zeer groote d'zopp'len bloed /
 Dog pp die is 't ontpd'ig mededoogen
 Verbergt zijn heet /

En slupt zijn oogen
 Dooz uw bli't're smert /
 4. **O** **D**ader zou 't niet mog'lyk zijn /
 Dees beeter van uw lieve **Z**oon te heeren?
 Of wilt pp hem tot grups vertoogen?
 En gansch verdyntent in uw toeten wij /
 Wanschoutw medoogenat zijn verdyet ;
 Dog hoort pp bid dat **H**we wil geschiet /
 Kan 't dan beslaan met **H**wo gerechtigheeden?
 Verdunt zijn smert /
 En toont hem heeden /
 't **D**aderlyke heet.

5. **O** **L**ieve **J**ezus / hoe zal 't gaan?
 Dees last en kunt pp langer niet verdragen /
 Schoon d'**E**ngel **H** komt onderschragen /
 Het pak helaas blyft op **H**wo hals gelaan /
 o Helle angst ! o siele pijn !
 Hoe kan het ligt hier van aanschouwers zyn !
 De goetheid ligt hier al het quade /
 Die noopt misdeedt /
 D'jaagt ongenaade /
 En het hoogste leet.

6. Geen wonder dat pp **J**ezus klagt
Hwo schouderz tozse al dees **W**eeteldz zonden /
 De bloek des **W**ets / te zwaar bebonden /
 Die is 't **H**am **G**ods dat pp alleenig d'jaagt.
 Op kant **H** tegens 't helse **S**rot /
 En boert den stryd / met een vergramden **G**od /
 Op treet de **V**oot / dien bli't're **D**ozst met boeten /
 En **G**odes epsch
 Die wilt pp boeten

Met den Dieren pijn.

7. Wel hoe / mijn ziele zweet gp niet?

Laat gp op d' aard geen bloed'ge tranen vallen?

Als gp die grootste Heer van allen /

En uwent wil dus angstig lyden ziet.

Bedenkt als gp zijn klage hoorz /

Die uit zijn' vange ziele kottien boorz /

Dat hp het al uit liefde heeft gedzagen /

Dat gp zoudt zijn.

Gods welbehagen /

En bezijt van pijn;

8. O Stoute Zondaar / wie gp zijt?

Die t'elkens nog uw booze lust wilt boeten /

Kom hier en ziet hier Jezus byoeten /

En wat hp al om 's Werelds zonde lijt;

Laat dog het quade / doet het goed

Dalt dezen Jezus om genaad te boet;

Betwis zijn klagen zal Uw ziel bezijden /

Maar wie het laat /

Zal hp kassijden

Met zijn eeuw'aen haat.

9. Oog H / O Jezus dankt mijn heet /

Dat gp vooz mp zoo bloedig hebt gebeden

En in den Hof den slijde volstreedden /

Die mp bezijt van d' epdelooze smert;

Heeft dat algt uw angst en pijn

Mijn ziel tot boet / en waer troost mag zijn /

En hier dooz leer. De zonden te vermijden /

Ja die niet doz

Dooz dat ik slijde

Tot den bloede toe.

10. Van weet ik vriendelijke God /

Dat ik nog Wel nog Davel heb te breezen

Maar dat ik H zal etge weezen /

En erven 't allerhoogste ziele lot;

Wel liebe Jezus / slaat mp hp

Dat ik al hier in 't Hof van Eeden stp

o Samenpraak tusschen een leevendig
p dat ik namaals uit uw mond mag hooren
Ontfangt den pijp /
toe beschooten /
In Gods Paradijs.

Samenspraak tusschen een leevendig
CHRISTEN, en de doode WERELT.

Op de Wyze: Van den 100. Psalm.
Christen.

1. **W**erelt staat wat aan een zp /
En maakt de plaatze ruim booz mp ;
Ik wil dien Koning maken groot
Die mp van uwen stek ontstoot.
Wer. 2. Wie is zp / die dat woort daar doet ?
Wie treet mp daar zoo met de voet ?
Wie roemt daar zoo op haaren Dind ?
En noemt mp maar een Werelts hint.
Chr. 3. Ik ben 't die als een rook pijlaet
Op klimt uit uwe booze-schaar ;
Die liefsja op zijn liefsje leunt /
Die booz zijn hragt mp ondersteunt.
Wer. 4. Wat beelt die sijnen hoop zig in ?
Zp agt haer staat een groot gewin /
Zp zonden met ons rullen niet /
Zp agt ons lagchen maar verdyet.
Chr. 5. Het is ons niet maar ingebeelt /
o ! Wereld wist gp wat het scheelt ;
Te leven in Gods ongena /
Of in sijn gunst / gelyk ik sta.
Wer. 6. Dit is nog al uw oude taal /
Zoo zeggen zp dog al te maal ;
Op zyt van outs ook zeer beragt /
En van een ster schier belagt.
Chr. 7. Beragt te zyn / o dat is niet :
Want meent gp dat men u ontsiet ?
Beragt te werden om de deugt /

Dat is ons tegte ziele vzeugt.

Wer. 8. Ja hoe word gp niet al geplaat?

Wat is'er dat gp niet al djaagt?

't Is honger / naaktheid / en gebaar /

Werdjuht te zyn is dat niet-maar?

Chr. 9. Ik werd gesticht in al mijn huyt /

Het zal maar zyn een hojt gedruht /

Ja smaait te djaen voer mijn heet /

Dat neem ik aan als groote eer.

Wer. 10. Ik ben hier liever hoog gestert /

Daar men eens lustig byst / en teert;

Dat is een lust en byolijheid /

Die doot het gantsche lyf verspyeld.

Chr. 11. Eenklaar berouht van lints verslant /

Die met een appol in de hand

Zig zelfs berbleid / als of hy had

Een onbegrijpelijke schat.

Wer. 12. H' hoeft dat hangt gelijc een vles /

Ik zie u menigmaal zoo rtes;

En ik ben altyt wel gemoet

Wat is'er dat my quynen doet?

Chr. 13. Mijn djoefheid bloeit niet uit mijn staat /

Maar uit mijn steeds bedyeben quaat;

Het treuren geeft my meerder zoet /

Als gp genket met al uw goed

Wer. 14. Dat lebe staat my dog niet aan /

My dunkt het moet'er anders gaan;

't Vermaakt dat hou ik aan de hand /

En voeg my na de meeste rant.

Chr. 15. Daarom word gp van God gebaat /

Om dat gp zyn bevel versmaait:

Hw deel zal in dit leven zyn /

Gp gaat vast na de plaats dre ynn.

Wer. 16. Dat is Hw werch dat gp verdoemt /

Die menschen / die men werelts noemt:

Gp agt een ander niet met al /

En bouwt H op niet wat gehal.

- 352 Samenspraak tusschen een levendig
 Chr. 17. Dat 's laster taal dat hoentoe niet;
 Op spreken als ons God gebiet:
 Daar ziet eens neerstig in het woort/
 Wat bloek daar boos u word gehooft.
 Wer. 18. Ja! ja het zal met my wel gaan;
 Ik weet wel hoe mijn zaken staan;
 Ik neem alle pligten waar/
 En daar toe ben ik altyt klaar.
 Chr. 19. Mijn vrienden hebje anders niet?
 Dan staaje lofter als een riet;
 Die dingen zyn zoo wijster klein:
 Het moet van binne zuiver zyn.
 Wer. 20. Dat weet ik wel mijn hert is goet;
 Ik weet ook hoe men bidden moet;
 't Geloof dat heb ik wonder vast;
 Den Hemel is my toegepast.
 Chr. 21. Den Zatan heeft u zoo verblind;
 Wie weet hoe haast hy u verflint?
 Zwat hy maac van binnen ligt/
 Op toemde nimmer op uw pligt.
 Wer. 22. De Schrift weet ik zoo wel als gy;
 God heb ik lief/ en hy liefst my;
 Op hem vertrouwt ik altyt vast/
 En doe het geen dat hy belast.
 Chr. 23. 'k Hooznog al woorden uit uw mont/
 Die komen uit een valze gront:
 Op kent u doode staat nog niet/
 Wat zonden zyn'er die gy ziet.
 Wer. 24. Ik weet dat ik een zondaar ben/
 Na wel de grootste die ik ken:
 'k Bid God dat hyze my vergeeft/
 Wie heeft'er ooit voormaakt geteest?
 Chr. 25. Wat zyt gy in uw oogen rijk?
 Op zyt een armen dwaas gelijk/
 Die meint te hebben dat hy mist;
 Op zyt nog geene waare Christ.
 Wer. 26. Om dat ik juist geen sijne hiet:

En deugt mijn staat dan daarom niet ?

Ik hou dog van geen stemelaar /

Ik schutoze zelfs / is dat niet raar ?

Chr. 27. Het komt hier op de naam niet aan ;

God moet u van u zelfs ontslaan :

Op moet op nieuw geboren zijn /

En u eens zien geheel ontyn.

Wer. 28. Ho ! ho ! dat is nog-tijds genoeg :

Dat is als nu nog al te vroege ;

De moordenaar dat was'er een

Heeft Christus / daar niet boos gebeen.

Chr. 29. O ! Duizenden zijn zoo vergaan !

Og wilt het tog eens tegt verstaan :

God snijd uw leve haastig af /

Daar blegt gp hemen als het kaf.

Wer. 30. Maar wat hebt gp dog meer als ik ?

Uw leven duurt ook maar een blik :

Uw rampen zijn dog overgroot /

En op het lest dan komt de doot.

Chr. 31. O Ik ben hier van God gebaart /

Die heeft mp boos zijn kind verklaart /

Op heeft het opzigt over mp /

Dat is wat groots geloof het vrp.

Wer. 32. Wel hebt gp wel een vrp gemoet ?

Is God te zoeken dan zoo goet ?

En hebt gp meer als ik bezit ?

Wat oordeelt gp ? komt zegc mp dit ?

Chr. 33. Ja ! ja dit werk is zelfs een loon /

En nog verwacht ik eenen kroon :

Al wat gp hebt is by mp niet /

Het baart maar kommet en verdriet.

Wer. 34. Ik zie / gp komt niet overeen

Met mp / wel laat mp maar met vren ;

Ik vind geen smaak in al Uw werk /

En daarom blijf ik in mijn perik.

Chr. 35. Op hebt het evenwel gehooft /

Al waert gp nog zoo seer verflooft :

34 Samenspraak tusschen een levendig &c.

In meth u aan als naar geboekt /

En daarom over lang versoekt.

Wer. 36. **I**n zal u drikken waar ik haan /

In bind op niemant den strijt weer an;

Kan ik u bangen in mijn net /

Zoo wojs gp van uw hoop ontzet.

Chr. 37. **I**n lagche met uw dyggement /

Mi doeje schoon al watje hend:

Die booz mp is / is meer als gp /

Hp is een held / en strijd booz mp.

Wer. 38. **G**p hebt booz heen zoo niet gewest /

Wel benje nu aan mp ontgeest /

Du zijt gp van mp afgescheurt

Wel hebje het dan zoo verbeurt.

Chr. 39. **I**n dat berouwt mp nu nog wel /

Wat ik doe was uw metgezel:

o **I**n gp zijt mp nu gedoot /

Wip ben ik / dat ik u ontbloot.

Wer. 40. **M**aar zlet eens wat een schoone glans

Hoe aangenaam verschijn ik thans:

In heb eer rijkdom en hooge staat

Zeg heurt gp wel die dingen quaat?

Chr. 41. o! **M**i uw glans die is mp doof /

In geef uw blejen geen geloof;

Mijn luiser is zoo overgroot /

En die duurt zelfs tot na de dood.

H. KRAMER.

DE GEESTELYKE PELGRIM.

Psalm 119. Ik ben een Vreemdeling op aarden,
verbergt Uwe geboden voor my niet.

Op de Wjs: De tien Geboden des Heeren.

Of: Revelje vous.

1. **H**oe zigt een Pelgrim in dit leven /

Geijh een balling in 't vreemd' Land:

Mi zijn Vaderland verdraven /

Waf

Dast dolen gaat dooz boß en zant.

2. Hp zag den dag zoo dikmaal klaaren /
En leid zoo menig avondstond;
Ja noemt een heele rp van jaaren /
Dat hp zig onder weg bevond.

3. Ach denkt hp hoe lang zal 't nog dinken /
Dat ik mijns Vaders aangezigt /
Na zoo veel dooz gezugte uren /
Aanschouwen mag in 't eeuw'g ligt.

4. Ach! Vader / bysend'lijk boven maten /
Verlet een Moeder ook haar kind /
Doch zult gy 't woosmpje niet verlaten
Dat zich op aard in 't stof bevind.

5. Al moet het nu elendig bukken /
En zugten onder byemde magt:
Die het zoo deerlijk zoekt te drukken /
Op slaed het egter gaad' en agt.

6. En zult het al zija quaad ontrekken /
Gelyk de zoete zonneshijn:
Een clerlyk bloempje weet te wekken
Hic mist / en flank / en steld het rijn.

7. En klaart met schoone geur en vertwen /
In weertwyl van de guure lucht;
Zoo groeid het leven uyt het sterben:
Zoo geeft de dood een schoone byugt.

8. O Pelgrim troost u onderwegen /
Al schynd gy nog zoo verr' van huis /
Het is zoo verr' niet eens gelegen;
Wan 't entje volgt de rust vooz 't huys.

9. Hoe willen wy ons eens verheugen /
Als wy in 't zalig Vaderlant /
Daar ons geen byands raaken meugen /
Als liebe Woeders hand aan hand

10. Gaan wand'len dooz der Eng'len hooren /
En sprekken van de Pelgrims rhy;
En wat ons God daar heeft beschoren.
Zyn groeten naam tot lof en prijs.

236 DE GEESTELYKE PELGRIM.

11. Dan zal het ons daar niet beroutwen/
Dat wy hier voor een korten tijd:
De pdelheid niet wilden trouwen/
De haast vergaande pdelheid.

12. Weg werelt met wy pdel wezen/
Op zyt ons Pelgrims veel te min:
Hoe schoon op ons wyd aangeprezen!
Wy zetten u uit onzen zin.

13. Daar is'er een dien wy beminnen/
En die beminnefs weerdig is:
Die speelt ons altijd in de zinnen/
Zijn trouw / en lefd' is ons gewis.

14. Op zal zyn minnaars niet begiben/
Gelyk als op / o wereld doet:
Die haat in 't enise van haar leben/
Verlaat en schoptse met de voet.

15. Maar hy / die ons het hart dooyglicke /
Zal ons na 't uiteise van de dood
Eerst regt omhelzen met zyn lefde:
En zette zagt in zynen schoot.

16. Hier op zoo willen wy het wagen /
En doru de Prigtmagie vooyt;
En ons hier onder weeg zoo dragen /
Als byemde gaste toebeyooyt.

17. Niets moet ons op dien weg behooren
Van schoonen schijn / of bleyerp:
Men sluit zyn oogen en zyn ooren /
Men ga het al maar regt booyhp.

18. En of ons langs de byemde wegen:
Deel stryd en tegenheid ontmoet;
Daar is zoo veel niet aan gelsgen /
Da 't bitter / proeft men best het zoet.

19. O! Centwig zoet / daar wy op hopen /
Op zyt het duizentmaal wel waart:
Dat wy het al om A verhoopen /
Nch Daderlant zoo schoon van aart!

20. Hoe zal wy morgenstont op dagen

In 's Pelgrims nieuw ontloken oog?
 Van denkt men om geen regen blagen/
 Nog storm/ die boven ober toog.

21. Al moet men hier een twintig stryden/
 En zulk'len in het vzeemde lant;
 De zal'ge hoop kan ons verblijden/
 En schulden 't alles aan een kant.

22. O Zonneshijn van Godes harte/
 Wanneer gy aanbjeekt in 't gezigt:
 Hoe Balzerat gy des Pelgrims smerte/
 En al 't geleden leet is ligt?

23. Een hand vol lebens met verlangen/
 Met ach! en zugten doorgebragt:
 Te wiss'len/ en daar vooz t' ontfangen
 Een eeuwig goet! wel hem die 't agt.

24. Hoe meening is'er al in vreden/
 En rust zoo lieflyk en zoo zage:
 Die deezen weg ook heeft betreden/
 En ons in 't Vaderland verwagt?

25. Hoe vlyend'lyk zal de welkomst wezen/
 Van liebe Broeders onder een?
 Hoe lieflyk schoon en uitgelezen/
 D' Onthalingen? en al het geen.

26. Wat aangenaam woord utgesproken/
 Wanneer het Broederlyke hart/
 Dooz 't heilig Iesdovker ontfloken/
 Tot een fontein van rede werd.

27. Op 't spyken zal het noch niet blyven/
 De lofsang wil ten boezem uit/
 Om op een schoone maat te dzyben
 Met onuitspykelyk gelukt.

28. Hoe zoet zal 't wooyse Jezus toonen
 Dooz lof van 't hoog verkeft gemoet/
 Ach Jezus! blom van al het schoone!
 Ach Jezus! Bjon van alle zoet!

29. O Wereld! weg met al uw waelde/
 Op werd te hlyen by 't eeuwig groot:

228 DE GEESTELYKE PELGRIM.

Wat zou men veel van d'zaf verbeelden
Daar God de ziel te b'zulst nood.

30. Een b'zulst / rijk'lyk overgoten

Met onnadenk'lyk goed en zoet:

Op duizenden van speelgenoten /

Daar elk den ander b'p ontmoet.

31. Daar elk zig in des and'ren deugden /

En schoone gaven hoog verbljyd /

Daar een fontein van volle v'jeugde...

Gedurig weld in eeuwigheid.

32. Daarom ô! Pelgrim op der aarde /

Weest maac geduldig / sterk uw moet:

Het groote goed is hoog van waarden

Daar op de Pelgrims reis om doet.

33. Het zal zoo lang niet eens meer duuren /

Uw weg hojt al gedurig af.

Dooy 't snel verloopen van de uren:

Tot dat de bleeschlomp valt in 't gras.

34. Van is de ziel de hout ontbloogen /

Die haar onthjelt de v'ye lugt /

En Jaren lang heeft neer gebogen /

Waar in zy veelmaals heeft gezugt.

35. Weg oude hult / men zal niet treuren

Om uw verlies / en swaren bant /

Wat beters mag de ziel gebeuren:

In 't alderbeste Daderlant.

36. Wel Pelgrims troost u onderwegen:

Al schjnt op nog zoo wjyt van hulps /

Het is zoo berr' niet eens gelegen

Nan 't einje volgt de rust booy 't hulps.

37. Dan valt op in een volle zegen:

Nic al die werel'sche gedruis /

Dooy 't bloed van Jezus ons verk'egen /

Uw Dader in zjn armen thuls.

Een begeerte om ontbonden te zyn, en
met Christus te zyn, want dat is verre het beste.

Stem: Van den 77. Psalm.

1. **A**ch had ik dog mijn begeren!
Mogt ik eeuwig daar verkeeren!
Daar men afgetrokken leeft /
En een heilig voorwerp heeft:
Jesus lief / wilt mij bereiden /
Om van alles af te schieden:
Wat my hier van u belet /
Doert my dog eens uit dit net.
2. 't Erben is hier zoet en heerlijk /
Dooz mijn ziel ook zeer begerlijk:
Daar 't Gods Geest inwendig leerd /
Hoe men hier met God verkeerd;
Hoe God met de ziele handelt /
Hoe de ziel na boven wandeld:
Hoe de ziel van eige grond;
Overgaat in Gods verbond.
3. 'k Ben verliest op uwe zoetheid /
Alleen wezentlijke goedheid /
Die op aan my hebt betoont /
Die dit leemen huys bewoont.
Ik verlang te zijn ontbonden /
Daar men **H** dient zonder zonden /
Om het geene dat ik min /
Is het sterben mijn getwin.
4. Gaf my iemand Arends vleug'len /
Niemand's zou mijn ziele teug'len /
Ik zou vliegen / ja ik zocht /
Plaats daar ik eeuwig blijven mogt /
'k Woud mijn ziele om hoog begeeven /
Daar ik mogt met Jesus leeven;
Daar mijn hert is en mijn schat /
En het einde van mijn padt.
5. O Dat leven boven wolken /

Schoonder dan hier in de kolken /

Daar 't al blinkt van heilichheid :

's de ziel in beplichheid :

Daar geniet men 't volkomen /

Jezus lief / 't deel der b'zomen :

Daar 's de ziel niet meer bedroeft :

Om dat z'p niet meer behoeft.

6. Wyl ik hier nog ben in zugten /

Doe my steeds na boven vlyngen /

Doe my wand'len / daar gy zyt /

Wyl ik hier ben in den stryd ;

Neh wat doe ik hier beneden ?

'k Zal hier nimmer zyn te vreden /

Want hier maar een klein begin

's van 't geen ik zoek en min.

7. O ! Als eens des v'pant's listen /

Mijne ziel niet meer betwisten /

Niet meer d'zingen tot mijn smert :

In mijn loof bedrieglijk hert /

Dan zal ook geen Eklipteren /

My uw licht meer doen onberen :

Dies roept mijn ziele met geklag /

O Heer wanneer komt dien dag ?

8. Dat my hier 't lighaam der zonden

Niet meer houden zal gebonden /

Daar de ziel dan 't al ontvlugt /

Daatze hier nog onder zugt :

Mogt mijn ziel eens zyn verzadigt /

En ten volle begenadigt :

En mijn ongeboge wil /

Zijn vereenigt met Uw wil.

9. Eeuw'g in Gods wil verflonden /

Eeuw'g leven zondet zonden :

Eeuw'g in 't volmaakte licht

Leven voor Gods aangezicht /

Daar mijn ziel zig zonder rusten /

Eeuw'g zal in God verlusten /

Daar het ligt heel schaduwloos

In mijn ziel schijnt eindelooſ.

10. Word de Koning in zijn ſchoonheid

Wier beſchouwwt / 't is geen gewooneid ;

Maar het is een ziels banheit /

Bunloſts kind'ren voorgezet ;

't Word een korte tijd genoten /

En daar na weer weg geſloten

't Is meſt voor de eeuwighheid /

Dooz mijn ziele weg geleid.

11. Blaast Uw Geest eens in de rad'eren /

Op dat ik tot U mag nad'ren /

Want de aarde word een laſt

Dooz een vjeemd'ling en een gaſt.

Du mijn ziel in 't aards gewemel /

Een gezigte van den Hemel

Heeft gekzeggen / nu verdwijnt

Alles wat de Zon beſchijnt.

12. Als ik denke / hoe daar bobelt

U de zal'ge Geesten loben /

o Dan ſchijnt mijn ziel verbult /

Met een ſmert'lijk ongedult /

Om dat zp nog met de Eng'len /

Hare ſtem niet mag vermeng'ten /

Daar zp nocht 't lieflijk ligt

Widzen zal van Gods aanzigt.

13. Mocht ik met de gerangeerden /

Mocht ik met de Godgeleerden /

Die geduldig ſtaan berijdt /

U eens geben heereijſheid !

Wannerc zal ik in de hzingen.

't Lied des Lams ook mogeſ zingen ?

Heere breekt de tijt eens af

Geest mijn lighaam aan het graf.

14. Of is het nog zoo Uw wille /

Dat ik blijve / maak my ſtille ;

Doet my zeggen / 't is my goed /

Wat Jehova met my doet /

242 · Een begeerte om ontbonden te zyn;

Leet my nedrig voo; **H** bulgen;
Geef my hier dan uit te zulgen/
Dat ik utwe ben en blijf/
Jezus lief / met ziel en lijf.

15. Schoon ik hier op deze baten
Dag een weinig tijds moet baten:
't Waker blijft in 't heiligdom /
Op mijn liebe Buidgom;
Dien ik doo; 't geloof onbatte /
Dien 'k doo; liefde weerdig schatte:
Dit 's de habel / die het schip
Dast hond tegen strand en klip.

16. Wyl ik hier zit in Uw schaduw
Duzentmaal verlang ik na **H**:
Tot dat eens de tijd genaakt /
Dat mijn ziel by **H** geraakt:
Om eens eeuwig in te zinken /
En ten vollen te verdinken:
Daar de ziel **H** zoo geniet
Dat ze niet geloof / maat ziet.

17. O! Wat is de ziel verwonderd?
Dien op zoo hebt afgezonderd /
Om dat het **H** zoo behaagt /
't Wozmpje dat geen naam en draagt /
Zoo veel overschoone trekken
Van Uw volheid te ontdekken /
Datze dat alleen verliest /
En daar alles in verliest.

18. Mijn ziel is hier veel te enge;
Jezus lief wilt my haast brengen /
Daar de ziel meer hzagen heeft /
Daar ze meer bestendig leeft.
Hier zijn 't zoete ogenblikken
Dat God komt mijn ziel verkwikken /
Waar ik blind het is een staat /
Die weinig komt / en ras weer gaat.

19. Laat ik hier aan **H** gewinnen /
En **H** nader leeren kennen;

Jezus lief / doo; Uw gena /
 Mgt ik alles d'jek en scha :
 Mocht ik ned'ig / en verheven
 Mocht ik met een beplig beeven
 Steeds in uwe wyl gerust /
 Blijben hier zoo lang 't U lust.

20. Schoon of 't nu ga of blybe ;
 Of ik zink / en of ik d'jbe ;
 Of ik sterf / en of ik leef ;
 Of ik laag of hooge zweef ;
 Dit 's myn troost / dat geen v'anden
 Mij ooit rukken uit Uw handen /
 Want op Jezus lief / mijn schat
 Hebt mijn regter hand gebat.

21. Dit 's den roem van uw genade /
 Dat een Koning met een made /
 Dat een algenoegezaam God
 Word een wozmpies deel en lot ;
 Dit zal zijn het eeuw'ig wonder /
 En daar boven en hier onder :
 Doo; die geen / dien op verliest /
 Dat hy zig daar in verliest.

Jezus het waare Zielensteunzel.

Gy zyt myn verwagtinge Heere, HEERE, Pl. 71: 5.
 Laat my niet belchaamt worden over myne
 hope. Palm 119: 116.

Hoe lieft'lijk is het / als de ziele mag verheeren ?
 Daar Jezus als Propheet de ziele zelfs komt
 leeren /

Daar Jezus doo; zijn Geest de ziele onderwijst /
 En daar hy doo; zijn woord de ziele geest'lijk spijst :
 Hoe lieft'lijk is het / als de ziele met een zigt
 Ait een beklemd gemoed tot aan den Hemel t'uit
 Hoe lieft'lijk is het / als de ziel van droefheid smekt /
 Dat sy haar B'uiddegom haat smerte steeds vertelt.

244 Jezus het waare Zielensteunzel.

Hoe lieflijk is het / als de ziele dit gelukt :

Wat zij haar Wijgeblind / als zij wordt onverdrukt ?

Gelukhig is de ziele / die in den s'icht geleerd wordt /

Te dragen 't wapen daar de v'and mee gekleed
wordt /

Hoe lieflijk als de ziele in 't duister wacht na 't licht /

Wat Jezus haar doet zien zijn v'stend'iph aangezigt ?

Hoe lieflijk / als de ziele begeert een heilzaam g'ord :

Wat God de ziele stil en lijdszaam wagt en doet ?

Van is het dat de ziele booz Jezus aangezigt

Maar zelfs hem toevertrouwt / in 't duister en in 't
licht :

Van wenst de ziele maar / een buigzaam leem te zijn ;

En 't is haar hoogste lust / mag Jezus Koning zijn /

Maar smertelijc gewis / haar over diep gevoelen /

De schoonheid van de zaak / daar op zij komt te doe-
len /

Wat doet haar werkzaam zijn / maar egter wil zij leere

En tijt en wijs en maat te laten aan den Heere /

Gebogenheid en ernst die gaan hier hand aan hand :

De ziele is wonder stil / schoon zij in p'et v'and ;

Wit blijft steeds hare lust / geheel te zijn verflonden /

In Jezus liefde wil / zij houdt haar maar gebonden /

Van 't woord / schoon dat zij dat nog niet na wensch
gentel :

Maar 't herte na verlangt / en waar het oog na ziet.

Hoe lieflijk is het / als de ziele na lijdszaam wagt en

Een antwoord boven wens verkrijgt op al haar klag-
ten ?

Hoe lieflijk is het als de ziele in het eenzaam

Wet die haar heeft gekocht eens wesen mag gemeent'
zaam /

Daar Jezus aan de ziele zijn volheid open leijd /

En toont wat booz de tijt al booz haar is bereyd ;

Daar Jezus aan de ziele zoo h'agrig komt te toonen /

Hoe dat de zal'ge God kan by een woynisje woenen /

Van zinke de ziele weg / als zij in 't licht beschouwt /

't Ontzikkhaer fondament / waar op zy staat ge-
bouwt; (schat heeft /

Als zy eens weten mag / dat God hoog haar een
Die oog / nog oog / nog hert op aarde opt bevat heeft;
Als Jezus aan de ziel toont wat het heeft gekost
Eer dat een armen wozin / een doem'ling werd ver-
loft;

Als Jezus aan de ziel toont dat haar loffer leeft /
Schoon dat zy zig bevind een treurige die heeft /
Als Jezus aan de ziel nog onderbinden doet /
Dat hy roept b'zede toe aan een ontroert gemoed.
Als dit de ziel geniet / dan is 't dat 't al verdwijnt /
Wat ook de aarde draagt / en wat de Zon beschijnt;
Zy agt nu wonder hoog dat zy dooz Gods genaden /
't Geen Jezus niet en is / mag agten d'zich en scha-
den:

Zy agt nu wonder hoog dat zy steets dooz 't geloof
Hem aankleeft. dien zy sieft in heerlijkheid daar boven:
Zy agt nu wonder hoog / dat zy eens afgefondert /
Mag schouwen aan het werk daar de Eng'len staan
verwondert /

Hier is de ziele stil / hier leeft ze na by God /
Haar algenoezzaam deel / haar eeuwig zalig lot;
Dan word de ziel ontzet / zy word hier al beneeden
Omringt / en ober vol van 's Heeren lieflijkheden;
Nu weet zy wat het is / dat zy wel van te vooren
Zet van hem het ft gehoozt / met het gehooz der ooren;
Nu weet zy wat het is / en wat de ziel geniet /
Die haar hier foelt in 't stof / als zy den Heere ziet:
Hier werd de ziele niet, zy schijnt hier te verdwynen /
Als zoo dat Hemel ligt / komt in de ziele schijnen;
Dan ziet zy 't ligt in 't ligt / wie kan dit weerdig schat-
ten /

De ziel is heel te eng / zy kan dit niet bevatten;
Daar roept Gods wijsheid uit: Ik heb mijn Zoon
gezonden /

46 Jezus het waare Zieleniteunzel.
 Ik heb dooy mijn alleen dit middel uitgebonden /
 Dan roept Gods heilig regt : ik ben in hem voldaan ;
 Du is de weg gebaant / om eeuwig op te gaan.
 Dan roept Gods waarheid up / dat zijn belofte rein /
 In zijnen lieve Zoon / nu ja en Amen zijn /
 Dan roept Gods liefde uit : O ziel 'k heb ik bezigt /
 Ik heb ik lief gehad van alle eeuwigheid /
 Dan komt des Heeren Grest / wel op dien eppen stont /
 Versegelt aan de ziel de kragt van het verbond ;
 Waar ziet ze dieper in / 't geen haar is toegesigt /
 Dat God zijn trouwe houet / tot in der eeuwigheid /
 Du wou 't haar duizentmaal aan Jezus overgeven /
 't Schijnt alles te gering haar Lichaam ziel en leven /
 Ni wat ze is en heeft is haar van God geschonken /
 En haare Liefde byant alleen dooy Jezus wonken /
 't Beste offer dat ze heeft is dooy hem niet te rein /
 Zoo 't niet gewassen is / in Jezus bloet fontein.
 Ze roept verlegen uit / wat zal ik ik vergeven ?
 Moet ik betamentlijk des Heeren Lof vermelden ?
 Ni had mijn ziel de hapren mijnes hoofds tot tongen /
 En dat ze eeuwiglijk des Heeren Lof opzongen /
 Wat dooydeel is 't dooy God ? of wat zal hy ontfan-
 Die zoo oneindig is het boven de Gezangen ? (gent
 Der Seraphynen die haar blijzen ziele uitstrekken /
 En dooy Uw heereijghheid haar aangezigt bedekken /
 Derwonderet is de ziel / die zoo werd ingeleid /
 In 't eimdelooze diep van de algenoegzaamheid ;
 Als ze haar zelfs beschout van buiten en van binnen /
 O zeydye mag een woym een zalig God beminnen ?
 Mag hier een zondig niet / letmes van God nog kren-
 nen ?
 En mag een doemelling sig aan den Heere wennen ?
 Mijn stamelende tong en kan hier niet getulgen /
 'k Moet in beschaamtheit dooy Uw goetheid neder-
 buigen ;
 Mijn traage pen en kan Uw heffelijghheid niet schry-
 ven ;

Ik moet eeuwig schuldenaar aan Uw genade blijven;
 O kond ik nu eens al mijn zinnen t' samen houwden
 Om zoo geduuriglijk den Heere te beschouwen!
 Maar wat zal een die nog ontbeekt een recht gezigt?
 Wat zal een durst' ren zien van 't eeuwig zalig ligt/
 Mijn ziels en lichaams kragt die schijnen te ontbeek-
 ten /

En ook een blugge tong om hier steeds van te spreken/
 Is hier een straal zoo zoet / wat zal dien Oeraan
 Eens wezen na de ziel / daar 't alles komt van daan/
 Zoo proeft en smaakt de ziel hier dat de Heere goed is/
 Dat hy de rust en troost van een oprecht gemord is.

A M E N.

V R E U G D E N - Z A N G

der Bruid Christi.

Stem: Cupido onlangs geleen, &c.

1. **M**ijn ziel nu vrolijk zingt /
 Mijn Geest van vreugd opspringt /
 Ik heb stof mijns vriends lof / uit te kweelen /
 Waar my de Liefde toedwingt.
 Mijn vriend die geest my moet /
 En spreekt Uw stem is zoet /
 Uw gestalt' my bevalt nu zeer schoone /
 Rejn onbeblekt en zoet.

2. Hy roept verliest dus uit :
 Gy neemt mijn hert / O Bruid / Cant. 4: 9:
 Dat dooz 't ligt / en gezigt van Uw oogen /
 En Uw halsheting spijlt.
 Hy kust (als trouws verbond)
 My met zijn rjne mond / Cant. 1: 1:
 Waalt my in als vriendin / met verlangen /
 Spijt Duibel / dood / en zond.

3. Eerijts was ik berdwaalt / Jez. 53: 6:
 In Satans net grdaalt :
 Och mijn zond' my daat bond vast gehangen
 t' hande

248 Vreugden-Zang der Bruid Christi.

Col. 2: 14. 't Handjoen heeft hy betaalt /
1 Petr. 2: 24. Op d'zoeg in d'oeven sehjn
Jez. 53: 5. Mijn welberdende pijn / (leden /
Onderdient heeft mijn vrend / straf ges
Op dat ik byp zou zjn.

Rom. 6: 22. 4. Ik ben heel byp gestelt
Gal. 4: 6. Al Satans woed geweld:
Dus ik blp uitroep byp: Abba Vader
Lof D'edenbozst en Welt /

Eph. 5: 3. Byp is mijn hoost alleen
Ik ben zjn vlees en been /
Byp is mijn ik ben zjn uitverhooren /
Cant. 6: 3. Zjn rijk is my gemeen.

Pf. 16: 9. 5. Hoe is mijn ziel dus blp ?
2 Bet. 1: 8. Ziet! ik ben weder byp /
Ik en zal vooz den val niet meer byzen /
Gods Zone blijft my byp:

Rom. 6: 22. In 't zoet en ook in 't zuur /
Jez. 43: 3. In 't water / en in 't vuur;
Oenen noot is zoo groot / datze scheide
Rom. 8: 34. De gunst van mijn pactuur.

6. Een trouwring van zjn hand
Heeft my aan hem verpand:
Apoc. 19: 8. 't Witte kleeed is geteed / my te Cieren
In 't eeuwig Vaderland.

Een blinkende Cieraat /
Een byeugdenrijk gewaat / (nade /
Jez. 61: 3. Met een hoon geeft Gods Zoon uit ge-
Een byeugde zonder maat.

7. Mijn ziel wilt roepen uit
Uw byeugden-rijk gelukt /
Dijst den Heer die in eer heeft verhooren /
Jez. 62: 5. U vooz zjn waarde byult:

Ik ben van liefde hjanh /
Cant. 2: 5. De tijd valt my siet lang: (ken /
Och wanneer! zal ik Heer / te regt sma-
Dolmaakte hem als djank ?

8. Ik voel in mijn gemoed /
 Een proefse van dit zoet /
 Dies ik tragt niet aendagt / om te scheiden / 2 Cor. 5: 4.
 Van 't pdel bleef en bloed.
 Kom / kom getwenste tijd
 Doleindig hier mijn stryd /
 Komt dag / dat ik mag hier verschulzen / 2 Cor. 2: 5.
 En eeuwig zijn verblyd.
 C. J. WITS.

I N N I G E
 ZIELS-UYTBOEZEMINGEN,
 VAN EEN CHRISTEN,
 Roemende in Gods verbondt, tegen Duy-
 vel, Vleesch, &c.

1. **A**ch hoe genoeg'lijk / en hoe heerlijk!
 Hoe vol bzeugd'! hoe groot / hoe ontwaar!
 Is mijn geluk // Als ik in dyk (deerlijk)
 A nog verheerlijk /
 En voer uw' hoogheid bulg' en bukk'!
2. Zoud' uwre lof / mijn Dofst / veroutoden?
 Zoud dan mijn liesde / lust / en bzeugd' bechoutoden /
 Als ik het ligt // Dan uw gezigt
 Zoo niet beschoutode /
 En nog gestuit word' in mijn pligt?
3. Neen! neen! ik moet u volijk roemen;
 En / trots de Hel / mijn God en erfdeel noemen:
 Of schoon het quaat // My steeds bertraat /
 En wil verdoemen /
 Nog voel ik spulstjes van uw zaat.
4. En schoon ik boosheid op zie groepen /
 Nog weet ik / dat uw hand die upe zal roepen.
 Al wat verberst / Al wat versterst
 Zult op besnoepen /
 Tot dat mijn ziel haar lust eens erft.
5. **V** Gaat zoo het gaat / op zult wel maken /

Wat ik / als 't rijdt is / zal te ruste raken.

Houd my maar stil // Stult mijn bedd /

En rigt mijn zaaken /

Niet naar mijn dylt / maar naar uw wil.

6. Doe wat u lust / ik zegg' slegts Amen ;

Wat kan / uw hint / en schepsel meer betammen ?

Wyd' ik verwoert // Of swilt mijn heet ?

Kom mij beschaamen !

Op / Jezus lief / genees mijn smert !

7. Niets maakt mijn staat en campspoed zwaarder /

Dan dat ik u / mijn Scherm-heer en bewaarder

Om mijn gemak // Zoit tegen sprak /

Niets maakt mij naarder /

Dan dat ik uw verbondt verbrak.

8. Op ! laat my doch van U niet dwaalen /

Op dat gy mij niet weer en hoeft te haalen :

Houdt gy de wagt // En laat uw kragt

Myn vleesch vermaalen ;

Zyt gy myn leid-ster in de nagt.

9. Op dat ik uwe hulp mag wagten /

Maak dat ik my met ingespanne kragten

Daardiger stel // Om uw bevel

Steedt te betragten

Tot voorbehoeding van myn quet.

10. Ik geef' het op ; ik kan niet werken :

Laat uw gena myn geest en kragt versterken :

Doedt / en bescherm // Wek / en verwoert

My met uw vlecken ;

Let op myn weerloos gekerm.

11. Siet gy myn gang / en doe myn loopen /

Al zoud myn vleesch het met de doot behoopen ;

Want myn gemoedt // Doelt op het goet /

En smelt in hoope ;

Op zyt myn heil in tegenspoet.

2. Laat over my uw heil-lamp lichten ;

Op ! wilt myn gang ten hoogen hemel rigten.

Doe valsche rust // Wil / zin / en lust /

Met schaamte zwigten;

Ach! was die smook boozts uitgeblust.

13. Bungt gp mijn wil / wil die niet buigen;

Maakt mp gelijk de kinderen die zuigen.

Ach! dat ik zag // Dat mijn gedrag

Mij moegt getuigen /

Wat dat men dooz utw Geest bermag.

14. Wapen gp mij / en schoel mijn voeten /

Zoo tree ik dooz / mijn byandt te gemoeten;

Krijg' ik een wonde // Uw liebe monde

Kan 't al bezoeten;

Een minn'sph woozdt maakt mij gezont.

15. Doet met mijn ziel naar utw behaagen;

Laat ik mijn lot geen ogenblik beklagen;

Duurt het te lang // Dalt het te bang /

Helpt gp 't mp djaagen /

Zoo loof ik u met Psalm-gezang.

16. Komt dan mijn vleesch mp overdwerssen /

Zoekt het mijn geest tot ongelooft te perffen /

Laat byp de hel // Met utw bevel

Bestadig scherffen /

Ik lief en loof u ebentwel.

17. Laat vleesch en bloet byp t' zamen spannen /

Om mijn geloof te zisten en te wannen /

Gp ruijmt het spooz // Gp ligt mp booz.

Weg ziets tpranhen!

Gode voert'er mp held-haftig dooz.

18. Zoud' deeze keur mp oolt beroutwen /

Aeen! neen! ik blijv' op deze rotssteen boutwen;

't Geuwig verbond // Is al de grond

Dan mijn beroutwen /

Dat / eer ik was / ontwijzbaar stond.

ZIELS-BEMOEDIGING

tot het Leven op de beloften Gods.

Dag: Zoet Gezelschap.

Of: Van de Blauwe Vlag.

1. **B**eloften op de ziel gepast /
Zijn de gronden / haat zy vast

Onder 't huijsten van de Baren /
In 't rumoeren van de Lugt
Kalmte voer; haat ziel kan garen /
Troost genieten met een zugt.

2. Alles word van Medtijn /
Och het doodelijk fenijn
Daar de ziel van opgezwollen
Was; het trötze Engeloof
Krijgt 't gemoed / zoo vaak aan 't hollen /
Niet zoo ligt weer tot een roof.

3. Word 't genieten uitgestelt /
Vaak word van het hert ontfelt:
En 't begint al ras te twisten:
Maar 't Geloofte zegt: zwyg stil;
God is Amen, 't zyn maar listen
Van Uw zinneloze wil.

4. Ziel! wat doet gy u te hojt /
Daar u aangeboden word
't Puik van Cele Druive-trossen /
Die nu rijp ter perste zyn /
Beter als in Estol wrossen;
Ja een vlied van Melk en Wijn.

5. Zult gy de Rivieren Gods
Doo; het Engelope / trots
Stoppen / en die Heil-Fonteynen /
Springen der Wellusten bloet /
Gods Beloften dus verkleinen /
Troebel maken met den Doet?

6. Was 't niet beter als een kind /
Dat zyn lieve Moeder mind /

Man de boffen zat te zuigen
 Der vertroosting/ en den mond
 Des Beloofs daar hern te buigen?
 Wis/ dit maakt het hert gezond.

7. Als onzinnig/ onvernoegt
 Op Uw Daber/ en misnoegt
 Op zijn huis een kwaat gerugte
 Bingen/ of er Bood ontzak/
 En in plaats van sielsgenuchten
 Maar een waterlozen bak?

8. Zijn beloften dan maar wind/
 Hetterklanken/ onbemind/
 Ledige en vergulde woorden?
 Spreekt de waarheid Leugentaal/
 Heeft ze lust tot ziele-moorden
 Dooz een opgesnukt onthaal?

9. Hoep! dat ik ook onbedogt
 Doetzel booz mijn agterdugt
 Tegen Jezus trouwe liefde
 Heb gebonden: en dat woord/
 Dat mijn hert wel eer doozgiefde/
 Ongeloovig aangehoort.

10. Weet/ wat God ooit heeft beloofd
 In zijn Zoon/ Ik Weil en Hoofte/
 Op daar ommer in kan seilen;
 Die verhoogt wil worden in
 d' Afgrond/ die men niet kan peilen
 Van genade en trouwe min.

11. Gaat dan 't Gulden Zonnlicht
 Van Gods vrendelyk gezigt
 Schillen agter Wo:hgordynen;
 Nog ziet hem 't geloovig oog
 Dooz die dampen henen schijnen
 Schoon/ gelijs den liezenboog.

12. Ziel zyt dan verdoegt in God/
 Aller deelen Deel/ uw Lot/
 In verwagting/ dat zat dagen

Eens die blonde Morgenstont
Van des Heeren welchagen /
Met Dolen in de Mont.

GELOOFS AANDACHT

over Openb. III: 11. Houd dat gy hebt.

Dois : Courante la Bare.

1. **V**olzalig Volk / het welke God.
Hebt tot uw deel, en zaligheid verkoren,
In Jezus! daar niets van te voren
Als Oog / en Dleesthust was Uw heerlijk Lot /
Nu hebt gy uwes Vaders Naam
Van uw' Doozhoofden! 't welk alom de Faant
Dooz al de Eng'le-Kooren ras verheide:
Op dat Gods Eet /
En Jezus beide
Tot uw Heil vermeer!

2. Nu hebt gy Jezus tot Profeet,
Dat Wereldlicht! dat utwe duisternissen
Verdijft: uw Statte om niet te missen
Da 's Hemels Paden tot uwes Opands leet.
Gy hebt een Altaar, Priester, en
De beste Voorpraak, die 'k uit duizend ken.
Van alle Koningen de Ichoonste Koning;
En 's Konings Geest
Toont zijn inwoning
Als 't is Pinxter-Feest.

3. Gy hebt met al de Willige
Het zelve kostelyk Geloof ontfangen /
En blijft dus aan zijn Lippen hangen
Om / als Mary / zijn zia te kennen / de
Gy hebt verlossing dooz zijn Bloed /
Dat uw dooz Hel; en 's Duitwels magt behoed.
En dooz 't Beloof den Heere tot uw Verder;
Uw hoop op hem
Die strekt zig verder
Naar Jeruzalem.

4. Jeruzalem dat boben is /

Daar God uw Vader is / uw aller Moeder:

Daar Jezus is uw oudste Broeder

En door hem alle uw Broeders gewis.

Gy hebt het zegel van Gods Geest,

En Troost met blijdschap als op zyt bezyest:

Ja met een woord; Belofte van het leven

Niet in gena /

En daar beneven

Dolgen zal hier na:

5. Dolzalig Volk nog eens / het welk

Op vasten grond zig dit kan vergewissen;

Dat zp' zoo rijk zyn! 't kan niet missen /

Zp drinken troost uit dees genade kelk.

Maar vele denken 't niet booz haar:

't Is veelte groot booz haar ontwerde Schaak?

Maar hebt gy niet verkwikkelyke stonden

Wel eer gehad

In Jezus wonden,

Daar U Ziel dronk zat?

6. Mi ziel / is u den vasten grond

Der dingen die men hoopt (daar op gy bouwten

kont) 't toevlugnemende vertrouwen

Niet duizendmalen werkelijk gejoint?

Of wild gy de beloften Gods

Verzegelt door den Geest (gy weet wel) trots

En ongelobig / moedeloos veragten?

Is 't nedrigheid

Of hoogmoed t' agten

Als gy tegenpleit?

7. En heeft de Geest, die in U woont /

U Jezus niet wel eens als uw Behoeder /

Uw Priester / Dozt / Profet, en Broeder

In zyne aanminnigheden aangetoont?

En heeft u zyne Heerlykheid

Niet wel verliest gemaakt; tot dankbaarheid

Verrukt? doen smelten in een bloet van Tranen

Dan liefde en beugd!

Die 't Pelspat banen

Tot Gelobe en beugt.

8. Zijt gy noot hoopende geweest!

Dat God zijn Werk genadig zal volenden /

Dooz u / in spijt van 's Spand's Benden:

En maakte u dat in God niet onbezeeft?

De Heer wiens goedheid eeuwig is,

Die trouwe God! zal zeker en gewis

Benaubt in noot / en dood my zijn het Leven /

En doen van kant

Dat my doet lieven /

Dooz zijn Regterhand!

9. Houd dan het geen gy hebt, mijn ziel /

Span in de hragt van 't geestelijk vermogen /

Geloof en Liefd' wilt niet gedogen

Dat wilens u let van dit Goet ontbiel.

Mijn Jezus! 'k kleef u achter aan /

Uw Regterhand doe my ontwijkbaar staan:

Want zonder dien ik duizentmaal bezwijke

Dooz Ongeloof.

Wilt niet wijken;

Neem mijn hert ten roof.

10. Dan zal ik in Uw Heiligdom,

U tot mijn Geoost aanschouwen / Heer geprezen /

En zien Uw sterkt' en heerlijk Wezen.

Ach kwam die tyd maar dikmaal wederom!

Want toch uw goedertierenheid

(Oec beter dan het soete leven) leid

Mij tot mijn vooregt / om u Eer te geven

Hoe lang's hoe meet.

Myn gantche Leven

Zy voor u myn Heer!

11. Op zult mijn ziel met vertigheit

En enkel smeer / met Carto en Most bezaden;

En ik verbult met uw genaden /

Zal hertelijk / en vol van vrolijgheld /

Op 't danssen van de Snaar die Lied
 Hicgalmen / tot een spijt van die 't verspiet /
 Ik houde aan u vast in Duisterheden,
 In stryd en Noot ;
 Gy zyt myn Vrede
 Jezus! in den Doot.

HET HINKEN OP TWEE
 G E D A G T E N,

Over 1 Kon. XVIII. 21.

*Die 't lekkē Schip beschreid, zeilt daarom niet te digter
 Die 't zwaare Pak bezigt, draagt daarom niet te ligter*

Helaas! hoe jammerlyk word 't beste deel der
 Menschen

Dan 't ergste zoort verleid / bedorven tegen wenschen!
 Bezeglyk Christendom / dat als een makke Stier /

Megaande volgt den trant / en Wereldlyken zwelr.
 Men schikt zig gaarne na 't gezelschap / hoog te

agten (wy slagten)
 Der Liedē van satzoen / zoo noemt men 't: Maar

Het Kameleon / een Dier dat na verscheidenheid
 Dan lukt en plaats zijn kleur veranderlyk ver-

speld.
 Of als het Water / dat in 't glāze Dat gegoten

Zig mengelt onder 't Nat / dat daar was ingebloten.
 Op Plaatzē daar men theent / dat God gebojeest

word / is
 Men zedig en geschikt / en neemt zijn woorden bij.

Men spreekt eerbiedig van God en zijn dienst tot
 andren / (verandren)

Men hoed den aansloot / maar helaas! hoe ras
 Dat wezen / die gestalt? Hoe scheelt men van

zig zelf
 Op 't los gezelschap / zoo men 't ydel hart doordelf?

Men kan by 't Werelds volk verkeren trots den bes-
ten /

En dynken / callen / en uitharden tot den lesten /
Als 't zoo gelegen komt / en al dat zot gepzaat
En ontugt horen met een lachen van 't gelaat :
Of met stilzwijgen dit vooz goed ten minsten keuren.
Als of men vzeesde / dat ons Petrus lot gebeuten
Moegt ; toen hy onbedagt in 's Hogenprieesters zaal
Van een verklikkend' Wyf gekent werd aan zyn
taal.

Als of een schoone Maagt om ieder te behagen
Haar Aangezigt met inkt / of d'zch bestreek by blagen.
De groten Augustijn beklaagde menig uwe
Verleten in den staat der leelijke Natuur :
Als hy ('t gezelschap tot vermaak) zig ging begeben
Tot liegen ; sloste op 't kwaad / nog nooit van hem
bedreben. (strijk)

Indien men na den eisch van zaken 't bonnis
Wat denkt men van een Mensch zig zelf zoo
ongelyk ?

't Is zeker dat hy deugt of ondeugt na moet bootzen.
(Wyf my de blinde klip / en 't zand erbaarne
Lootzen) (gelijk :

Want vroom en onvroom kan geen waarheid zyn
Vagvaardig en godloos st'nd al te grouwelyk.
Maar dat men is gebelust by vromen is te vzen /
Om dat men by het slimste slag wil zyn gepzeen.
Gelyk een Speler op 't Concel zig statig toond /
Als hy de Majestelt van eenen Dorst vertoond :
Maar als het spel is uft / dan ziet men deze Peeten
Tot d' oude slozdigheid en builheid wederkeeren.

Genoemk / dat ik al mijn heil in Jezus best /
En dien hem warelyk / men neem het op zyn best :
Hoe welkig past het my godlooze te gelijken ?
Wat doet een levend' Mensch by levenloze Lijken ?
o Schande ! dat men by 't onheilig tot zig schaamt
Zyn godvzugt en geloof t' ontdekken onbeschaamt !

De parel-keten van de deugt / zoo schoon en heerlijk
 Word dus ontglanst / bedekt / gereten al te heerlijk.

W Koninklijke Kzoon / en Doxstelijk gewaait /
 d' Wuld vertreed ge dus oneerlijk op de straat.
 Indien het Jeshig Zoon niet wel stond in de woning
 Des Palestijnschen Doxst / uit vzeze boez den Kro-
 ning /

Daar hy bezeekt als den bulstien zot / mismaakt
 Zig aanstelt; word het dan in vjornen niet ge-
 waakt

Dooy Nap te spelen van de Goddeloze zotten?
 Wen na te bootzen / om bedekt te zijn booz't spottenz
 Indien het schand'lijk luid by Menschen / als
 een Zoon

Getogen uit den dzeik / verheven op den Troon /
 Zijn armen Vader dan niet kenneu wou te schimpig!
 Zoo 'n snootheld / hoe men 't ook vernist / werd
 nimmer glimpig. (Gods

Maar is 't niet snobet / dat een zoon bes' groten
 Mit schroom van wederstand niet kikken durf / den
 trots

En Bullebak ontziet van Pieren en van Doxmen?
 Die poel pogen 't vijk van Jezus te bestozmen?
 Indien eens Konings zoon zig als een bedelaar
 Met snoot geboefte mengt / hoe wjt verchijls
 dit paar?

En eben zig gedraagt / gelijk dat volk gewoon is:
 Ik vrage u Chzisten ziel / of dat zijn stam geen hoon is?
 Maar denk hoogaadlijk volk! zoo hoog by God
 en weert /

Of gp uw Hemelstam niet erger dus ontteert?
 Gelijk zoekt zyns gelijk / geen Koningen of Czaren
 Berkeren immermeer met Bedelaars en Slaben.
 Het moekén Koningen / of Konink's zonen zijn /
 Daar Alexander mee wou spzingen in den Ijn.

En ongezonde lugt / kan ligtelijk besmetten
 In los gezelschap spzeld de Zatan zyne Netten.

Een Petrus zelf verzaakt zijn Meester goddeloos
 Als hy in 's Pleisterzaal of staat / of zit een poos.
 Eerst schout men 't kwaad / 't woord straks ver-
 schoonbaar / en elendig
 Verglijpt men zig / wanneer men 't goed heerd en
 noodwendig.

Men wend zig aan het kwaad als aan een wolf.
 Den Blic / (met 't diec

Eerst bang / allenkens stout men spelen derst
 't Is ontrouw in den dienst des Heeren te bezwijken.
 't Is moedeloosheid boos het stangen zaat te wijken.
 Schijnt gij wanneer een sluic gezigt uw schijnt
 of tact? (gehart/

Hoe zoud ge op 't Moordsthabot en Opnbank zijn
 Zult gij uw Christendom dus jammerigh vermin-
 ken?

En niet 't verbaast volk op twee gedagten hinken?
 Ja ongestadig als een dubbelhartig man

Als haf verstuiven van het hoojn uit de want
 Zoud gij betinkinen / die den Heet bestaan te hatent
 Of kan u v'orhemegang met losse inenschen baten?
 Wat smaaks / vermaak / of vzeugt by menschen
 los en wilt /

Waar van gij in waardij en deugt zoo veel herschilt
 Als Bialal van God / Afgoden van Gods Tempel.
 Doegt Wagon by Gods Ark' vermoyzelt op den
 Dzempe!

Of mocht men oudtijds onder 't ploegen in 't gerijd
 Een Osse en Ezel teffens spannen zijd aan zyd:
 Op dat 't onreine diec boos 't reine wijs en bulge /
 Selijh Mahmondes en Aben Ezra tuigen.

Een volk van Helden / die zeeghastig tot een toets
 Van zelf verlooch'ning op 't geloof / die zegehoets
 Der wereld van 't gespuis onwaardig zijn verfloten /
 Maar dien zij van een waarder stam zijn afgespyoten:
 Gaan dus manhaftig boos als Helden boos den
 sijn

Der straten / 't past u hen te volgen al gelijch:

I I. D E E L.

Wat raad dan o mijn ziel / om beter hier te baren?

Op leuen in een Land vol Godbergeten scharen.

In 't midden van het Rijk der zonde / aan alle kant

Omringt van leiders / en van volgers / die den tran

Der Wereld hebben als een Rigt snoer uitberhoren /

En schenden het Verbond des Doops / zoo dier be
zwooren

Kruisdragers / schijkt niet vooz het moeselijke pak /

Zoo gp gezind zijt God te dienen / geen gemak

Of rust der Wereld staat utw in dien weg te hopen.

Of schoon de beinzers vooz de rust hun ziel berhopen.

Berstaat den aard / en 't lot van 't dierbaar Chrijs
tendom /

En oberrekenend eerst de kosten / en waarom

Daar Christus eigen raad gp wilt den Eoren boel
wen:

Op dat ge u niet bedylegt / steun op geen los bertrou
wen;

Maar let wat u te doen sta / hinderen van 't ligt

Betaamt het u dat gp vooz duisterlingen zwigt?

Een Mensch vooz vzees ontstelt ziet nevels aan vooz
bergen.

Eens Krijstens Leetwenhart durst zelfs den Afground
tergen.

Bekreunt zig luttel met 't berwijst en misberstand

Der vzeenden / daar hp als een vzeemde reist vooz 't
Land.

Die blinde glende u als een Opamant in 't duister

Als Deelen in den Rijk: zp krenken utwen luister

't Is waar / en met de nek word gp daar aangezlen:

Maar zal een Man als gp berdwegen vooz hen
vllen?

Of staat het vrp uit hoop van gunst / uit schroom vooz
onrust

Om vrede of ongemak te bukken vooz den onlust:

Kleinzeerige ! vermag der Menschen min dan meer
 Op 't lofseleud gemoed / als liefde tot Gods eer ?
 En is 't niet duizendmaal veel beter dus elendig (dij
 Te worden uitgejoutw / als Gods Verbond zoo schen-
 Te bzyken / daar der Menschen haat is rook en
 damp /

Maar Gods geschonden eer zig wyekt met ramp
 op ramp.

Ap wagt u dan mijn ziel onwaardig utwe kindschap
 Met 't goddeloze volk te maken nauwe byndschap.

Waar heen verboerd de stroom utp hert ! en waar
 belend

Het / als gy u te laat bezogen blind op 't end ?

Indien gy wenscht te zijn een Burger van den Hemel
 Eerd hen dan die den Heere bzyen : Maar 't gewemel
 Der Wereldlingen en verwoyene veragt !

Hoe groots / hoe trots / hoe rijk zy schijnen met
 veel pyagt.

Een levenloze Boom word dooy den strom vermoytel /
 Een levendige Boom blijft in den grond getwoyzeit.

Het slegtst metaal verwoyzt / verroest / zig buf-
 gen laat / (gaat.

Maar 't eed'le Goud in 't buur of water niet ver-
 God ziet den legen dop van hoyle ontbloom / en Palmen
 Verwoest van granen / 't lichaam zonder geest ; de
 Psalmen

Gelijk een wilt gebalk hy hoorde : en dat geklank

Behaagt zijn Heilig ooy / gelijk een rotte stank

Van huichelagtige en trant volgende gebeden

Zijn Deus verbeelt : hy haat en smaet die offerzeden.

Op mint d'opregtheid / en verfoeit het hinken zeer

Op twee gedagten uit de liefde tot Gods eer.

Een Daniel zal dus met zijne byome bzynden

Van Babels grouweldom zig onbeblekt bevinden.

Gelijk de versche visch in 't zilte nat zijn zoet.

Bewaart / zoo spreent zig ook het onbeblekt gemoet.

Wil liever van de lust der Wereld wyd ver schelen /

Als met 't heilloze Rot zijn lusten met hun delen.

Om dus oprecht te zijn / blijk alle schijn van kwaat /
Bedreven eertijds in uw gantsch bedorven staat.

Lust 't hun de Godsdienst naar hun eigen zin te schij-
ken

Daat gij den slendertrant / en laat u niet vertwijfelen
Wanneer de lasteraar Gods Majesteit onteert /
En vloekt / Gods Naam misbruikt / of by het
Scheepsel zwerft.

Erbidig hem te meer / wiens luiser alle Tongen
Van Hemel / en van Ward' nooit hebben uitgezongen.
Wanneer den Ongodst God's Woord en dienst uit-
stampt. (ampt.

Verheft gij des te meer den roem van 't Predi-
Zijn 's Werelds Ismaëls tot eigen wraak genegen /
Betoont uw goedertier / en vrendelyk daar en tegen.

's Werelds ommegang / als in een vull Bojdeel /
Bezit uw ziel en lijf in heilighheid geheel.

En dwaagt de Leugenaar zijn valsheid op de Lippen /
Daat die verbjaastheid laat geen leugen u ontslippen.

En houd men 's Werelds bzeugd / het Goud / en
d'Er hoop God ?

Kiest gij met Quis en Erf den Heere tot uw lot.

Wel aan dan Kinderen des Konings / heerelyke
Doozlugtig volk ! verkeer / verkeer met uw ge-
lyke :

Met vrome Chyistenen / regt Adel / en regt wijs /
Verheben dooz hun deugt by God in d'hoogste prijs.

Wat zal 't u baten op den schijn te leggen ronken /
En met het Klatergoud van deugt te leggen pronken !
De Berrig Coppes meest de vzugtbaarheid ont-
breekt /

De schaale Korenalc het hoost om hoge steekt.

Of ik my al bedrieg / God laat zig niet bespotten /
Gods Ogen stralen dooz de dwisfernis / de Kotten
En Hoken van bedrog ! by kend den Hulchelaar /
Hoedat by zig vermoemt / in 't Hart / in Huid / in

Derzaak dan 't hinken / en verkeerd niet byzome byjn
 En laat dezelve Geest u onderling verbinden. (den /
 Wanneer de Wereld u deswoegen smaat / of haat /
 Op schyft niet Chyften ziel! God is uw toeberlaat.
 Schyft en erbarendheid bewyzen / hoe waaragtig
 De byzome menigmaal regthaardig ballen klagtig :
 De oprechte een spot is / en veragte Fakkel naar
 De mening van die geen / die roepen : geen gebaar !
 Van ouds is Jezus Kerk Bethanie / dat gelegen
 Aan d' Olberg een Huys van Romy Gallertwegen.
 Daar Laz'rus naam den Peet om hulp roept
 overluid /

En Martha met Maria bitterheid beduid.

Zijt dan gemoedigt / om dooz Sneeuw en Donder-
 blagen / (Dzagen.

Met Simon 't smaadlyk kruis uw' Heiland na te
 Wat zoekt ge dog de gunst der Menschen! ydele
 waan! (smaan.

Daar Godes Engelen uw' bylendschap niet ver-
 Al wat prijswaardig in Godes Eng'len word verno-
 men / (men.

Wt tot een baak verstrekt / ter volging zonder schyo-
 Streeft hunnen pber va / hun blpt en haardigheid
 Hun onderwerping / en stantvaste oprechtigheid.

Maer boven al verkeert mijn ziel met God hier boven!
 Verheft u uit den sijk / Alim op om hem te loben.

Hanbid zijn deugden / Rozt uw hart wt in zijn
 schoot / (noot.

En slaagt hem uw verdriet in 't pzingen van de
 Op'hooz hem gaarne dooz zijn Dienaars tot u spre-
 ken /

En spreek hem nedzlg aan / geen goed zal u ontbzeken.
 Bemln dan 't goed' bemln / en schyft booz 't minste
 ktwaad :

Op God zoo grouwelyk / verfoeilijk / en gehaat.
 Groot' Verder Israels laat uw verhoere Kudde /
 Der Balken bagten sig kwyd maken / en uit schud-
 den /

Op bat uto knegt / en sliert zijn hart / en Maond /
 en hand /
 En boet by 't effen pad naar 's Hemels Vaderland.
 A M E N.

K L A G T E
 O V E R D E N
 K E R K T W I S T.

Quo ruitis? quave ista repens discordia surgit.

1.

DE heerschzigt van den Nijterkroon
 Te Rome / in top gestegen /
 Crapt Ketzers met onbjaaghen hoon ;
 Grep stout naar Paulus Vegen
 En Petrus Sleutels / doest den Troon
 Van Christus zelf bestozmen.
 't Was stof tot Kerkherbozmen.

2.

Noch dzaast de Heerschzucht stijf en sterk /
 Daat elk dien hoogmoet lastert :
 Zp dzingt in ons Herboznde Kerk /
 Te wijdt van deugt verbastert ;
 Stookt Burgerhijg in 't Brede Berck ;
 En maakt het langs hoe grober :
 Wat komt den Kerkdienst ober !

3.

Men strjyd booz 's Hemels sake in schijn :
 Geen Gzantleef weht krakelen /
 'h Verneem by Beza of Calvijn /
 Die hier en daar verschelen /
 Of by Ambroos / en Augustijn /
 Epillen of Gzegen /
 Geen tweedjant / dus geboren :

4.

Wat knibbelt men om 't Heilverbond /
 Wat God en Mensch bezedigt ?
 Onkunde / zweeg der Verdjen Mond /
 Had min Gods Kroot beledigt.
 En zoo geen plaats oost open stont
 In 't ampt der Predikstoelen /
 't Waac uit met al dit woelen.

5.

De Broederhaat / vol onbescheit /
 Te rekken / nog te buigen /
 Slaac dooz den Arm van d' Overheid
 Zelfs 't Kerkberoep in duigen.
 't Is kunst om kunst / gelijk men zeic
 Dus stryden Christus Helden.
 Dat 's kwaac met goet vergelden.

6.

⊙ Kerkshandaal ! d' Nzen Ceuw !
 ⊙ droefheid aller Dromen !
 ⊙ Godsdienst ! duurt in twist geschreuw /
 't Is met u omgekomen.
 Hoe valsch weet noch de Fariseuw
 Zyne Cerzugt te vergulden !
 Kan God om hoog dit dulden ?

7.

Wie kan den weg dooz dit getier
 Tot zedebeetring vinden ?
 Zal in Gods Huis die vzeemde Bier
 Niet Nadab eer verfinden ?
 Pleeg Jezus dooz de Drebancier
 Zijn volk niet t' onderscheten
 Van 's Afgmonds Moozt Lebjeten ?

8.

Geen Dugdom / dat zijn wellust ziet
 Aan onze Kerkgeschillen /
 Geen Sekte / die haar kans bespriet /
 Wenscht dezen slozm te stillen.
 De Pel kon / blijde in ons verdriet /

Gern

Geen Bozer list bedenken /
Om 's Hemels eer te lijkenen. /

9.

Och Broeders / staakt dit Etwist gebruik!
Bouwt Salems Muur en Daken:
En smoozt dien huistwist in Gods huis.
Leer hier u zelfs verzaken:
Leer nedzigheid van Christus Kruis /
En Dree met waarheid planten.
Dat past Gods Dreegezanten.

JOH. VOLLENHOVE.

DE GELOOVIGE ZIELEN,

Die treurige Zions zyn, werden getroost en opgewekt in haar afzyns smerten.

Op de Wpze: Van den 12. Psalm.

1. **I**s dat de grond o Zion! van uw wenen /
Is 't daarom dat gp zoo gehoellig klaagt;
Dat gp uw Zuideweg van rondom henen
Niet zien en hond / hoe zeer gp na hem vzaagt?
2. 't Is waar dat valt zeer lastig om te vjagen /
Gp mist daar dooz veel zoetigheid en vzeugt /
Drogtang moogt gp nooit twijffelmoedig klagen /
Tertwyl God roept weest t' aller tyd berheugt.
3. Gp hebt dog aan uw Heer de hand gegeven /
't Berouwt u niet gp opend nog uw hert /
Dooz Jezu Bloed en Geest dooz 't Licht en 't Leben /
Dat dooz hem aan zijn Volk geschonken werd.
4. Gp blijft nog steeds na zijn gemeenschap hijgen /
Geloof en Liefde kleeft hem achter aan /
Op han alleen uw zugtem hert doen zwijgen /
Geen Wards genot han uwen doozt verslaan.
5. Hem niet genoeg te lieben en te vjzen /
Is uw verdzyet gestadig en uw pijn /
Op wenst nu zelfs geheel booz hem te wjzen /

En gij bemint al die zijn Vrienden zijn.

6. Dit is zijn werck ook nu gij schijnt verlaten /
En gij heeft gij d' ontwankelbare Trouw
Gezwooren dat in geenderhande staten /
Gij ooit zijn gunst van u doen wijken zoudt.

7. Als gij zijn ligt dan van u weg komt halen /
Doet gij 't ten goeden na zijn wijs beleid /
Om u in tijds weer lieflijch te bestralen /
Gelijc gij dat u klaarlijk heeft gezeld.

8. Dit was het deel van al Gods Gunstigenoten /
Die ook daar over klaagden als gij doet /
Op waren nochtans van hem niet verstoffen /
Waar woesten namaals zeggen 't was ons goet.

9. Gij wilt hier dooz maar uw geloof beproeven /
Gij ziet u wel / schoon gij hem niet en ziet /
Laat 't duist'ler u dan niet te zeer bedroeven /
Gij die gelooft is zalig / niet die ziet.

10. De tekenen van zijn toegewegen herte
Zijn uitgedrukt in zijn onseilbaar Woord /
Daar spreekt gij u van tyede / Alst uw siette /
Al merkt gij 't niet / uw zuchten werd verhoord.

11. Uw naam blijft eeuwig in zijn hert geschreven /
Schoon gij die in zijn Boek niet lezen kond /
Terwijl gij hem het Jawoord hebt gegeven /
En met hem zijt vereenigt in 't Verbond.

12. O Dat Verbond staat vast / 't zal eeuwig duren /
Verbergt gij zig hier booz een korten tijd /
(Al was 't uw leven lang) na weinige uren /
Zult gij hem eeuwig zien heel by van strijd.

13. Verwagt die tijd met stilheld en verlangen /
Ze naderd vast / en elk dag is 'er een /
Van zult gij ligt booz duisternis ontfangen /
En nooit meer klagen dat gij zijt alleen.

14. Blijf in zijn hragt maar trouw / wagt u
booz dwalen
Van Jezus af / tot 's Werelds kramerp /
Maar dog geen hell is booz u ooit te halen /

Op zult haast by hem zijn booz deluwig by.

15. Bid om Beloof by meer als om 't geboelen
Daar booz moet op hier wand'len 't is beloofd /
Behlaagt booz God uw ongelobig woelen /
Werpt al u zoog bymoedig op u hoest.

16. Hoop op Gods Naam, verheug u in 't geloben
Leef op zijn Woord dat vast ja eeuwig is /
Tot op zult leven by 't genot hier boven /
Daar op nooit meer zult treuren om 't gemis.

17. Zend milde Heer uw Volk zelfs ligt en waarcheid
Beleid het dus tot op het Hemelsch Feest /
Daar 't by u is in onbetwofte klaarcheid /
Booz eeuwig al het twyffelen geneest.

AMEN. HALLELUJA.

DE KONINKLYKE HARP
OF LOF VAN
DAVIDS PSALMEN.

Wie David poogt te steken naar zijn Kroon,
Die tergt / als Lucifer / den Hoogsten Troon,
En word geschopt up dat oneindig schoon
Des grooten Daders.

Gods goude Tong van Hemels Mann' bedont
Daar weiden / als een Pen gedoopt in Gout /
Die trekkend haar geleert vernuft ontvout /
Op zuib're Sladers.

't Zy by zijn Stem versijnt / of die vergrooft /
De Dwongkroon boegt dat het gebalzemt Hoof
Des Mans / naar 't hart des Hemels / hoog geloof
In 't Eeuwig Leben.

Zijn Aijk gedigt / geen Droom / geen p'de band /
Begriipt den schat van 't Out / en Aleuwe Verbond,
Verteld / en leerd / en bid / en heelt / en wond /
Met kunst doozweben.

De zangerige Mond is altijd vol

70 DE KONINKLYKE HARP

Van Jacobs Harde / geen verzierde Wol /
Die d'uitgeleze Schaar / gedost met Wol /

Aan versche Behen

Zorgvuldig dienste / en in het groene Veld /

En onberdwaald op 't rechte spoor geleid /

En haare beschermte door zijn getrouwigheid

Door Wolven-trekken.

Hier duikt voor 't licht des Scheppers d'eerste nagt /

En 't werck stak der Wereld toond met pragt /

Des werkers wysheid / goedigheid / en magt

In alle deelen.

't Gewelf des Hemels stralen van zig geeft /

De Lucht doorluchtig vol Gebogelt zweeft /

De woeste Zee die bzuist / en 't Wardrijs leeft

Door stadig teelen.

Die heeft niet / als de Hemel Abrahams zaak

Rechtebaardig hanthaast / roegerust met wraak

En schept in Bloedbergleten zijn vermaak /

En groeit in 't smoken ?

Verbolgen onweer voert hem grimmig heen /

Om hoog is Diet / de duisternis beneen.

De Donder moyselt / Blixem byand de steen /

De Bergen roken.

De stroom berdzoogt / 't Gebergte smelt als Was.

't Betroffen Dee bespzeit 't gezengde Gras.

De glans der Hoven leit gedooft in Aesch /

En gloende Donken.

't Afgodisch Volk / een handbol overschots /

Hog onlangs al te wrebelig en troos /

Bedoodberst kruipt in d'allerlaarste Rots /

Dol Doozspelonken.

't Gelobig Hart schiet vleugels aan / en steld

Zich schryp ter vlugt naar 't licht bestarnde Veld /

Op 't zingen / 't welk genote deugt verteld

Met lof te strenglen /

Door scheffe Cymbal / Crommel / en Schalmey /

't midden van den Maagdelijken Siep /

En na te volgen met een lief geblep
Het Kooj der Englen.

Het vrolijk hof ten dans gaat / om 't geluid /
Het welk begroet de Doxstelijke Bruid /
Die met bojdruurzel haren Boezem sluit /
En tere Lenden /

Die Schone ziet naar Bloed noch Maagschap om /
Zp volgt den lieffelijken Bruiddegom /
Der Allerschoonste Jongelingen Blom /
En 't hoofd der Benden.

O Gijze Amfion! Eer van Bethlehem!
Hw welgestelde Harp / en helle Stem
Die bouwen 't wijt vermaart Jeruzalem
Tot aan de Wolken!

Te Salem blinkt de Tempel / en 't Paleis /
Hier zegt men Oorlog aan: hier sluit men Peis
En herwaart strekt van Oost / en West / de reis
Zoo veler Volken!

Hier kintelt hp den kerkelijken Galm
En Rotzen weerklink met een nieuwen Psalm
In schaduw van een Ceder of een Palm
Of bet Olijven.

De Berrig Zion is zijn Helikon:
De klare Cederbeek zijn Pengste Bron;
De Wet / en Wijsheid Gods de huische Don
Die hem leert Schrijven.

Op 't d'zaben van dien Goddelijken stijl
Geboeld de Ceder Babels scherpe bijl /
Crekt Mozes op van den geplaagden Ayl.
Onspjngen Wders

Mit stille Rotzen / stemmen Zee en Dlet /
Derrijft de Stad uit Duin / na lang verdriet /
Behend de Zoon / al wat'er is geschiet
Op d' Gude Vaders /

Mijn zanger zit in Gods verholen Raad /
En spelt Messias / dat beloofde zaad /
Zijn kroninglijke en Priesterlijke staat
En Wonderwerken.

272 DE KONINKLYKE HARP;

Die blaakt niet wanneer David David kust?
En 't doosbeeld 't nabeeld tegentreed met lust /
Den dieren hoeksteen / daar 't gebout op rust
Van bep de Kerken?

Hy strekt een Spiegel van oprechte boet /
En valt zijn God voor 't hoog Altaar te boet /
En wast het vermagerd het beblekt gemoet
In doebig zuchten.

Gods pijlen / en onlijdelijke smart /
Die zitten diep in zijn dooschooten hart /
Van Misdaan en van Spanden benart:
Waar zal het blugten?

Barmhertigheid neigt dertewaart het Oog /
En bjeekt gelijk een held'ce Zonne doog
Dien Damp / en wischt van het genade-kooj
Des schyepers Ogen.

Dees bint zig daar Bezalt van alle wae /
En springt en huppelt / als een dattel stee /
En offert dank / en slagt 't getropde Dee
Tot vzeugt betwogen.

Dees Zang-Godin ontsluit Gods Heerlijkhed /
En toont u d'onbepaalde Majesteit
In 't weeldig leven / 't welk geen tranen schijet
Nog weet van treuren.

Hier maakt dat onbetdyaaglijk Mangesigt
In 't djiemaal heilig ongenaakbaar ligt;
Ontelbare Eng'len passen op hun pligt
Man 's Hemels deuren.

Soe zuiver klimt hy op des Heeren Berg /
Het Beenen zwanger van Godsdienslig Merg /
Dunozel / zonder gal / en zonder erg?
Geen offerhanden

Geen Bokkenbloed / nog geen onred'lijk Beest
Behagen hem / och neen! maac allermeest
Rechtvaardighed / en een verslagen Beest
De waartste Panden.

Loze / roept hy van om hoog /

Hoe mist' g'p dus met uw gespannen Boog /
 En kwetst den Appel van het Alziend' oog
 D'Opregte Schare?

Wien's uitgestoote Bloed / een kostlijk Nat /
 En Creatien God versamelt in een Nat /
 Op dat zijn zorge dien verkwisten Schat
 Tot wjaah betwate?

Het vier des pbers schiet de ziel verblind /
 Wanneerze heel te dieriglijk beinnit
 Gods wyze Wet / in Tafelen gepint
 En Acons zede:

Geen Goud zoo kostlijk is als Gods bevel:
 Geen Woning zoeter in bedrukt gekwel:
 Dit steekt de hoop / dit 's daaglijks Snarenspeel /
 En 's nagts haar rede.

Dees bestigheid houd d'pdelheid in toom /
 Die henen drijft gelijk een snelle sitoom /
 Verstuift als stof / verdwyn't gelijk een droom /
 Verwelkt als Bloemen /

En als een blugge wiel door 't pdel schiet.
 De Mensch weegt ligter in dees schaal als niet?
 D' Swazen / voeptze / wat 's u leven? ziet
 Wat is uw roemen?

Der Goden God ontwaakt hier als een Leeuw /
 En gaat als Rechter door het luyd geschreuw
 Der arme Weeze / en onderdrukte Weeuw
 De Dierschaar spannen.

Hy spyeekt de Goddelooze Rechters aan /
 Die minst na Recht / en meest na Bisten slaan:
 Al zyt ge Goden / denkt g'p zult vergaan /
 Als wyze Sprannen.

Met hys paar Snaren sleept hy onbermoest
 De Koningen geketent en geboest /
 Wier Croonen hi de gront zyn uitgeroest /
 Daar Zions Muren:

De Stammen sulchen in dien zegepraal:
 Zy zien verwonderd / hoe 't gesloopt Metaal

Der Reuze-Poorten Israëls Wilremsstraal

Niet kon bedruen.

Hier riekt de Bjoederlijke Dree / zoo-waard
Als Balzem-geuren in 's Marcos Piesters Baard /
En dautu op Heymons Heubelen vergaart.

Hier word de zegen

Bezongen over d'onbeblekte Buid /
Die bzeit zig als een vzugtbye Wijnstok uit:
Elk Dzugtje bloeit rondom haar / als een Spjuit
Di spjengt van Regeu.

Op wand de boogheid / als het lichte Kaf /
Of moeselt haar met 's Hellands pzen Staf /
Z'is Nuurgras / niemants Schuur gedyt 'er af:
Maer 's hoogtens veder

En diehte schaduw dekt het bzoom gemoet /
Wat groent / gelijc een Palm op Libnon doet /
Die sieken van de Zon verdragen moet
En Winter weder.

Mijn Oyseus djaait 't onmerckbaar Starrendak /
Zijn Hand die vlijt de koele Golven vlak.
De Leeuw zit tandeloos / 't Gebogelt mach:
Het Woud krijgt Oren.

Geen Abdertonge bzaakt vergiftig spog.
't Dypostig hart bzeest lagen nog bedrog.
De woefte Cpper zuigt onnozel zog /
En woxt herbozen.

't Gesprende Wichtje blugt naar moeders schoot /
Zo niet om hulp / als bees in bitteren noot /
Tot 's lebens burg / booz 't bnullen van de doot
En hare Landen.

De vierige Eng'len wakker op de wacht /
Zig leegren om 't rechtvaardige Geslacht;
Of dragen het op hun bedauwde schacht /
En 't sneeuw der handen.

Mijn Harpe djaagt de Gorde Bondkist om /
Die zwanger is van Arons Heiligdom /
Perrent met zilbere Bazuin en bom /
De rijtwe Manen

Verlichten met meer lusters 's Dichters geest.
Met Lachend Lof bestrekt hy 't Looftfeest/
't Welk 't overleefde harte wee gheest/

En selsyt de Cranen.

Die 's Kanaan / daar Welk en Wijnig veldt /
Het Paradys / daar 't hout des lebens blaelt /
De Bjon des Wells / die 't dozzig hart b. sproelt

De stille Haven /

Het Licht der Blinden / 's Krankien Artzenp /
Der Armen Schat / de Berg der Dozzt.

Hier sijgt 't Geloof op Caboz / als een W. /
Haar zoetste gaven.

Mijn kragt bezwijkt / en hijt vooz ieder beel /
Terwijl ik smede een keten / een juweel
Van tienmaal tien en effen half zo beel

Bergulde Schaaklen /

En hangze op frestenbou 's Gezalfpens Bals;
Hier is 't al louter / niets en klinkt hier bals;
Hier hoort het Goz geen ander klancken / als
Verbaagd' Graaklen.

Onnavolgelijken. Varpewaar /

Die 't Lierspel dooft vali Flakhus en Pudaar /
En alle Dozzten prikelt met uw Snaar;

Uw oud Gebeente

En Wsch is lang verstorven en vertot /
Uw Purper lang verstonnen van de Mat
Maar uw muzyk / vol Ziels / leeft nog by God
En zyt Gemeente.

HET WEERGALOOZE GOET

Voor den gene, die den Heere vrezen wegge-
legt. Ps. XXXI: 20.

Stem: Hoog om hoog myn Ziel na boven, &c.

1. O Ch hoe heerlijk // En begeerlijk
Is dat weergalooze goet.

Dat gij degen // Die A bresen /

Geven wilt in overbloet.

2. Zalig zinken // Lebend verdynken

In die kristallijne bloet /

In die kristallijne bloet.

2. De heele Mensch // Verigt zijn wenschen

Dooz zijn Geest en Lichaam veid' /

Wyl de klare // Zonnestralen

Tot de volle Zaligheid

Hem heuglijk lichten // Genuwig verlichten

Met een glans van heerlijkheid /

Met een glans van heerlijkheid.

3. En zijn oordeel // Verigt het voordeel

Van onseilbaat onderscheid /

En de wille // Rust gansch stille

In 't genot van Zaligheid.

En de hartstogten // Onaangebogten //

Blijben in oydentijghheid /

Blijben in oydentijghheid.

4. 't Lijf dat sterflijk // En verderflijk

In veel stoffes is verdeelt /

Dooz de Doymen // In veel Doymen

Is verandert / en vernielt /

Dat aards verderflijk // Zal haast onsterflijk

Lustrijk weer zijn geheel /

Lustrijk weer zijn geheel.

5. Het gezigte // Het gewigte /

In de wijze samenloop

Van Gods deugden // Dol van byeugden

Zien zp teffens op een hoop /

Heerlijk uiblinken // En zp verzinken

Lebend / sterbend in dien doop /

Lebend / sterbend in dien doop.

6. Daar zp kinnen // Zig getwinnen

Van de wijze Byede staet /

En dooz pellen // Zonder sellen /

't Wel dat haer te wagten staet /

Op onferment // Of niet eferment /

Duizenden verloren laat /

Duizenden verloren laat.

7. Eiken Zonder // Zal een wonder
Zijn van 's Heeren bij genaa /
Wyl Gods wegen // Schenen 't tegen
Deel te spellen dzaa.

En zy bedeesden // Gedurig byesden
't Ceutoige verderf hier naa /
't Ceutoige verderf hier naa.

8. God de Vader // Den Springader
Van haar leven / 's Wereld Well /
Ware Gzondsteen // Hoof en Hoeksteen /
En Genadens Afgronds peil /
Op haar aanschoutven // En op hem bouwen
Op dat onbegrijpelijk steil /
Op dat onbegrijpelijk steil.

I. R. U. S. T. E.

9. Dalsche Wereld // Hoe beperid
Het Blanketzel / glans en pjagt /
W Uw luister // Legt hi 't luister
W Uw grootheid / Cer / en Maagt /
Dit Deel alleene // En anders geene
Wojt van Byzont hoog geacht /
't Ware Goed alleen geacht /
't Ware Goed alleen geacht.

10. Zie eens teber // Ziele / weder
In den Afgront van Uw Nier.
Wef Uw Ogen // Weer om hoge
Tot het Ontelbare Ier
Wan U geschonken // Wie wojt niet bronken
Wie verliest zig zelven niet /
Wie verliest zig zelven niet !

11. Godes Doon // Verlaet den Thoon
Zegt / leg daar mijn Verlijheid !
Doon mijn sterben // Zult gy erben
Zondaar ! deze zaligheid.
Hoe groot en hierbaar ! // Hoe onbaardbaarba

Is 't dat g' hebt weggeleest / voor de gene

Is 't dat g' hebt weggeleest !

12. d' Oeffeningen // Van die dingen /

Plaauwe trekken van Gods Zeel /

't Onafspreklijk // Onnietpreklijk

Van die 't hart en sinnen streelt /

Wie kan god wijken // Zonder berruiken

't Well dat Jezus mededeelt /

't Well dat Jezus mededeelt.

13. die brette // Angemeten !

die diepe zonder gront !

die diepste // Zonderengte !

die Balssem in wijst Woud !

Wie overdenken // Maag 't lichaams trekken /

Maar het maakt de Ziel gezond /

't Maakt het blojnend hert gezond.

14. Koffi t'ch Wereld // Die zoo dwereld

T'is behalve die s'etbaerheer /

Biengeproovt // Hoop dat moede

Alles op malhaar herten /

Chirpazal 't wizen // 't hooggewezen

Deel met God te zijn gemeen !

Deel met God te zijn gemeen.

15. Al uws maken // Al uws b'aken /

Zorgen / heblust 't hart daer t'yd.

Gunst en Gere // Was beheren

In misnoegen / afschijn / spijt :

En komt 't carissen // 't droegend gewisse ?

Van zijt g' uws byengde huyt /

Wat g' uws byengde huyt !

16. Als de Koning // Aan de Woning

Van uws Leimen harte klopt /

't hoogzeller // Waar Wier

Toorn is lang opgehoort

Denkt dit 't W'iden ! // Kwalijk bezinden

Eer de Deur moegedestopt /

Eer de Dood dat weg toekopt.

Bops: Och dat ik voor u leven mogt.

1. **M**ar wie van u den Heere bzeest /
 O kindzen Gods! weest onbedeest /

Laat Grest en ziel en togten ryzen:
 Opbliegen om dien God te ryzen.

2. God allerdeelen Deel / uw Nodt /
 Uw Erfdeel is Jehova Godt!

Wat Wardsch Monarch van heel de Wereld
 Is u gelijk / hoe schoon bepereld.

3. Verbeel u een bezitter van

Al 't geen op Werd genoeg kan
 Verschaffen / zonder God te vreezen,
 Zoud ge in zyn staat wel willen wezen?

4. O neen! een straaltjen van dat goet /

En kruimken uit dien oberbloet /
 Een golfjen uit de Purpze Zonnen
 Van 't Heilbloed meer genuygten konnen

5. Wanbzengen / als des Werelds Schat /

En pd'le gunst van Menschen: Wat
 Is toch een ledig Woym te achten
 Met al zyn trots bedryf / en wachten?

6. Wat 's bziendschap? niet dan eigen Eigenbaat.

Schynllefde? als bedekten haat
 Bedrog / gebemstheld / lasten / liegen
 Vernist / zeer minzaam u bedziagen.

7. Uw Jezus is alleen getrouwt /

In liefde zonder nabecoutw /
 Oprecht / stantvastig / en bestendig /
 Zig zelf gelijk. O God oneindig.

8. Ver boven 't oordeel van die wijf.

Dan waan / uitdeelen hier den prijs
 Daar haat of liefde / schade of voordeel /
 Elk zisten / wannen / met vooroordeel.

9. 't Verbozgen leven met den Heer

Is velen onbekent: maar meer
 Naukeyzig zien van 's Naasten splinter.

280 Het weergalooze goet, voor de gene

Zijn eigen balk booyp. **O Winter!**

10. **O Dure Winter van de Kerck!**

O ps're tijden! waar is 't merk

Der Iesde/ 't merk van Jezus Schapen/

Die naar de stem des Herders gapen?

11. Waar eigen zin zit boven aan/

Moet Jezus zin wijs buiten slaan.

Daar eigen eer alleen bedoelt wozd/

Geen toeleg booz Gods Eer geboelt wozd.

12. Wie kent toch recht die hoogste goet!

Als kleine! nedzig van gemoet!

Die by zig zelf geheel ontbloot is/

Der Wereld/ onbekent/ geblood is.

13. Wiens hoogste goed is God de Eer

Te geven hartelijk/ en teer

Booz al dat goed aan hem geschonken:

Hic Jezus Peil-Fontein gedjonken.

14. Die op 't zement van Jezus Bloed

Zijn Peil bouw. Booz Geloof gemoed

Maar hulp uit ziet van Jezus boven/

Op dat de list zijn kroon niet robe.

15. Die by zig zelf verloten is/

En egter wederboren is/

En dus dit goed in d'Erstellingen

Bezit/ en acht booz alle dingen.

16. Die veel gebruik van Jezus maakt/

Hic Jezus kracht naar Jezus haakt/

Booz Jezus Geest bezielt/ bewogen

Bebindlijk kent zijn onbermogen.

17. Die wagtende den Meer verbeid/

En om zijn afzijn treurig schreid/

En als by weerkomt/ vrolijk zingen

Ja wel van vreugden op kan springen.

18. Des werp u/ ziel/ in loochening

Van eigen lust/ en alle ding/

Goetmoedig neer booz Jezus voeten

kan/ ja wil uw schulden loeten.

19. Ik bid u / sta wat stil bedaar /

En kom dan als een Bedelaar

Als hygende dit goed begeren :

Verloochen al uw vyeemde Heeren.

20. Uw eigen kragt / toff / zin en lust /

Uw eigen wysheid / valsche rust :

En laat uw van zijn licht bestralen

Bedwingen / toomen / en bepalen.

21. De God van Algenoegezamenheid /

De volle spring van zaligheid

Liefhebbend is / genadig / goedig

Creëet u 't goed te schenken spoedig.

22. Gelovig Hart / beschouw dit goed

Voos 't ontwaarddeerlyk hartenbloed /

Van 's Wereld Velland uw verworpen /

Waarom hy willig is gestorven.

23. Op zulg tog zoeten Honig uit

Dees Levensbloem / en Lente spuit /

Als Chyfte-ben met verlangen

Die zwarmen om zijn bleeke Wangen.

24. Hier springt voos al die doxtig zin /

Een Vrouw van roode en witte Wijn /

Zoo lekker als ooit Tong kon keuren

Tot troost voos al die eeuwig treuren.

25. De Vader had het toegedagt /

De Zoon het wenschlyk aangezagt /

De Geest verzegele d' Oerstellingen /

En doet u na de volheid lingen.

26. Stercoog hier op. Ja blyf hier staan.

En zie Gods wijze wegen aan

Met lust / tot uw genegentheden

Verdyinken in die zaligheden.

27. Beschouw daar by uw walglighheid /

U onmacht / Wel / Bloekwaardighheid /

't Welk u voos eeuwig mogt doen beben /

Was Jezus niet uw Licht en Leben.

28. Die 's Hart tot wanhoop toe verflucht /

Als 's Levens Rozetah berkwist /
 Versterkt uit zijn vijf zuibze spjongen.
 Dit 's Aectar op haar drooge Tongen.

29. Omhelst dien Wog van 't Nieuw Verbond /
 En kust zijn bleeke Rozemond.

O Hetzenp booz alle Krankien!
 Ap leerme mijn Verlosser danken.

30. Tot dat ik in 't onnaakbaar Licht
 Van Aangezicht tot Aangezicht
 Dem Zieilvernoegend mag aanschoutwen /
 Verlost van onlust en benoutwen.

DE GEESTELYKE

VERGENOEGING.

Stemme: Onnozele reine dieren.

1. 't GEnoegzaam / Hemelsch Leben /
 Dolmaakte zaligheid /

Heeft my nu stof gegeven!

Te wezen uitgezest /

Tot u mijn God! mijn Heere /

Te zingen t'uwcr eere /

Mijn ziel is nu verblijt /

Om dat ge haat blijdschap zijt.

't Beginsel van die zaak /

Smaak ik / nu met bermaak

Dooz u ik 't Wardsche laak /

Het zalig eewolg leven /

Hebt ge my Heer gegeven /

Op algenoegzaam God!

Zijt mijn Schilt / mijn Loo / mijn Lot.

2. Het Schepsel dat ik luste /

Dooz dezen dat ik dagt

Te wezen mijn ziels ruste /

Is nu als niets geacht.

Op schepper in mijn zinnen /

Omhelst mijn Ziel niet minnen /

Zegt d'Algenoegzaam God!
 Is uw schilt / uw loon / uw lot /
 Mijn loon / mijn lot / mijn schilt /
 Die my verhoegen wilt /
 En myne klagten stille!
 Uw 's Manschijns Licht verheben /
 Tot my: is 't zalig Leven /
 Dies is mijn Ziel verblijft /
 Om dat g' haar blijdschap zyt.

3. Dit heil volmaakt / is boven /
 Dooz my / van u bereid /
 Dies zal mijn Ziel u loven /
 Die daar na gratig beid.
 Om u volmaakt te smaken!
 Wie sou daar naar niet danken /
 Hoe is mijn Ziel verblijd /
 Om dat g' haar blijdschap zyt.
 O hoe groot is dat goet!

Dat g' die Mensch al doet /
 Die met zijn gansch gemoet
 U bzeest; op u vertrouwt
 In waarheid op u bouwt.
 Op Algenoegzaam God!
 Zyt mijn schilt / mijn loon / mijn lot.

4. 't Volmaakte dat ik wachte /
 Is 't vol bezit / 't genot /
 Van u die 'k altijd achte /
 Mijn Zaligmahend God,
 Mijn Ziel / mijn Lijf / mijn Derte /
 Bevrijd van zond' en scherte /
 Zal d'Algenoegzaam God /
 Volmaakt hebben tot haar lot.
 Aeh / wanneer komt die daeh /
 Dat Lijf / en Ziele / mach
 Verlost van al 't geklach /
 Verheerlijkt zijn en leven /
 Om God zijn eer te geven /

Mijn ziel is nu verblijd /
 Om dat op haar blindſchap zijt.
 5. 'k Zal zeker volmaakt boven /
 U zien en minnen Weer /
 U dienen zingend' loben /
 Tot mijn Weid en uw eer.
 Gelukkig Bemelingen /
 Die eeuwiglijk roets zingen /
 't Volmaakt Hallelujah!
 En niet tuffen nacht of dag
 O rusteloze rust /
 Die allen onrust bluft /
 O zaal'ger zielen lufft!
 't Dol op van haar begeeven /
 Waar deugd / haar byeugd / haar eere.
 O zoete zaligheid!
 Van U in U mij bereid.

J. HUUR!

E E N Y V E R I G V O O R N E M E N,

om alles ter eeren Christi te doen.

Wopſ: Pl. 146: 1. Wel op myn Ziel, &c.

Of: wie zou immermeer gelooven.

1. **W**at ik denke / lees / of ſchrybe /
 Wat ik dichte / wat ik zing /

Pl. 45: 2. **W**at ik ſpreek / of ooft bedrybe /

Col. 3: 17. **S**choon het klein is / en gering /

1 Cor. **Z**al van U / en t'utwer eer /

19: 21. **W**aar alleene zijn / o Weer!

Eccl. 1: 7. 2. **W**eder Wech uit U haar Zee ga /

En bloei tot haar weder in ;

Apoc. 1: **O**p zyt d'Alfa en d'Omega /

8, 11. **D**'Eerst en laast / eind en begin.

Jesus / geef en neemt dog al /

Wat ik beden zingen zal.

3. **A**lles zal van U beginnen /

Door en in U zyn geend ;

Om alles ter eeren Christi te doen. 287

Rom. 5:5.

Want ik voel Uw liefde binnen

In mijn herte vast geprent /

Die my geeft zoo rijkelyk stof

Tot uw Eere / Hoem en Lof.

4. Goede Jezu / zoetste Christe /

Cant. 7:7:

Wet ik techt de lieflykheid

Uwer Wel'ge Liefde wiste /

Werd ik jammerlyk verleid;

's Werelds byzugde was mijn lust /

Die my nu maar maakt ontruff.

Eph. 4:21.

Eecl. 2:

1, 2.

5. 'k Moet met grote schaamt betragten / Jer. 31:21.

Dat ik onbegyft zoo lang

Mijn Gedichten / mijn Bedachten /

Zeden / reden / en gezang

Van de Wereld heb gehad;

'k Ben daar van tot walgens zat.

6. Onberdyaaglyk en behlaaglyk

2 Cor. 7:11.

Is my d'pde wellust smaak /

Maar behaaglyk ende graaglyk

Neemt mijn ziel in 'k vermaak:

Wat ik om Uw zoete Min

Lijf of doe / 't is na mijn zin.

Jez. 6: 10:

7. Liefde kan veel lasten dyagen /

1 Joh. 5:

Schoon ze zwaar zijn / met gemak /

3, 4.

En die zoo lichtveerdig klagen

Marth.

Om de zwaarte van uw Wilt /

11: 30.

Toonen dat haat liefde niet

Recht van herten en geschiet.

8. O Fonteyne der Genaden!

Pl. 84: 7:

Aller zoetigheden Bron /

Act 2: 11.

Zoo ik al uw groote daden

1 Petr. 2: 9.

En uw deugd verbyeden kon

Na mijns herten wensch en wil /

Jez. 62: 1.

Nimmer zoud ik zwijgen sijn.

9. Maak my alle daag bekwaamer /

2 Cor. 3:

Tot uw dienst / mijn God en Deet /

5, 6.

Want niets is my aangenaamer /

Pl. 104:

Dan

33, 34. Van al dat ik hier begeert /
 Van dat ik u nacht en dag /
 Lieben / lobben / leven milt.

M E M O R I E,
 O F

Ziels opwekking tot volstandigheid.

R Oep aan mijn ziel! roep aan met moet /
 Bestadig wech / komt nog wel eens ten ende /
 Naat 't bitter proeft men best het zoet
 De byengt komt best naat doefheid / en ellende
 Hoep aan mijn ziel / roep aan met kragt.
 Op hebt uw reisje haast volbragt.
 Hoep aan nog eens / schoon tegen Winden ;
 Op zult de Haven nog wel vinden.
 Hoep aan / de Stuurman staat aan 't Roer /
 Op s' binnen Boort / die u zal helpen /
 Schoon 't ongehoof boort op eens hoer /
 Zijn Woord / die 't al kan oerstepen /
 Gebied maat ; en op zyt gerast /
 Wanneer uw Stuurman u eens mist.
 Hoep aan / of laat de Riemen leggen /
 Zijn hand en hart zal u wel zeggen
 Wat dat uw post is ; 't geen op moet.
 Eer op hem in de Haven groet.
 Hoep aan mijn ziel dan / schep dog moed /
 Een ogenblikje 't al verzoet.
 Hoep aan mijn ziel in hoop en byezen /
 Een uurtje boort den Troon zal 't al vergeten wezen.
 Hoep aan mijn ziel / wat raantses afgetapt.
 Een grepen oer / en dan heet gestapt.
 En op / die 't leeft / roep ook zoo boort.
 Uw Stuurman die is binnen boort.
 En zal der eeuwig binnen blijven /
 wil / en moet ik onderschryven.

148. 149.
P R I N T V A N E E N
N A A M - C H R I S T E N .

Een Maakzel Gods in schijn / in zijn des Duffe
veis Teel-kind. (Speel-kind.

In tronp Maagd / in't hert haar Daders hoetig
Behooren? 't Blijkt gantsch niet. Geboren slegt
uit vleesch. (Wes.

Op 's ook een Wonder / die na d'Hel loopt zonder
Een Engel in de Mond. Een Romp / daar 't le-
ven af is. (graf is.

Een heftig Belman / diens merk 't geplaafterd'
Een herteloose Dult', Een wolf in't Schape-kleed.
Half Hemels wandelaar : Weel / daar de wereld treed.
Tien dubbeld' Bedelaar ; hoewel in waan een Ko-
ning. (wooning.

Draf-eter / Werheng-maat / verbjeemd van Daders
Een Tempel van het Best. Een Nchan in de staat.
Een dwaalster in de Kerk. Een Blak aan 't heilig
Saad. (hof is.

Hoo' Gast op Cranenboud / en licht 't zijn eeuw'ge
Snoo' Gast / by Drome bjoorn / en Loshop / daat
men 't lost' is.

Een Kind / in kennis juist : in boosheid dubbelt Man.
Die pzen / bidden niet : niet treurt / en weenen kan.
Op doopt zig Gods / God hem een Kragtig Zelfen-
zoeker : (woeker :

Een Aberaar / daar 't geld ; Een Kerkstijl / valt'er
Crompetter van zijn Lof : Dog-scrape Phartzeer :
Een Held om glorp / met het Krijgswoord : Dooz
den Heer !

Een houten Afgod met een gouden overtrekzel.
Een Pot / daat in de dood schuilt onder lebens dekzel.
't Is Jacobs sijne stem ; maar Esaus culge hand.
Een schoon-gekleurde en nogtans benijn'ge Plant.
Het roepen zonder Stem misshaagt hem : wie kan
hooren?

188 Print van een Naam-Christen.
't Rooms Burger-recht hem meer als Salems zal
bekooren. (baant :
't Schijnt hy den Duivel bant / daar hy den weg hem
Genaa-tijds-quistet : Schaamt'loos Schuld'naar /
hoe m' hem maant. (ten.
Deel doet hy / en doet Niet. Hy lekt de flesch van bute
Zijn Gevel toont een Kerk : Zijn Woonhuys herbergt
guiten. ('t Graf.

Hy waakt / en slaapt zich dood. Hy leeft / en legt hi
Hy ziet / en heeft geen Bog. Hy byand / en voelt geen
Straf. (Dader

't Herte hy zijn schat ? Zijn schat is toorn. Zijn
Zijn Beul. Zijn Kleed de Bloed. Hy schijnt / komt
Sterven nader.

't Ontwaakt getweeten raakt of niet of valsch te bye'.
De waan-of wan-hoop stopt zijn ziel in 't wee ! wee !
wee !

Geduchte Godheid / die genadig zyt en strenge /
Geest Leben aan zoo meen'g Naam-levend' Doode
Krenge. (noemt /

Dijk elk op 't hert / die zich na Christus Christen
Dat hydien Naam beleeb' / of eeuwig zy verdoemt.
W. VELINGIUS.

PRINT VAN EEN
WAARCHRISTEN.

Een Maakzel Gods / daar Goud / geen Bloed-
prijs aan gespaard is.

Een Maagd / die met haar Bjoer en Dader rein ge-
paard is.

Bekooren eer hy was. Gebooren meer als eens.
Hy is een Wondetwerk ; hy is wat Ongemeens.

Een Engel in het Vlesch. Een Dyeemd'ling schoon
hy t'huys is.

Een deftig Edelman / diens wapen dubbeld Kruis is.
Een Duive zonder arg. Een Schaap van Jezu Straf.

Een

Een Wand'laar boven Zon. Een Werelds Kaatsfe-
bal.

Een arme Bedelaar; en overheerlijch Koning.

Een Pils-gemoot van God / noch ons Gods eigen
Wooning. (Land.

Een Tempel van de Geest. Een Streunzel van het

Een Licht in 't krom geslacht. Een Segel aan Gods
hand. (verzeher.

Een Gast op Tranen-byood. Een kragtig Zelf-

Een Kooper zonder geld. Soek als hy slaapt een wa-
ker. (hoog.

Een Man gelijk een Kind. Een Burger / maar om

Een Woest'laar met de Mond. Een Daeyer met het
oog. (ver.

Een Roepet zonder Stem. Een heil'ge Duivel van

Een Bierigaart op Afd. Een scherpe Dondhaff-
wanner. (schat.

Die zonder vleug'len vliegt; wiens hert is by zijn

Wien's schat is vreeze Gods; wiens heur het naauwe
pad. (Moeder.

Zijn Vader is zijn Man. Zijn kleed zijn Oudste

Zijn eigen tolnst maar schat. Gods vrye Sted zijn
Moeder. (len-syns.

Gods Wet zijn eenig Wet. Gods Woord zijn Zij-

De Wereld noemt hem dwaas / den Hemel waarlijch
wijs.

Hi sterft by Jongeling / noch telt hy honderd Jaren.

Hy eest geen goud / maar God. Hy zuchtet na ver-
baren. (Woud.

Zijn beste Wijn komt lest. Gansch kost'lijch is zijn

In segening zijn Naam / zijn rust in Aby'hams
schoot. (t. Het is.

Grootmagtig Schepper / die hont roepen Niet / of

Maakt zulken grooten Pet / dat nu een zondig Niet is.

Derbult met Christi Geest / wat Christi name noemt.

Zoo word u' hiel aan ons in ons van ons ger oemt.

PRINT VAN EEN BEPROEFT DISGENOOT.

aan Jezus Tafel.

1. **Z**et hier een grage Gast / na 't geen hy nook
gezien heeft /

Zoo dofsig als een hart / dat nauwelijks aem van 't
blijft heeft /

Genodigt door de noot / nog meerder door de hof /

Die zelfs waard is 't zaam / de Wijnstok / en de
Wof.

2. Hy is uit duizent een / die aanzit met twee mon-
den /

En mist eet met die woerd hy pder een gebonden /

Een Vriend op een lijf / regt Geestlijks Diefgezint /

Bloeddofsig / die veel smaakte in schijn van wyetghed
bikt.

3. Bekleet / gelijk een Bjuid / met pronk van
Lammer-vellen /

Dus derst hy / anders niet / zig aan de Tafel stellen /

Hy pvoeft zig zelven / eer hy spijs of drank genaakt /

Te meer hem 't eerste walgt / te meer hem 't laaste
smaakt.

4. Geld heeft / geld heeft hy niet / hy gaat ter lief-
de Maaktijd /

Hy teert ten koste van Calbaria's betaalghed /

Blijnt / kreupel / en verminkt / acn in getnoet / en
goet :

Zit Mephiboseth aan / ja Davids stem is soet.

5. Daar zit hy / en bereift : is stil / en vol getwemel :

't Hans op den kruisberg ; sijn geblogen na den He-
mel ;

Hy rust / en arbeid ; juigt / en milde tranen flojt ;

Hoe meer hy eet / en drinkt / hoe meer hy rugter
woerd ;

6. Op vast/terwijl hy Gast/ is rijk'lyk begenadigt/
Nijgt enhel byoot; En word met bett'gheld verfadigt;
Bergadert Hanna in een goude herten kjuik;
Dint hontig in een Leeuw/ Wijn aen een doornestruk;

7. Hy 's in Europa een onsticfbaar mensfeneter/
En van zijn God; met een weet niet, en ook bet weter;
Op Jezus God en Mensch/ is hy te gast genood/
En maakt van byood geen God/ maar van zijn God
zijn byood;

8. Hy leeft niet daar hy leeft / Hy vind gewin in
sterben /

Zijn Byoder overleid / Hy gaat zijn schatten Erben;
Het Testament is vast / Daar mag een Feest op
staan /

Gelobe tast het goed / Gelijk als eigen aan;

9. Niet kan hy eten / had hy niet al eer gegeten;
Dooz eten leest hy best / S liefde ongemesen!

Hy eet/ en word gestiekt / en wie begrijpt de wijs?
Het geen hy at / nut hy / maar hem verteert de spijs;

10. De Tafel ziet hy aan / en vind een hofsteijts
Bloed-bad /

Daar 't roode bloed sneeuw-wit maakt pder / die
met Doet-bad /

Schoon hy noyt tekens eijst / die booz Gelobe gaan/
Nog grijpt hy vaster op dees teek'nen Jezus aan.

11. Hy eet en drijkt zig in dees maaltijds dood / en
levend /

Een plant in all' s te zijn met Christus hy besteebent /
Hy twijfelt niet / of woord / en schijft van God zijn
wis;

Niet rust hy egter / booz 't Dajlet verzeget is.

12. Het is hier heet / om heet / hy wind / en hy
verliest'er /

Ontsteekt den Buid'gom 't zijn / en offert 't zijn /
als Priesler /

Braaf Priesler / die zijn deel / aan 't altaar dubbels
vint;

292 Print van een beproeft Disgenoot;

Die 't altaar heel en al / tot zielensteun verflint;

13. Die hem onthaalt / geeft hem den mont / en
doetse open /

Zien weggert hy / maar gunt een niet beschamend
hopen;

Hog schenkt hy zig te zien / gekruist in schilderp /

Daat hy 't ontwerp van gaf; hoe schoon is die copp;

14. De gaff die doopt den dijs / gelijk als (*)
Cores Rolle /

Hy is een Tafel-lyend / en werd onthaalt ten
bollen /

Die gulzig at / en doonk / zich 't minsten oberlaat;

Die vrotijk leeft op aard / de aarde graag verlaat.

15. Hy treed van Chabor af / en at hy om te leven;

Du zal hy etens vrygt / en levens bryken geven /

Du gaat hy leven / om te eten even slaag /

Gods wil te volgen / is zijn maaltijd alle daag /

16. Hy hongert nimmermeer / en hongert telkes
uren /

Print hy den Hemel proeft / kan hy 'er niet uit duwen /

Mag hy 'er nog niet in / sp daalt dan in zijn schoot /

Hy jonkt een etend / word een dragend Disgenoot.

17. De tafel laat hy / maat draagt al de tafel la-
ding /

Wat is den Tafel-Herr / met zig tot zielsverzading;

Dus is zijn hof bezogt / zijn seest altijd bereyd;

Zijn schat versegelt / zijn verwagting zaligheid.

18. Hy leeft en looft / en lieft / veel vieriger als boren;

Zijn stem is helderder / die kragt heeft most en horen;

Zijn schouders zijn dooz 't kruis / dooz Christus
kruis gehart /

Een Lam in zagtmoet / word een Leeuw die vren-
sen tact.

19. De wereld is hem boozt gekruist / en hy des
wereld /

De naakste Jezus hem / ver. hoven goud beperels /
 Hp leeft / maar niet meer hp / zijn liefste leeft in hem /
 En hp / als was hp reeds / in 't nieuw Jeruzalem.
 20. Of zijn geloof bezweek / en hp zyn pligt verfloste /
 Hp denkt aan 't Abondmaals / versterking en belof-
 ten /
 O Roept hp / als hp 't zoet herhautot van 't jongst ont-
 daal /
 Geroep'nen zalig tot 's Lams Druilofs Abond-
 maal.

W. VELINGIUS.

D R U K F O U T E N ,

Die tegen de Digtkunde strydig of in 't Lezen, en Zingen hinderlyk zyn.

P. 4	Reg. 7	van onderen,	als een l. gelyk.
—	—	1	schunen l. schynen.
7	—	5	van 't l. vs. Christi l. Christe.
9	—	27	van boven, opregtigheid l. opregtheid.
10	—	3	— Tot l. T.
14	—	14	— in uwe l. zig in.
—	—	19	— baar l. zig.
15	—	9	— om hem l. op hem.
17	—	4	van boven, dog l. doe.
—	—	15	— ganschelyk l. ganschlyk.
31	—	16	van onderen, goedigheid l. goedheid.
32	—	17	— beminden l. beminde.
36	—	10	— myne l. myn.
45	—	4	— pyne l. pyn.
52	—	2	— U l. U.
55	—	1	van boven, in l. ik.
70	—	13	van onder, rosten l. rosteen.
76	—	4	— my's l. myns.
78	—	2	— Wel deed l. En wel deed.
81	—	11	van boven, betekenis l. betekentenis.
86	—	16	— zul l. zal.
95	—	10	van onder, God hand l. Gods hand.
95	—	6	— vervuregent l. vervureg-
			dent.
112	—	16	— toestem l. toestemt.
113	—	9	van boven, Nu l. U.
118	—	15	— ziel' l. ziele.
119	—	15	van onder, schoonst l. ó schoonst.
129	—	21	— tranen l. tot traanen.
130	—	8	van boven, kruisken l. kruiszen.
143	—	4	— altyd l. al tyd.

Voornaamste DRUKFOUTEN:

- P. 150 Reg. 7 van boven, 't stelp^t l. het stelp^t.
 161 — 5 van onder, go l. gy.
 169 — 5 van boven, throom l. toorn.
 170 — 5 van onder, Gods l. Godes.
 175 — 6 ————— ik zal, l. 'k zal.
 185 — 3 van boven, genadd' l. genaad'.
 203 — 1 ————— by l. by.
 205 — 4 ————— dedane l. gedaane.
 206 — 11 van onder, trek in l. trek ik in.
 217 — 16 van boven, is l. ik.
 217 — 11 van onder, uwe l. ww'.
 222 — 12 van boven, Afszag l. Als 't werk.
 228 — 14 van onder, aanschouwers l. aanschou-
 wer.
 230 — 9 van boven, wel l. weg.
 232 — 19 van onder, Hy l. Gy.
 241 — 14 ————— 't l. het.
 244 — 15 van boven, gewis l. gemis.
 245 — 17 ————— geloof l. geloove.
 257 — 14 van onder, Het l. 't.
 262 — 5 ————— Drome l. Vrome.
 284 — 7 ————— vloey tot baar, l. vloey
 tot U.
 285 — 3 van boven, rykelyk l. ryk'lyk.
 212 en 214 boven aan of 't opschrift van 't Lied,
 het aanklagent, l. het aanklevent.

CHRISTELYKE
GEZANGEN:

Op verscheyden gelegentheden, en
voorvallen. overgesien, en
verbetert.

Wederom met eenige Nieuwe
vermeedert.

Nevens een Ucbreydinge over de xxxiiii. PSALMS

DOOR

HENDRIK UYLENBROEK

Den achtsten Druk.

Coloff. 3: vers 16.

Leert en vermaant malkanderen met Psalmen, Lof-
zangen, en Geestelijke Liedekens: zingende
den Heere met aangenaatheyd in u herte:

Te UTRECHT,

Gedrukt by JACOB VAN POOLSTUM;
Ordinaris Stads Drukker ver 't Stadhuis, 1712.

CHRISTIANITY

GENERAL

of the ...
...
...

...

...

...

...

...

...

OPDRACHT,

Aen de Edele, zeer Godvruchtige

MEVrouw,

ELISABETH DE VLAMINGH

VAN OUDS-HORN,

Huisvrouw van den Groot-Achtbaren, Welgeleerden Godvruchtigen H E E R,

Mr. ELBERT SPIEGEL,

Ontfanger Generaal, van het Collegie der Ed: Mog: Raden ter Admiralitjt tot AMSTERDAM.

Ere aan U E. E. Me. Vrouwe met nedrige verbiedinge word opgedragen, zija leonige Geestelyke Zangrymen, die te voren zonder

ondenden luister van een aanzienlijke Naam te schollen, het licht gesien hebbende, nu hervormt, en met verschoeydene Nieuwe Gezangen vermeerdert zijnde, my doen ommezien na iemande die dezelve zoo wel met een aangename knister zoude mogen bestralen, als mogelijk met een

O P D R A C H T.

een Godvruchtige genegentheydt ontfangen : onder welke my Joven andere U E. E. aansienlijk Huis . en dar in U E. E. Perzoon ontmoette, in welke dese dingen beyde als iets ongemeens zamen komen , wordende het een van een ieder met Eerbiedinge erkent, en het andere (steunende op de gewisse kennis van U E. E. genegentheydt tot alles dat tot verheerliking Gods, en opwekkinge van den Geest, onder Gods Liefelingen kan dienen) van my verwacht,

- Ontfangt dan Godvruchtige Me-Vrouw dese geringe *Zangrijmen*, volgens U E. E. liefstallige bescheidenheit, en laat de volkomenheydt die het aanzien, en den luister van U E. E. Huys, en Perzoon, wel verderde van een werk dat sich met den name van die beide ciert, en nochtans door mijn konst, of arbeid, niet hebbe kunnen geven van U E. E. met een geheiligt verstand in de stoffe gesien worden.

Ik sal my gelukkig achten, zo dit mijn geringe werk tot stigtinge gemaakt, maar iets tot geestelijk voordeel van U E. E. en aansienlijk Huis kan toebrengen. Ik verhope ook dat deese mijne Eerbiedige genegentheydt, en misschien al te groote vrymoedigheyd, voor de oogen van de Wereld getoont, noch sal ten goeden opgenomen worden.

De Godt nu aller genade, beware, zegene, en heylige, meer en meer U E. E. Perzoon, neffens den

OPDRACHT.

den E. E. Heer, mijn Heer U E. E. waarde Echtgenoot, en gantsche aansienlijke Huis en Geslachte, in het Land der levendige, als zo veel stijlen, en gierpijlaren in Gods Tempel, (aan welke zo-veele van het selve als levende steenen reeds gebouwt zijn, die anderen tot voorbeelden van ware Godsdienstigheyt, en Godsvrucht strekken) en geve u zamen eyndelijk met Christo te zitten, op den Troon der Heerlijkheyt, in alle Euwigheden.

Dit wenst, en bidt,

Met hertelijke toegenegenheyt

Me-Vrouw, U E. Dienstbereyde

HENDRIK UYLENBROEK

- 50 -
 De meenigmaal wott ons het zingen van
 Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Lied-
 den, in de Gemeente, niet alleen ge-
 schiedt, maar behoort in alle gelegentheden, mede in onse een-
 saamheden te worden, **Jacobi 5: 13.** Is iemant
 goets moers, dat hy Psalmen zinge. Gelijk David
 zelfs by nachte zich daar in bezig hield. Of in, en
 met onse Huisgefinnen, Psalm 118: 15. In de Tenten
 der Rechtvaardigen is een stemme des gejuigs, en des
 zingens, **Psalm 135: 1.**

ZANGERS, en ZANGERESSEN
 De meenigmaal wott ons het zingen van
 Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Lied-
 den, in de Gemeente, niet alleen ge-
 schiedt, maar behoort in alle gelegentheden, mede in onse een-
 saamheden te worden, **Jacobi 5: 13.** Is iemant
 goets moers, dat hy Psalmen zinge. Gelijk David
 zelfs by nachte zich daar in bezig hield. Of in, en
 met onse Huisgefinnen, Psalm 118: 15. In de Tenten
 der Rechtvaardigen is een stemme des gejuigs, en des
 zingens, **Psalm 135: 1.**

Spreekt onder malkanderen met Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liedekens, Zingende den Heere met aangenaamheydt in uw herte. Op dat dit den Heere aangenaam zy, moet dit geschieden, niet uyt gewoonte, en alleen met de stemme, maar

1. Met verstandt, aandacht, en den geest des onderscheyds, dat wy de stoffe van 't gezang op onse byzondere gelegentheydt, of anders, wel roepassen, 1. Cor. 14: 15, Ik sal met den geeste, en met den verstande zingen, en 1. Cor. 2: 15. De geestelijke mensche onderscheyt alle dingen.

2. Alzo dat onse genegentheden en herts-tochten worden opgewekt na de stoffe, van den Psalm of Lied welke wy zingen. 't Zy tot droefheydt, blijdschap, gerustigheydt, verlangen, begeerte, liefde na Godt, na zijn Woord, na zijne kinderen enz, Dese bewegingen stemmen doorgaans in de Psalmen Davids.

3. Moeten wy trachten hier in Gode te verheerlijken, te loven, te danken, te bidden en malkanderen te vermanen, te troosten, op te wecken, en zo te sichten, in deughd en Godtzaligheydt. Eph. 5: vers 19 Col. 3: vers 16.

Dit is 't zingen van herten met aangenaamheydt voor Godt; sichtlich en profijtelijk voor den menschen. Van zodanig zingen zeyde Augustinus: Daar is niet op Aarden, dat het Hemels leven meerder afbeeld als een gezelschap van Godzaligen die den Heere Lofzangen zingen. En Chrysostomus, daar is niet dat de ziele zo opwekt, zo van de Aarde los maakt, zo van de banden des lichaams onrbindt, de liefde tot wijsheydt ontsteekt, de Wereld doet verachten, als een veersjen wel gezongen, Ook Bernardus, 't gebruik van 't zingen vertroost de bedroefde herten 'e verblijdt de gemoederen der menschen 't vermaakt de suffende 't wekt de trage op, 't nodigt de Zondaars tot Tranen enz.

Tot desen eynde heb ik dese Zangrijmen op verscheyden gelegenheden gemaakt, en nu wederom vermeerdert, en vervormt. Ziet niet zo zeer op de konst; als op de stof, en ontfangse in liefde tot uwen nutte. De Heere vervulle onse herten met zijnen Geest, en opene onse lippen, dat wy sijnen lof verkondigen, op dat wy also hier in oprechtigheyd, en daar na in volmaaktheyd, hem mogen verheerlijken eeuwiglijk.

*Dit bid voor uw, en my, uwen Dienstverplichten
Broeder in Christo.*

HENDRIK UYLENBROEK,
krancken-bezoeker in de Gerefor-
meerde Gemeente.

te Amsterdam, 1666.
den 5. Julij.

MORGEN-GEZANG.

Psalm 5: 4. Des morgens, Heere salt gy mijne
stemme hooren, 's morgens zal ik my tot u
schikken, en wacht houden.

Op de wijze van den 5. Psalm.

1.

Ne waak mijn ziel om Godt te prijzen/
Doet u gebed ten Hemel gaan/
Laat 's werelds-zorge bukten staan,
Dat 't dankbaar hert in ker. bewijzen;
Vroeg tot Godt rijze.

2. O ziel! om op den Heer te wachten.
Ten dienste van zijn Majesteit/
Zijt 's morgens met den dag bereeft,
Geest hem de eerste ziels-gedachten/
Met alle krachten.

3. Ik danke uw' genadig Vader!
Dat gy zoo trouwelijk de wacht,
Hield' over my in deze nacht,
Uw' goetheit komt ons by / en nader/
O hepls sprink-ader!

4. Dooz ongeluk en tegenheden/
Hebt gy my goediglijk bewaart,
Uw' gunst van nieuws geopenbaart,
Ik zal nu booz u aanzicht treden/
Met mijn gebeden.

5. Doet boozts / ô Vader van de Lichten!
U goetheit rijzen met den dag,
U zegen daale alsze plag,
Dat my u vriend'lijk aangezichte
Altoos verlichte.

6. O Zonne der gerechtigheden!

Avond-Gefang.

O Morgen-ster ! geest dat u straal,
In mijn seer duister herte doal !
Dat icht O Jesus ! volly' uw treden
En heyl'ge zeden.

7. Als uwe Geest, mijn Geest sal wekkent
Dan ben ik tot den dienste bereydt/
Dan u o Heer ! my opgeleydt ;
Doet mijn werk tot uwe Geest strekken, O
'k Macht na uw trekken.

8. Dus opgewekt, ben ik genegen
In alle ding voor uw' oprecht/
Te brand ten als een trouwe knecht/
Ik wachte volly' in mijn wegen/
Op uden zegen.

9. Behoed my dat ik niet verdwale
Van u / tot zond' of ydelheyde,
Den brand die zijn strikken leydt /
Om mijne ziel ten huyl te halen/
Heer ! zet hem palen.

10. 'k Bebrele my in rade hoede,
Met Lichaam / Geest / en al het myn/
Wilt ewig mijn behaarder zijn/
Stuurt alle voor en tegenspoeden,
My doch ten goede.

AVOND-GESANG

Psalm 4: 9. Ik sal in vrede t'zamen nederliggen,
en slapen : want gy, o Heer, alleen zult
my doen zeker wonen.

Op de wijze van den 91. Psalm.

O Vader ! van de eeuwigheydt/
Die dag, en nacht hier palen/
Dooz uwe wijsheydt hebt bereydt :
De dag is nu gaan dalen,
De drysterheydt dekt ons gezicht :

De Zon booz ons verbergen/
Geeft andren nu haar helder licht/
En rijst weer op den morgen.

2. Hoe snel en vlichtig vordert tijdt!
Zij vloeyt gelijk de stromen/
Wij worden onse dagen quijt;
Die noyt te rugge komen.
De dingen op de aerd / ooh hurt
Zijn los / en ongestadig:
Den avond komt ons nader by;
Blijft by ons Heer ! genadig.

3. Gy hebt uyt goetheydt dezen dag
Zoo rijkelijk gaan lietoonen/
Gy hoed ; en voedt ons als op plag/
U gunst blijft by ons woonen/
Maer onse ooge neemt zijn heer /
U ober groote zegen/
Staat booz ons alle sins o Heer!
In alle onse wegen.

4. Maar als eens de gedachten gaan/
Op al ons werck en handel/
Wat al verzuymt is / of gedaan
In onsen gantzen wandel/
Hoe onse Reek'ning niet uyt staat
Wat binden wy al schelden!
Hoe onse g'lyckheit in sulken staat
Ons zoo luyfwoedig d'alden!

5. Wy bidden uwe Majesteyt!
Komt doch niet ons niet treden/
In 't Recht na uyt gerechticheydt;
Maar toont barmherticheyden/
Neemt wech / dekt onse misd'aaft/
Vergeeft al onse zonden/
Geneest de ziel van 't ergste quaadt/
Dooz Christi Geest en wonden.

6. Houdt ober ons getrouwe wacht,
Wanner des lichaams oogen,
Den

Zondags-Gezang.

Den slaap bevangt in deze nacht,
Op dat wy rusten mogen/
Laat d' Eng'len doch haar leger-perk,
Rond om ons neder zetten/
Der stoot den bozen / breekt zijn werk/
Scheurt zijn verborgen netten.

7. Doo? moord, en brand, doo? dieverey
En ramp, wilt ons behoeden/
Dat de verderver ga doo? by;
Maakt ober ons ten goede.
Besprengt de deuren van ons hert/
Met 't bloedt des Lams, vergoten:
Laat ongelukken / krankhejdt / smert
Zijn burten 's-hups gesloten.

8. Wanneer dan Heer ons lichaam rust,
Doet doch de ziele waken,
Dat die bereydt / en toegerust
Doo? Jezus by u nakent;
Als van de Geest aan 's lebens end
Sich in uwo hand zal geben/
Laat die in ruste van elend
En bzeughde / by uwo leben.

ZONDAAGSGESANG.

Psalm 128: 24. Dit is de dag dien de Heere gemaakt
heeft, laat ons op den zelve verheught,
en verblijdt zijn.

Op de wijze van den 66. of 118. Psalm.

DES Heeren dag is weer verschenen/
Begeeft u ó mijn ziel! tot rust,
Dat 's wereldis woel nu zy berdwonen/
Maar Godt te dienen zy u lust.
O Heere! geeft de kracht van hoben/
Maakt my doo? uwen Geest bequaam/
Dan sal ik u van herten loben/

Zondags-Gezang.

En eeren uwen grooten naam.

2. Gp zijt de oorspronk, en het werf/
Die 't al uyt niet, tot wezen bracht,
De aerd/ en Hemel zijn gerezen/
Hyt uwe oneyndelijke macht.

o Schepper! die tot aller uren
Al watter is / of leeft / en zwoeft/
Dooz uwe handt zoo gaat bestuuren
Als uwen Raadt beslooten heeft.

3. De mensch van u zoo hoog verheben
Met reden, boben al 't gebiert.
Geschapen om met u te leven/
En met u evenbeelde verciert/
Is jammerlijk van u getoeken/
Dooz 's Duppels list geheel mislept/
Van uwe gunst geheel ver steken/
Beladen met elendighept.

4. Maar gp o Godt! zoo vol genaaden/
Laat onse ziele niet vergaan/
Doe wy der hellen pad betraden
Saagt gp ons met ontferming aan/
Doodt en vervloekt, in onse zonden/
Hebt gp van u genaaden Troon/
Tot onf verlossinge ge zonden/
A eenig' alderlieffst- Zoon.

5. O Jezus! die om ons te vryden/
Verliet des Hemels heerlijkhept/
Hoe willig dooegt gp al het lijden,
A onse Borge opgelept.

Wat kont gp meerder dooz ons geben?
A Ziele stelt gp tot Ranzoen,
Zou d' arme zondaar eeuwig leven/
Moest gp dooz hem Gods recht voldoen.

6. De Doodt had uwe ziel ontbonden:
Als 't lichaam wierd gelept in 't graf,
Maar gp hebt zijn gewelt verstonden/
En braakt der helleo sterkten af.

Dus is de Heer t met macht verreezen
 En zegepraend opgestaan:
 Mijn ziel om schuld ter doot vermeezen/
 Sal nimmer sterben noch vergaan!

7. Ten Hemel is hy opgevaren,
 Daar heerscht hy in zyn Koninkrijk,
 Als 't hoofd van alle heylige-scharen/
 Die Godt aansienouwen en looflijft/
 Van daar hy heeft doelt robedalen!
 De gaben van den heyligen-Geest,
 Wiens overrijke Hemels-stralen/
 Soo blonken in het Pinkster-veest.

Pauze. 8.

Dit is de dag die van den Heere
 Geheiligt, en gezegent is/
 Laat ons die nu tot zijner eere/
 Besteden tot geheugenis,
 Dat wy andachtelijc bemerken
 Gods liefde / wijshepdt / goethepdt / macht/
 In alle sijne groote werken,
 Die hy voor ons heeft voort gebracht.

9. Wel aan 's. ziel! zijt opgetogen,
 Doet uw' gedachten lobben gaan/
 Spant in uw' krachten en beringsen/
 Laat aardze zoeg beneden staen.
 Dit is een dag van heyl'ge ruste,
 Mijdt al wat u van lobben treft/
 Komt u geheel in Godt verlusen,
 Hy is de schat daar 't hert na strekt.

10. Barthaalijc u in des Heeren wegen!
 Hoort, overdenkt zijn heylig woordt/
 Uw' mondte die vrenge lof, en zegen
 Tot Godt: en 's naasten sichtigte woordt.
 Spreekt van het woordt / zingt van Gods daden/
 Helpt, troost en dient die met elendt/
 Besocht zijn. Leert ook 's hemels paden/
 'n dien die dwaalt / in Godt niet kent. 11. Doot

11. Doet my ó Godt! dan baardig nadren/
 Den Tempel, daar uw zuyver woor,
 Van uw volk datter komt vergadren/
 In uwre brees wordt zangheoor,
 Daar uwre kindren haer gebeden,
 Aan uw / doen na den Hemel gaan/
 Wanneer ik met haer booz u trede/
 Doet mijne ziel met yver aen.

12. Bereydt mijn hert / doorboort de doren/
 Als uwren Leeraar tot my spreekt/
 Doet in mijn ziel u stemme hooren/
 Dat doch dat herte smelt, en breekt,
 Maakt my verstandig, en zandachtig,
 Dat mijn geloof, u woord ontfang,
 Bewerkt het door u geest zoo krachtig/
 Dat mijn ziel eeuwig aan u hang.

13. Opent ó Heer! der Leerars monden,
 Begaast haer met u Geest, en kracht,
 Dat heele woorden van haer zonden,
 Op 't pad der heilighyde gebracht.
 Dat trage, blinde, droeve zielen,
 In 't binnens' worden onderricht,
 Ook die zoo licht in zwakheyde vielen/
 Van zijn versterkt, getroost, gesticht.

14. Laat d' offerhanden, en gebeden,
 Gedaan aan uwren heyl'gen naam/
 Van uwre kind'ren hier beneden/
 Hoor uw ó Godt! zijn aangenaam/
 Dat de gebreken zijn vergeben!
 Die top in uwren dienst begaau/
 Die onse ziel zoo vast aankleben/
 Siet al ons werk in Christo aen.

15. Daalt neer ó Godt! met uwren zegen/
 Op 't volk dat voor uw zangeficht,
 Verschijn ty en soekt in uwre wegen
 Te wandelen / geest het uw licht,
 My! voed het met de riike goeden.

In u huys hoor haar opgeleydt/
 Reemt zo voor eulwig in uw hoede/
 Kroont haar met goedertierentheydt.

16. Als gy my Heer hebt opgenomen/

In 't eulwig Hemels Vaderlandt/
 Is mijne rust, en lof volkomen/
 Wanneer ik 't woer rechter handt,
 Met de verheerlijkte beklonen/
 Om u 't aanschouwen hoor u sta/
 Sal ik selfs zingen / en aanboren/
 't Eeuwige Hale-Haleluya.

ZIELS-WORSTELING.

In 't naderen tot het H. Avondmaal, ende overwinninge des Geloofs.

Matth. xi: 28. *Komt herwarts tot my alle die vermoeit, en belast zijt, ik zal u ruste geven.*

Op de wijze van den 24. Psalm.

Wie zal der waart / wie zal o Godt/
 Optreden tot u heylig slot ?

Om daer u godheyt te smaken/

Die sal aan uwen ronden dis/

Die vol van heyl en zegen is/

Tot zijner ziele troost genaken ?

2. Ik weet / o Heer ! het is de man/

Oprecht van hart / en zuiver van

Gebeynstheydt / en verkeerde wegen/

Hy is 't o Godt ! en anders geen

Wien hy bekieft / hy is 't alkeert

Die uw gezicht zal sien in zegen.

3. Uw Tafel houdt een rein wit

En go / Heer / wilt geshepligt zijn

In al uw Hemelsche bevelen/

Het slot der goddelosen sal

Met 't volk / uw waert / en lief getot
 Van uwe gunste nimmer deelen.

4. Berstout sich een berkoannde Geest,
 Te naken tot n Bzuploft-frest/
 En ongeriert aldaar te komen:
 Uw Goddelijke Oogen-staal,
 Doozstrebende de gantsche Zaal,
 Heeft zo red Gak wel haast vernomen.

5. Uw Bodent staan ook by der hand
 Om hem te wijsen aan een kant/
 En vast aan hand en boet gebonden/
 Te werpen in den jammer-kupl/
 Daar we-geklag / en naar gehupl/
 Bezolping strekken vooz de zonden.

6. Indien gy mi reyn-ogde Godt!
 My woud vergelden zalki een lot/
 Gelyk mijn zonden wel zijn waardig/
 Mijn loon en zou niet beter zyn/
 En 'k moest gewoepen in de pijn!
 Noeh roepen / God gy zyt rechtvaardig.

7. Woud gy mi stellen tot een baak,
 Na uw gerechtigheyd, ter wraak,
 Van uw geschonden bond, en panden,
 Gy sloegt my daar ik neder zat/
 En 't brood met uwe kind'ren at/
 Noeh niet vermozfelt van mijn randen.

8. Heeft zo u grinnighend geblaakt/
 Wanteer een man alleenlijk raakt
 Met handen onbedacht geslagen.
 Schoon goeden ernst / aan d'heyl'ge Kist,
 Wel zo u luste dan de twist
 Met my / wat volgden my geen plagen?

9. Gy mocht mijn Ziel op-epschen daer/
 En 't Lijf in een Gedenk-pilaar,
 Ten baak van and'ren doen berkeeren/
 Op dat het hupchelachtig volk?

Het zoo een ongewoone Tolk,
 Uw Vreeſe beter mochten leeren.

Pauſe.

10. Maar hoe mijn ziel te zeer bevoert!

Hoe bind ik u dus heer' bevoert

In 't overwegen van Gods rechten.

Heel beter ſtof voor deſe ſtond

W is 't / met Gods trooſtlyk heyl-verbout /

't Hart neer gebogen / op te rechten.

18. Dat eſcht byzonder deſe tyd /

En 't Feest daar gy geroepen zyt /

Het toegerekende betrouwden /

In d'as van ongelooſbigheid /

Waar onder het gedolben heyl /

Weer op te wicklen door 't aanschouwen.

13. En laat eens weyden uw gezicht

De kamer door / hoe vol van licht,

En heyl en trooſt ſult gy die vinden :

Zie daar het Brood , zie daar de Wijn,

Die enk'le liefde-panden zyn /

Van onſen Heer / aan zyn beminden.

13. Ziet ! elk is als een nieuwe blyk !

Wel hier en is niet breezelyk :

Maar alles is hier vol van zegen /

En liefd' / en gunſt / en breed' / en heyl /

Al t'samen ſonder een'ge peyl /

Door 't bloed van Godes Zoon verkregen.

14. Geen and're ſtem / geen ander woordt

En werd op deſe plaats gehoord /

Als goedertieren , vol genaden

Is Zions Heer / groot van gedult /

Vergevende de zond' , en ſchult

Des zondaars / angſtig en verſlagen.

15. Ziet ! dat is 't ook / dat hy eſcht meeſt /

Een treurig' / en benauwden geeſt.

Sal / die kan hem niet misſagen /

Dat is de gabe die hy wacht/

Dat is het offer dat hy acht:

Wel aan mijn ziel wilt niet vertragen/

16. En blind' op niet het g'nen' g' woud/

En dat de Wet afesfelt/ mistrouwt

Daarom noch niet / voelt g' uw' zonden/

Hier is een waarde Medecijn

Tot lichtens van uw' pijn/

Hier is een balzem voor uw' wonden.

17. Een Beek van zymb'rende harte-bloet;

Gelooft maar / en zijt wel gemoet/

Hoopt op u God / waarom te vrez'n ?

Dat is de stemme meet geschiet/

In 't meuln verbond , en vrees' doch niet;

In J E S U S is uw' heyl gerez'n.

18. Dind' g' uw' gaave niet volmaakt/

Zo weet dat sulx wel Sinai waakt/

Daar oud / en blind / en kerpel offer/

In Godes Tempel toegelacht/

Van sijne hoogheyt wierd veracht/

In Kalf , en Weer , en Doyf , en Doffer:

19. Maar Zion kent die strengheyt niet/

Alwaar men zelfs geroepen ziet/

En blind' / en samme vol gebreken/

Verwachtend' / dat des Hemels Beert/

Tot zijn hartshertigheden eer/

Een heyl-woord tot haar ziel mocht suzken:

20. Wel aan mijn God ! zo tred' in toe/

Plaut' in my zelfs / en zuchtens moe/

Niet bindend' waart uw' op te dragen :

Maar wachtend' wpt uw' riike hand

Een gunst-belwijs en liefde pand/

Och laat mijn beed' uw' niet mishagen:

L O F - Z A N G,

Voor Gods weldaden, in 't H. Avondmaal verzegele.

Psalm 56: 13, 14. *Ik zal u Dankzeggingen vergelden:
want gy hebt myne ziele gered van den Dood, enz.*

Toon: Psalm 105.

Wel-dadig God! wilt de lofzangen/
Dooz ulwe goedhepd wel ontfangen/
Onz' herte rijst / en is verheugt;
De mond roept wt der zielen bzeugt/
Wp roemen de weldadighepd/
In ulwen Zoon ons toegelepd.

2. Gy maakt zo vast de liefde-banden,
Man ons: en geeft de heyl'ge panden,
Van u gena en zalighepd/
Dooz Jesus kruys dooz ons berepd.
Gy zet ons neer aen ulwen dis
Daar volhepd aller zegen is.

3. Doe d'arme ziele zo beladen/
Dooz vele zware missedaden/
Lag in onmacht ter dood gewond/
Ook in den vloek om hare zond/
Was zo van iracht / en hoop ten end/
Tot God zijn-liefde tot haar wend.

4. Want gy Heer! wilde niet berderben/
Den zondaar / noch hem laten sterben:
Gy zond veel lieber uwen Zoon
Op aarden neer / by ons ter woon
In 't bleesch: en maakt hem ons gelijk,
Hem arm, ons / dooz zijn armoë rijk.

5. Wat heeft die al dooz ons geleden?
Hoe bitterlyk heeft hy gestreden!

Zijn ziel' was droevig tot de doodt.

Zijn smecten waren wonder groot/

Zijn hellen-angst en zielen strijd

heeft ons han dood / en het behz

6. Wat heeft hy al voor ons verdragen?

Dooz banden, geessels, wreede slagen,
Dooz nagels, kruys, en doorne kroone,
Wat lastering, smaat, spot en hoon?
Tot hy zijn ziele over gaf.

In 's Vaders hand, en daalt in 't graf.

7. O snoode zond! wat bitter vruchten

Draagt gy? hoe moet mijn Jezus zuchten!

Hoe droevig riep hy in zijn nood/
Wanneer hy streeft met hel, en dood,

Mijn God! mijn God! waarom verlaat
Gy my? in desen droeben staat.

Pauze.

8. Siet nu uwo Jezus opgehagen,

Sijn armen rephien / uwo t'ombangen;

Komt schouwt aan 't Kruys uws Levens-vorst

Die zo na uwo berloffing dorst;

Uwo zaligheid is upgewacht/
Hy roept het is nu al volbracht!

9. Siet hier ô ziel! de wonder stralen/
Die eeuw'ge liefde nederdalen/
In onzen Borg, en Middelaar,
Schijnt Gods genade wonder klaar/
Sijnt recht heeft hy dooz ons voldaan,
God neemt ons in genaden aan.

10. De zonde worden ons vergeven,
Sijn Geest begint een ander leben.
Hy geeft ons hoop van 't hemels erf/
De ziel is vry van 't al verderf,
O God! de algenoegzaam God,
Op zijt ons eeuwig deel en lot.

11. 't Zijn nu de aangename tijden/
O ziel gaak uwo in God verblijden!
Een bang gemoed / en droeve geest/
En boegt niet op dit Bruylofts-Feest,
Daar Jezus niet uwo Bruyloft houd/

14 Dank-lied na 't H. Avondmaal.
Hw tot zijn Bruid booz eentwig rouwt.

12. Wat zullen wy van weder geben ?
Wy zijn verplich ons' gantze leben
Tot uwen dienst met alle kracht.
Want al wat wy van ons verwacht
Dooz al uw goed is dankbaarheyd,
O Heer! maakt ons daar toe bereyd.

DANK-LIED.

Na 't H. Avondmaal.

Psalm 66: 16. Komt hoort toe, alle die Gods vrees
ik zal vertellen wat de Heere aan mijne ziele gedaan heeft.

Op de wijze: Jesu die uws gedachtig is.

Of van den 100. Psalm.

O Heer wie kan uw Loff na waard'
Betrachten / hier op deze aard' ?
Mijn hert / en tong is onbegnaam /
Om recht te prijsen uwen Naam.

2. Nochtans mijn ziele poogt en kracht ;
Na uwen lof met alle kracht /
Tot uwe eer / en dankbaarheyd,
Maakt my dooz uwen Geest bereyd.

3. Ik sal uw groote goedigheyd /
Nan my ontozardig toegeleyd /
Erkennen / met een Lof-gezang.
En dienen uw mijn leven lang.

4. Ik lag in mijne zonden dood,
Dan alle goed berooft / ontbloed /
Wy my was geene hulp noch raadt ;
Ach ! hoe elendig was mijn staat !

5. Hw recht Heer ! erschite my ter straf ;
Den vloek steed al mijn hope af :
'k Had tegen uw' / zo zwaar misdraan /
't Scheen anders niet / of 'k sou vergaan.

6. Maar

6. Maar uwe liefde overgroot

Die niet begeert des zondaars doodt.

En uwe genade pleyt voor my/

Dus gink de toornigheyd voor by.

7. Gy zepde tot uw eygen Zoon:

Daar neder uyt des Hemels thron,

Legt af u glans en majesteit,

En brengt den mensch tot heerlijckheit.

8. Wordt gy voor hare zonden borg;

Draagt voor de arme zondaars zorg,

Maakt gy de vree met my en haar/

Als een verzoenend Middelaar!

9. O lieve Jesus! hoe bereyd!

Quaamt gy op d'aard' in nedrigheyd/

En naamt op uwe al onse schuld;

Gy hebt voor ons Gods recht herbuld.

10. Gy gaast uwe duurbaar Hertem-bloet/

Maar voor gy onse zonden boet/

En leed de allerwreestste dood/

Ons te verlossen uyt den nood.

11. ô Grootste liefde die men bond!

Gy maakt met ons een trouw-verbond;

Wij zijn uwe volck / uwe deel en lot;

Gy onzen Konink / Heer / en Godt.

12. Gy geeft aan ons een liefde-paer,

De teekens van zo nauwen ban;

Ontfangen wy aan uwten Dis,

Tot onse Troost-gedachtenis.

13. Ontfangt dan weer tot dankbaarheyd,

Een ziel / gewillig en bereyd;

Tot uwten dienst / genadig Heer!

Uw zy alleen den lof en eer.

TRUUR-LIED.

Over den droevigen staat van de Christenheyt, der Kerke, en des Vaderlands.

2 Chron. 7: 14. *Zo myn volk, over de welke mijnen name genoemt werd, zich verootmoedigen en bidden, en myn aangezicht zoeken, en zich bekeeren van hare, bose wegen: zo zal ik uit den Hemel horen, hare zonden vergeven, en haar land genezen.*

Op de wijze van den 28: Psalms.

TRuur Zions volk, in deze dagen/
Nu God besoght niet zo veel plagen,
Zijn d' herten niet zo hard als steenen?

Sy breken uit in droefdig weenen,
Nu 's Heeren hand slaat slag op slag,
O Wee! wat is 't een duysteren dag.

2. Den Hemel drijft vol gramschap wolken,
Die God uitstort op alle volken/
De Christen-wereld is in toere/

't Volk dat Gods name plag te voeren/
Leyd gants verdeelt van een gescheurt,
Van ramp en straf heeft elk zijn beurt.

3. D' Ontstreeken brand van oorlogs vuuren,
Van verr' / en by de nabuuren,
Der woest / verderft nu land / en stedel/

Gaat recht / en rinste gants verbedel/
Wie weet waar dit noch eynden zal?
't Komt nader by / en brengt den val.

4. A Kerk en Volk / zwelt de roeden/
o Heere! neemtze ni te horde/
Den Antichrist, mer Babels-volken,

Verleyders, rechte Satans tollien/
Staan op / en quellen steeds uw eif,
Sy zoeken niet als diens verderf.

5. Ons Vaderland klijgt zware slagen/
Van 's Heeren hand: die veelc dagen/
Sijn

Sijn gram gezicht heeft laten merken/
 Hy stelt zijn wreke vast te werken/
 Hy toont / en straft ons dag op dag/
 Sijn gunste schijnt niet als ze plag.

6. God plag booz Nederland te strijden/
 Sijn hand die hielp ons uit het lijden/
 Al was haer staat noch zo verlegen/
 De wtkomst was met heyl en zegen.
 Maar 't schijnt dat raad en kracht bezwijkt/
 Nu God met zijnen zegen wijkt.

1. Pauze.

7. Men ziet al uit / men wacht na vrede,
 Na redding uit de tegenheden,
 Maar ach! dit goed blijft achter wege/
 De voorspoed wijkt / 't gaat alles tegen,
 't Is dag / op dag / van ongeluk/
 Steeds quaad geruch, en nieuwe duk.

8. Dit doen / ô Heer! de groote zonden,
 Waar in wy booz u zijn bevoldden/
 Wy alle zijn van 't pad heboeken/
 Dies komt ge onse daden waken/
 Ons quaad / en ongerechtigheid/
 Heeft booz ons deze straf bekred.

9. Wy hebben tegen u geboden,
 Wy ons ô God! de vreemde Goden.
 U dienst, en eer word gants vertreden,
 U Naam gequest, met vloek, en eeden,
 U woord, en Rustdag klein geacht,
 Ja 't hert aan 't scepel toe gebracht.

10. Dat koud, en dood zijn onse zielen
 In uwen dienst, maer althoe kritelen
 Dat hiunen d'ydele gedachten,
 En boze rochten zonden krachten/
 Traag, ongelovig, zorgeloos,
 Ondankbaar, trotz; is 't herte, boos.

11. Haat, gramschap, rijd en bitterheden,
 Haat-schanding, achtecken, qua reden

Ontrent den mensch is 't bozen handel.
 Maar is d'oprecht' Christen wandel?
 Voor God, die na den Hemel leyd/
 Maar 's liefd', ootmoed, en heyligheyd.

12. U volk! is selfs van 't recht' gewelen/
 En weg gebuert tot zonden streken/
 So die als sterren moeten lichten,
 In 't krom geslacht, en and're stichten.

Gaan ook helaas! den dwaal-weg in/
 De wereld steelt haer hert, en zin.

13. Dus leggen wy in zware schulden,
 Hoe hond gy ons noch langer dulden;
 De misdaat van u bond-genoten,
 Heeft u al langen tijd verdooten/
 Ma al uw gunst en goedigheyd
 Ons noch tot geen bekeering leyd.

14. Ach! 't meeste quaad van alle quaden/
 Maar meed' ons herte gaat beladen/
 't Is dat het in al 't zondig woelen/
 Leyd levenloos in ongevoelen,
 't Is als versteent, en zorgeloos,
 Gants zonder kracht, ja evert boos.

2. Pauze.

15. Maar gaan wy dan in deez' elenden;
 Maar zullen wy ons hene wenden?
 Daar is geen hulp als by den Heere/
 Laat ons van herten tot hem keeren,
 Niet achter blijven zonder moedt/
 Laat ons maar gaan want hy is goet.

16. O Vader, der barmhertigheden/
 Voor wiens genaden troon wy treden/
 Met zuchten, klagen, bidden, smeken,
 Daart doch niet voort aan ons te waken/
 Al 't quaad van ons voort u begaan/
 Heer! helpt ons noch / eer wy vergaan.

17. Ontfangt ons weder in genaden,
 Al onse grote misdaden/
 1806

Wilt die ô Heer ! niet gedenkes :
 Maar ons uw' gunste wederschenken.
 Ontflaat ons van de strenge straf,
 En keert de plagen van ons af :

18. Dat uw' hand noch eens verschoonde/
 Om Christus uw' lieven Zone !
 Dat 't heylig bloed w't zijne worden/
 Af wassche onse wyle zonden,
 Dood' zijn verdienst en waerdigheyt
 Zy ons genad' en heyl bereyd.

19. Laat ons niet langer van u dwalen ;
 Uw' Geest die koom' ons weder halen,
 Laat die ons dwalend hert geleiden/
 En tot uw' dienst en lof bereyden,
 Hiert weder met uw' aangezigt,
 Dan worden wy geheel verlicht.

20. Doet uw' goetheyt weder schijnen/
 't Gevoelde quaad, van ons verdwijnen/
 Oek alle plagen die noch deeygen.
 Bedenkt / ô Heer ! wy zijn u eygen.
 Het volk van u gena-berhand/
 Berdelgt ons niet tot in den grond.

3. Pause.

21. Laat uw' recht ons krachtig leeren/
 Van onse zonden tot u keeren/
 Dat wy ons tot een beter leven/
 Aan u gewillig o'ber geven.
 Vernieuwt ons hert, schrijft u gebod !
 In 't binnenste, ô goede God !

22. O Heere ! hoort de boosheyt stillen/
 Van die geen vree maar oorlog willen/
 Heeft eendracht onder Christen-Vorleg,
 Bedwingt haar die ses gierzig dorsten
 Na roof en bloed, breekt macht en list/
 Van den verubektten Antichrist.

23. Geest aan uw' Zion rust en vrede,
 Het volk heeft lang zo veel geleden

Breekt doch de roede der elenden/
 Apt d' Hemel wijt verlossing zenden.
 Verhoort u Bruyd ; die tot u blucht/
 Sp weent / en geeft een naar gezucht.

24. Laat u dan Heere ! eens vertoeten
 Het roven , moorden , bloed-vergieeten,
 Het vangen , schenden / en 't verjagen.
 Dat droevig schrepen / weenen / klagen.
 Verwerpt doch niet / want ziet de noodt /
 Van d' oorlogs-plage is seer groot.

25. Bestuurt ó God ! all' onze Goden,
 Dat zo het volk na u geboden/
 Beheerschen , die hoog-gaande zonden,
 Gemeen / en openbaar behouden.
 Utroeyt / die ons Vaderland,
 Nu brengen in dien droeven stand.

26. Doet ó Oorderanen in uwe breen/
 Haar buygen en gehooft aan wezen.
 Dat wy met vree , en ruke leven/
 In 't goede land aan ons gegeven/
 Tot waarheid / liefd' / godbachtigheid/
 Maakt d' herten van het volk bereyd.

27. Bewaart 's lands heyl , en sterk de machten
 Waakt / in 't gebaar met onse machten
 Gelend / en helpt / als 't ook moet strijden,
 Geeft overwinning t' onser zijden/
 Strijd booz ons met u rechterhand/
 Ach help 't berlegen Nederland!

28. Geeft ons ook Herders die ons leyden/
 Op 't rechte pad in zwijge weyden/
 Die stichtten met haar laes , en leven.
 Die zelfs een heylig voorbeeld geben/
 Die met een hert , en recht verstand.
 H Tempel bouwen hand aan hand.

29. Ontfangt ó Vader l. onse beden/
 Ziet op uwe kindren hier beneden/
 Tot ons geroep leent uwe ooren/
 Ach

Ach hoort ons nu in gunste hooren/
 Doet hulp van u genade Troos/
 Amen: om Christus uw Zoon!

KLACHTE en GEBEDEN,

Tot Godt onder de Pest-roede.

2 Chron. 7: 13, 14. Zo ik de Pest onder mijn volk zende, en mijn volk, over dewelke mijnen name genoemd word, zich verootmoedige, en bidden; en mijn aangezicht zoeken, en zich bekeeren, van hare boose wegen, zo zal ik uyt den Hemel hooren, en haar zonden vergeven, en haar land genezen.

Toon: Van den 38. of 61. Psalma.

Here God! uw zware plagen,

Die top dragen/
 Treffen ons zo diep in 't hert.

Sal dan noch die sille roede,

Langer worden/
 En ons brengen smert op smert?

2. Met u scherpe toorne-schichten/
 Komt go richten/
 Onse zond: wie kan bestaan?

Door u doodelijke pijlen

Die haar plien/
 Om zo beele te verslaan.

3. Huys aan Huys! werd vast geslagen

Alle dagen

Gaan dien slaanden Engel hoort/
 Met te quetzen / woegen / doden/
 Ach wat nodert /
 Waar men ziet: en waer men hoort.

4. Waar top heeren / waar top wendens/
 't Zijn elenden.

Ober smert, benauwtheyd, pijn,

Doort men kermen / klagen / streuen/
 Google

38

Bittere weenen.

Wie kan ongeboelig zijn ?

5. Lange koortzen , bloeden , braken,
't Stadig waken,

Breken alle moed en kracht.

Erterbuylen , bose zweeren,

Duple zeelen,

Zijn de stoffe van de klacht.

6. d' Eene zal onrustig woelen,

Dooz 't geboelen/

Van beaueheyd om het herr.

't Ings wand word hem dooz sneden

En de leeden,

Zijn verbijfelt dooz de smert.

7. Mocht ik eens de brand verhoelen !

Dien ik voele

(Roept de kranke) in mijn borst/

Kander niet mijn hert verquiklen !

'k Moet verstrikken,

'k Moet versmaechten van den Dorst.

8. d' Ander leyd geduurig razen.

Als de zwazen/

Da 't verstand en reden dwaalt.

Of ook zo in slaap gezonken/

Als verdronken.

Word de kranke weg gehaalt.

9. De Bekenden , Vrienden , Magen.

Zien de plagen/

En blijven van verre staan.

Als zich menschen van ons keeren

Blijft van Heere !

By ons / neemt uo onzer aan.

10. Ach ! hoe veele gaander sterven,

Die verberben/

In haar zonden / zonder boet ;

aastig doet de Dood haer 't leuen

Oberoeben !

Zonder ren bereid gemoet.

11. Deel bedroefde Weezen klagen /

Die deez' dagen /

Van haar Ouders zijn ontbloot.

De verlaamte droefde Weeuwen

Klagen schreeuwen /

Om 't verlies haars echgenood.

12. Mannen ! die als Hemels lichten !

Indze sichten /

Worden schielijk weg gerukt.

Reffens boozen / worden vromen

Ons ontnomen /

Welker dood / ons 't herte drukt.

13. Godt schiet met vergifte pijlen,

Ach te Bijle !

Is tot kappen toegesiet /

Boomen die geen vruchten dragen /

Dooz de plagen,

Worden neer ter vuur gebelt.

14. Heere ! dus in toorn ontsteken /

Om te wreken

Al het quaad van ons begaan ;

Ach ! wy roepen om genade /

Heert die quaden /

Helpt ons / eer wy gants vergaan.

15. Wy bekennen 't zijn de zonden,

Die ons wonden /

Die verdienen dese straf /

Vader ! wilt ons doch vergeven,

Laat ons leven /

Heert doch uwen Tooren af.

16. Van uw pad / zijn wy gebreeken /

Tot gebreeken ;

Zorgeloos is ons gemoed /

Tot verkeerden zonden wegen /

Gants genegen /

Traag en lauw tot 't ware goet.

17. d'Aar-

17. d'Aarde steelt ons hert en zinnen/

Op beminnen

's Werelds lust: Ja ydelheyd

Kan ons herte beter smaken/

Meer vermaken/

Dan 't geen ons na boben leyd.

18. Hwen Naam!, en rustdag Heere!

Op aertzen/

't Heylig Woord, wordt kileyn geacht.

Onse trotze stijve herten,

Die u terten/

Worden door geen slagen zacht.

19. Hoog van moed, en hert van nekkie/

Niet te trekken/

Door uw goedheyd / noch door straf.

Boos, ondankbaar door uw zegen/

Steeds genegen

Zijn wy / om te wijken af.

20. Geldzucht, ongerechtigheden,

Quade Zeden,

Overdaad, en dertelheyd,

Haat, en nijd in bittere twisten

Booze listen,

Daar men mee verleyd, en vleyd.

21. Waare denigt / en 't heylig leven/

Zijn berispen/

Daar is niet dan woord, en schijn.

Christenen / zijnder beel in name,

Maar zy schamen/

Maar de kracht, en 't waare zijn.

22. Heer! wy vallen door u neder/

Keert doch weder/

Met u gunst / en woert het wee!

Laat uw wraak-zwaard uptgetogen/

Niet meer mogent

: maar steektet in de schie. Google

23. Jezus! maakt voor ons verzoening/

H' voldoening/

Maakt ons van Gods Toezen by;

Komt nu voor den Vader treden/

Maer gebeden/

Doet dat hy genadig zy.

24. Op dat wy ons tot uke keeren/

Stort o Heere!

Uwen Geest in ons gemoedt/

(Van genade, en Gebeden)

Doet ons treden/

In den weg van ware Boer.

25. Van verlaten wy de quade

Sonden paden/

En wy sullen u' uwer eer/

Ons geheelyk overgeven,

Om te leven/

Tot uke wil, en dienst o Heer!

26. Uwe Leeraars en Dienaren,

Wilt bewaren/

Die nu in de scheure staan/

Die met troost de kranken stichten/

En berichten

Door het Kruys tot God te gaan.

27. Wilt ons in gena behoeden/

Door die Roede,

Weert die plage van ons Huys,

Of zo go die Heer! doet naken!

Ons te raken/

Troost en helpt ons in dit Kruys.

28. Laat ons al in tijds bereyden,

Eer wy schepden/

Upt die brosse aarde tent:

Neemt de ziele upt de banden,

In uw handen,

Heere! geeft een zalig endt.

Nederlands Gebeden tot God over den Oorlog met Engeland,

Psalm 122: 6, 7. *Bid om de vrede van Jerusaleem, wel moeten zy varen die u beminnen. Vrede zy in uwe vestingen, welvaren in uwe paleyzen.*

Op de wijze van den 74. of 116. Psalm.

- O** Heer! hoe toornig staat u aangesicht!
 U scherpe Troe geeft ons soo harde slagen.
 Eerst Pest, nu Krijg, ó nare Druzebe dagen!
 Creed doch niet verder met ons in 't Gericht.
2. Koninkrijken Volkren van gesterenacht/
 Gaan zich ten Oorlog tegen ons bewegen
 Misgummende dien boosspoet / rust en zegen/
 Die uwe goedheyt ons heeft toegebracht.
3. Helaas! van Christ'nen, die doos' een geloof,
 En Geest, tot Vree en Eendracht, zint verbonden/
 Wordt liefde/ trouw' doos' krijgs-gevoelt geschonden
 Nu doos'tende na Broeders bloed, en roof.
4. Dit doen de zonden van ons Nederland!
 En van het Volk die uwen Naam belijden,
 Wie wijkt niet af van dese boze tijden!
 De deugd bezwijkt / de zond neemt overhand.
5. De boosspoet/ Ruchdom/ Dreed/en Oerblaat
 Van 't aardze goed / en Heynelsehe genaden/
 Werpseken Danck! maar ach! al die weldaden/
 Misbruiken top en doen steeds quaat boos' goed.
6. O grouwel-zond! ó suu ondanckbaarcheyd/
 Is dit vergelding, boos' zo groten zegen!
 Die Land, en Kerk, ja ieder, heeft verkeren!
 Is dit de vrucht boos' God? hoe tuis berleyd!
7. O Heer! boos' u bekemen top de schijfot/
 Van ons gemaakt / boos' zo veel zware zonden/
 Laat noch verzoening boos' ons zint behonden/
 Verschoont / vergeest / en hebt met ons gedukt.

8. Om Jezus ! ulwen een-geboren Zoon/
Die trouwe Boezg / die selfs dooz zijn boldoening
Man 't krups berwierf / een eeuwige berzoening.
Die dooz ons bid / dooz ulw genaden-troon.

9. Laat ons Gabed u wesen aangenaam/
Wilt dooz u Geest / ons herte bukken breken/
In ware boet : de ziel in deugd ontsteken/
Die top om u t'ontmoeten zijn bequaam.

10. Als top dan komen dooz ulw Aangesicht/
Dat onse heed' u tot gena bewege :
Doozt ons / geest doozspoed / vrede, heyl en zogen !
Schept upt deez' dwyfernisse weder licht.

11. Ach! straf ons niet met een bergramt gemoet
Maar wilt in liefd / ons matiglijk kassijden/
Tot zielen nut / dat ons ulw hand behyjde/
Dan al dit quaad / en doe ons weder goede.

12. Doet wel aan Zion ! ulw beminde Bzupdt/
Bewaart ulw Kerk , in dese laatste dagen :
Geest dat ulw Volk heel Hemels-bruchten dragen.
Deelt-dooz ulw geest haar meerder gaben upt.

13. Verschoon in gunst 't Vereenigt Nedertand.
Hevgt krijs-gezinde herten tot den vrede,
Zo niet ; helpt ons / als in de tijd berleden/
Strjyd voor, en met ons, dooz ulw sterke hand.

14. Maakt gants te niet den wots en hogemoed
Der haters , die nu soeken ons berderben.
Laat d' Antichrif nopt zijnen lust berwerben.
Stilt vrandschap / berfschoont het Christen bloed.

15. Maakt ober 't Land:gelepd onz' oorlogs-macht
Dooz ulwen Arm wilt ons verwinning geben/
Op dat w' in rust en vrede weder leben.
Met Broeders , van geslachte tot geslacht.

16. Geest ons ook Heer ! hier na de zaal'ge rust !
Daar geen beroert / noch droef hepd word geleden ;
Alwaar in bzeugd en volle heerlijkheden
Dooz u Aansicht ; de ziele haar berlust.

Nederlands-klacht, en plicht in hare nederlagen en tegenspoeden, 1665.

Psaln 44: 10, 11, 12. *Maar nu hebt gy ons versloeten en te schande gemaakt, dewijte gy niet onse krygs-heyren niet wylt en zikt. Gy doet ons achterwaarts keeren van den wederpartijders: en onse vyanden berooven ons voor zich. Gy geeft ons over als Schapen, enz.*

Toon: Psalm 79.

Truur Nederland! om dat u eer en lust
 Nu valt in 't stof / u glorië-glans woort dust
 U hoogheid daakt / u vreespoed is geweehen
 U moogtheit leyd nu helaas! bezweehen

o wees des tegenspoeds!

Die herten zo vol moeds

Zo laag dee nederzigen /

Om 't naar en droef gerucht!

Wanneer u scheeps-macht vlucht,

En gy moest neerlaag krijgen.

2. **T**ruur Nederland! om dat uw dapper helden
 Die vol van moed haer leven voor u stelden /
 Heer zijn gebelt / nu zee-sterkten doorschoten /
 Verbrand / gerooft / en zo veel bloeds vergoten

U heyrkracht wierd verzaagt /

Als Schapen weg gesaagt /

Wan-order maakt' der flouten /

Wat hulp u groote macht?

Zo haast ter vlucht gebracht /

Dus valt u los vertrouwen.

3. **Z**ie Nederland Gods gramschap verder roken
 Die uwe macht al meerder heeft verbroken /
 Voor Storm verstroyt, de Schepen heen gedreven
 In 's Wyands hand / haer tot een roof gegeven.

o smertelijke slag!

Noch was 't een dorpstren dag /

De zand nu komt te lande

(afcom)

(Een slaaf van d' Antichrist
Dol wezelymoeds en twist)
In breken, roben/ branden.

4. O Nederland! ten Hemel hoog gesiepgert/
Op hebt aan God gehoorsamheyt gewiepgert.
Wat eer en dienst heeft hy voer al dien zegen
Voer zo veel goeds/ tot dankbarheyt gekregen!

A trots, en hooge moed,
Pracht, weeld', in d' overbloedt/
Die 't gantze land verbulde/
A walg, van 't Hemels brood/
A zorgeloosheyt groot/
Was langer niet te dulden.

5. O Nederland! voer spoed niet bevoogert
Tot beterschap: hie hooger opgetogen
In eer en macht / hoe verder afgevochen
Van uwen God / tot zonden en gebreken.

Nis voerspoed u niet baat/
Zoo helpt gern ander raad/
Om u van 't quaad te keeren;
Van voer de scherpe lucht/
Daer onder gy nu zucht/
A beter weg te leeren.

6. Truur Nederland! doch niet zo seer om plagen
Nis om u zond' waarom gy woert geslagen.
Op hebt misbruykt Gods goedigheyt en zegen
Tot ydelheyt, en werelds-lust genehen.

Ten goeden yverloos,
Ten quaden driftig / boos,
Gehent van God te dwaalen/
Keert tot u Vader weer /
Bewijst hem dienst en eer/
Laat uwen hoogmoed dalen.

7. Hoort Nederland, geest den moed niet verloren
Om Jezus wil sal God u smeken hooren.
Bid hem / die druk in vreugde kan verhooren.

Vreugden-Gezang.

Stuut op geen vlees, maar soekt de hulp des Heeren.
 God plag dit Nederland
 Te redden door zijn hand/
 Hy quam door haar stryden:
 Was Staat of Kerk, in noodt
 En riep tot God / hy bood
 Zijn hulp die u bezijde.

G E B E D T.

8. Verhoort ô Heer! de klachten en gebeden.
 Doet Zion wel / geest Nederland de brede!
 Keert / die na roof en bloed, van Christenen dorsten.
 Vereent in vree Koningen / Staaten / Dorsten/
 Breekt doch de Oorlogs Rode/
 Gy slaat niet verder toe;
 Hy smeeken om genade/
 Om Jezus onsen Heer. Ontfermt u onser weert
 Bezijde ons van die quaden.

9 Maar Vader! is 't u heplig welbehagen/
 Dat wy die straf noch langer moeten dragen/
 Ja wilt gy 't kruys op ons noch zwaarder maken/
 Geest dat wy ons van t'eenemaal verzakten.
 Dat onse wil / en lust // In d' uwe zy gerust.
 En na uw hand ons boegen/
 Is 't heter tegenspoed? Dat zich van ons gemoed
 In u ô God! verwoege.

VREUGDEN-GEZANG,

Op de Geboorte CHRISTI.

Luc. 2: 10. 11. De Engel zeyde, ziet ik verkondige u
 groote blijdschap, die allen volke wezen zal, namelijk
 dat u heden geboren is de Zaligmaker Christus, de Heere
 in de Stad Davids.

Toon: Psalm 89.

O Lang gewenste dag! ô vreugden rijke tijd/
 Waar in zich 't Christen volk met reden zeer ver-
 blijd/
 Namt

Wanneer des Hemels bood die tijdinge der hooren
 De Zaligmaker, is op heden u geboren!
 Te Beth'lem in een stal, wordt uwen Heer gebonden!
 Daar leyd 't klein groot kind / in doeken omgewonden.

2. O wonder Gods! o groot geheim der zalig-
 heyd

Hier siet men saam armoed/ ootmoed en majesteit
 God is eent mensch! en komt by ons in 't vleesch ber-
 keeren/

Gods een-geboren Zoon! dien zelfs de Englen eeren/
 Word een geringe slaaf om aan het kruys te sterben/
 Om voor zondaars gena by Gode te verkeren.

3. Hoe heerlijk daalt/ en straalt/ de heylige Hemels
 schaar!

Die zingt Gods lof/ en maakt zijn wonden open-
 baar/

God zy de eer, in d' hoogste Hemel! is haer taale/
 Dat zijne gunst en vree, op aarden neder daale.

By neme in den mensch/ een heylig welbehagen!

Om dez-n Middelaar! die alle schult zal dragen.

4. O Jezus Vrede-Vorst! dat doch uw vrede daal
 Op ons van God verzecmt/ dat in ons herte
 straal.

Maakt met den Hemel vree, dat vriendschap ver-
 dwijne.

Doet vrede over al / en zaligheid verschijnen.

Neemt in ons goede God! om Jezus wil behagen

Dat wy ons waardighliki als uw kunders dragen.

5. O zielt'berhef: u toon/ en zingt der Englen lied.

Sing: Gode eer, nu gy uw Zaligmaker ziet/

In welken straalt / Gods machte, wijsheyd, genaad
 en trouwe.

Goedheyden liefde is in Jezus te beschouwen/

Rechtveerdigheyd, met Gods barmhertigheden,

Laat zijn de stof / van uwen lof op heden.

L O F - Z A N G ,

Over de Komste C H R I S T I .

Esai. 25: 9. *Dese is onse God, wy hebben hem verwacht, en by zal ons zalig maken: dese is de Heere, wy hebben hem verwacht, wy sullen ons verheugen, en verblijden in sijn zaligheyd.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

U Heer! 3x lof en dankbaarheyt
 Voor uw liefde ons bereydt/
 Die gy op ons laat stralen/
 Dat gy iyt uwen hoogsten Troon/
 A eeuwig eengeboren Soon/
 Tot ons laat nederdalen,
 O God / ons Lof.
 Hoe genadig! en weldadig / zijn uw wegen.
 Groot is uw liefden zegen.

1. Wat Zon beschijnt den aarden kloot?

Sijn glans die is te wonder groot/
 Al word hy arm geboren,
 Zijt welkoom aller heyden wensch!
 Zijt welkoom God gevonden mensch!
 Voor uw Hertverhooren/
 O Zon! ô Bron!
 Der genaden / die de quaden / wilt genesen;
 Welkoom moet ons Jezus wezen.

3. O Jezus! woont doch in mijn hert,

Geneest het van der zonden smert/
 Ik wilt u overgeven/
 Neemtet aan Heer! het komt u toe/
 't Is nu der vreemder Heeten moe/
 Het soekt mer u te leven/
 Straalt dan / daalt dan/
 O mijn Koning! in u wooning / met genaden/
 En alleen kond dat bezaden.

4. O heylig zalig Hemels brood !
 Dooz ons bereyd dooz uwen dood/
 Om onze ziel te voeden .
 Hoe sullen wy met dankbaarheyt ?
 U ober groote goedigheyt/
 Maar eenigfins vergoeden ?
 U Heer / 3° Cer/
 Hier op aarden ; maar na waarde , u te loben/
 Sal gefchiet hier boven.

L O F - Z A N G ,

Over Christi Lijden en Opftandinge.

Rom 4: 25. *Christus is overgelevert om onse sonden , en
 opgewekt om onse rechtveerdigmakinge.*

Toon : Hoe fchoon licht ons de Morgenftar.

Rest op mijn ziel ! gy hebt nu ftrof/
 Om upt te zingen 's Heeren lof/
 En zijne groote daaden/
 Wanneer gy laagt in zonden doot ,
 Dat alle heyl , en hulp ontbloot ,
 Met straffen zwaar beladen/
 Maakt hy / u vry ,
 Van de zonden , die u wonden / die u knagen/
 Jezus moest de lasten dragen !

2. O liebe trouwe Middelaar !
 Hoe viel u desen last zo zwaar !
 Hoe veele moest gy lijden ?
 Op dat mijn doot gewonde ziel/
 Niet eeuw'ig in den Afg'ronb viel/
 Hoe vreeslijk moest gy ftrijden ?
 O Lam ! dat quam
 Om te fterven , dooz de erben / van het leven/
 Jezus moest zich overgeven !

3. Gy hebt ons beplandt sterke Helden!
 Doodt, Duyvel, Hel, ver heer gevelt,
 Gy hebtze gans betreden/
 Een derdon dage op gestaan,
 Voor onse schuld' genoeg gedaant
 God is met ons te vreden.
 O Borg, wiens zorg/
 Ons doet richten / en verlusten / zonder broze/
 Jezus is verzezen!

4. Wat Zon roes op den Eenaar!
 Syn straalen zijn te wonder klaar/
 Ach laatze op my schijnen!
 Op dat mijn blinde ziel ontlichte/
 Door deeze blaachepd zo verlicht/
 Dat duyst'heyd verdwijne/
 O daalt! bestraalt!
 O Hert van barmen / en de zinnen / die zoo zwoeben/
 Jezus is mijn licht en leven!

5. O Jezus! doodt door uwe kracht/
 In my der zonden groote macht
 Op dat ik met u leve,
 Delft al mijn zonden in u graf,
 En breekt het Rijk der boosheyd af/
 Ik zal my aan u geven/
 Wekt dan / trekt dan
 Onze Zelden / die niet smecten / na u haken/
 Jezus moet het al volmaken.

6. O groote Heer der heersikheyd!
 Mijsns levens kracht mijn saligheyd/
 Gy hebt de aard' verlaten,
 Gy voert ten Hemel in u rust/
 Daar is mijn schat / mijsns herten lust/
 En brengde boven maten/
 Ik zucht / ik blucht/
 Met mijn krachten / en gedachten / na die ruste/
 Jezus zal mijn ziel verlusten.

Aan den Gekruyften J E Z U S.

1 Pet. 3: 18. Christus heeft eens voor de zonden geleden, by rechtvaardig, voor de onrechtvaardige, op dat hy ons tot God soude brengen.

Toon: Psalm 51. of 69.

Gekruyfte Jezus heylig Offerlam!
 Om onzent wil / gevangen en gebonden
 Verwond, jammerlijk geschonden/
 O Zone Gods! die ons verloffen quam/
 Die zo veracht, versmaat, bespot, gehoont,
 Gedoemt ter dood, de zonden hebt gedragen/
 Voor ons 't kruys gelycht / niet doorn gekroont,
 Hoe bitterlijk moest gy o Heylandt klagen!

2. Mijne ziele is geheel bedroeft ter dood!
 Als gy de pers der gramschap Gods moest treden/
 Hoe worstelt gy niet tranen en gebeden!
 In 't bloedig zweet! o angst! o strijd zo groot!
 Der zonden last hoe heeft die u gepzaamt;
 Tot in den dood // o lijden boven maten!
 Gy riep (als 't lichaam hing als een geraamt)
 Mijn God! mijn God! hoe hebt gy my verlaten?

3. O Heyl-fonteyn! gezegend Hebens-dorst!
 Smaadlijk ontleed, niet nagelen doorgraben;
 Gy hangt ten toon als de berachte slaven/
 So afgemat en slauto roept gy my dorst!
 Waarlijk gy dorste na de zaligheyt:
 Wand' arme zondaars / gants verbotren/
 Gy hebt volbracht / en 't leven afgelepd.
 O groote liefde tot uwt verhooren!

4. Dank zy u Vader! voor u liefst zo groot:
 Een'gen Soon hebt gy ten kruys gegeven/
 Voor ons / op dat wy eeuw'g zonden leven.
 Dank zy u Jezus! u verbloekte dood/
 In onse plaats gewillig uptgestaan.

Als gy by God doo? ons Borge stelde
 Heeft ons verzoent / en alle schuld voldaan
 Hoe sullen wy / ô Jezus dit vergelden!

5. **O** snoode zond die mijnen Jezus kruyft!
 Gy moet gekruyft, gedoodt zijn en begraven.
O boos gedrocht! gy maakt ons Satans slaven.
 Gy moet berdelgt / ja gantslijc zijn bergruyft;
 Maar ô mijn Jezus, in my is geen kracht
 Doet doo? uw dood / in my de zonden sterben/
 En doo? het leven van uw geest gewracht
 Doet my u leven / en die glory erben.

G E Z A N G,

Op de Komste des Heyligen G E E S T S.

Psalm 134: 10. *Uwe goede geest gelyde my in een effete land.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgenstar.

O Grootte God! der Heeren Heer/
 Hoe sullen wy tot uwer eer/
 Al groote daden prijzen/
 Maakt doch mijn hert en tong bequaam/
 Om lof te zingen uwen naam/
 Ach laat mijn ziele rijzen/
 Van 't stof / tot lof
 Uwer daden/ en genaden/ die als stroomen
 Van u onsen Vader! komen.

2. Als de Zon der gerechtigheyd,
 Oprees tot zijne heerschijsherd/
 Zijn Geest quam neder dalen.
 Nu sittend op zijn Koninkes Croon/
 Bereyd hy ons een Hemels Kroon/
 En geeft genaden-stralen/
 ! ô Bron!

Laat u gaven, 't herte laben / en verrijken/
Dat uw magt in zwakheyd blijke.

3. O heyl'ge Trooster! Hemels Licht,
Die aan de blinde geest 't gezicht/
Kont krachtig in my schijnen,
Ach dat doch maar een heldre straat,
In mijn verdwastert herte daat!
Op dat de nacht verdwijne/
Maakt my / maakt my/
Tot een wooning, hoor mijn Koning / en mijn Vader/
Trekt mijn hert tot hem al nader.

4. O Hemels Vuur! ontvoakt mijn geest/
Ik ben tot noch toe lauk geweest/
Doet my in yver branden,
Verreert in my het ydel haaf/
Breekt al de boose tochten af/
Verwarmt mijn ingewanden/
Ontsteekt, en quēekt/
Heyl'ge zuchten / doet my bluchten / zeer beladen
Tot den Troon van Gods genaden.

5. O sterke Geest die als een wind,
Ter neder waept al wat gy bind
Sich tegen u verheffen/
Werpt in my neer de zonden macht/
Die steeds na mijn berderben tracht/
Ach komt mijn hert zo treffen!
Werkt doch / sterkt noch/
In my 't goede / en behoede / my hoor dwaalen;
Dwaal ik, wilt my weder halen.

6. O heylig Water! maakt my klaar
Wascht af mijn smerten groot en zwaar/
Kont mijne ziel verlusten,
Verkoelt doch mijnen brand en doest/
Mijn hert verlangt in mijne boest/
Doet mijn genaed eens rusten/
Sproeyt dan, vloeyt dan,

Levens stroomen, doet doch komen / op mijn droogte.
't Zalig water upt der hoogte.

7. Komt nu ó Trooster in mijn hart!
Vermurwtet eens / het is zo hard/
Ach komtet heplig maken/
Weciert met u gaven schoon/
En blijft'er esuwig in ter woon,
Stuurt my in alle zaken/
Leyd my, wepd my/
In de paden / der genaden / hier beneden/
Voert my in 't Palleys der vreden!

G E E S T E L Y K

M A Y - L I E D.

Over de vernieuwinge des Jaars.

*Psalms 104: verss. 14. en 30. Hy doet het gras uyt spruy-
ten voor de beesten, en het kruyd tot dienst des men-
schen, enz. Gy vernieuwt het gelaat des aardrijks, enz.*

Toon: O zalig heylig Bethlehem.

O **B**etwaakt mijn trage slummer-geest/
Ontstaat u van de pdeheden/
Die u gedachten allermeest/
Van boben trekken na beneden.

2. O **g**roote hepl'ge Majesteyt!
Laat uwe Geest my onderwijsen/
Ach! maakt mijn hert en tong bereydt/
Om uwe werken steeds te prijzen.

3. De **V**ogelkens met haar geklank/
Gaen ons in pber ver' te boben;
So toonen haaren Schepper dank/
En porren ons om God te loben.

De **B**oomen 's winters uptgeblust/

Betoonen op het meent te leben/
 Met Blad en Bloezem toegerust/
 Beloben weder bruchts te geben.

5. Het Veld met Gras, en Kruid getiert/
 Geest met zijn geur een zoet vermaken/
 Daar zwiert het wild, en tam gediert,
 Om aan zijn boedzel te geraaken.

6. Al wat men ziet schijnt op zijn wijst/
 Gods wonderheden t' openbaren/
 Elk scheapzel gaat Gods lof en prijs/
 Met vollet mond aan ons verklaren.

7. Hoe is mijn ziel zo levend' dood!
 Dat die zo wepnig bruchts wil dragen?
 Sy is van lust en kracht zo bloot/
 Om 't goed te doen na Gods behagen.

8. Vernieu wt my doo; u Geest ô Heer!
 Op dat mijn ziel in deugden groeye,
 En doo; u kracht al meer en meer
 Op 't pad des levens verder spoeye.

9. Plant my / ô Heer! in uwen Hof,
 Aan Zions zuyv're Water-stromen,
 Dat ik daar groeye tot u lof/
 Dat beele vruchten van my konent.

10. Laet dalen in mijn dooze ziel/
 Des Hemels Dauw van u genaden/
 En drijft daar wt het boos gekrielt/
 Van zonden/ die mijn hert beschaden.

11. O Jezus! die mijn zwakheid kent/
 Geest binnen in myn kracht en leben/
 Laet mi u vast zijn inge-ent,
 Dan zal ik u veel vruchten geben.

12. Als ge' my van de aard' verplant/
 An 't Hemels Paradijs daar bobent/
 Sal ik tot uwer rechterhand/
 A eeuwig / en volmaaktlijck lobent.

CHRISTELYK H O F - L I E D,

Op 't aanschouwen van de groenende Velden,
bloeyende Bomen, groeyende Vruchten.

Psalm 92: 13, 14, 15. De Rechtvaardige zal groeyen als een Palmboom, hy zal wassen als een Cederboom op Libanon. Die in 't Huys des Heeren geplant zijn, dien zal gegeven worden te groeyen, in de Voorhoven onses Gods. In den grijzen ouderdom zullenze noch vruchten dragen, zy zullen vet en groen zyn.

Toon: Psalm 8.

Zingt ô mijn ziel! de heerlijkheid des Heeren/
Al wat op ziet / is waardig om te leeren/
Gods alle macht, en groote goedigheyd,
Die al wat is / zo wijselijk bereept.

2. Sijnt machtig woord doet alle ding herleven,
Het dorr' gelaat des Winters is beruiben;
De gantze aarde schijnt als weer verjeugt,
Ja al wat leeft is op zijn wijs verheugt.

3. Hoe groent het velt? 't geboomte staat te bloeyen
De plant, en kruyd zijn willig om te groeyen,
De knop ontsluit de blom, dan zet de vrucht,
Ziet hoe 't gewas, als na sijn rijpheyd zucht.

4. De schoone bloezem, 't rieraad van de hoven
Kromt overbloedig hare vrucht beloven.
Hoe veel vergaat dat nimmer rijp en word!
't Geen heerlijk bloeyt, ook lichtelijk verdort.

5. Als haar de vrucht tot rijpen wil gaan zetten/
Belaas! wat wil haar wasdom al beletten;
De vlieg, de risp, mist', of guure wind,
Doen dat men weynig rijpe vruchten bind.

6. Op moet ô mensch! hier nutte lesse leeren!
't dat dit gesicht/ verstaandt en aandacht heeren.

Zie hoe natuur, herſchaper wedes leeft
 En g' / doozſoekt wat vrucht u ziele geeft.

1. Pauze.

7. Wanneer ik eens mijn leven had verloren/
 Wierd ik van boven dooz Gods Geest herboren.
 Den ſtam, en wijnſtok Jezus, ingelijſt/
 In wien mijn ziele leeft en eenig blijft.

8. Nu graey ik aan / en rijp, na maat / in trappen
 Van deugd tot deugden / ſoekt ik dooz te ſtappen /
 'k Jaag na volmaaktheid / tot mijn merk gezet /
 Maar 'k vind in 't boozgaan veel dat my belet.

9. Dikwoils begint de deugd al zeer te bloeyen,
 In zucht / in luſt / in opzet om te groeyen.
 Een goet begin ! maar lich' elijk verdort.
 Wat is een blom, waar upt geen vrucht en woort ?

10. De Zaran komt met zyn vergift en vliegens
 In 't zondig hert / gezet om te bedriegen.
 Dooz wereld vleech, met haar begeertens luſt /
 Word kracht en geest ten goeden upt gebluſt.

11. Als g' ook Heer / berbergt de Zonneſtralen,
 Van uw' gunſt / en niet laat nederbalen /
 Om mijne ziel / uw' geest / en 't Hemels-dauw,
 Dan giijnt de vrucht, dan is mijn leven ſtauw.

2. Pauze.

12. Mijn ziel ! de kracht om vele vrucht te daagen
 Komt van den Heer / die werkt na zyn behagen :
 Bid hem om geest / die u datt wassen doet /
 En g' werkt ook / ja doet al wat g' moet.

13. Zo woe begeert / veel rijpe vrucht te plukken
 Het ongediert moet hij in tuds verdrucken :
 En ſoeyen af, wat overtollig ſpruyt,
 Ogh 't boos onkruid moet al ter herten upt.

14. Gods wet dooz ploege 't harde woeste herte;
 't Gena-verbond / verlicht 'der zielen ſmerte /
 Die in Gods woord / en dienſt / zyn ziele met,
 Groeyt meerder aan / zyn vruchten rijpen beſt.

15. In 's Heeren hof, aan Zions waterplassen,
Daar zal de ziel / in deugd en gaben wassen ;
Daar straalt gena / daar schijnt der zielen-zon,
't Hert wordt besproeyt door Jesus 's levens bron.

3. Pauze.

16. Was dan ô ziel in kennis, en gelobe.
Doert uo her stand / en herts meer na bobent.
Bedenk / omhels 't geen in den Hemel is.
Steunt / en vertrouwt op Gods belofenis.

17. Laat 't voor der liefde-meerder zijn ontschekent
Dat houdt / en staubate van uo zijn getoekent.
Dat al uo doen / beroep / Gods-dienst en plichte
Door liefde Gods, en menschen zijn verricht.

18. Leert al het schepsel moet en meer verzaken.
Gaet uo uo zelfs : en Jezus zal uo naken.
Draagt ook zijn jok : gehoegt u met uo lot /
Geest beter vrucht, ter eeren van uo God.

19. Het boze vleesch met zijn verkeerde lusten
Moet zijn gedood : geest noyt de zonde ruste.
Ja / datter geen in uo ô ziel ! begeer /
Maar zuppe deugd / en heyligheyd verweer.

4. Pauze.

20. O Levens-bron ! deelt my doch van u leven.
Hoe kan een doode ziel uo vruchten geben ?
Mijn geest uo geest ! zo word mijn geest verieygd !
Dan groeyt, en rijpt, in my gena en deugd.

21. O zon der liefde ! doet uo liefde dalen.
Mijn vrugt die groeyt niet zonder uoe stralen.
Verwarmt mijn hert / dat anders is te koel /
Dan leest mijn ziel / als ich uo liefde voel.

22. Breekt 't harde hert / tot dat het zo vermorselt
't Onkruid van 't vleesch / weest tegen 't goede woest
Roept uo / verdrijft ook 't schandlijch ongediert.
Ja al wat doet dat mijn vrucht niet en ciert.

23. O Heere ! druype doch neder uo de hoogte
Geest / op mijn ziel en droogte,

Stort gy niet neer een groote regen-plas;
Zo drupp u dauw | op mijn teer deugd gewas.

24. Als gy dus Heer! geeft uwen zegen goedig
Dan wakt mijn ziel en draagd zeer overbloedig
Vrucht tot uw eer: Ach laat in Jezus naam!
Mijn teere vrucht uw wezen aangenaam.

G E E S T E L Y K V E L D - L I E D,

Psalms 65: 12, 13, 14. Gy kroont het jaar uwer goedig-
heyd, en uwe voetstappen druypen van vettigheyd. Sy
bedruypen de weyden der Woestijne, en de heuvelen zijn
omgord met verheuging. De velden zijn bedekt met
kudden, en dalen zijn bedekt met koorn, zy juychen,
ook zingenze.

Op de wijze van den 81. Psalm.

Vriendelijke God!

Hoe zal ik u lobben &

Allerhoogste Tot!

Verheft mijne ziel /

(Die licht neder viel /)

Van de Aard' na boban.

2. Waar mijn ooge keert,

Boben of na tond'ren /

Steeds wordze geleert /

Van uwe goedh'end /

Waar in al 't zoet leyd /

Altoos zierze wond'ten.

3. 'k Zie op Berg en Dal,

Allerley gewassen;

Gy maakt dat het al

Zo weelderig opgroeyt.

Als gy 't maar besproeyt.

44

Gaeftelijk Veld-Lied.

Met u regen-plas.

4. 't Wild en tamme Vee,
Laat op daar op weyden,
Elk in zijne ftee/
H Hand die boedze/
De mensch verdoetze/
Die opz' hebt bescheppen.

5. 'k Zie de boomen staan
Gzopende om hooge/
Met haar groene blaen,
Dercieren de lucht/
Beladen met vrucht,
Dooz de smaak en 't ooge.

6. 't Vliedende gediert,
Komt zijn hupst daar beften/
't Zingt daar / 't vliegt en zwiert,
't Meet van geen onlust/
't kan vernogt met rust/
Wonen in de neken.

7. 't Harde draagt haar kruyd,
Voedsel dooz de menschen.
Schatten deeldse iert/
Grooten oerbloed/
Allerhande goed/
Geestze / na ons wenschen.

Pauze.

8. Op dan mijn gemoed/
Om u God te prijzen
Dooz het eeuwige goed,
Al wat op hier ziet/
Is daar by als niet/
Op moet hoger rissen.

9. 'k Ben dooz 's wereldds groot/
In Christo verkoren,
'k Staa in Gods Verbond,
De Heer is mijn God!

Ik ben van hem tot
Zijn kind / nieuwos herboren.

10. 'k Heb het rijkste erf,
'k Ben een Hemels-Koning,
'k Dreesse geen verderf/
Dooz 't Middelaars Bloed/
Dat mijn zonden boet/
Krijg ik d'hoogste woning.

11. 'k Heb het vrye recht,
Aan Christi weldaden,
'k Ben hem tot een knecht/
Die zijnen dienst doe/
Hy geeft my loon toe/
Enkel ijt genaden.

12. Wat sal ik nu Heer ?
Vader! van de lichten/
Doen tot uw'er eer ?
Doen 't beste deel geeft/
Waar dooz de ziel leeft/
Dooz u aangesichte.

13. Mijn ziel is bereyd/
Steeds voor u te wand'len/
In gehoorzaamheid/
Na 't heplig gebod/
Sterkt my doch ó God!
Dat ik trouwelijk handle.

14. Gens in 't Hemels-Rok
Zinde opgekomen/
Zal ik uw'en lof/
Volmaakt en duurig/
Eeuwig geduurig/
Tot u laten komen.

VELD-GEZANG.

Op een Vruchtbare Plaats.

Psalm 104: 24. *Hoe groot zijn uw werken ô Heere! gy hebtze alle met wijsheyd gemaakt, het aardryk is vol van uwe goederen.*

Toon: Psalm 24.

HOe wonder schoon is dit gezicht!
 Waar in Gods macht en wijsheyd licht/
 't Is als den Lust-hof van het Eden,
 't Is een vermaaklyk Paradijs,
 Wie is bequaam de waard' en prijs/
 Daar van te wpen met zyn reden.

2. De bomen, velden, berg, en dal,
 De kruyden, vruchten, 'k zie het al/
 Dooz mensch / en beesten toebereyden/
 Al wat de aarde draagt en geeft/
 Hoe beele vruchten dat sp heeft/
 't Is al tot 's menschen nut gescheyden.

3. De oogen zien al dit vermaak/
 De tonge proeft de soete smaak/
 Dan beelichande lieflijkheden.
 Gy Heer! houdt booz ons open Hof,
 En geeft ons overbloedig stof/
 Te roemen uwe heerlijgheden.

4. Wat eere / prijs en dankbaare heyd/
 Komt toe uw' groote Majesteyt?
 Hoe konnen wy gewoenszaam loben/
 Uw goedheyd, en uw groote macht,
 Die 't al booz ons heeft voortgebracht?
 Noch straalt u gunst op ons van boven.

5. Doch gy mijn ziele! blijft niet staan,
 Op dingen die doch al vergaan:
 Stuur uw' gedachten meer om hooge/
 Daar is een Hemels vreugden-licht,
 Daar schijnt Gods heerlijgheden,
 Die zal beraden hert, en oog.

VERMAKELYK GEZICHT,

Pfalms 8: 5. Als ik uwen Hemel aanzie, het werk uwer vingeren, de Maane, en Sterren, die gy bereydt hebt, Wat is de mensche dat gy zynen gedenkt, enz.

Toon: Nadien de Godlijkheyd.

Des Heeren heerlijkheyt /
Verseld met goedigheyt /
Blijkt in alle zijn werken,
Gy moet ô trage ziel!
Nadachteljk merken /
Wat hoor uwt oogen biel.

2. Gy ziet den Hemel aan.
Daar Zon, en Mane gaan /
In haar bepaalde kringen;
Sy loopen in haar perk;
Gelyk alle dingen /
Doen 's haar bestemde werk.

3. Daar boven is Gods Stad
Daar is mijn hoogste schat /
Daar zijn de heerlijkheden /
Daar is mijn Bruydegom
Die hoor al zijn leden /
Bereydt een Koningsdom.

4. Daar is der zielen rust
Brede / en herten lust,
Daar is al mijn verlangen /
Daar is mijn eeuwig deel
Dat ik zal ontfangen /
En my vernoegt geheel.

5. Daar heeft de zond een end
Dyphend van all' elend
Sal daar ook eeuwig wesen /
Daar is geen strijd, noch val,
En geen verdorven end

God is daar al in, al.

6. Der wolken schaduw breekt/
 Deht ons al met een lileed/
 Dooz heete Zonne-stralen,
 Dan komt een regen-plas,
 Wt de wolken dalen/
 Op 't groeyend veld-gewas.

7. Soo is beschermings-wolk
 Van God / steeds op sijn volk/
 Dat schuylt onder zijn vlerken,
 Ook straalt Gods goedigheyt/
 Binnen sijne Kerke,
 Daar hy sijn kindzen kneedt.

8. Siet gy dat boom, en kruyd,
 Groeyen ter aarde wpt/
 Tot nut dooz Beest en Menschen.
 Denkt wat een goedigheyt/
 Heeft God boven wenschen/
 Dooz ons onwaard' bereydt?

9. Wat is de mensch ô Heer!
 Dat hem uto gunst zo seer/
 En rijcklijc komt beschenken/
 Met allen overvloed,
 Wie kan 't al bedenken/
 't Goed dat gy aan hem doet?

10. Gy geeft hem met u Zoon,
 Een Hemels-Troon en Kroon?
 Genade! ô Genade!
 Wat sullen wy dan Heer?
 Dooz die groote weldaden/
 Vergelden tot uto eer?

11. Wy zijn geheel verplicht/
 Heylig dooz uto aansicht
 Te leven / na uto rechten.
 Maakt ons ô God! bequaam/
 Te zijn uto knechten;
 Dan eeren wy uto naam.

ZIELS-OPWEKKINGE,

In een vermakelijke Plaatzc.

*Pfaln 103: 22. Looft den Heer, alle zijne werken:
aan alle plaatszen zijne heerschappy: Looft den Heere
mijne ziele.*

Toon: Psalm 104.

Rijst weder op mijn ziel / singt Gode lof/
Al wat gij ziet / geeft overbloedig stof
Gods wijsheyd, macht, en goedigheyd, te prijzen/
Siet alle ding u na den Schepper wijzen!
Ach dat mijn ziel met hare krachten bloog!
Na boben toe / en niet zo laage boog!
Na 't aards getwoel / vol snert / en pdeheden
Zij bleef om hoog / en schepde van beneden.

2. Al wat gij ô mijn ziele! hoozt / en siet/
Wat aan 't gesicht, of oor verlusting bied/
Wat met zijn geur en reuke kan bermaken
Wat aan 't Gehemelt', liefstelijk kan smaken.
Het vlug gediert, 't vee, bomen, 't veld en kruyd,
De waterstroom, die alle roepen upt
Gods volheyd / niet mensch / geeft dese dingen;
God brengt ons voort voort u / zijn' Lievelingen.

3. O volle Bron van goedertierenheyd!
Die d'aard' en hare volheyd hebt bereyd/
Doort ons ook nu hier in dit sondig leven/
Hoe lieflijk 't is gij sult noch berer geben/
Een eeuwig goed van onwaardbeerlyze prijs/
Een Koninkrijk / in 't Hemels Paradijs.
Doort Jezus toebereyd / ô Ziel! na boben!
Met alle kracht / tracht uwen God te loben.

CHRISTELYK WATER-LIED,

Op 't aanschouwen, of varen in Zee, of
andere Wateren, enz.

Pfalm 107: 23, 24. Die met Schepen ter Zee varen, bandel doende op groote wateren. Die zien de werken des Heeren, en zijne wonderwerken in de diepte, enz.

Toon: Pfalm 78. of 90.

Zingt ó mijn ziel! van 's Heeren mogentheden
Zijn werken geben stoffe aan uw reden/
Al wat gy ziet/ wil uw Gods grootheid wijzen/
En leeren hem in zijne schepsels prijzen.
Maakt doch ó Heer! mijn hert en Tong bereyd/
Tot roem en Eer / van uwwe Magesteit.

2. Die 't Hemels-kringen / door uw woord ging
stichten/

De Zon en Maan met zo veel Hemels-lichten/
De aarde ter woon / door mensch / en andre dieren/
De Zee de Waterstroomen, en Rivieren;
So in / so door / en om de aard' geboert
Maer in sich meernigh schepsel hoed / en roert.

3. De groote Zee, geplaatst in hare kolkten/
Wiens baren dikwils rijzen tot de wolken/
Soo bast bepaalt in hare sterke Wallen,
Daar 't groot geweld gestut / komt neer te vallen.
Hoe sou de aarde door haar vloed bestaan?
Soo niet Gods macht / haar stutte doort te gaan.

4. Daar siet men op de grondelose baren,
De volkeren / zo besig hene varen,
Een groot getal die op de warren wandlen/
Na berre landen / om aldaar te handelen/
Na Oost/ en West/ na 't Zuid/ en koude Noord/
In 't drijvend-huys; en in soo engen boord!

5. Daar varen zo / behoort door Gods handen/
door stroom, en klip, door vyand, breuk, en stranden

Als ~~zij~~ de dood staat booz haar aller oogen/
 Geen hulp noch raad / alleene Gods vermogen
 Stilt d'ongestuyme wind, en 't woedende Meer,
 Op dat het volk / op God betrouwen leer.

6. Sy zeylen heen, gedreeben van de winden,
 Tot datze haar gewenste haven vinden/
 Dan juychen sy: en die den Heere blyesen/
 Die loben hem / booz 't goed aan haar betoesen/
 Dat God haar boert booz 't woeste Element,
 En al gevaer / van hare oogen werd.

1. Pauze.

7. 't Hardrijck verciert / met schoone waver-vlieten
 Die met haar vloed booz bergen hene schieten.
 De sterke stromen, ook de klare beeken,
 En rusten noopt; maar troepen hare strecken,
 Sy vlotyen heen / tot in het groote Meer,
 En keeren soo tot haren oorspronck weer.

8. De vruchtbaere zee, de stroomen waterplassen,
 Die brengen boozt soo veelerley gewassen.
 Hoe krielt het Meer van Monsters, Waterdieren,
 Die daar in leven / wemelen en zwieten.
 Het water geeft de Vis in oberbloed/
 Waar booz den mensch word rijkelyk geboed.

9. Langs d'oeveren van zoete water-stroomen,
 Daar groepen seer / de gierlijke boomen,
 En 't veld daar by / geeft groene vette weyden,
 Ook korn, en vrucht, booz mensch / en beest bes-
 scheidten;

Als een vermaaklyk vruchtbaar Paradijs.
 Mijn ziele rust / geeft Gode lof en prijs.

2. Pauze.

10. Wat ziet men schepen heen / en weder varen,
 Elk gaat zyn laag / beladen met zyn waren.
 Sy zeylen heen / of moeten aan 't laveren,
 Nadat den stroom is of de winden keeren.
 Elk doet zyn best / tot zijner reyzen spoed/
 Die

De soete winst / maakt al haar moepten goed.

11. Wat groot betruft / en arbeid is te merken !
 In 't scheeps-gebouw , hoe beelerhande werken !
 Mast , touw , en dieplood , ankers , kabels , zeylen.
 't Roer , tot bestuur / 't Compas , om niet te seplen ?
 Wijst haar de weg / en zet zijn punt na 't Noord,
 (O wonders Gods !) soo vaart den Schipper voort.

12. Daar weening helpen zeylen , stromen , winden,
 Weet noch de mensch een ander hulp te vinden/
 Op dat zijn reys niet lange sou vertragen/
 Moet riem , en paard , het schip of schuytje jagen,
 't Welk met der blucht heen door het water glijdt/
 Het volk komt aan / op zijn bestemde tijd.

13. Wilt g' o mens ! den Richter eens beschouwen
 Van sulken konst ! 't is God / die zelfs dee bouwen/
 Dat groote schip : daar Noachs gants gefinde/
 En zo veel Dees behoudenis kon binden/
 Ter tijd des Vloeds , heeft hy de Ark bereyd/
 Na 't wijs ontwoep van God hem boorgeleyd.

3. Pauze.

14. Rijst hooger op / mijn ziele ! om te leeren/
 Wat g' hier siet / kond g' te nutte keeren.
 Siet g' de zee , den afgrond daar de stroomen,
 Der wateren upt / en weder hene kommen.
 Daar in zo meenig schepsel groept en leeft/
 Die ook den mensch zo veel nutten geeft.

15. Denkt wat een volheyd , is in den Heere !
 Hoe veel hy geeft / noyt kan hem pets ontbeeren.
 Die volle Bron ! Fonteyne van het leven/
 An wien de Schepsels leven / zijn en zweven,
 Door wien 't bestaat / al wat de aard omhangt/
 Door wien het is / en noch geduurig hangt.

16. Wat geeft hy ons upt zijne overvloeden ,
 Na ziel en lichaam / beelerhande goeden !
 Maar wat hy geeft / moet weder tot hem keeren.
 1 moet o ziele ! den Gever weer bereeren.

Op hebt van hem / uw wesen en bestaan/
Uw dank en lof / moet tot den Heere gaan.

4. Pauze.

17. Gelijk de baaren op malkhandzen belgen/
Met groot gedruys / en dreygen seer verbolgen;
Schip, mensch, en goed'ren, alle te verdelgen/
Ja met haar vloed, de aarde te verzwelgen/
So is het meed' / vol moepten en berdziet/
Op dese aard / is onse ruste niet.

18. Ziet gy dan schepen dooz soo woeste baren,
Met heel gebaars en tegenspoeden varen,
Dan in de wind, soo heen en weder zwoepen;
Dan helpt geen stuur, 't kan geen streken drijven/
't Schip krijgt een ramt / het lekt, het scheurt, en
kraakt,

't Schijnt anders niet of d' ondergank genaakt.

19. So moet de Kerk dooz alletyep gebaren/
Dooz dese woeste wereld hene varen,
Het zaad der Slang so rasend en verbolgen/
Laat nimmer af Gods kindzen te verbolgen/
Dooz list / geweld / bedwang / en Tyranny:
Dooz valse Heer / twist / onrust / hetterp.

20. Op ook mijn ziel! terwijl gy hier moet zwoerven
In 's werlds-zee, om 't Vaderland te erben:
Varen tegen stroom, van werldse gesinden/
En tegen zwier van alle wervel-winden.
Hoe worden wy dooz moepte omgevoert!
Bestreen / belet / onrust / en steeds beroert.

21. Als 't rene / 't ander krups komt achterhalen
In sulken stand / laat noch de moed niet daalen/
De Heere helpt! en sal het roepen horen/
In bittere waat'ren sult gy niet versmoren.
Die Zee en Wind, heeft onder zijn gebied:
Die stilt den storm, en helpt uw uyt berdziet.

22. Op hebben moed! in stromen van elende/
Die om ons gaan! zalse eenmaal wenden/

Hy brengt ons in de haven zijner ruste/
 Waar zal de ziel na droefheid / haar verlusten/
 Wy zijn gevest op Jezus! onze Rotz!
 Geen dood / noch hel / rukt ons / uit de hand Gods.

23. Als God zijn gunst / laat dalen op ons neder
 In onze weg / en geeft voorspoedig weder.
 Dan zonnenschijn, ook seet bequame winden.
 Denkt / hoe ontmoet de Heere zijn beminde?
 Met gunst, en troost, bestraalt hy haar genood/
 Dan hoorden zy de reys, met goede spoet.

5. Pauze.

24. Ziet gy de stromen zo geduurig vloeyen?
 Die sonder rust haar zee-waarts hene spoeyen
 Dus loopt de tijd, de dagen, van ons leven,
 Na d'eeuwigheyd? daar ruste word gegeven
 In God! den oorspronk; aan die desen tijd
 Tot syner eer / en zielen nut verlijt.

25. Lepd 't schip gereed, zijn zeylen opgetogen
 Word 't los gemaakt? sal men ter reyse pogen?
 Waapt goede wind, past men ook op geeyen?
 Of trekt een paard? doen rijmen schuytjen gheen?
 Dooz vaart, en stroom; neemt zo de reys haar spoet?
 O Ziele! tracht / dat gy dan ook zo doet.

26. Maakt los den band van alle ydelheden/
 Die 't hert zo bind, aan dingen hier beneden.
 Houd uyt gereed / te varen t'aller waren/
 't Genaden-ty! dat zal niet altijd duuren.
 Spoeyt wat gy moogt / en siet niet achterwaert.
 Als Roejers doen: siet voor uyt, op uyt vaert.

27. Breyd 't herte uyt, met duurig ziels verlangen/
 Tragt dat gy moogt de wind des Geells ontfangen.
 Om spoediglyk / recht aan / en sonder feylen
 Na boven toe / ons Vaderland! te zeylen
 Of stroom en wind, al dikwils tegen loopt/
 Houd moed en kours, 't is niet berghefs gelyoopt.

6. Pauze.

28. Ziet op een schip, dat menschen heeft geladen/
 Daar samen baren goede, onder quaden.
 Soo is 't met Gods gemeente hier beneden,
 Daar d'huychlaar schuylt/ by Christi vrome leden:
 In waan-geloof, en schijn van Heyligheyt.
 Doch 't eynde toont van beyde 't onderscheyd.

29. Terwijl wy hier noch onder booze leven/
 Laat wy ons noyt tot haren weg, begeven.
 Maer door de deugd, haer tot de deugd verwekken
 Haer met ons voorbeeld, tot de broomheyt trekken.
 Dat ook de vree, en liefd', de herten bind'
 Van Zions-volk! en maak die eensgezind.

30. Hoe lieflijk is 't! wanneer wy ons bevinden?
 Te zijn verzelt met Hemelsche-gezinnen?
 Wat glaas! is daar? als zo veel heldre lichten,
 Door eenen Geest / malkander zielen sichten.
 Daar twee of drie zijn eens / in Christi naam.
 Komt Jezus selfs! en boegt zich met haer te saam.

31. Welijck de Reyzers! op de zee, en stroomen,
 Al nader aan en by de haven komen.
 Wat men ook doet / goed? quaad? of beusel-saken?
 In leedigheyt / in slapen / of met waaken.
 Men vaart al voort, en eer den reyzer dacht/
 Is menigmaal zijn reys ten eynd gebracht.

32. Dus haasten wy geduurig na het eynde,
 Ons leven staet niet stil / noch 'i sal opt wenden/
 Laat ons dien tijd, die vlied, dan wel besteden,
 Op dat ons eynde zo in rust / en brede.
 Die hier zijn tijd verliest in ydelheyt/
 Hem is daer na geen eeuwig goed bereydt.

33. 't Schijnt door ons / of de oevers haer bewegen
 Wanneer wy daar bod'by te baren plegen/
 't Is of zo vlien, soo is dit aardse wezen/
 Hoe vast het schijnt? hoe heerlijk uptgelesen!
 't Is al te los / 't gaat haastelijk voorby;
 De ziele is niet vast, die niet is vast gebonden.

34. De stuurman gaat door 't roer een schip regeeren
 't Maer na zijn wil sich heen / en weder keeren,
 Zo gaat de Heer! de wereld ook bekuuren,
 Insonderheid sal zijne sojge duuren/
 Meest ober 't volk / voor hem ten dienst bereyd
 O Ziel! begeest uo onder zijn beleyd.

35. Ziet g' 't Compas zo noodig in het varen,
 Sal men den weg recht binden en bewaren/
 Dus wijst Gods woord aan ons / de rechte streken
 In onse weg / het toont ook de gebreken/
 Volgt maar het wijst / vlied, daar het blieden leert
 Dwaalt g' daar van / ziet dat g' wederkeert.

36. Gelyk de naald' met zeyl-steen aangestrecken
 Als g' maas iets / van 't Noorden is getwcken/
 Is zonder rust / g' trit / en staat te beben/
 Zo ook mijn ziel! wat kan uo ruste geben?
 Als g' van 't woord, en van uo Jezus dwaalt?
 Daar is geen rust, tot h' uo wederhaalt.

37. Ziet g' een schip in zee, g' stroom, g' kusten,
 In storm en buy, seer vast op anker rustens,
 Zo moet de ziel in 't kruys / haar toegesonden/
 Haar hoop op God! en zijn getrouwsheyd grondens,
 Wat h' beloofst / is waar / en eeuwig vast/
 Op desen grond, is rust, en zorg / en last.

38. Als wy dan eens na lang en ernstig praogen/
 De stad of plaazze zien voor onse ooggen/
 Waarom de reys van ons was aangevangen/
 Waar hene strekten onses ziels verlangen/
 Men is verblid! wat is 'er vreugd' in 't hert?
 Dan is seer haast / vergeten alle smert.

39. Wanneer g' ziet door d' ooggen van 't gelobe?
 't Jerusalem! van God bereyd / daar bopen
 Wiens poorten staan door Jesus dood / geopent/
 Daar g' na by komt, strijd / en wacht / al loyend/
 Zyt bli en juycht! hergeet al hiet bi
 Van uwe reys, nu op de haven zj

G E B E D T.

8. Pauze.

40. O volle zee! ô God! uw goedheids stroomen
 Uw zegen vloed, laat in / en om ons korten/
 Schenkt uyt uw volheyd aan de ziele 't leven,
 In uw Zoon! ja komt ons alles geven
 Tot zaligheyd / en uwes Nameng-eer/
 Dan lieert uw gaaf, tot uw ô Gever! weer.

41. Blijft by ons Heer! in 's werelds woeste baren
 O Jezus! komt in ons geselschap varen
 Sit gy aan 't stuur, en voert ons arme slaven
 Yt al 't verdriet / tot in des Hemels-haven!
 Als nood / en dood / op reys, ons treffen aan
 Behoed ons Heer! op dat wy niet vergaan.

42. Uw goede geest! wil onse ziele drijven,
 Op dat wy niet dooz traagheyd achter blijven/
 Blaast in ons hert / dat liefd / en oer branden/
 Dat werelds liefd', noch sterffelijke banden,
 Ons op den weg niet strekken tot belet/
 Maar dat de ziel / sig streeds na boven zere.

43. Als gy ons uyt de wereld vol elenden,
 eens oer hoert / en doet dit leven enden.
 Doet ons na al het pogen en verlangen/
 Dan rust, en yreugd, verzadiging ontfangen
 Dooz uw aanschyt: in 't zalig Vaderland,
 Ontfangt de ziel! ô Jezus! in uw hand.

In overvloedigen en schadelijke Regens - Tijd.

Ezra 10: 9. 't Volk sat op de straten van Gods huys
 zittende van wegen de slagregen, enz.

Toon: Psalm 28.

O Heere! ziet van boden niet
 Verandert eens dit droevig weder,

Op 't Weder.

Verdient dooz onse misdaden/
Gedenkt in 't straffen / aan genaden.
Weert doch 't verderf van land en vrucht,
Doozt mensch, en vee, in haar gesucht!

2. 't Heeft uo van ons zo lang verbzoten/
Dat onse ooggen toefloten
Geen tranen om de zonden gieten.
Dies laat den Hemel 't water blieten.
Perwozffelt Heer! ons hard gemoed/
Dan frozten wy een Cranen vloed.

3. Komt ons van onse zonden wasschen
En droogt doch op de water-plassen,
Stilt dese buyen, en den regen,
Verderf niet dien beloofden zegen/
Berkeent ons Heer! een goeden ooght,
Da doef heyd / geeft ons weder Crooft.

In goed en aangenaam Weder.

Hand. 14: 17. *God doet ons goed van den Hemel, ons
regen, en vruchtbare tijden gevende.*

Toon: Psalm 24.

Al 't Schepsel dat op aarden leeft/
't Welk daar zijn plaats en woning heeft/
Verheugd sig in de heldze stralen/
Als 't aangename Zonne-licht,
En 's Hemels klaar, en schoon gezicht,
Zo lieffelijk komt nederdalen.

2. Dank zp uo Heer! booz dit goed
Dat gp ons van den Hemel doet/
Gp zent uo zegen op ons neder/
Het veld, met al zijn vrucht, en kruyd,
De hoven, boomen met haar fruyt,
Verquikhen / haar in 't groeiend weder.

3. O Heere, laat uo aengesicht

In Jezus! 't droevig hert verlicht.
 Dat zielen duysterheid verdojnt/
 Bebedigt ons berdoert gemoed/
 Daal 't onweder in ons / doet
 Uw gunst / en goedheid weer verschijnen

Op 't aanschouwen des Hemels.

Coloff. 3: 1, 2. *Zoekt die dingen die boven zijn, bedenk
 die dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn.*

Toon: Psalm 61.

O Warden-worm! verheft u nu oeg/
 Van 't nietig stof en siet om hoog,
 Den Hemel komt beschouwen/
 Siet na uw Huys, en Vaderland,
 Welk God door zijne sterke hand/
 Dus gierlijk gink bouwen/
 Daar boven is Gods heerlijchheid!
 Daar is de Rust, en Vreugd bereyd/
 Daar is een zalig leven!
 Een leven, zonder wond / en dood/
 Waar is een zoet / of goed / zo groot
 Dat God daar niet sal geven!

2. Daar is de stad! zo schoon bebouwd/
 Wiens straten zijn van zuiver goud,
 De poorten en haar muren/
 Paarden en edel-steenen zijn/
 Daer hoeft geen Zon, noch Maenschijn,
 Haar licht zal eeuwig duuren;
 Daar is geen zond / of elend meer/
 Alles, in allen is de Heer!
 Door zijne Hemelingen,
 Die eeuwig door sinen Throon,
 Met een volmaakte Hemel-iden,
 Halleluja, staan singen.

Op 't zien van Maan en Sterren.

3. **Waarom** o mensch! **ban** dus **geboord** ?
Waarom zo **laage** **ban** **gemoed** ?
In **uwen** **schat** **op** **aarden** ?
O **neem** ! **het** **allerhoogste** **goed**
Daar **eens** **uw** **ziel** **in** **rusten** **moet** /
O **neerndig** **groot** **ban** **waarde** !
Is **in** **den** **Hemel** **weg** **geleid** /
Dooz **Jezus** ! **dooz** **ons** **toebereyd**.
Wel **aan** **de** **ziel** **om** **hooge** !
Vergeet **dat** **hier** **beneden** **is** /
Daar **boven** **is** **uw** **eiffenis** ,
keert **daar** **uw** **hert** / **en** **ooge** !

Op 't aanschouwen van de Maan en Sterren.

Ezai. 40: 26. *Hest uw oogen op, om hooge, en ziet, wie deze dingen geschapen heeft, die in getalle haar heyt voortbrengt: dieze alle by name roept, enz.*

Toon: Psalm 97.

God / **die** **den** **dag** **en** **nacht** ,
In **haar** **oeder** **bracht** /
Bink **aan** **den** **Hemel** **stichten** /
Zo **veel** **supbre** **lichten** ,
De **heldre** **Zon** **en** **Maan** ,
Die **om** **de** **wereld** **gaan** /
De **Sterren** **met** **haar** **glans** ,
Die **dooz** **den** **Hemel** / **gans**
Oerlijk **verspreyt** **staan** .

2. **De** **Maan** , **in** **haren** **kring**
Zo **vol** **verandering** /
Komt **haar** **geleede** **straalen**
Van 't **Zonne-licht** **onthaalen** .
Zo **is** **o** **ziel** ! **uw** **staat** .

Op dat zijn licht en straal,
Geduurig in uw daal /
Tot duysternis vergaat.

3. Wat sikkert meenig licht !
Zo klaar in ons gezicht /
Des naches in duysternisse,
Als tow de Zonne missen.
Als 't Firmament zo schoon /
Hoe heerlijk is Gods Troon,
Daar 's Vaders aanzicht straalt /
Daar onsen Konink maakt /
Daar krijgt mijn ziel de kroon.

4. O brome ! die hier leeft /
En onder booze zweeft /
Geest uwen klaren luyfter,
Alle Sterren in het duyster,
Elk van uw gebe licht ;
U song, en wandel sichtig
De blinde kromme schaar /
Dan sult gy Zonne klaar
Blinken, booz Gods aansicht.

G E E S T E L Y K W I N T E R - L I E D.

Psalm 147; 16, 17. *Hy geeft sneeuw als wolle : hy stroyt den rym als asche. Hy werpt zijn ys heen als stukken : wie zonde bestaan voor zijne koude.*

Toon : O heylig zalig Bethlehem.

DE groote God ! heeft dese wet /
Booz lent, en oogst, booz hicc' en koude,
Booz dag, en nacht, zo vast geset /
Om het epnd' te onderhouden.

2. De Zon nu van ons afgegaan,

63 Christelijk Winter-Lied

Maakt lange nachten / korte dagen,
Het plant-gewas moet stille staan/
Doo? al de guure winter-vlagen.

3. De koudé lucht, en scherpe winden,
Doen 't vloejend water ~~te~~ verslijven,
Daer men betreden ~~den~~ band/
Op 't dunne vocht, ~~daer~~ sroomen deijden.

4. De witte sneeuw bedektet held/
Dat groen / en lieflijk plag te wezen/
Ja mensch en beesten ziju berstelt/
En wachten op een ander wezen.

5. Hoe is 't met ~~de~~ Ziel! gestelt:
Die doo? de liefde, plag te bloezen,
Mij dunkt dat u de koude knelt/
U kracht / en geest schijnt ook bevrozen.

6. Och ja! ik ben van kouw zo saijf
Het innig vuur is mij ontweken/
Die koude dringt doo? ziel en lijf/
Mijn krachten zijn ~~na~~ gezeeken.

7. Mijn ziele is seer dorr en dood.
Ach! onbeguaam tot goede vruchten!
Van leven / lust / en kracht zo bloed.
Dat doet mij dikwils innig zuchten.

8. O Vader! die mij hebt gemaakt/
Kouw doch mijn herte weer verweken &
Als ~~de~~ Geest mijn ziele raakt,
Dan sal mijn liefde tot u streken.

9. O Sonne der gerechtigheid!
Wijkt van mij doch nu niet niet verder.
Mijn Ziel word doo? u licht geleid/
Op mijnen ~~weg~~ / & trouwe Herder!

10. O Hemels licht! dat neder quam/
Om in de zielen te ontfeken,
Een wederstraal, een liefdevlam
Om alle duysternis te breken.

11. Geest lust en kracht in mijne ziel/

Over den Name Jezu.

Dat uwen Geest mijn Geest verwerme,
Die schier verkleunt, en flauto viel
Ach wilt uw ober my ontfermen!

12. Uwe liefde zy een krachtig vuur,
Dat koud' en lauwte, in my verteere/
Dat heeft mijn wederliefd' haar duur/
En brand in yver, booz uw Heere.

13. Dan zal ik uw met vuurigheyd,
Verheerlijken mijn gantsche leven.
Mijn hart / en mond zal zijn bereyd/
A eeuwig lofen prijs te geben.

G E E S T E L Y K
V R E U G D E N - L I E D ,

des Oud-Vaders BERNARDI,

Over den Name J E Z U .

NB. De twee laatste regels van ider vers, hebben wy nagelaten, die niet van Bernardus zijn, maar van den Overzetter daar by gevoegt.

Hoogh. 1: 3. *Uwen Name is een oly die uytgestort word: daarom hebben u de Maagden lief.*

Op d'eygen toon, of, Als de 100. Psalm.

J E Z U , die uw's gedachtenis/
Zijn 's herten bzeugd' seer krachtig is :
Soeter dan honing / boben al/
Is u bptwezen lief getal.

2. Men singt zo soete geen muzijk/
Men hoort geen Lied zo bzeugden-rijk/
Men dicht geen lieffelijker Toon/
Als van onf Jezus Godes Zoon.

3. Jezus de zondaars op bekeert :
Seer vriendelijk booz die u begeert/

64 Over den Name Jezus.

Hoe goed zijt gij / bod? die u mint/
Maar wat doch bod? de geen' u bind.

4. Jezus der herten soete schicht/
Fonteyn des levens / Zielen-licht!
Op overkomt als 's wereldds vrend/
En al dat pm. w. d hier verheugd.

5. Geen Tonge heeft het opt bereit/
Geen letter heeft het opt gespelt/
Die 't heeft geproeft / die weet gewis/
Jezum te minnen / wat dat is!

6. In 't bedd' mijns herten zucht ik staag
Mijn ziel verwacht hem alle daag/
In huys alleen / op 't land en sraat/
Zoek ik mijn Jezum vreeg en laat.

7. 'k Zal met Maria vreeg op staan/
En 's morgens totten grabe gaan/
Met dragen / klagen / droefgemoed/
Hem zoeken / tot dat ik hem groet.

8. 'k Zal 't graf met tranen maken nat/
Met zuchten wand'len doo? den pad/
Doo? Jezus voeten vallen neer/
Die kussen / en omhelzen weer.

9. Jezus een Koning wonderlijc/
Is Heerlijc / Machtig / Edel rijc:
Deel soeter en volmaakter / dan
Een sterlijc mensch uitspreken kan.

10. Op Heere Jezus bidden di/
Maakt dat gij hert verzadet zij/
Geen duist'el nacht daar in en duld:
Maar met u licht en liefde verbult.

11. Heer! als ons herte u onthaalt/
Als uwe klaarchepd ons bestraalt
Dan word des wereldds lust versoept/
En 't vuur der liefden in ons glaeyt.

12. De liefde Jezus oversoet/
Is waarlijc eene Honigbloedt:
Deel soeter duysentmaal en meer/

Over den Name Jezu
Want niemand seggen kan hoe teer!

65

Pauze.

13. Zijn lijden is een liefden pind/
Veel grooter als men ergens vind:
Hy heeft ons met zijn bloed gekocht.
De vree met God / booz ons gewocht.

14. Jezum te kennen tracht ô mensch!
Hem te beminnen zo u wensch:
Met blijd te zoeken niet ontbrekt/
In 't zoeken meer. u liefd' ontsteekt.

15. Die u zo mind / met minu' onthaakt/
Zijn liefd' / ô ziel met d'uw betaalt:
In dezen geur u blijtig spoed/
Gods liefd' met wederliefd' ontmoet.

16. Jezus altijd genadig is/
Geeft blijdschap die gestadig is/
Oprechten troost hy mede brengt/
En vreugd' des herten onbermengt.

17. Jezu! my dese gunste doet/
Geeft my uw's liefden oberbloed:
Laat komen dien gewenschten dag/
Dat ik u zien / en leven mag.

18. Al zijn mijn woorden onbeguaam/
Nochtans verbzejd' ik uwen Naam':
De liefde my brmoedig maakt/
En bukten u de vreugde staakt.

19. Jezu! u obersoete mim' /
Vermaakt des menschen hert en zint/
Verzaadt de ziele sonder last/
Als geesteliken hunger wast.

20. Al die u eten / hong'ren Heer!
Al die u drincken / dorsten meer:
Doch zo begeeren anders geen/
Dan Jezum d'alderlieftst alleen.

21. Maar dien deez' liefde bronken maakt/
Die weet te recht hoe Jezus smaakt.
Hoe zalig is hy diense vult;

C 5

Want

Want hy niet anders in hem duid.

22. Jezu der Eng'len ciersel rijk/
In 't hooren soeter als muziek!

In 't proeben boven alle smaak/
In 't hert een Hemels bly bermaak.

23. Ik roep wel duysentmaal en meer :
Mijn Jezu, komt doch ó mijn Heer !
Wanneer maakit gy mijn herte bly
Dat'et van u verzadet zy.

24. Jezu 't gestadig minnen dijn/
Geest my geduurig quaal en pijn :
Doch voor de ziel is 't Honig soet/
A liefd' alleen mijn leven voed.

Pauze.

25. Jezus ! op 't hoogste goedertier/
Mijn herten vreugd' en leven hier/
Wat hebt gy al voor ons gedaan ?
Laat doch u liefd' mijn Ziel ombaan.

26. Jezum te minnen is my goed/
Van niemand / hecht meer mijn gemoed/
Ik werpt mijn engen wil van my/
Op dat Jezus mijn leven zy.

27. O Jezu ! alderzoetste Lief/
A troost mijn zuchtend hert verghief :
Als bitter schrepen u genaakt'
En 's herten roep u ooren raakt'.

28. Waar dat ik ga / of waar ik sta/
Mijn hert jaagt altijd Jezum na/
Hoe bly ben ik / als ik hem vind/
En hy sich aan mijn ziel verbind.

29. 't Omhelsen dat ik dan bekoom/
Is soeter als een Honing-stroom :
Den band waar tusschen ik dan hang/
Is Jezus arm / maar 't duurt niet lang.

30. Nu sie ik dat ik heb gesocht/
En mijn begeert' wort nu volvoert'
Jezus heeft mi het hert doorzoo!

Dooz liefd' ontstehen in den grond.

31. Als Jezu dus in 't herbe rust/
Zijn liefde woord niet wort geblust;
Maar blijft gestadig / onverschraut/
En wast te meer / wat haar beuautet.

32. De liefde Jezu immer brandt/
En wonder zoet is haren bandt:
Verheug'lijk is ook haren smaak/
En seer geneuglijk haar vermaak.

33. Deed liefde wt den Hertel daald/
En 't merg mijns herten die doozstaald:
Ontbontk mijn ziel / en huld gemoed:
Den droeben Geest sp' brengt aan doet.

34. O brand! o Heilige Hemels brand!
Geen liefden-buur men heeter band:
O troost hier in dit Tranen-dal!
Gods Zoon te minnen boven al.

35. O Jezu! blom van 't maagden-beld/
H' minn' met soetheyd woord vertelt:
Hw sp' lof prijs / en Majestept!
En eeuw'g rijck / is ons bereyd.

36. Komt Koning! komt mijn goede Heer!
Kont Heerland! u komt alle eer/
Beschijnt mijn ziel met uw' straal:
Op zijt verwacht zo meenigmaal.

Pauze.

37. Jezu klaar boven Zonne-schijn/
Geen balzem kan ruikend' zijn/
Soet! soetste / boven alle soet:
En Liefste boven alle goet.

38. Jezu u smaakt de ziel verwoekt/
H' geur het herte tot hem trekt:
Mijn geest in u geheel verlijet/
Als sp' u tot haar deel verkrijet.

39. Jezu mijns herten hoogste lust/
Hw liefde-blam woord niet geblust/
Doozinh' woord mine Ziel verlijet:

68. Over den Name Jezu.

En eeuwig van de dood bezijd.

40. Komt tot my / ô beeminde schoon !

Die sit in uwes Vaders Troon :

Den vrand hebt g' overmocht

Den Hemel door u bloed gekocht.

41. Ik volg al om u achter aan /

Waar 't is / g' sult my niet ontgaan ;

Want g' hebt my mijn hert ontcrukt /

En uwe liefd' daar in gebruikt.

42. O Hemels Burgers ! komt met spoet /

En uwe Doortien open doet :

Komt uwen Heyland in 't gemoet /

Roept Koning Jezu ! weest gegroet.

43. O Koning ! machtig / glorieus /

O Heiland ! seer victorieus /

Genadig over ons misdaed /

O Jesu ! 's Hemels meest rieraad.

44. Fauwepne der genaden-bloed /

O Zon ! wens licht Gods Stad behoed /

Des droefherdis nebel van ons jaagt /

Met 't licht der vreugden ons bedraagt.

45. Jezu ! u priist des Hemels Choor /

En zingt u lof met zoet gehoor :

De Wereld hebt g' gants verblijd /

Met God versoent / van 't quaad bezijd.

46. Jesu ! u Rijk in vree bestaat /

Die hert en zinn' te boben gaat /

Och of mijn ziel die eens besat !

Hoe seer verlangt s' na dien schat.

47. Jezus is nu in 's Hemels Troon /

Daar draagt hy d' hoogste Eeren-kroon /

Mijn Ziel wil my geheel ontgaan ;

Want zy volgt Jezus achter aan.

48. Jezu , met bidden / zang en lof /

Wy volgen u in 't Hemels Hof.

Geest ons tot een genadig loon /

Genadig te zitten in u Troon

Zondaars-Klacht, Troost, Gebed, en Geloove.

Rom. 7: 24, 25. *Ik elendig mensche wie zal my verlossen
uyt het lichaam deses doods? Ik danke God door Jezum
Christum onsen Heere.*

Toon: O Kersnacht, &c.

Klachte.

DRoef heyd! heeft mijn ziel bevangen/
Na rust en troost is mijn verlangen/
Wie helpt my uyt dees droeve staat?
Wie zal mijn kranke ziel genezen?
Wie brengt my tot een ander wezen?
Hoe vind ik troost? ay my! wat haad?

Troost.

2. **O** Ziel! met elenden beladen/
Wied haast / ten Troone der genaden,
Gy vind booz uw barmhertigheyd,
Uw Saligmaker zend zijn boden,
Ja zelfs, komt hy uw vriendlijk noden,
Uw is genade toegesepd.

Klachte.

3. **H**oe dorf ik arme zondaar! nadzen
Booz God / die steeds noch Toorn bergadzet
Die zonden / tot mijn zonden doe.
Hy mag my van zijn Aanzicht drijven/
En laten my elendig blijven/
Hy heeft er recht, en reden toe.

Troost.

4. **K**eeert uw / komt nader tot hem treden/
Doet zuchten, klachten en gebeden,
Legt booz hem open 't zondig hert/
Belijd, berbergt geen missedaden/
Sijt ay vermoeyt, en zeer beladen,
Hier is verlichting! booz uw smert.

Klachte.

5. Ach! was mijn harde herte door steekens,
 Rond' dat door-scheuren, smelten, breeken!
 Om al het quaad / van my begaan/
 Dat ik zo boosfen God-verfmader;
 Tegen mijn goeden trouwen Vader!
 En heyl'ge wet, zo heb misdaan.

Troost.

6. Krijgt nu dat steenig hert' gevoelen,
 Merkt op in uw' een strijdig meelen!
 Doelt op een teere ziele smert?
 Tracht op uw' sonden te beweenen!
 Op hebt in plaats van uw' steenen,
 Een week / gedweeg / en buygzaam hert.

Klachte.

7. Ah my! mijn stonde boesem-zonde,
 Houd mijne ziel zo vast gebonden!
 't Goed, dat ik wil, dat doe ik niet,
 't Quaad, welk ik in mijn herte hate,
 Bestrijd', en zoekt te verlaten.
 Hangt my steeds aan, o groot berdziet!

8. Ach! hoe bloot vind ik mij van krachten,
 Als ik het goede wil betrachten/
 En eeuwig leuen in mij voel.
 Als 't hert ten goede is genegen,
 Hoe stridét boose vleesch daar tegen/
 Wat is'er in mijn ziel gewoel.

Troost.

9. Strijd den geest tegen 't vleesch van lianen!
 Zoekt op uw' lusten t'overwinnen!
 Hoe lief! hoe aangenaam, en zoet!
 Tracht op na 's Heeren heyl'ge wetten,
 In alles, uwen hoet te zetten!
 God werkt in uw' / hebt goeden moed.

Klachte.

10. Quam Gods Geest in mi, Google
 Op dat ik met een vast gelove,
 van hoven/
 Jezus!

Jezus ! kreeg tot mijn eygendom !
 Maar 't ongelooft, komt my beletten/
 Ik kan mijn hert niet baste setten !
 Maar zweeb' in twijfel, om / en om.

Troost.

11. Weest niet / Jezus ! wil zwakke sterken,
 Die 't willen geeft / zal bozder werken,
 Een kleyn geloof verwerpt hy niet.
 Laat uw Ziele hem aankleven,
 Houd hem maar vast, ge hebt het leven/
 Hy verbreekt noyt, 't gekrookte riet.

Gebet.

12. Vader ! 'k zal mijne schuld beklagen/
 'k heb my booz uw' niet recht gedragen/
 Gelyk een kind van uw betaamt !
 Den Name ! zelfs ben ik niet waardig,
 Verdoet ge my / ge zyt rechebaardig/
 Toont gunst / ach ! maakt my noyt beschaamt !

13. Jezus ! weest booz mijn ziele borge,
 Ik draagse op in uw zorge/
 Geeft booz mijn schuld, u dierbaar bloed/
 Aan 't kruys vergooten tot voldoening,
 Maakt tusschen my / en God / verzoening,
 Spreekt vreed ! in mijn ontrufft gemoed.

14. Trooster ! troost mijn verlegen herte/
 Verquiktet in de angden smerte/
 Weert van my ongeloovigheyd,
 Werkt, en versterkt, het geestlijk leven/
 Komt my genaad', en krachten geben/
 Tot meerder deugd', en heyligheyd.

Gelove.

15. Waarom buygt gy ô ziel ! zo neder ?
 En zyt ontrufft ? rijst op / heert meder/
 't Is noch den dag der zaligheyd/
 De deur des hemels staat noch open/
 Wel aan ! ik zal daar heen lopen,

Op Jezus ! is genaas bereydt.

16. 'k Zal dien Heyland, mijn ziels-verlangen/
Aangrijpen, doo? 't geloof omvaagen;
'k Zal hem niet van my laten gaen/
Doo? dat ik sijne gunst / en zegen,
Oer mijn ziele heb berisregen/
Ik houd hem vast / en klev' hem aan.

17. Zaligmaker ! 'k zal my verzaken,
Wat my ontbreekt / moet gy volmaken,
Want alle volheyd in uw woont,
Wat ik niet heb / moet gy my geven/
Pontepne van genaad' en leven/
Wie tot uwa komt, - die wordt verschoont.

18. Uw' geteughigheyd, is de mijne,
Daar mee zal ik booz God verschijnen/
En booz zijn Troon rechtveerdig staan.
Mijn zonden zal gy my vergeven,
En schenken my het eeuwig leven/
Dus zal ik in die vreugde gaan !

't GEBED des HEEREN.

Toon : Onse Vader in Hemeltijk.

O Vader ! die in d' Hemelen toont /
Die daar uwa heerlijkheyd vertoont/
Uwa kind'ren zwak / en onbereydt/
Die smeken om barmhertigheyd/
Doozt ons van uwa Genaden-Troon;
Om Jezus ! uwen lieben Zoon.

2. Verlicht de ziel / maakt ons bequaam;
Te Heyl'gen uwen grooten naam',
In al uwa werken die gy doet/
Daar in uwa heerlijkheyd ontmoet/
Doet herre, tong, en werken Heer !
alles strecken tot uwa eer.

3. U Koninkrijke koom', ons by/
Heemt in de ziel / uw heerschappy !
In vrede , vreugd , gerechtigheyd ,
Tot 't rijk der glory ons geleyd/
Doet 's Zetans macht , en Troon te niet/
Brenge 't dwalend volck , tot uw gebied.

4. Maakt dat uw wil van ons geschied !
Doet onsen boosen wil te niet.
Dat wy tot onderdanigheyd/
In doen , en lijden , zijn bereyd/
Vrywillig , trouw , volkandelijk ,
Als de zaal'gen in 't glorp-rijck.

5. Wy uwe kindren ! arm en bloed/
Versoeken Vader , daaglijks brood ,
Op ! doet ons van den Hemel goed ,
En geest al wat dit leven boed/
Uw zegen , by uw' gaven voegt/
Dan zijn wy in ons lot / vernoegt.

6. Vergeeft ô Heer ! al onse schuld ;
Toont uw genade / hebt geduld/
Met ons om Christi dierbaar bloed ;
Versekert dit / aan ons gemoed :
Wat quaad den naasten ons opt dee/
Vergeven wy / dooz' liefd' tot vree.

7. Laat doch geen quaa verzoeking toe !
Send gy ons uwe tuchtigs roe ,
Vertrouft ons / doet ons onderstand/
In 't strijden / bied uw sterke hand/
Dat d'overwinning by ons zy/
Ach ! maakt ons van den boosen by :

8. Uw is ô Vader ! 't Koninkrijk ,
Uw mogentheyd heeft geen gelijk/
Uw is ook alle heerlijkheyd !
Dan nu tot in der eeuwigheyd ,
Maakt ons bereyd tot uwe eer ,
Amen ! dit zy also / ô Heer !

LIEFDE-GEZANG,

Op de Gemeynſchap der Heyligen.

I Joan. 1: 3, 4. Dit verkondigen wy u; op dat gy met ons zoud gemeenſchap hebben, en deſe onſe gemeenſchap ook zy met den Vader, en met zyne Zone Jeſu Chriſti, enz. op dat uwe blijdſchap vervult zy.

Hebr. 10: 4. Laat ons op malkanderen acht nemen, tot opſcherpinge der liefde, en goede werken.

Toon: Psalm 31.

Wie is / en zal gelukkig weſen?

Wiens ziel bezit dat goed,

't Welk herte en gemoed /

Vernoegen kan / ja ook genezen?

Dan haar gebrek / en quaden /

En eeuwiglijk verzaden.

2. 't Is hy die met zonden beladen,

Geboelend' zijn elend /

Sig haast tot Jezue waend /

En komt ten troone der genaden,

Om daar der Zielen ſchatten /

Dooz 't geloof aan te batten.

3. Wan wien de Heer / ſich wil verbinden,

En gantſlijk overgeeft /

Met dat hy is, en heeft,

Die zal genaad', en gunſte vinden /

By God zijn Hemels Vader /

Der zielen heyls-ſprink-ader.

4. Zijn ſonden worden hem vergeven?

Verloſt zind' van 't berderf /

Word hy Gods kind, en erf,

Sijn ziel begint in God te leven;

Hy heeft geen quaad te breeſen /

Want God! wil met hem weſen.

5. Hy ſtaat met hem in gunſt, en troed

Dooz

Dooz Jezus dierbaar bloed,
 Dat dooz de schuld voldoet.
 Gods Geest blijft tot in eeuwigheden
 In hem; der Englen schare/
 Zal hem beplijh bewaren.

6. Hoe zalig! is haer staat verbonden/
 Die dooz dien nauwen band,
 Van 's Heeren sterke hant/
 Aan Christo eeuwig zijn verbonden/
 Met al de uytverkoren,
 Dooz zijnen Geest herboren.

7. Sy zijn kindren van eenen Vader!
 En Moeder; ongetoed/
 Van Jezus! Dlees en Bloed;
 Dien al uyt eene levens-ader
 Dit innig zielen-leven,
 In Christo word gegeven.

8. Hy is haer hoofd! en sy de leden;
 In een Geestlijk lichaam,
 Geroepen al te zaam;
 Dereent in geest, tot lief, en vrede,
 Tot een geloof, en leere,
 Een hoop, een God, een Heere,

Pauze.

9. Wel aan mijn ziel / gy moet uo' schayden
 Van 's werlds boose rot,
 Die af wijken van God/
 En volgen na die haer verleyden/
 Tot 't pad van ydelheden/
 In alle boose zeden.

10. Doozt steeds een medgezel te wesen/
 Van die Hemels gezind/
 Als een gehoorzaam kind/
 Wil wand'len in Gods heyl'ge blydese /
 Voegt u tot deser wegen;
 Zo krijgt gy heyl en zegenn.

11. Laat ons malkand'ren gaan aanmerken/
 Tot liefd in nedrigheyd,
 Tot weldoen zijn bereyd/
 En d'een / den anderen versterken,
 Om 't goede na te pogen/
 Met al ons ziels vermogen.

12. Dat wy te zamen onse krachten
 Gaan doegen tot den Krijd,
 In dese boose tijd/
 Staan tegen 's Zatars list / en machten/
 Met 's werelds boose treken/
 En eygen ziels gebreken.

13. So d'een of d'ander / raakt aan 't wijken,
 In booz / of tegenspoed/
 Die lichtelijk het gemoed/
 Op 't nauwe padt wel doen bezwijken /
 En eenigfins vertragen,
 Van 't goede na te jagen.

14. So pemand onder heel elenden/
 Bedroeft, en moedeloos,
 Ter neer leyd hulpeloos,
 Laat ons de oogen tot hem wenden/
 Met teere ingewanden,
 En hulp-bereyde handen.

15. d'Onwetende Gods kermis leeren,
 Die op een dwaal-weg gaan/
 Dooz vriendelijk vermaan
 Aanporren, dat zy haar bekeerren/
 De zwacke droeve herten
 vertroosten, in haar smerten.

Pauze.

16. Hoe lieflijk is dit zamen wonen/
 Als wy in eenigheyd,
 Tot vreed' en liefd bereyd
 Ons broederschap zo gaanen vertonen;
 Als herten zamen kleben/
 een Godsdienstig leven.

17. Als onse gaven andzen lichten ;
 Dat onser roogen-spraak ,
 Steeds wptte van Gods zaak ;
 En dus met onse reed'nen stichten ;
 Ook zelfs met doen , en leven ,
 Een heplig voorbeeld geben.

18. Dat ons een innig medelijden ,
 Om 's naasten krups en smert/
 Ga treffen in het hert :
 En ons verheugen , met den blijden ,
 Ook droevig zijn met eenre/
 Maet broeders die der weenen.

19. Dat top gereed te hulpe komen/
 De nood van pder een/
 En goed doen in 't gemeen/
 Doch allermeeft den rechten vromen ;
 Die zo zijn plicht wil toonen/
 God / zal 't hem eeuwig loonen.

20. Dit is gemeenschap , van Gods kindzen/
 Van Christi volk / en lot/
 In hem vereent met God/
 Die niemand breekt / noch kan verhardzen/
 Sp (schoon de wereld viele)
 Zijn steeds een hert , en ziele.

21. Wy bidden Vader van de lichten ,
 Siet uwe kindzen aan/
 Die in u breefe gaan/
 En zoeken steeds uo' aangezichte ;
 Doet uo' genaden stromen/
 En gaven tot haar komen.

22. O Jezus ! als in uwen name ;
 Uw schapen zijn by een ,
 Maakt uo' met haar gemeen ,
 Komt in 't geselschap met haar zamen/
 Laat op haar nederbalen/
 Uw' Geest met zijne stralen.

28. Gods kind'ren, roem, plicht, en zucht.

23. Doet uwe reusd, twist, hovaardye
Seer verre van ons zijn/
Ook alle valsche schijn,
Bedekte loosheyd, veynseryen
Met ergerlijk misnoegen,
Die by geen Christ'nen voegen.

24. Doet uwe Woord, rijtlyk in ons woonen;
Dat de voorsichtigheyd,
Vaderland, en wijs beleyd/
Zich steeds in onsen beandiel toonen.
Geeft ons deel vrucht te dragen
Heer! na uwe welbesjagen.

25. Als gy ons eenmaal zult vergadren;
In rust, by u ter woon/
Dooz uwe heerlijkheids Troon/
Daar wy met d' Hemels scharen nadren/
Sullen wy eeuwig samen/
Dereeren uwen name.

26. Gy zult ons al, in allen wezen.
O algenoezaam God!
Ons eeuwig deel en lot/
Dan is de ziel volmaakt genezen,
Uwe lieflijk aangesichte,
Sal daar in vreugden lichten.

Gods kind'ren, roem, plicht, en zucht.

I Joan. 3: 1. Ziet hoe groote liefde ons de Vader gegeven heeft, (namelyk) dat wy kinderen Gods zouden genaamt worden.

Toon: O Kersnacht.

Groote liefde, van mijn Vader/
In Christo 's heyls en levens ader/
Ben ik van eeuwigheid bemind/
Ik af heerig van hem dwaaldes

Sijn gunst en goedheid my bestraalde/
Hy maakt / en stelt my tot zijn kind.

2. Gelukkig / is die verkoren ;
Van boven door den Geest herboren
Is ; God tot zijnen Vader ! heeft
Dien Jezus is ten Oudsten Broeder !
Die Zion heeft tot sijne Moeder !
Dien God des Hemels ergoed geeft.

3. O Ziel ! gy moet uw Vader eeren,
Hem vreesen , tot zijn wegen keeren.
In liefd' , en onderdanigheyd,
Ontzeekt uw iets / komt met gebeden/
Vrymoedig hoor zijn aanzicht treden ;
Genaad' en hulp vind gy bereyd.

4. Vader / uw Geest daal in my neder/
Dan rijst mijn hert / dan roep ik weder :
Abba ! mijn Vader ! Ik uw kind !
Dan mijn kindschap zo hy geruyge,
Mijn hert hy na uw' Vader buigge/
Op dat ik troost / en bzeugde vind.

CHRISTELYK MAALTYDS-GEZANG.

Hand. 2: 46. Sy aten met verheuging , en erwoudighyde
des herten , en presen God , enz.

Toon : Psalm 23.

O Grootte God ! die rijkt zyt van vermogen/
Uw goedheid sien wy weer hoor onse roegen/
Gy kroont ons steeds met uwem milden zegen,
U gunst , straalt op alle onse wegen/
Gy komt ons dag op dag met uw' weldaden/
Ma ziel en lichaam , rijklijk overladen.

2. Gy dekt den Dis, booz ons met zo veel gaven
 Als of wy u bergelding weder gaben/
 De aarde, lucht, en 't water moet ons geven/
 Ons onderhoud, en voedsel booz ons leven/
 En dat niet schaars: maar mild, en overvloedig
 Verzaad gy ons / als onsen Vader goedig.

3. Wat zijn wy Heer! dat uw goedheids stromen
 Aan onse kant / op heden weder komen?
 Wie zijn wy doch / dat gy aan ons wilt denken?
 Ja zo veel goeds / en zegen noch gaat schenken/
 Meer als aan veel; van uw lievelingen!
 Uw gunst alleen schenkt ons al dese dingen.

4. Gy trekt ons hert booz soete liefde-koorden;
 En boed de ziel / booz uw levens worden;
 Gy schenkt u Zoon, en met hem 't eeuwig legen/
 Wat kond gy / ô Vader! beters geven;
 Die heyl-Fonteyn vol zegens / en genaden/
 Die Hemels Man! kan onse ziel verzaden.

5. Wilt ook ô Heer! onse herte wel bewaren/
 Dat wy ons noyt met spijs of drank bezwaren.
 Doet booz uw' schepzels onse zielen rijzen,
 Ont u den boz spronk alles goeds te prijzen.
 Geeft wy u gaven, aan ons nwen zegen,
 Booz Jezus diebaar bloed / booz ons verkeren.

Pauze.

6. Laat d' arme Ziele! nimmer zijn vergeten/
 Een and're spijs heeft die van nooden 't eten.
 Een Hemels brood tot sterking in genade/
 Dat ziels-gebrek, en honger kan verzaden/
 Geeft dat altijd / dan groept het geestlijk leven,
 Dan leev' ik u, en zal veel vruchten geven.

7. Laat uw liefd ô Vader! ons vermaken;
 O Jezus! komt wy ons u woning maken,
 Met uwen Geest! en zijn' genaden gaven,
 Komt zo ons hert / en ziel van binnen laven,
 Dat die met u haer Avondmaal mag houwen/

En eeuwiglijk uw aangezicht beschouwen.

8. Geeft ons ook plaats in 's Hemels opperzalen
 Komt daar de ziel met volle vreugd onthalen,
 Met Abraham, Izaak, Jacob, gezeten
 Aan uwe Tafel, laat ons daar van eten,
 't Verborgte Mann' in zoete rust, en vrede,
 Daar volheyd is van alle heerlijkheden.

9. Hoe overbloedig komt uw' goedhepd dalen/
 Wie kan al 't goed aan ons gedaan / verhalen ?
 Loff, eer, en Dank, zijn wy verplicht te geben/
 Met lichaam Geest, in ons geheele leven.
 Maakt ons bequaam / doo? uwen Geest van boven/
 Dan zullen wy uw naam ó Heere ! loben.

Bruylofts Eer-en Vreugde-zang.

Psalms 128: 2, 3, 4. Uwe Huysvrouwe zal zijn, als een vruchtbaare wijnstok, aan de zijden uwer huyses, uwe Kinderen als Olijfplanten rondom uwe Tafel. Ziet zekerlijk zal die man gezegent worden, die den Heere vreesst.

Toon: O Kersnacht.

Zelig! is 't in den Heere trouwen/
 Om zaam' een huys booz hem te bouwen.
 Gezegent zynse in haar staat/
 Daar twee bereent / met hert en zielen
 Gaan samen booz haar Vader knielen/
 Ontbreekt geen goed / noch schaad geen quaad.

2. Daar de deugden als sterren sionkren/
 Wat nacht kan haren glans verdonkren ?
 Die wand' leh in Godzalighepd
 Sijn Erfgnamen in dit leven/
 Van zegen; of God zal haar geben/
 Veel beter goed in eeuwighepd.

3. Siet die paar ! van God uptgelesen/
 ¶ 5

82 Bruylofts Vreugden-Gezang.

Om d'een / des anders deel te wesen ;

Vereenigt tot een vleesch en geest.

Die twee ! in Jezus ! vast verbonden :

Wiens hand weer nimmer word gescheiden /

Doet opt gebroken is geweest.

4. d'Algenoegzaam God ! uw Vader !

De allerwijste ziel-berader /

Gelejd en stuur' uo ober al /

Op geerb' uo raad in alle saken /

En lear uo hoe gy 't woel sult maken :

Ja al wat uo ontmoeten sal.

5. Jezus ! uw' Bruyd'gom ! Vriend , en Broeder !

Zo booz uo' beyd' eest zielen-hoeder !

Sijn troost / sijn heyl / genaden-zon ;

Wil uo de bokheyd der genaden /

Uo ziel verquiltken en verzaden /

Ja zo uo schild / en vreugde-zon.

6. d'Heyl'ge Trooster ! hoorn nederdalen

Op doe sijn gaben meerder stralen

Ober dit Nieuw vereenigt Paar !

Op help en troost' / in alle quaden

En leyde in des Heeren vaden /

Op woon' en blijb' eeuwig op haar.

Bruylofts Vreugden - Gezang.

Toon : Gezwinde bode van de min , enz.

Vrienden / op dit Bruylofts-Feest,

Singt eens vrolijk uo /

Hier past nu geen droeve geest /

Stelt u Toon , maakt aecoozt /

Hest u stem , dat men 't hoort seer luyt /

Booz de Bruydegom en Bruyd !

Maar de oogen gaan /

Sien op booz ons staa'

Omse han de vreugd

Die hert en ziel berhetigt.

2. 't Cierfel van de Bruylofts-zaal/
Lovers, Palm; en Kroon;
Pralen met haar glans en straal,
Alle eben schoon/
Wat men hoort, wat men ziet,
Vreugde geeft / vreugde bied / met een/
Man de gasien in 't gemeen.

De vericheyden spijs,
Rood de smaak om prijs/
Ook de eed'le wijn,
Roepen al tot volijh zijn.

3. Maar de geest in volijhheid
Rijse boven 't stof/
En geef' de hoogste Majesteit,
Den ge-epsien lof/
Dooz zijn gunst / dooz het goet/
Dat hy ons / rijkelijk doet / om niet;
Ja ons noch veel beters bied/
't Is maar ijdelheid/
Waar ons oog nu wep/
't Hardse moet bergaan;
Maar het beste deel blijft staan.

4. Siet nu dit gewenste Paar!
In de Echte-band,
Crouwe minne straalt in haar
Herte / ziel en hand;
Dan te booren in twee,
Zijn geblochten in een! wel vast/
Dooz de liefde t'zaam gepast;
Waar de minne rust/
Worlse noyt geblust/
Tot dat zy geniet/
Waar sy hare stralen schiet.

5. Wensch de Bruydegom en Bruyd!
d'Algenoeftsam God/
Die in de Echte heiligt.

Sp haar deel / en lot ;
 Sp haar schild / en haar loon ;
 Sp het hepl / en de kroon ; van beyd :
 Hy neem haar in zijn gelepd ;
 Als haar lebend end /
 Hy zp ontrent :
 Neem haar beyder geest /
 In het Hemels Bruylofts - Feest .

Bruylofts Vreugden - Wensch.

Toon : Rozemond die lag gedoken.

L. Mat de vreugd het hert ontsloopten /
 Roemende Gods heerlijkhepd /
 Laat de stemme zamen up ten
 's Hemels wijs / en hoogbelepd ?
 Alle dingen eynd' en stand /
 Word bestuert door 's Heeren hand .

2. God die komt twee zielen , boegen
 In de Echt , en maaktse een ,
 Tot haar onderling genoegten ;
 Geest en lichaam word gemeen .
 Allerzoetste eenighepd ;
 Tot haer beyder troost berepd .

3. Twee in-een-geblochten herten !
 Vast gemaakt in d' Echte-band ;
 Door spoets dagen ramp en smerten /
 Staken beyd' gelijcker hand :
 Vreugde / droefhepd' / zuer of zoet /
 Drogen zp met een gemoed .

4. God komt zinen milden zegen /
 Storten ober zulken paar ,
 Dat sich boegt na zijne wegen :
 Hy doet schijnen ober haar
 Zijn genadig aangezicht /
 Hy omst in haar mandel !

5. Dit is onses herten wenschen/
 Aan de Bruydegom en Bruyd!
 Twee van God-geliefde menschen/
 Die u in dien band besluyt:
 Zy met u / en doe u goed;
 Als hy sijne kind'ren doet.

6. God! de Algenoegefaam Vader/
 Stut uwo staat / en / bouw uwo hups/
 Aller bzeugd' en goed'ren ader!
 Meer af / plagen / druk en krups/
 Ook al wat u hier ontmoed/
 Keer hy tot uwo beyden goed.

7. God wil uwo nu samen binden
 In den band van Jezus trouw!
 Daar gy troost en heyl moogt binden/
 Dit verbond heeft geen berouw/
 O hoe zalig is de Bruyd!
 Die met Jezus 't huwlijk sluyt.

Christelijk Beroep.

Psalms 50: 23. *Wie zijnen weg wel aanstelt die zal ik
 Gods heyl doen zien.*

Op de wijze van de 10. Geboden.

Al-wijse God! die hier beneden/
 Een pder mensch hebt opgeleyt,
 Zijn eygen werk, en beezigheden,
 Tot dienste van uwo Majestept.

2. **W**o alle Heer! zijn uwe kerechten;
 In ons beroep, van uw geset,
 Lepd ons na uwe heylge rechten,
 Dat wy doen na uwo woord, en wet.

Op dan o ziel! stelt uwo gedachten,
 Te werk in uwo beroep, en plicht,
 Doet / wat gy doet / met alle krachten;
 Op dat gy 't trouwelijk verricht.

4. Schickt al uw werk tot Godes Eere ;
 En 's naatten nutte , dienst / en godd/
 Temp't uw tochten / in 't begeeren ,
 Na groote winst , en overvloed.

5. Soekt eerst , hoer al / Gods Koninkrijke !
 Met all' sijne gerechtigheyd ,
 Met zegen zal hy u verrijken/
 Den nooddruft heeft hy u bereydt.

6. Uw wandel zy als voor Gods oogen ;
 Oprechtelijk ; na sijn gebod/
 Dat hert / en ziele opgetogen ;
 Haar lust , en rust , geniet in God.

7. Tracht steeds uw herte te bewaren ,
 Het woord zo licht van God gerukt ,
 Laat 's werelds-last , het noot bezwaren ;
 't Woord anders in de aard' gedrukt .

8. Verheft de ziele / rijst na boven ;
 Be-oogt dat in den Hemel is/
 Verwint de wereld / door 't geloove
 Zoekt daar een beter erffenis.

9. Doet van uw weg onnutte zorge ;
 Die 't herte breekt en nederstaat/
 Zijt niet bekommert voor den morgen ,
 In 't wottig zorgen , houd de maat.

10. Waerom / doch al te seer bekommert ?
 An 't aards-gewoel : en besigheyd ,
 Waerom met zoo veel last bekommert ?
 Die ziel gequelt ? 't is pdeessend.

11. Gaat uwen tijd zo niet besteden/
 Dat gy uw God ! en Ziel ! vergeet :
 Koopz' uyt , van dingen hier beneden
 Die gy aan God , en Ziel besteed.

12. Beheeft den Heer ! het eynd' der saken/
 In al uwen doen beoogt maar 't goed/
 Hy zorgt voor uw , en sal 't wel maken/
 Rust maar op hem : doet dat gy moet.

13. Mij onrecht in al uwen handel/
Doet, wat gy wilt dat uw geschied,
Die oprecht is in sijnen wandel/
Oien weergert God zijn zegen niet.

14. Maakt Godt dan uwen weg voorspoedig:
Zijt dankbaar! maar verheft u niet;
Geest hy uo goetzen oberbleedig/
Deelt mee dien gy behdestig siet.

15. Ontmoeten uo oek tegenspoeden,
In uo beroep; houd noch de moed/
't Is beter weymig aardse goeden
Dan ziels-gebaar / niet overvloed.

16. Hoe 't ook de Heer beliest te doegen/
O Ziele! rust in uwen staat,
Neemt in uo / een goet genoegens,
Maakt God uo' Deel! en toeverlaat.

17. Laat voort uw licht, voor anderen lichten;
Die zwak / of op een dwaal-weg is/
Komt met uo woord, en wandel, sichten,
Geen aanshoot geeft / noch ergernis.

18. De Top; een wereld vol gebreken/
Houd in toom, hewaert den mond,
Wooz qualijk, los en ydel spreken,
't Welk God onteert, en zielen wond.

19. Denk op dien dag! dat God wil rechten,
Wat niet? en al? en hoe? gedaan/
Dan geeft hy loon aan trouwe knechten,
En boose doet hy van hem gaan.

20. O Ziel! gaat daaglijks reek'ning maken/
Beproeft uw werk, doozsiet uo boek,
Let op uo hert, in alle zaken/
Doet by een nauwe ziels-doorzoek.

Gebod.

21. O Vader! doet uo aansicht lichten/
Op ons / in goedertierenheid/
Siet gunstig aan, 't geen / wy berichten!

88. Opwekking tot Vernoevinge.

Om wel te doen maakt ons bereyd.

22. Maakt ons gewillig, en blymoedig,

Oprecht, standvastig in ons werk,

Gerrouw, in 't goed doen overvloedig;

Uw eere! zo ons oogmerk.

23. Send uwen zegen op ons neder/

Verquikt ons onder moept' en last/

Als wy verslappen; sterkt ons weder/

Maakt ons in uwe wegen vast.

24. Om Christus uwen lieben Sone!

Die aan uw / voor ons / heeft voldaan,

Wilt doch genadelijk verschonen,

Al het gebrek, van ons begaan.

25. Wy wachten van den arbeid ruste/

Als gy uw Knechten zult ontsaan,

Uw glory! hoorn de ziel verlusten,

Wanneer ons leven is gedaan!

Opwekking tot vernoevinge.

Phil. 4: 11, 12. *Ik hebbe geteert vergenoegt te zijn in 't geen ik ben.*

Toon: Psalm 103.

Waarom zou ik nu niet gerustig leven?

En my zo steeds tot zorgen overgeven?

Waarom zou ik zo seer bekommert zijn?

Kan ik doch met mijn ziele dus te quellen,

't Verdriet ontgaan? of dat my drukt/ herstellen?

Ach neen! ik maak vergeeffe smert en pijn.

2. God doet zijn wil, en hevlig wel behagen,

Wat heeft de mensche van zijn lot te klagen?

Wy handelt niet na onse waerdigheyt/

Wat geeft hy ons noch beelerley weldaden,

Man ziel / en lichaam enkel wyt genaden;

Wy neemt, of geeft, 't dient ons tot zaligheyt.

3. Soekt 't hoogste goed ! dat zielen kan genoege,
 Een zuiver hert , 't gebeten sonder wroegen,
 't Welk van Gods gunst / en hieft' verzekert is/
 Ruit door 't geloof op Christum tot voldoening,
 Soekt vrees met God en in sijn bloed verzoening,
 Wacht dan hier na op beter erffenis.

4. In Gods Beleyd , gaat uw dan overgeven/
 Blijf aan geen schepsel hier op aarden klevan,
 Al wat God doet is voor sijn kinderen goed:
 Hy zal ons kirups ende elenden weeren,
 Of alle quaad tot onsen goede keeren,
 Zijt dan gerust ! ô onvernoegt gemoed !

5. Ach ! kond ik doch eenmaal hier toe geraken:
 Dat ik my zelfs geheelijk kon verlaten !
 Buygende mijn wil , na Gods heylige wil !
 Dan sou ik al mijn tegenspoed berouwen/
 Dan sou mijn hert / en ongeruste zinnen/
 In God ! vernoecht gerustig , zijn en stil.

TROOST-LIED,

In gedreygde zwarigheden.

Psalms 24. Wat buygt gy u neder ô mijne ziele , en wat zijt gy onrustig in my , hoopt op God ! want ik zal hem nocht loven , hy is de menigvuldige verlossing mijns aangesichts , ende mijn God.

Toon : Psalm 61.

Wat is de menschelike vol elenden/
 Waar wy 't wonden ?

't Leven is vol tegenspoed,

Wie kan al de groote quaden/

Ramp en schaden

Dragen / met een sterck gemoed ?

2. Zorg , en vrees , komt ons quellen/

Troost-Lied.

En ontstellen ;

Ditwils door een quaad gerucht,
Hepd 't hert slauw / en is verslagen,
't kan niet dragen /

Al den last daar 't onder zucht.

3. Hoe vergaan der zielen-brachten ?

God? verwachten,

't Herts woord door smert berteert

Zo sterk is des lust-verlangen,

Da 't ontfangen,

Van het goed dat men begeert.

4. O ziel ! als word' ongelukken /

Nederdrukken ;

Waar zoud' g' 's lebens-lust /

In zo bitter droefheids pijnen /

Gaan verquijnen ?

En verstooren inde rust.

5. Of God ook misd' uw begeeren ?

Van u wederen /

Al neem' hy door sijne hand /

't Geen u is van groote waarde /

Op de aarde /

Hy blijft noch u beste pand.

6. D' Heere is altijd rechtvaardig ;

Hy zint waardig.

Quaad te lijden om de schuld /

Wodet goed / van hem gekomen /

Ons ontnomen,

Laat 't ons dragen met geduld.

7. Bedenkt ook hoe veel genaden ?

En weldaden ?

God doet tot desen tijd /

Wat geniet g' nu al zegen ?

In u wegen /

Want eens wat g' waardig zint.

Op hebt door uw Hemels-schatten,

Nan te batten/
 Jezus! die heeft uws heere/
 Hier magh 't droeve hert in ruffen/
 En verlusten/
 Dit goed blijft in eeuwigheid.

9. God is uws ziels heyl spink-ader/
 Liebe Vader.

Daar is rust dood uws genoes/
 Moet gy iets op aard ontbeeren?
 In den Heere/
 Is uws algenoezram goet.

10. Ziele! zijt gerust, en stille/
 't Is Gods wille.

Al het geen u hier ontmoet;
 Op sal goede eeding maken/
 Van uws zalien/
 En die sturen tot uws goet.

11. Al herliest gy 't aardse leuen/
 't Was gegeven.

Dooz een tijt / van hem bepaalt;
 Heeft de ziele in zijn handen/
 Hrt de handen/
 Wordse in de rust gelaat.

12. O Heer! geeft dat ik uws boege/
 In genoegen;

Da 't bestult van uwe hand;
 Helpt me doch mijn krupte dagen/
 Met behagen/

Geeft gedult in desen standt.

13. Dat van 't hert / en ziels verlangen
 Nimmer handen/

Nan het schepsel kien van waard'
 Doet int alle pdeheden/
 Gantsch betreden/

Doert mijn ziele boven d' aard.

14. Ik sal me in dood / en liden

Ober geden

Man uwt / die wat recht is doet ;
 Al wat quaad is booz uwt kindzen/
 Sult ge kindzen/
 O mijn ziel ! zijt wel gemoed.

15. Ik zal nu booztaan vertrouwen,

In 't bemouwen/

Op Gods hulp / en goedigheyt:

Ik zal goede upkomst geden/

In dit leven,

Wanders in der eeuwigheyt !

B L Y - G E Z A N G ,

Over byzondere Verlossingen uyt gevaar.

Psalm 30: 6, 12, 13. *Des avonds vernacht het geweest,
 maar des morgens is'er geswyg. Gy hebt mijne wees-klage
 veranderd in een Reye, gy hebt mijnen zak ontbonden, en
 my met blijdschap omgort, op dat mijne eere twt Psalm-
 zinge, en niet en zwijge: Heere God, in eeuwigheyt
 zal ik u loven,*

Toon: Psalm 61.

Groot zijn Heer ! uwt goedigheden/
 Die ge heden/

En dokeertijds hebt gedaan :

Nieuwlijks doet ge uwt genaden/

En weldaden/

Weder booz onf oogen staan.

2. **G**e voldoet nu Heer der Heeren/

Ons begeeren,

En verhoort der zielen klacht/

Onse droefheyt komt ge wonden ;

En hol-enden/

Geen zo lange was verwacht.

3. Als de ziele was beladen/

Onder quaden/

Uwe hand dee ons bestaan,

Uwe gunst / quam ons beschijnen/

Onder 't quijnen/

En dee 't quaad als rook vergaan.

4. Heer! gp wilde noch wat sparen/

En bewaren

't Leven, van die tot uw riep/

Gp verhoorde 't klagen zuchten/

Van die vluchten

Tot uw / in het elends-diep.

5. Gp wilt aller toelucht wesen/

Die u vreesen/

In de zeer benauwde tijd/

Is uw naam een sterke Toorn!

d'Uitverkoren/

Wlied daar heen / en word bevrijd,

6. Gp toont in benauthepds tijden/

Medelijden :

In de vrees van de dood/

Komt gp weer verlossing geven/

Van dit leven/

In de allerdiepste nood.

7. Want al liep ons alles tegen/

Uwe wegen/

Gaan verr' boben ons verstand ;

Gp kond tegen al 't vermoeden/

Ons behoeden/

Dooz u wijsse sterke hand.

8. Gp doet de benauthepds baren,

Hene baren/

Die ons dreggen groot elend/

En wist die in nooden zwerven,

Niet verderben :

Want gp haat uw hulpe zend.

9. **W** geef, Heer / **u** onze wegen /
 Doch **u** zegen /
 Dag aan dag in overbloed /
 Wiens ziel kan **u** goddelyke schenken /
 Recht beva ten /
 Die **g** aan **u** kint /
10. **H**oe **g** **u** met onze zaken /
 Doort zult maken /
 Behen **u** in **u**we hand /
 Geef **g** ? of wilt **g** beroven /
W beloben /
Ons te boegen na die stant.
11. **W** berispen **u** met onze dagen /
Op te brengen /
 d'Offeren van dankbaarchen /
 Doort zo veel gunst beboesen /
H te prijzen ,
Vriendelyke Majesteit.
12. **L**aten **u** ons nu ten tijden /
Dan verblijden ,
 Loven **G**od ons leuen king /
 Komt dan 's Heeren lievelingen /
Helpt ons zingen ,
Dryk wt / dit bly-gezag.
13. **O** mijn Ziele / **l**oof na boven /
God te loven
Is uw werk , in dese tijd /
Komt met alle binnen krachten /
En gedachten /
Toont dat **g** recht dankbaar zitt.
14. **O**p vlesse / **l**oof **u** met **u**we /
Doet hem eere ,
Komt nu zijn weldadigheid /
Saat hem ziele , lijf , en leuen
Overgeven ,
Is hem in der eeuwen tijden.

Verjarings Dank-en Bede toe God.

Pfalm 91: 16. *Ik sal hem met lankheid der dagen verzadigen, en ik sal hem mijn heyl doen zien.*

Toon: Psalm 12.

O Bepndig God! Fonteyne van het leven!
Die is / en leeft, van / en tot eeuwighepd/
Hyt uwe volheyd! hebt ons gegeven;
Een levens-stroom, bepaalt door uwe berepd.

2. Tot desen dag! berlegt op onse dagen;
Op hebt ons wel besogt / gelepd / gespaart/
Ook uwe langmoedighepd! heeft ons berdragen/
En door veel quaads en ongeluks bewaart.

3. Op hebt o Heer uwe goedhepd gunst en zegen/
Op ons onwaardig! rijstijkt neer gestort/
Uwe vriendelijshhepd toont op noch aller wegen;
't Schijnt dat op 't weldoen nimmer in sed word.

4. Wy danken uwe! dat op den tijd verjaarde,
Van die ons is zo lief, en aangenaam!
Dat op het leven, tot op heden spaarde,
Dit geeft ons stof / te loben uwen naam.

5. Vermeerdert Heer / den tijd, en 's levens jaren
Zo 't tot uwe eer; en zielen beste is/
Of zo op haakt ons tot u / wilt vergaren;
Brenge ons dan maar in 's Hemels-erffenis!

6. Doet ons dien korten tijd! dan wel besteden/
Door uwen geest ons na uwe woord gelepd;
En heert ons hert / van zond' en pdelheden/
Van leuen wy / in deugd / en heplighepd.

De Christelijke Loop-bane.

Hebr. 12: 1, 2. . . Laat ons met lijdz: ambeyd loopen de loopbaan die ons is voorgesteld. Ziende op den oversten Leydsman, en volherder des geloofs, enz.

Toos: Van de tien Geboden.

Niet ongelijk is 's menschen leven/

Een renbaan / of een lopers-perk,

Daar ongelijk de menschen streven/

Els na zijn voorgestelde merk.

2. Een Christen strekt zijn bogen leden/

Af 's werelds slijk-poel Hemelwaart:/

Het werelds kind ziet na beneden/

En zoekt zijn deel hie: op der aard.

3. Een schoone prijs is opgehangen/

Die nopt zal doorten of vergaan/

Doort dien na boven strekt zijn gangen/

Beloof in 't eynde van de baan.

4. Maar watart daer by niet is te noemen/

De prijs, die d'aard haar loopers geeft.

Een Krans van seldste boter-bloemen,

Die niet bestendigs by sich heeft.

5. A gunstig God! wend go mijn oogen/

En voert mijn log te geesten aan/

Na 's Hemels overzaalge bogen/

Om na die waarde prijs te staan.

6. Mijn loopen Heer! staat aan u-trekken,

Daar onder ik geheel bezwijk/

Och wilt my doch uw hand toestrekken/

Dat ik niet zink in 't aardische slijk.

7. Wilt my vereyschte krachten geven/

Om in uw wegen voort te gaan/

Want ziet Heer! hoe mijn schenkels leden/

Die voort het minste klumtje staan.

8. Och my! ik sal d'over 't eynde krijgen/

't Zo gy begint mijn tred,
Want ziet my na den adem hijgen/
Op elken voetsap moet gezet.

9. 't Moet starten neer / ter halber wegen/
En smoooren in het gulle zand/
Ten 3° gy Heer! tot my genegen/
My stutten sult door uw hand.

10. Ja/ wilt gy Heer mijn traagheyt merken
Gy mocht; t my werpen wt het perk;
Maer neen / God wilt my liever sterken/
En borderen uw' handen werk.

11. Ach staat doch uw knecht! dees bee toe/
Wilt met de Oly van uw Geest/
Van de hoof-schedel tot de tee toe/
Zijn leden zalven minst en meest.

12. Zo zal hy wackerder voort loopen,
En jupchen hier in uw gena.
En na 't uyt-eynd der bane hoopen/
De kroon der heerkijsheden hie na.

S. Simonides.

De Zoetigheyd van een goede Weg.

Spreuk. 4: 11. *Het pad der rechtvaardigen is gelijk een
schijnend licht, voortgaande, en lichtende tot den vollen
middag toe.*

Op de wijze van den 9. Psalm.

Hoort broene ziel! het deugden pad,
Het welk daar leyd na d' Hemels-stad/
Al is 't gevast door enge treden,
Het mist ook niet zijn lieflijcheden.

2. Het is geen naar / en donker spoor/
Gehik het werelds kind geeft booz/
Maar vol van licht, en bresd / en zegen/
3. 2

93. **Er-zing over Gods volmaaktheden.**

3. De glans / die zelfs Gods huyt doorstraalt/
Ook hier gantsch beffendien daart
En steeds al wassend word veranden/
Als 't licht des daags tot elken stonden.

4. Al gatet schoon geluk niet op/
Het klimt allensken tot den top/
En rust niet eer 't tot troost der bremen/
Zy tot het middag-punt gekomen.

5. Och! Hemels reppman tred dan aan/
Ziet hoor u' zagen 't licht opgaan/
Het welk nu zonder langte leyden/
In 's Hemels beugde in sat leyden.

6. Daar 't eeuwighlyk zal stille staan;
Treed hemels wandelaar! tred aan/
En juugt in Godes goedigheden/
Die u hier te gembete treden.

7. De dag komt aan / en robert al/
Die 't volle licht eens bringenzal/
En een gemenste klansyd geben/
Daar nacht en schim dan zy verzyden.

S. Simonides

E E R Z A N G.

Over Gods volmaaktheden.

Van een God } Lovende en } ziel.
} Verheerlijkende }

Psalm 154: 5. De Heer is groot, en zeer te prysen, en
zyne grootheid is ondoorgrondelyk. Ik sal wyspreken
de heerlykheyd der eere uwe Majesteit, enz.

Toon: Psalm 18. en 144.

T Heer! mijn ziele dan 't aardse-gewoel na bo-
ben/

Ik met 's Hemels heer, nu Naam mag taben;

Op houd u Toon in 't ontogeaakelijk licht.
 Doert my om hoog en sterkt mijn ziels-gezicht!
 Uw aanzicht geve zyn genaden stralen/
 Uw Geest hoop in mijn herte nederdaalen!
 Hy maakt' de ziel (die noeh zo last aan 't stof
 Aleeft) los / en haardig tot des Heeren lof.

Lovende.

2. Jehova! Bron en aller wezens-wesen;
 Hyt welker volheyd alles is gerefen/
 D' Eenige oorspronk! waar dooz vder ding/
 Al wat het is / en wezen zal, ontfing.

Verheerlijkende.

Drie eenig God! die leeft ban eewigheden.
 Die zyt, zult zyn, en waart akooe, doe leden;
 Die eerk' en leet, dooz uwo is geen gewest/
 O Eeuw'ig' Vader! Zoon! en Heyl'ge Geest!

Lovende.

3. O geest'lijk wezen! zelfs get licht, en leven,
 Aan wiens volmaakthedyd niemand pets kan geben;

Verheerlijkende.

Altijd de zelfde, onveranderlijk,
 Oof eew'ig, 'last is Heer! u Koninkrijk

Lovende.

Raads-beslyt kan niemand opt berhindzen/
 Noeh ulmen wil berandzen / noeh bermindzen;
 Hemel en Earde sullen eens vergaen:
 Doch uw woorden blijven eeuwig staan.

Verheerlijkende.

4. Onnodig groot' Heer! boven alle machten!
 Die geeft/ en neemt/ den schiepselen haar krachten/
 Almogend' God! u allersterkste hand/
 Doet alle ding en zandte tegenstand.

Lovende.

Al wijze God! uw al-dooziende ooggen/
 Zien ober al / op aller menschen vooggen/
 Op weer wat is / zal zyn / of leest geweest/
 Het allerhimmelschen den geest

Verheerlijkende.

5. Ontmeetlijk is uw wezen, Heer der Heeren!

In alle plaatsen daar wy hene hoeren:

Zijt gy ó God! en toont uw heerlijkheid;

Wy zijn steeds in u tegenwoordigheid.

Lovende.

Wooz uw aanzicht kan niemand sich verbergen:

Wie uw berouwt / of eenigsints gaat tergen/

Gy bind hem haast tot zijn bederfen bal:

Maar d'uwe Hoed en leyd gy overal.

Verheerlijkende.

6. Hoogste goedheyd! barmhertig! genadig!

Uw' trouw' en waarheyd zijn vast / en gestadig;

Gy zijt een God van volke zaligheyd!

Die gy door d'arme menschen hebt bereyd.

Lovende.

O algenoegzaam God! gy laat de stromen/

Van uw volsheden tot ons neder komen/

Wat doet gy al wat liefd' aan 's menschen kind?

't Welk in uw Zoon' genaad en leven vind.

Samen.

7. Heylig! Heylig God! vol Heyligheden!

Wooz wiens' aanzicht', die Engelen 't haar bekleeden

Diens' reyne oog, het huple sonder quaet/

Wersoept/ bestraft/ verbloekt/ met toorn en haat.

Verheerlijkende.

Uw oordeel is en blijft altijd rechtvaardig,

De zondaar is na recht, wzaak' en strafwaardig/

Wlied dan ó ziel! tot Gods barmhertigheyd,

Wooz Jezus bloed! is daar genaad' bereyd.

Samen.

8. Wandelt ó Mensch! dan wooz des Heeren ooges

Oprechtelijk: vererout, vrees, zijn vermogen/

Aanbid, en diend de heyl'ge Majesteit;

Looft eere den Name zijner heerlijkheyd;

Maat uwent Toon zich met des Hemels-scharen,

En 't Choor der Engelen te zamen paren ;
 Als 't hier gebzohlikt ? tracht/ en wacht/ hier na
 Zingt ge volmaakt / 't eeuw'ig Haleluja.

S A M E N S P R E K I N G E ,

Tuffchen een

G O D Z O E K E N D

En een

V I N D E N D H E R T E .

Toon : Psalm 50.

O Bron van 't Licht ! uw glans de ziel verlicht/
 Bzengt die u zoeken / hoor uw aangefticht ;
 Zoekende.

Ach ! mocht mijn ziel/ die steeds begeert/ en lust
 Na God ! eens vinden na dit zoeken rust :
 Mocht ik maar na al 't zuchten en verlangen/
 Hem tot mijn Deel , en eeuw'ig hoord ombangen !
 Vindende.

2. Welzoekend hert ! daar toe is hulp / en raad.
 Is 't u maar ernst ? ge komt tot desen staat.
 Wie God wil zoeken , die vind hem gewis/
 Du hy na by , en noch te vinden is ;
 Spoelt u maar boort / en gaat de rechte wegen/
 Ge bind hem dan in zijne gunst en zegen.
 Zoekende.

3. My my ! ik ben zo verre afgedwaalt,
 Ik ben zo laag na d'aarde toe gedaalt !
 Hoe is mijn lust in strekken zo verwart/
 Van pdelheid ? een rechte ziele smert/
 Hoe raak ik los ? hoe sal ik my ontpinden/
 Van desen band ? om dien ik zoek te vinden.

Vindende.

4. Hoort na zijn woord / volgt niet geen bles
noch bloed/

't Vernuft, en eppen wil moet onder doet.

Die God zoekt, moet eerst nyt hem zelven gaan!

Zoekende.

Maar hoe zal ik zo zwaren merk bestaan/

Mar zelfs geheel / in alles te verzaken?

Eet ik rō: God! en is tot my sal naken?

Vindende.

5. In 't pad is smal, hier is een enge poort,
Hier moet geweld zijn / of men raakt niet hoort;

Wie God wel zoekt, die heeft veel tegenstand/

De band komt han d'een en d'ander kant/

Op desen weg halt arbeid / kruis / en liiden/

Doet wapens aan / om moedighijk te strijden.

Zoekende.

6. Moet di ja zijn? ach maar krijg ik de kracht!

De wil is goed: maar 't schort my dan de macht.

Vindende.

Goetst woen wil: want 't listig hert bedriegt/

't Zept wel ik kan niet! maar in 't beekijds siegt;

In dit kan niet! komt wil niet! zich verbergen/

En trage wof / zal sich niet groots gaan bergen:

Zoekende.

7. Nochtans ik binde in my selven niet!

Vindende.

Keert u tot Jezus! die uwa krachten bled.

Niets is te zwaar / hoor die in hem geloof;

Sijn geest werkt in de leden daar hy 't hoort

Dan is: Zoekende.

Ach kond' ik vastelijc geloven!

Maar 't ongelooft / komt de kracht be-roben.

Vindende.

8. De dwijffeling moet onder boeten niet.

En rust op 't woord van onsen Heer:

Hy roept / komt tot my ! zijt gy zwaar belaan ?
 Hond gy niet loopen / komt maar kruppen aan ?
 Uw ziele bind in my genad en leven,
 Ili sal uw kracht / ja troost / en ruste geven.
 Zoekende.

9. Dit zoek ik maar / en 't is mijn enig wils.
 O groot geluk ! hoe raak ik aan 't bezits ?
 Vindende.

Neemt aan o ziel ! wat onsen Jezus zepd /
 Ik ben de weg ! die tot den Hemel lepd /
 Ik ben de waarheyd , ja ook zelfs het leven !
 Zoekende.

Zo moet ik my met spoed tot hem begeben.
 Vindende.

10. Ja haast u maar : dit is het rechte spoor /
 Volgt Jezus na , hy gaat u zelve door.
 Zoekende.

Moet ik hem volgen / waar hy my gelepd ?
 Vindende.

Ja : in den toeg van deugd / en heyligheyd.
 Draagt ook u kruys / gy raakt dan dood en nader /
 Tot uwen wensch : zo komt gy tot den Vader !
 Zoekende.

11. Tot God komt niemand dan door heyligheyd,
 Maar als ik meek hoe mijnen wandel lepd ?
 Hoe noch de zond' in mijne ziele leeft ?
 Hoe wepnig vruchten , dat mijn leven geeft ?
 Hoe menigmaal ik ald' waal in mijn wegen ?
 Dan val de moed / en ik sta gants verlegen.
 Vindende.

12. Verlegen ziel ! gants billigh is uw klacht /
 Siet toe / dat gy na meer volmaktheyd tracht !
 Verlaat dat schrenis / en uw belet /
 Jaagt na den prijs , op 't end u door gezet :
 Walt gy dan neer / staar op , raakt gy nau 't dwaalen
 Keert weer op weg / gy sult de kroon behalen.

Zoekende.

13. **Dit neem ik booz / en hier op leg ik toe:**
Maer ach! hoe haast / ben ik van arbeet moe /
Mijn hert woord zwaart doo: zardsche beefigheyd.
De wereld, 't vlees, heeft my zo haast verleyd.
De Zaran, wil my doen te rugge wiken!
Ik sta verstedt / en breez' ik zal bezwijken.

Vindende.

14. **Niet moedeloos / breez niet booz dit geweld /**
Gaat boozt / breekt doo: / brtoont u als een Held /
Waakt in 't geloof / strijd met kalbelinuedigheyd /
Jezus! heeft oberwinning toegeseyd.
't Eynd' zal den arbeet / en u zoeken kronen /
Volhard g'p maar: God is ulw zelfs ten lone!

Zoekende.

15. **Wat nood is 't nog / als ik den Heer maar vond**
Maer 't allerdoevigst' welk mijn ziel verwond
Is dat hy schijnt van my zo verr' en vreemt,
En sinen troost en gaven van my neemt /
Ach hy verlaet my! zo raak ik te ballen /
Al wat ik doe / ik border niet met allen.

Vindende.

16. **O ziel! kent g'p noch 's Heeren wegen niet!**
Hy is niet verr' schoon g'p hem niet en zic;
Een korten tijd / bedekt hy 't aangezicht,
Da droeffensse geeft hy troost en lichte,
Zoekt / klopt en bid / g'p salt hem weder vinden /
Dit salt den band / veel sterker zamen binden.

Zoekende.

17. **Mijn ziele rüst / my durft ik voete moed /**
Daar hoorn wat wil / 't zo booz of tegenvoed /
't Blijft mijn begeert' en eynd', ja dat is 't slot /
Ik moet noch nader zija by mijnen God!
Mijn ziel verheft, op deugt en heyligheden /
Zal niet dit beel / al Hemelwaarts gaan treden.

Vindende.

18. Gy hebt ó ziel! ten deel/ het geen gy zocht
Zoekende.

Hoe weet ik dat / ach of ik 't voelen mocht.

Vindende.

Zoekt in u binnenst' 't geest getuigenis/
Dat u begeerte God te zoeken is.

Gy wilt u zelfs / en eygen lust verliesen;
Ja heylighepd / voor alle goed verliesen.

Zoekende.

19. Gaat dit al vast? dat God gevonden is/
W in die hem waarlijk zoekt?

Vindende.

Dat is gewis.

Wie zoekt doch God, als dien hy heeft gezocht?

Ons zoeken, heeft Gods Geest in 't hert gezocht/

God zoekt ons eerst; eer wy hem zoeken konden.

Zoekt gy dan God gy hebt hem al gevonden!

Zamen.

20. O groot geluk van die den Heere leeft!

Wiens ziel in God, en sijn gemeenschap leeft!

Want alle goed, dat men begeeren kan/

Is al in hem / daar rust de ziele dan/

Al trest hem quaat 't en sal hem noyt beschaden/

Hy is in God, en blijft in sijn genaden.

Zoekende.

21. Na by den Heer te zijn is 't beste goed/

Wat middel is 't dat ik gebruiken moet?

Om dus na by te blijven by mijn God?

Vindende.

Schuw eerst des werelds ydel, boose rot,

Hoed 't ydel hert / Auart 't zwerben van de sinnen/

't Geen 't hert beschaad/ dat konne daar niet binnen.

22. Leest/ overdenkt/ doos zoekt Gods heylig woord!

Komt in Gods huys, daar gy sijn siemme hoort/

Daar 't volk hem aar sept / daar hy zegen toont;

In de Gemeente, daar de Heere woont.

Doegt u in liefd' by Hemelsche gesinden,
 Gy zult daar God, en Jezus met haar vinden,

23. Stelt u den Heere! geduurig booz uw' oog'
 Staunt 't hert met sijn gedachten steeds om hoog,
 A wandel zy gelooff, en heyligheyd,
 Voor hem, en in sijn tegenwoordigheyd.
 Spreekt veel tot God! met zuchten en gebeden:
 God blijft by u, en gy by hem, in vrede.

Zoekende.

24. Ay vrienden Gods! laat my dan met u gaan,
 Als ik vertraag' of wijk voert my weer aen,
 Ik zal u volgen, met al' mijne macht
 In desen weg: mijn ziele hoopt / en tracht
 Na 's Heeren hulp: hy zal my vorder stercken/
 Die 't willen geeft / zal ook het goede werken.

Vindende.

25. Zo doet de Heer! dit is sijn eygen woord;
 Komt laat ons gaan / en treden zamen voort.

Zoekende.

Gods Geest / en gunst / blijb' ons geduurig by;
 Hy neme weg al wat ons tegen zy.

Vindende.

't Is sijn verbond / dat nimmer zal bezwijken/
 God zal van ons, en wy noyt van hem, wijken.

Zamen.

26. O Heyl-fonteyn! ô algenoezaam goed!
 Glendig is hy / die u missen moet.

Wie zalig? Ja zalig in eeuwigheyd/
 In die / dien gy tot u gemeenschap leyd;
 Met u vereent, in Jezus onzen Heere/
 Wie zal? en kan? dit heyl genoeg waarderden.

Vindende.

27. De volle vreugd' word in d' Hemel bewaart
 Wanneer wy booz Gods aanzicht zyn vergaart,
 Dan hebben wy dan strijd, en zoeken, rust
 In God: wiens glory onse ziel verlust.

Zamen.

Dan zingen wy Haleluja ! te zamen,
Haleluja ! Haleluja ! Ja Amen.

Kinder-bede tot God.

Prediker 12: 1. *Gedenkt aan uwen Schepper in de dagen
uwer jongelingschap, eer dat de quade dagen komen, enz.*

Toon: O heylig zalig Bethlehem.

O Heylige ! drie eenig God/
Jk ben in ulwen Naam geteehent
In mijnen Doop: laat my dan tot/
Uw Kind ! en Erve zijn gerekent.

2. 't Gedichtfel van mijn hert is boos !

Jk ben in zonden al geboren,
Tot quaat genegen / zongelooz/
Dooz mijn' natuur een kind van rooren.

3. Mijn lust is steeds in ydelheyd,

Jk dwale heen ! op quade wegen/
Tot ondeugd ben ik haast verkeerd/
Maar tot het goede ongenegen.

4. Jk geel' helaas ! mijn reere jeugd;

Tot beuzeling, en quade zeden,
Hoe zwaar / valt my de ware deugd,
Jk ben gewend tot ydelheden:

5. Wascht my ô God door Jezus Bloed !

Vergeeft doch alle mine zonden ;
Maakt reyn mijn herte en gemoed/
Dooz Christi Geest / en diech're wonden:

6. Wie oekt ten Hemel in zal gaan/
Moet door uw geest zijn wederboren !

Ach ! werkt dit in my : neemt my aan
Als eene van uo' unthetaren:

7. O Zone Gods ! ô menschen kind !

Geest aan my zondig kind ! uo' zegen ;

103 Nederlands - Vreugd.

My teere zwakke! doch bemind/
Zijt met my / leyd my in uw wegen.

8. Leer my den weg der zaligheyd!
Te rechte en van herte kennen;
Tot goed, en deugd, maakt my bereyd/
Dat ik my aan uw dienst gewenne.

9. Behoed my van het dwalend pad!
Daar wereld, Zatan, 't vlees my leyden
Hut d'enge weg, van 's Hemels stad!
Om my van 't goed', en God, te scheidn.

10. Bewaart my in mijn jonge jeugd.
O Heer! hoor al wat my kan schaden/
Geest dat ik in genaâ en deugd,
Op-was, en ga uw heylge paden.

11. Of haalt gy my hier vroeg van daan,
Wilt my de vreugd des Hemels geben.
Doet dan mijn ziel in vrede gaan/
Dooz desen dood, in 't eeuwig leben.

Nederlands-Vreugd, en Dankzegginge
aan God, over hare gezegende Overwinninge, en
den vierdaagsen Bloedigen Zee-strijd, tegen
de Machtige Engelse Vloot, 11, 12, 13,
14, Junij 1666.

Psalms 18: 47, 48, 49, en 50. De Heere heeft, geloofst
zy mijn Rotz steen, en verhoogt zy de God mijns beyls,
die my volkomen wrake geeft en die volken onder my
brengt: die my nyt helpt van mijne vyanden: ja gy ver-
hoogt my boven die geene die tegen my opstaan; gy reddet
my van een Man des Gewelds, daarom zal ik u loven
onder de volken, en uwen Name Psalm-zingen.

Toon: Psalm 89.

VAn der Heerzscharen God! verheffen top den Croon;
Op zingen van zyn eer, die heerscht in Hemels Croon
Die Moning! hooren al / die Richter van de aarde/

Die groots Majesteit; wie geeft hem lof na waarde?
 Die heeft wondzen genoecht / voor ons / in dese dagen/
 Wien zouden wy de Eer / als hem alleen opdragen?

2. Ons Vaderland / gezangt / benauidt aan ziken kant
 Geveit / berooft / gedrukt / te Water en te Land/
 D'acht smeeking en gebeen / om hulpe voor Gods ooren/
 Die van den Hemel eens het bidden wou verhooren/
 God! bzeekt het groot geweld / van forse Dwingelanden/
 Wy rent haar trotsche moed / en red ons wpt haar handen.

3. Die tijd was nu verjaart / van dien 30 d'zesden slag;
 Wanneer men Heerlands Dloot / verstroyt / en vlychten zag;
 Maar dank zy God / die keert met zegen en genaden
 Wy Heerlands heylzucht: wat hond doe vyand schaden:
 Die seer gezeesde macht / verflagen / vlied met schande/
 Die ons herflinden wou / bzeekt God zyn sterke Landen.

4. Hoe trots quam 't moedig heyl van 't wezellig Engeland/
 Met ingebeelde waan / van zege in haar hand!
 Maar God / aan wien alleen der menschen saken hangen/
 gaf ons haar Admiraal! met zo veel volks gebangen/
 Haar schepen ons ten duyt / o zegenrijke sloep!
 Na een vier-daagse strejd / krijgt Nederland Vittorp.

5. Zo God des vyands Macht / niet heb voor ons ghekeert
 Wy waren haar ten Hoop' / wy waren overheert;
 Wy waren onder 't Jock / wy wierden hare slaven/
 Zy heerschen op de Zee / sy slooren onse Haven;
 Maar God die de overlast en wezvel wil beletten /
 Dzak haren strik ontwee / en schaut haar sterke Netten.

6. Gedenkt o Nederland! dat u Gods goedigheyd
 Verbind tot uwen plicht / en tot bekeering leyd/
 Voor misdoen / wil u God tot hem al weder trekken.
 H aardsse trage ziel / tot het meer verwekken.
 Laat dan de boor'ge rucht / en nu die groote zegen/
 H tot afstand van zond / en meerder deugd bewegen.

7. 't Is Nederland wat groots / dat u de Heere doot
 Word nu niet zo gelooft / weeld'rig / of trots van moed/
 In ned'righeyd / dient God / zyt dankbaar / doet gebeden
 De Noede is'er noch / Ach! dat eend'acht en vrede/
 Meer van den Hemel quam: dat Zoeders en Gebueren
 Maakten een Zee-verbond; dat eeuwighijk mocht dueren.

8. Verheugt u Nederland! gy hebt nu bzeugden-stof/
 Geeft dank aan uwen God / zingt hem ru eer en lof/
 Wy gink met u ten strijd' / en dzak des vyands krachten/
 Die vol hoogmoeds en nids / u te vernielen dachten/
 God gaf u Welken moed! Wy leerd' hare handen strijden
 De Overwinning is (o bzeugd) aan uwe zijde.

9. Ons hulp is van den Heer / die Aard' en Hemel maakt
 Die Herder Israels / die voor de zijne waakt/

Die in een' sterke Nois / door haar die in 't herkennen /
 Op zijne macht en hulp / dat steunen en betrouwen /
 Erheit dan Mederland / u heyt u van den Heere :
 Niet ons / niet ons / maar hem / behooft aansen de Gere.

Gods herderlijke zorge over zijne

S C H A P E N,

En Vriendelijk onthaal van zijne

H U Y S G E N O T E N.

Gesont in den 23. Psalm.

I. D E E L.

Vers 1. De Heere is mijn Herder.

Geselt in een' Zinnen-spraak

Tusschen een { Roemende
 Vertrouwende } Ziel.
 Begeerige en
 Verzekerde }

Op de wijze van den 23. Psalm.

Lat Hert en Tong / ó Hemels liebelingen !
 Roembaarlijk zyn ; om Gode lof te zingen.
 O heyl-fonteyn ! Genoegezaam Al' uwe goedig !
 Genadewijs / van liefde overbloedig ;
 Zijt op aan ons / nu en tot alle tijden.
 Ach ! komt ons Hert / tot ulmen lof verwijder.

Vertrouwende.

2. Jhova ! is / en blijft / mijn eigen Herder !
 Van mijn geborst / tot aan mijn dood / en verder ;

Roemende.

Hy is mijn Daber / Herdsman / en behoeder
 Van mij en zyn

Vertrouw

Ja hy is my heel goeder ;

over zijne Schapen.

Als eenig mensch / ober zijn liebe kindzen.

Ik mis geen goed / geen quaad kan my ook kindzen.

Roemende.

3. Ik arme Schaaap liep heen en weer / af dwaalen
Na mijn berderf : wie sou my weder halen ?
Siet Jezus ? trouwe Herder van mijn ziele /
Die ziet mijn spoor / hy volgt my op de hielen /
Die zoekt , die roept , en doet my wederkeeren ,
Van 't dwaalend pad : tot in de koy des Heeren.

Vertrouwende.

4. Die Goede Herder ! liet booz my zijn leven,
Hy neemt my aan ; en gaat sich aan my geben.

Roemende.

Mijn maag're ziel voed hy in vette weyden,
Mijn dwaalend hert komt hy in wijsheyd leyden /
Al ben ik zwak / in 't geestelyk betrachten / (ten.
Sijn macht, versterkt mijn geest met nieuwe kracht)

Vertrouwende.

5. Dult rust ik vast in d'algnoegzaam Hoeder /
Op Jezus sorg' mijn Hepland / en mijn Broeder.

Roemende.

Wel zalig ! zynse die hy komt bergad'ren
Tot sijne Tent ! die hy doet tot hem nad'ren !

Vertrouwende.

Ja zalig is hy / dien hy kent booz sijne,
Die booz 't geloof ook zegt hy is de mijne !

Begeerige.

6. Ach ! kon ik my van desen Herder roemen
Mocht ik hem mijn , en my weer zijne , noemen !

Versekerde.

Soekt waar hy weyd / en volgt der schapen paden.
Kleeft / geeft / aan hem / uo zelfs / go vind genaden /
Hy teekent uo / met 't merk van sijne Schapen.

Begeerige.

Coont my / wat zijn de tekens , en haer wapen ?

7. **D**iez' Schapen zullen haren Herder kennen
 Man brenide / willen zo haar noot gewennen ;
 Maar volgen hem , waar hy haar booz gaat treden ;
 S' gaan te zaam / in Eendracht , Liefd' , en Vrede
 Met Lijdzaamheid , verdraagzaam , en Zachmoedig
 Haar Woll' en Melk , gedenktze overbloedig

8. **H**oe groot en zinn Heer ! uw goedigheden /
 Die gy aan ons onwaardig' gaat besteden /
 Gy hebt ons tot u Schapen uptberkoren ;
 En doo! uw geest tot kinderen / herboren.
 Gy zijt ons deel / en wy u wolk' ô Heere !
 Niet ons , niet ons , maar uwen Naam zy Eere.

I I . D E E L .

My en zal niets ontbreken.

Zamenprake , tusschen een } Roemende
Vertrouwende
Klagende
Vergenoegde } Ziel.

Op de wijze van den 24. Psalm.

Oneyndig God ! ô hoogste Goed !
 Daar eens de ziel in rusten moet :
 Wat heeft uw Majestent bewogen /
 Met ons te maken uw verbond ?
 Waar in ons Doorrecht is gegrond ;
 't Was uw liefs' en mededogen /

Roemende.

2. **G**y geeft u zelven aan my Heer !
 Als ik u heb / wat wil ik meer ?

Vertrouwende.

Mijn ziel ! gy mengt met recht nu spreken
 Alt heb Jehova ! aan mijn zo'
 Hy is / en heeft 'et al booz my /
 of zal dan niets ontbreken.

Roemende.

3. God spaart zijn eygen Sone niet/
Maar send hem neer; en met hem bied
Hy my genade, voor genade.
Tot Wijsheyd, en Gerechtigheyd,
Tot heyligmaking, zaligheyd,
Is hy my; ó groote weldaden!

Vertrouwende.

4. Mijns Herders volheyd is zo groot/
In wat gebreke / armoed of nood
Mijn ziel / of lichaam / mochten steken.
Hy zorgt / hy boed / en zal steeds boen/
En geben wat ik heb van doen/
Daarom zo zal my niets ontbreken.

Klagende.

5. Ontbreekt dan noyt den bromen yers?
Die zo veel armoed' en verdrieten/
Hier op de aarde moeten dragen?
Van tegenspoet en ongeluk,
Van krankheyd, armoed, smaat en druk/
Hooft men haar veel tijds droebig klagen.

Vergenoegde.

6. So d'Heere opt zijn kindren leyd
In veel gebrekes en tegenheyd/
't Is dan de ure van beproeven!
Dan toecht hy eens waar 't hert aan hangt/
Vertrouwt hem maar: en op ontfangt/
Gewislyk wat op sult behoeven.

Klagende.

7. Dit quelt seer dikwils mijn gemoed/
So my de Heer als Herder hoed/
Hoe kan my dan zo veel ontbreken;
Ik denk dan hy besorgt my niet!
Ik blijf in 't kruys / en draag verdriet/
Sijn zegen schijnt van my geweken.

Gods herderlijke zorge
Vergenoegde.

8. Den handel Gods is wonderlijk/
Hy maakt de zijnd' dooz Armoe Kijk,
Hy doet haar hier zo heel ontbeeren/
Om haar te geven beter goed,
't Welk hert en ziele eeuwig boed/
Als dit / ontbreekt / zal dat / vermeerren.

Vertrouwende.

9. Dat wepnig' dat d'oprechte heeft/
Die in des Heere brees leeft/
Is beter als der boosen schatten.

Vergenoegde.

God geeft my een genoegend hert !
Dat dooz geen zorg gebroken werd/
Dit kan in God / sijn ralte batten.

Vertrouwende.

10. Ontbreekt dan pets in 't tijdelijk/
God maakt woer na de ziele rijk.
Was 't tijdelijk nus? hy sould my geven.

Vergenoegde.

Ik krijg van bez mijn kooper, Gout!
O dwaasheid! zo my dat berouwt/
Zijn gunst is beter dan het leven!

Klagende.

11. Ik zorg, en brees! hoe 't noch zal gaan!
Daar komen quade tijden aan
Die my / en ook de mijne raken/
Verdrukking / krankheid / arremoe/
Die dreygen my! Ik weet niet hoe
Ik 't met de mijne dan sal maken.

Vertrouwende.

12. O ziele quelt u zelven niet/
Maet ongeloobig zorg-verdziet/
Bekommerenissen voor den morgen.
Rust in de wijsheid / goedheid / macht
En trouwlosherd kan uw Herder; wacht/
kan / en wil uw wel bezorgen.

Ver

Vergenoegde.

13. Dat ook geen ingebeelde noed,
 Uw ziel beroert / of nederstoot /
 Al hebt g' niet wat uw zal lusten /
 By Gode staat de wijz' en maat,
 Hy geeft genoeg booz iders staat /
 Op zijne zorge moet men rusten.

Vertrouwende.

14. Zijt g' zijn kind ? mistrouwt hem niet
 't Is Heydens, sich niet sulki berdziet
 Te quellen.

Vergenoegde. Ook ten mag niet baten !

Vertrouwende.

God / en de Gods-dienst / word onteert.

Vergenoegde.

Ons eygen hert ontrufft, verteert /
 Als zorg / en blyes / gaan buyten maten.

Klagende.

15. Maar ach ! mijn geestelijke staat,
 Is seer gebrekkelyk : wat raad !
 Mijn slepen verstand / mijn zwak gelobe /
 Mijn slantwe liefde / en wankel-hoop /
 Mijn vallen / en mijn tragen loop /
 Doet mijne ziel / haar troost beroben !

Vertrouwende.

16. En ziele rust ! zijt niet beroert /
 Wat God begint hy ook volboert.

Vergenoegde.

G' hebt des Geestes Eerstelingen,
 An zwakheyd werlt des Heeren macht /
 Tot alles in uw is volbracht.

Vertrouwende.

God ! zal uw niet zijn gunst omzingen.

Klagende.

17. Ach ! kond ik mijn bekommert hert /
 Ontlasten van die zorg en smert /
 Dat is mijn mensch !

Verg

116 Gods herderlijke zorge
Vertrouwende. Op moet dan trachten.
Te staan in 's Heeren Heyl-verbond,
't Geloof, zo op zijn woord gegrouwd/
De hoop, moet beter lot verwachten.
Vergenoegde.

18. Gedenkt eens of de Heere opt/
Uw / of de sijne / gants beropt/
In arremoede heeft begeven?
Zo niet; legt af bekommernis.

Vertrouwende.
Soekt maar met ernst dat boven is,
Daar is berzading' ten leven.

Zamen.
19. Lof zo uw / die uw Schapen hoedt/
Die ons met zulken oerbloed
Bereijkt / zo dat wy mogen spreken/
Nu gy Heer! onse Herder zijt/
So zal ons doch tot geener tijd/
Wat nu / of noodig is / ontbreken.

III. D E E L.

Vers 2. *Hy doet my neder liggen in een grasige weyde,
hy voert my zachtjens; aan seer stille wateren.*

Zamenprake, tusschen een { Dankbare
Geruste } Ziel.
Vergenoegde }

Op de wijze van den 65. Psalm.

O Al-bezorge Menschen Hoeder!
Al watter leeft / en zweeft/
Siet na uw hand / en macht zijn Voeder
Dan uw / die alles heeft:
Doet gy uw rustde handen open,
Dan word elk een geboed/
So komen alle schepsels loopen
uw volgheds-bloed.

2. Mijn trouwe Herder ! gaat my leyde/
In 't geurig jonge gras,
In groene vette Klaver-weyden
In 't lieffelijke gewas !

Geruste.

Dan boert hy my in sijne hutten,
Dooz heete zonnen brand/
Dooz Wolf / en Leeuw / komt hy beschutten
Elk Schaapjen , dooz zijne hand.

3. Daar mag ik dan zo beplig rusten,
Op 's Herders trouwe wacht.

Dankbare.

Ja my in d'overvloed berlusten
En weyden dagh en nacht ;
Wanneer ik dan in dork ontsteken
Na 't versche water hijn /
Lepd hy my aan de stille Beken
Daar ik berquicking krijg.

Geruste.

4. Seer sachtjens komt hy my dan boeren
Daar 't soete water blinkt/
Dat bloed / noch baren niet beroeren !
Als 't Schaapken daar uyt drinkt.

Dankbare.

Dus breeud'lijk hoed de Heer zijn Schapen,
Hy doetse na haar aart
Het keurlijk outste voedsel rapen.

Geruste

Met bree en rust gepaart !

Dankbare.

5. Israëls bergen ! Zions velden !
Sijn ons ter Wepd' bereyd ;
Daar God zijn wooning nederstelde/
Daar rust zijn heyligheyd !
Daar straalt zijn vriend'lijk aangesichte !

Daar stoot hy zegen naar/
 Daar komt hy hert / en zielen sichten,
 Door suppre Hemels-leer.

Geruste.

6. Daar woon ik stil in vreed' en ruste?
 Of schoon de wereld raast/
 Daar komt de Heer! mijn ziel berlusten/
 Hy zepd weest niet verbaast,
 Ik ben u als een teere Moeder!
 Dies schynl ik in zijn schoot:
 Hy is mijn zorg / en trouwe hoeder/
 Ik vrees geen schrik of nood.

Dankbare.

7. Die steffelijke waterstroomen!
 Ht 's Heeren heyligdom,
 Doet hy tot onse zielen komen
 En bloejen in / en om;

Vernoegde.

Mier kan sich 't dorstig herte laven!
 Met troost / en zielen kracht/
 Met zalige genaden geben/
 Als 't Schaapken hier versmacht.

Dankbare.

8. O zalig! zijn wy die noch woonen!
 In 't zegenrijke Land,
 Dat bette En deel / ja dat schoone!
 Door 's Heeren arm geplant/
 Een Paradijs van overbloesent!

Geruste.

Daer elk zo veylig leeft;
 Onder de bleug'len van Gods hoede/
 En daer zijn voeding heeft.

Dankbare.

9. Hoe groot is 't goed' dat God wil geben
 Man lichaamen aan geest/
 Ook selfs in dit berganklyk leven/

Dien die zijn name breeft.

Vergenoegde.

Indien hy my niet oberbloedig/
Maar spaarzaam spijst of dzenkt/
Ik ben vernoegt, en wacht lankmoedig/
Tot hy my beter schenkt.

Dankbare.

10. De velle volsherd / is om hooge ;
By Jezus ! 's Levens boom.

Vergenoegde.

Daar word verzadigt hert en ooge/
Daar bloept des wellust stroom !

Geruste.

Daar krijgt de ziel haar volle ruste/
Dan moept' en ongebal.

Vergenoegde.

Daar wordse zad van alle lusten/
In God ! 't oneyndig Al.

Dankbare.

11. ô Schapen ! van zo vette woerden :
Vergeet uwes Herders niet/
Draagt vruchten , laat uo van hem leyden,
Waar heen hy uo gebied.

Vergenoegde.

Gezegt volk ! laat 't herte rijzen/
Tot lof en dankbaarheid/
Dat tong, en leven, Gode prijsen/
Dooz sijne vriendelijsherd.

Zamen.

12. ô Heer ! toont goedertierenheden/
Nan uwe Kerk, en Land,
Ach ! geeft doch aan uo Zion vrede !
Bebestigt haren band.
Uo Schapen ! die zo sober leven/
Besiet doch meer en meer/
Uo goedherd seer mild in 't geben/
Ontfangt dan prijs en eer !

Vers 3. *Hy verquikt mijn ziele.*

Zamenpraak tusschen een } Verquikte
Flauwe
Aenklevende
en Verzeekerde } Ziel.

Op de wijze van den 42. Psalm.

Opper Herder! - trouwe Borge!
Die uwa Schapen seer bemind/
In wiens gunst / en nauwe zorge/
Els van ons genoegten bind.
Zondaars troost! en 's herten rust,
Vreugden bron! ô Zielen lust!
Laat doch in ons bange quijnen/
Uwen troost / en vreugd' verschijnen.
Verquikte.

2. Swacke Schapen, teere Lammers!
Krank / Aemchtig / seer benauchtot/
Dijnlijk / schriklijk / en vol jammers
Door de koude / of hitte verstauchtot/
Afgemat / na by de dood/
Krommer / tot uwa Herders schoot!
Daer by uwa zuchtogend smikken
Hoozt / en wil uwa ziele verquikken.
Flauwe.

3. Mijn ziele / van God gemeken/
Gants besmet met 't zonden quaet/
As een woning vol gebreken,
Seer ellendig is mijn staat!
Droefheid / angst / onrust / en suert/
Dreez / benauchtigheid / breekt my 't hert/
Dit doet my dan treurig zuchten/
Daar zal ik om hulpe bluchten? oogse

4. Jezus Herder van de zielen/
Deelt die zeer verwond van Geest,
Schier in staatlot / en onmacht velen;
Komt tot hem : en hy geneest
Alwe wonden / door zijn bloed !
En zijn Geest, zal in 't gemoed
Nieuwe kracht / en brenge de geben
Ja de doode doet hy leven.

Flauwe.

5. Ach mijn obergröote zonden !
Zijn my zulken zwaren last ;
Noch al krijg ik dieper wonden/
Nu 't getal noch grööter wast,
Dus verteert mijns lebens kracht
Want mijn hert met sinerte wacht ;
Tot de Heer dit woord zal geben/
Kind ! uw zonden zijn vergeven !

Verquikte.

6. Ziel ! niet zonden zo beladent/
Dat uw 't herte smelt / en breekt/
Gaat ten Tröone der genaden,
Hooft wat uwent Herder spreekt :
Komt tot my, ik geev' u rust !
Zondaars dood, is my geen lust ;
Keert tot my ! woert beter leven ;
Al uw zonden zijn vergeven.

Flauwe.

7. Ach ! hoe droebig moet ik zuchten/
Ondet 't jok van d'Oude mensch.
't Herte draagt veel boos zuchten/
'k Doe niet / wat ik wil / of wensch.
'k Wil het goed' maar doe het quaad/
Ik bedynbe 't geen ik haat :
Dikwils val ik neer in 't strijden ;
Ach wie zal my eens bezyden !

8. Droeve ziele! zyt gedachtig/
In wat staat gy heden zyt/
't Vlees, moed wel den geest te machtig/
Doch den geest wint weer den strijd.
Jezus! maakt doo: zijne doot/
o' Oude mensch, van krachten bloot,
Dag / aan dag / sal die verdwijnen
Maar de nieuwe meer beschijnen.

Flauwe.

9. Ach! mijn ziel is aan 't verflaunen!
Traag, en lauw, in 's Heeren werk,
Liefd' / en pber / gaan verhouwen/
Boose lust / werd heet en sterk/
Heer ik nu / ik dwale weer:
Sta ik op / ik valle neer:
Wat ik doe / of waar ik 't wende/
't Is al sond' 't begin / en 't einde?

Verquikte.

10. Bange ziele niet klepmoedig/
Schoon de zonde raast en woelt/
Jezus volheid overbloedig/
Is / doo: die zijn armoe woelt/
Die in ellend sich verzaakt/
Word in Jezus gants volmaakt!

Aanklevende.

Jezus! geest in zwakhed krachten/
'k Hou hem vast, en zal hem wachten.

Verquikte.

11. Staat maar op / en keert doch weder:
Knielt doo: Gods genaden troon/
's Daders liefde is zo teder/
Hy verschoont u als een Zoon!
d'Oprechte will' die neemt hy aan/
Doo: de daad: noch niet gedaan,
Als wy steeds na beter strekken/gle

Ons gebrek zal Jezus dekken!

Flauwe.

12. Ook de Satan! spreyt zijn strikken,
Man de recht' en stinket zo.

Sorgloosheyd, of zielen strikken!

Werpt hy uyt / en zeyd tot my /

Zoude wel een kind van God,

Zo vertreden zijn Gebod?

Als gy doet? ô misdader!

Denkt gy noch? God is mijn Vader!

Verquike.

13. Steurt uw aan geen Satans laster /

Jezus! geeft zijn Geest tot pand,

Die maakt uwten staat te vaster.

Wie breekt desen vasten band?

Jezus heeft zijn eygen beeld,

Dooz zijn geest in u getelt;

Daarom zullen de gebreken /

Uw van 't Kindschap noyt berisken.

Flauwe.

14. Die my zachtjens in de sien boeren /

Met verstand: bermoeyen 't hert /

Door hart drijven! zo beroeren /

Mel de ziel / met angst en fieret;

Ook de boosen schimp, en smaat,

Dilwijls dooz mijn herte gaat;

Wanneer zo als wreede honden

Bassen / met haar laster-monden.

Verquike.

15. Krijgt gy weemoed' troost van menschen /

Hebt gedult: en leert' er by;

Wat is van den mensch te wenschen!

God alléen / heeft troost dooz my.

Ook de laster / smaat / en spot;

Om de zalie van uw God /

Is geluk, ja die te lijden /

154 Gods herderlijke zorge
Heeft ons loon / en doet verblijden.

Flauwe.

16. Ach Elende / der Elenden !
Als Gods lieflijk aangezicht,
En zijn Geelt, haar van my wenden,
't Een'ge troost / en zielen licht :
Als hy my alleene laat ;
Ja my gants te mozzel slaat /
Met zijn selle gramfchaps stralen /
Die hy meer op my laat daalen.

Verquicke.

17. Bange ziele ! dit verlaten,
En 't gebdel / ban toorn en fchrik /
Heeft 3, n palen / eyn'd' en maten ;
God vertoomt een oogenblik.
Maar zijn gunst / en goedighepd :
Duuren weer in eeuwighepd.
's Heeren lieflijk aangezicht /
Doet hy na de droef heyd lichten.

Aanklevende.

18. 'k Zal dan Jezus gaan aankleben /
In mijn bange zielen flautot'
Jezus ! is my troost / en leven /
Al is 't herte seer benauwtot.

Verzekerde.

Wegert hy : en laat u gaan /
Overhoort ! houd sterker aan,
Da uw bidden / en verlangen /
Zult gy heyl / en troost ontfangen.

19. Haat de ongerechtigheden,
Heb uw lust in 't heyligdom :
En hy 't volk dat bromigheden /
Liefd voegt u : gaat daar mee om.

Aanklevende.

O mijn ziele neemt uw rust /
Dat uw Jezus ! die u kust.

Verzekerde.

Ja zijn kus van barmhertigheden!
Geeft mijn ziele troost, en vrede.

Troost.

20. 'k Ben (zept God) uw trouwe Vader!

Die ik eeuwig blijven zal.

'k Ben uw heyl, en 's Levensader,

Mist u pets? in my is 't al.

'k Ben met u, en breeft dan niet;

'k Help u in / enomt 't bedrijet!

'k Zal u na 't ellendig leven/

Volle rust, en vreugde geven.

Zamen.

21. O verquikker onser zielen!

Dank zy uwe goedicheyd;

Sterkt doch (die zo lichtlijk vielen)

Dooz de wankeelmoedicheyd

Nu gy ons het hert verwijd',

Zulken tw' deez' lebens tijd/

Uw heyl'ge paden loopen,

En noch beter goedren hoopen.

V. D E E L.

*Hy leyd my op 't spoor der gerechtigheyd, om zijne
 Naams wil.*

Zamenpraak tusschen een { Dwalende
 Rechtwandelende } Ziel.
 Leerende, en
 Verlichtende

Op de wijze van den 80. Psalm.

O Heer! doet uwe hemels-stralen/
Op ons / in onse wegen dalen.

Want in uw licht, sien wy het licht,

Verlicht doch onse ziels-gezicht!

Gaat ons steeds als een Herder voor,
Dan volgen wy het rechte spoor.

Dwalende.

2. Mijn ziel altijd geneigt tot dwalen,
Dreeft hier en daar / op Berg / en Dalen /
So heert / en sluypt het doospad in /
Van 't vlees, en 's werelds lust / en zinn.
Hoe koom ik op de rechte straat!
Waar door men langs ten Hemel gaat!

Rechtwandelende.

3. Volgt Jezus! d'Opver zielest-wonder,
Dooz 't dwalend Schaap, is hy een Leyder.
Ik ben (zejd hy) des werelds licht,
Die na mijn weg / zijn wegen richt,
Die wandelt noyt in duist'ringheid:
Mijn licht hem tot het leven leid.

Dwalende.

4. Gants / dom en traag zijn mijne gangen
Hoe blijf' ik op de wege hangen!
Daar ik my heer' daar leid een net,
Wat is'er al / dat mi belet /
Mijn ooge zwelt: Ik blijbe starn,
Ik ben zo traag in voort te gaan.

Vluchtende.

5. Als gy op wech soud achter blijven /
Siet Jezus, zal u voort gaan drijven.
Zijn Geest, zijn woord // zijn Herders staf,
Die hemmen u van traagheyd af /
Dooz hems / verhojning / smaat en spot /
Voer hy uld nader by nro God.

Leerende.

6. Hoe dikwils staat mijn ziel verlegen /
Ik sie zo veel verkeerde wegen,
Ik weet naulijks waar ik keeren zal,
(Den weg valt my ook laag en smal.)
Waar my waar is de rechte baan?

over zijne Schapen.

Die ik ten leven in nood gaan.

Verlichtende.

7. De Herder Jezus! wil u leyden,
In 't rechte spoor: ter zielen worden/
In waarheyd, en gerechtigheyd,
In deugd, geloof, en heyligheyd,
Hy doert ons zelfs op 't levens-pad/
Recht aan, en in / des Hemels stad!

Rechtwandelende.

8. Hy leyd met Wijsheyd, en met oordeel
Na peders aart / tot meesse boordeel.

Verlichtende.

De swakke, doet hy sachtjens gaan/
De sterke, drijft hy meerder aan.

Rechtwandelende.

Hy sterkt die moede zijn / en mat/
Op datter geen' bezwijk / op 't pad

9. Hy maakt ons ook de paden effen,
De bergen die sich hoog verheffen/
Vernedert hy / en 't lage dal/
Verhoogt hy weer:

Verlichtende.

Dien volgen sal

De ziele op Gods weg geset/
Steeds verder gaan, door al 't belet!

Rechtwandelende.

10. Ons tot het dwaalen gants genegen/
Roept hy dan na / keert in mijn wegen!
Komt hier / dit is het pad, dat leyd/
Tot ware deugd, en heerlijkheyd!

Verlichtende.

Volgt na den regel van het woord/
Dit is de weg, gaat daar in voort.

Rechtwandelende.

11. Hy gaat ons recht, en seker leyden!
Hy sal / hy wil noyt van ons scheidten;
Hy stuurt / en helpt ons ook in nood.

Gods herderlijke zorge
Verlichtende.

Ja voert en brengt ons door de doob/
Hij al 't gebaat: in ziligheyd,
Daar rust en vreugde is bereyd.
Leërende.

12. Wat maakt den Heere dus genegen!
Zijn oog / te staan op onse wegen?
Wie zijn top / wat is ons gesticht?
Dat hij op ons wil nemen acht.

Verlichtende.

Ten is ó mensch! nu waarde niet/
Waarom dat hij zijn aanzicht bréit.

13. De Heere wil zijn Naam verklaren/
Sijn eysenschappen openbaren.

Rechtwandelde.

't Is zijn genaa, en goedicheyd,
Sijn wijsheyd, macht, die u geleyd

Verlichtende.

Ja om zijns Naams wil voert u d'Heer/
In 't rechte spoor, tot zijne eer.

Rechtwandelende.

14. O Schapen! van zo vette wonden;
Die God zo bziendelijk gaat leyden,
Werheft u ziel / en zingt hem lof!
Sijn goedicheyd beschikt u stof.

Verlichtende.

Weg: hert / en mond / ó Drome zaam!
Roemt zo de hoogheyd van zijn Naam!

Samen.

15. O Herder! hij zijn gants genegen/
Hij na te volgen, t'aller wegen.

Ach! was doch onsen weg gericht,

Om booz nu heftig aangeficht/
Te wand'len na uw zuyvere wet/
Dooz onsen pad ten licht gezet.

16. Wy sullen ons verstand veraken,

16. Wy sullen ons verstand veraken,

En uwen wil; den onsen maken;
 Uw geben ons geheel; o Heer!
 Tot uwen dienft; u komt de Eer,
 Voert ons in 't pad der heyligheyd,
 Maakt ons tot d'eer uws Naams bereypt.

VI. D E E L.

Vers 3. *Al gink ik ook in een Dal der schaduw des doods,
 ik zoude geen quaad vreesen.*

Zamenprake, tusschen een { Kloekmoedige }
 { Vreesende en } Ziel.
 { Versekerde }

Op de wijze van den 7. of 46. Psalm.

I Israëls Herder! zeer te prijzen/
 Uw zegen is een Zon in 't rijsen.
 Uw voed, verquikt, geleyd uw **Schaar**/
 Ook nu bewaartse in 't gebaar.
 Uw zijt een Burg, een Schild, en Wapen,
 Een Hoeder, van uw lieve Schapen,
 Uw nauwe zorg, en trouwe macht,
 Houd over haar geduurig wacht.

Kloekmoedige.

2. Al gink ik in duystre Dalen,
 Die zon / noch licht / noyt komt bestralen.
 Ook in de schaduw van de dood,
 Al was 't gevaar noch eens zo groot;
 Al gaapten na my Leeuw; en Wolven
 Al dreef ik in d'onstipme golven/
 Al quamen stromen van berdziet;
 Daar koom wat wil, ik vreesse niet.

Vreesende.

3. **Belaas!** als ik aan 't **Kruys** gedenke/
 Die vreesse, kan mijn herte krenken,

Wat raad als 't eens trijn beurte viel?

Kloekmoedige.

Dochtans is 't dienstig dat de ziel/

Te voren zie de guade tijden/

Sich wapende tot strijd / en lijden/

Wit breekt de trotse zorgeloosheid,

En maakt den mensch tot kruips bevedt.

Vreesende.

4. 't Zijn nu altijd geen weelde dagen,

Daar komen wisthojts duystre blagen/

Dan regenheyt / en ongeluk/

Dan droefheyt / angst / strijd / en druk.

Kloekmoedige.

God geeft wel zonnijds vreugde-stralen/

En boert dan west duystre Daken,

Vreesende.

Wat is de reen dier handeling,

Van God, in die verandering.

Kloekmoedige.

5. Als God na vreugde, komt bedroeven

Wil hy de deligt zyns kinds beproeven,

Dooz lijden brengt hy aan den dag/

Wat in de ziel verhoogen lag.

Verlekerde.

In zwakheyt wil hy krachten toonen;

Den strijd met meerder glory kroonen.

Wit is de handel van den Heer!

Tot onsen nut / en zyne eer.

Kloekmoedige.

6. Als u de Heer in kruips komt hoeren/

Laat u dan niet te veel beroeren!

Vreesende.

Wit! hoe ontstelt? en zonder moed;

Behak in kleppen tegenspoed/

Hoe word ik sterk? hoe krijg ik krachten?

Wit! niet te leggen de gedachten/

Dan ongedult en wrevelheyd!

Als mijn ziel zo neder leyd.

Kloekmoedige.

7. Maarom ô ziel! dus neer gebogen s.

God die u staat, heeft mede-dooen!

Leunt maar op Jezus, en zijn kracht.

In zwakheyd, word ons werk volbracht.

Verfekerde.

Denkt aan zijn goedertierenen/
 Aan u getoont den tijd voor leden.

Op heeft u zo veel goeds gedaan.

Kloekmoedige.

Zijn trouwe zal noyt van u gaan.

Vreesende.

8. Maar 's doods gedachten doen mij vreesen;

Ik denk / hoe zal 't dan met mij wesen?

Als ik de aard' en al verlaat.

Verfekerde.

God voert u dan tot beter staat/
 Een vaste hoop / van 't eeuwig leven/
 Doet dit gewillig overgeven.

Doet dit gewillig overgeven.

Vreesende.

Ach! wat doch als de dood mij schepd:

Mijn hert getroost, mijn ziel bereyd.

Kloekmoedige.

9. Wilt gy van dese vrees rusten/
 Zo dood by tijds des werlds lusten.

Maakt hert / en zinnen los van d'aard/
 Wat Hemels is / houd dat in waard/
 Haat / en verlaat uw swaarde zonden.

Haat / en verlaat uw swaarde zonden.

Verfekerde.

Vlied heen, en rust in Christi wonden,
 Die 't alles voor ons heeft volbracht/
 Zijn dood, beneemt den dood zijn macht!

Zijn dood, beneemt den dood zijn macht!

Kloekmoedige.

10. O: dood die sal geen Schapen scheyden,

O: dood die sal geen Schapen scheyden,

Kloekmoedige.

O: dood die sal geen Schapen scheyden,

O: dood die sal geen Schapen scheyden,

Kloekmoedige.

O: dood die sal geen Schapen scheyden,

O: dood die sal geen Schapen scheyden,

122 Gods herderlijke zorge
Van Christi liefde; maar die geleiden,
Dooz dood en dood, ter hemel rust/
Daar volle vreugd haar ziel verlust.

Zamen.

Wat! zouden wy 't doods schaduw vreesen;
Wy gaan daar dooz tot betet wesen.
Hyt 't jammerdal tit 't gloryrijk,
By God, in vreugde eeuwiglijk.

V I L D E E L.

*Want gy zyt met my: wien Stok en Staf
strooſten my.*

Zamenſprake, tuffchen een

}	Zwacke	}	Ziel.
	Sterke		
	Getrooſte en		
	Vreelende		

Op de wiſe van den 77. Pſalm.

Als een Leeuw, noch jonk / en moedig/
Fier / in krachten; oberbloedig/
So zijn die oprecht van geest'
God bertrammet / onbevreesd;
In benautode dzoete dagen/
In den ſtrijd / en zwaare plagen:
In ramp / elend / tegenſpoord/
Houd haar ziel noch goede moed.

Zwacke.

2. Maar wat ſterkt, haar zo van binnen?
Wat doet haar de vrees verwinnen;
Wat geeft zulken moed in nood;
Zelfs in vrees van de dood?

Sterke.

't Is ô ziel: om dat de Heere,
er haar is / wat zal haar deeren?

Hy troost haar niet stok en staf,
Die neemt haar de vrees af.

Zwacke.

3. d'Oneyndig God! hoog geprefent
Van van niemand verre wesen/
By allen / en ober al;
Boven / en in 't aardse dal/
Is de Heere.

Getrooste.

Maar hy wil woonen/
Zijn gena en heyl, betoonen/
In zijn liefd-gemeenzaamheyd;
Van d'oprechte toegesepd.

Zwacke.

4. Maar wat troost is hier te lesen?

Getrooste.

Als de Heer, met ons zal wesen/
Maakt ons geen gebaar verbaast?
Hoe seer ook de wereld raast/
God, geeft troost, en zielen krachten,
Tegen alle vband's machten.

Sterke.

'k Rust op hem / in zulken stand/
'k Voel by ondersteunt mijn hand.

Getrooste.

5. Al laagt gy in waterstroomen,
Ja moest in de vlammen komen,
Vreest niet, hy wil uw by staan/
Geen van die zal uw beschaan.

Sterke.

Ook voer duysenden vbanden!
Neemt hy u in zijne handen.

Getrooste.

'k Ben (sepd hy) uw heyl en kracht!
Schrik dan niet / rust in mijn macht.

6. Maar hoe sta ik gants verlegen?
Op de duyfre, nare wegen!
En de Heer! schijnt by my niet,
Hulp, noch troost, hy aan my bied/
Sal de Herder my begeven!
My alleene laten zweven!
So dwaal ik dan but, en koy,
'k Raak / den wolven tot een prop.

Sterke.

7. Hy heeft noot / noch sal verlaten
Die in zijne schaduw saten:
Al verbergt hy 't liefsijk licht!
Dan zijn goedig aangesicht,
Doet sal hy van Drome wirken,
Sijne zorg / zal niet bezwijken.
Hy schuylt:

Getrooste.

Na een oogenblik!
Komt hy weer: dan blied de schak.

8. Ja ook in het droevig woelen,
Doet hy in de ziel gevoelen,
Sijne tegenwoordigheyd,
En den geest die linnen leyd/
Hoe komt hy het herte roeren?
Na de ziel tot Jezus hoeren?
Door 't gebed, gesucht, en klacht,
Kleefse aan: en houd de wacht.

Sterke.

9. Den stok, en staf in sijne handen/
Geest ons troost: en slaat byanden/
Op dat geen Wolf, Leeuw, of Beer,
Schapen! scheure of verteer/
Wrevel-bocken, komt hy schepden
Om zijn kudde wel te weyden.
Hy voert en drijft, met verstant/

Weder Schaapjen na zijn hand.

Swacke.

10. Als hy my dan hard komt jagen,
Met zijn Roe, en Stock 'k boel slagen/
So dat 't in mijn ziele smert!

Dan zo beeft / en trilt my 't hert/
'k Sta verbaast / in mijne paden/
Gants bedwelmt / met angst beladen,
'k Heb geen moed, / 't en kan niet doort.
Als mijn Herder is verstoort!

Sterke.

11. Ziele! dit zijn liefde slagen:
Gp soud in nwo weg vertragen/
Daarom slaat hy met zijn Roe,
Of dreygt met zijn Staf eens toe.

Getrooste.

Zomtijds raakt hy maer de vachren
Dan zijn Schaap, en Jijst het sachte.

Sterke.

En zoo dat hy straffe doet/
't Is om dat het wesen moet.

Getrooste.

12. Laat dit noyt uw croost, verminderen
God die doet zoo met zijn hinderen/
Dooz de ruche, en tegenheyt/
Doert hy haar tot zaligheyt/
Ziet / soo zijn des Heeren Oogen!
Op u! hy wil niet gedooogen/
Dat gp van zijn Kudde dwaakt;
Zijnen Stok, uw wederhaalt.

Sterke.

13. God is met ons! in genaden!
Wie? of wat? kan ons dan schaden!

Zwacke.

Hoe krijg ik den Heer met my?
Dat ik in zijn gunste zy?

Getrooste.

Maakt door Jezus me: hem Vrede,
 Wijk van ongerechtigheden/
 Die ons scheidt van den Heer
 Omwaalde op: keert tot hem weer.

Sterke.

14. In 't gena-verbond, komt treden/
 Met geloof, en gebeden,
 Roept hem aan / dan nadert hy!
 Schept uit van des Werelds zy;
 Nadert hem met d'Heylige Scharen,
 Die zijn woord / en dienst / bewaren.

Getrooste.

Sijnder samen twee of dry,
 In zijn Naam' dat is hy by.

Zamen.

15. Zelig zijse / die de Heere
 Sich verkiest, om te verkeere
 In zijn tegenwoordigheyd,
 Tot haar Troost en Zaligheyd:
 Onse sonden maakten scheidung!
 Jezus! door de vree-bereyding,
 Baant den weg tot God te gaan;
 Du hy door ons heeft voldaan.

16. HERDER! o blijft by ons woonen,
 Komt uit gunste weder toonen/
 Staat ons by in alle nood/
 Troost ons in de bange dood.
 Als g' eyndeleijk sult scheidt/
 Schaaap, en Bok, komt ons dan leyden/
 (Staanste aan uw Rechterhand,)
 In het zalig Vaderland.

VIII. D E E L.

Gods vriendelijk onthaal, van zijne Huys-genöten.

Vers 5. Gy richt de Tafel toe, voor mijn aangezicht;
tegen over mijne wederpartyders; gy maakt myn hoofd
vet met oly: mijn Beket is overvloeyende.

Zaamsprake tusschen een } Dankbare
 } Verheugde
 } Welonthaalde en } Ziel
 } Gezalde

Op de wijze van den 46. Psalm.

O Heere! maakt ons hert/ en tong/ bereyd/

Die anders zijn gants onbeguaam/

Ten prijse van uw heilige Naam/

Te roemen uw goedertierenheyt.

Send doch u Geest van boven!

Op dat wy mogen lofen:

Uw zo genadeneijk!

Door 't meenigvuldig goed/

Dat gy ons dagelijks doet/

Zo overbloediglijk.

Dankbare.

2. Gelijk een herder die sijn Schapen weyd,

Verquikt, galeyd, en rijklijk voed,

Zo is de Heer! tot my gemoed:

Verheugde.

Ja noch veel hooger / reph' sijn goedighheyt!

Hy heeft my met de bloemen/

In sijn huys opgenomen.

Welonthalde.

Daar hy my wel onthaalt,

Niet slechts als een die dient:

118 Gods vriendelijk Onthaal

Waar als zijn innig Vriend,
Op wien zijn gunste staat.

Wien Tafel dekt hy voor mijn aangezicht,

Wien wijns met / als zijn Dis,

Daar volhept aller dronk is

Zo overbloedig booz als toe gericht

En kanthet lek kernyed,

En spijt van web-partyen,

Op 't heerlijkste becept.

Verheugde.

Dan geeft de speis smak

Wan rou een sihermaak

In 's Heeren wijnsdelghdept.

Welonthalde.

4. Hy schenke in mijnen beker overvloed,

Dan Vrede vocht: dat 't hert verheugt

En rijzen doet in danke biergt.

O Heere! hoe zijt gy aan ons zo goed,

Op toontet allenthalben.

Gezandte.

Met welriekende zalven,

Maakt gy mijn hoofd ook vet!

Du ik ben als een gast

(Op wien gy Heere past!)

Man wien Dis gezet

Welonthalde.

5. God heeft op mijn Berg der Heilighyde

Een vette maaltijd aangeleide

Wan toeft ons booz zijn aangezicht

Man 's Heeren Dis! rijntijn toedert.

Verheugde.

Ja in zijn binnen-zalen!

Komt op mijn ziele zalven

Welonthalde.

Mijn Jezus 's levens broed

My geest en krachten geest/
Daar dooz men zalig leeft/
Ook eeuwig na de dood.

6. Hier is 't Lam Gods!

Ten offer / Jezus, vleesch, en bloed!
Dat ziel en leven / eeuwig goed/
Moet 't hongrig hert gerecht / en toegebracht:
Dit kan den geest verzaden
Die hongert na genaden.

Verheugde.

Den Beeker dien hy schenkt,
Is vbl van Vreugde wyn,
Die heelt mijn smert en pijn/
Als hy my daar uyt drinkt.

Gezalde.

7. De Vreugden-Oly van den Heyl'gen Geest,

Gestort op ieder Dis-geoot/
Wiens geur / en kracht is wonder groot!
Geest haren reuk / op 't heylig Bruylofs-Fest!

Verheugde.

Sp hult de ziel met vreugden,
Genaden / gaben / deugden;
Sp geeft den moeder kracht,
Sp troost, in droeffenis;
En maakt de slauwe fris,
Ja de dood der zonden macht.

Gezalde.

8. De zalving die van Christus neder vlied.

Op ons gesmeert na sinen Naam/
Maakt ons gewillig / en hequaam,
Tot sinen diensten / die hy ons bied,
'k Ben een Prophet des Heeren/
Om sinen weg te leeren/
Dan 't Koninkrijk eersacht,
Dan 't heylig Priester-Rot!
Die diene dooz mijn God!

En na sijn eere tracht

Dankbare.

9. Gode volle bron van goedertierenhepd/
 Doopt ober ons / in onsen staat/
 Een groote oppgebulde maat/
 Is my ook in dit leven, toeberepd.

Verheugde.

Zijn schiepels / en welbaten/
 Berquikken en berzaden

Op:

Dankbare.

Ja! noch dag / aan dag/
 Doet hy dat mijnen Dis,
 Vol van zijn gaven is,
 Niet minder als hy plag.

Welonthaalde.

10. Hy opent booz my zijne milde hand/
 En doet my van den Hemel goed!
 Deel meer als hy aan andren doet.
 Voor 't oog' tot spijt van mijnen dood-vyand.

Dankbare.

Dalt ook mijn deel wat minder/
 't En doet aan my geen hinder/
 Ik zet daarom geen smert;
 Het wepnigje met rust,
 Verzaad begeerens lust;
 't Vernoeft my ook mijn hert.

Verheugde.

11. Ik Verchip my in Gode schiepels / als ik dank
 't Is door Jezus my bereyd!
 Behepligt / en my toegelcpt;
 Wat ik ontfange / is bez-gefschapt.

Dankbare.

't Zaad doet Gode / voor my zacht;
 De vruchten / groejen / maeyen
 't Brood, wijn, vles en vis

Ja wat ik drink, of eet,
Mijn woonlog, en mijn kleed,
Al van mijn Vader is!

Zamen

12. Dank zy uw onse vriendelijke God,
Wiens gunst en goedheid ons bestraakt/
Wiens zegenbloed steeds nederbaalt;
Die ook u zelfs / geeft tot ons deel en lof!
Hoe komen top bergoeden?
Alle de overbloeden/
Hyt uwe goedighepd/
't Is recht: dien gy onthaaft/
Dat hy uw Dank betaalt/
En roemt uwe heerlijghed!

IX. D E E L.

Vers 6. *Immers zullen my 't goede en de weldadigheden
volgen alle de dagen mijns levens.*

Zamenpraak tusschen een {
Vertrouwende } Ziet.
Roemende }
Wankelende en }
Versekerde }

Op de wijze van den 33. Psalm.

O Volheyd aller goedigheden!
Goed in u zelfs, aan allen goed;
Uw kindren die hier zijn beneden/
Deelt gy van uwen overbloed:
Deelerley weldaden,
Zalfige genaden!
Weest uw' goedighepd;
Die / hoe veel gegeven!
Steeds is vol gebleven/
O on-eyndighepd!

Gods vriendlijk Doosbaal
Vertrouwende.

2. Ga de weldadigheid des Heeren/
En't goede, dat hy aan my doet/
Die sal ik oimmer weer ontbeeren;
Hy was / en is / en blijft / my goed!
Hier is geen verandering,
Ook in vriendschap's verandering!

Verleerde.

Eeuwig blijft zijn trouw!
Niets en kan ons scheiden,
Noch zijn liefd' berispen/
Hy heeft geen berouw.

Roemende.

3. Gods goedheids-schouten, op de hoogte/
Die bloeien steeds / en gelien upt/
Sy worden niet hoog' hiet' / of bezogte/
Door barn / of dijs / door ons gestuut.

Vertrouwende.

Gezien ups Gods hand,
Zijn heere wame panden!
In toekomstigheid,
Dat het allet tijden,
Gods goedheid zal duren,
Tot in eeuwigheid.

Wankelende.

4. Heemt ook de heer niet zijn getade/
En gaven / van de menschen af/
Sy missen goeden en weldaden!
Ontmeent hy weer, dat hy er is!

Verleerde.

Ga / dijk wil van boose/
Ondankbaar godloose/
Die Gods noodigheid
En zijn goede gaven,
Baan verdoen, (als slavernij
en de puelheid.)

Roemende.

5. **God is een God, zo overvloedig** / **Dat hy aan allen quaad, en goed** / **Dan sijne goetzen overvloedig** / **Maar een gedeekte over doet.**

Versekerde.

Maar zijnt uytverkoren! / **Dooz den geest herboren!** / **Geest hy beter lot!** / **'t Is een goed inwendig** / **Geuwig / en bestendig** / **Wech gelept by God.**

Wankelende.

6. **Hoe dikwils is een reën te klagen;** / **Om het verlies van eer en goed** / **In plaats van boozspoeds volle dagen;** / **Komt ook de vroom'! in tegenspoed;** / **Schijnt God niet verholpen** / **Als hy niet laet volgen,** / **Zijn weldadigheyd!** / **'t Goed, dat hy te boren** / **Gaf / word meer verloren** / **En aan haar ontsept.**

Versekerde.

7. **Oprechte die den Heer gaat bresen** / **Israël God is aan uw goed!**

Vertrouwende.

Zo is hy, en zal altijd wesen, / **Ook in gebrek / en tegenspoed.**

Versekerde.

Komt hy 't aardse mindzen / **'t Zal uo geensins hindzen** / **Man uo zaligheyt!**

Roemende.

Hy heeft booz die schade / Beterre genade / **Dooz uo wech gelept.**

Verzekerde.

8. Straft hi ons van met menschen ronden ;
 Zoekt hy ons misfebaad/
 Die slagen zal hy weer vergoeden/
 Ten besten van der zielen staat,
 Komende,

Zijne goedigheden !
 Ons getoont hoorleiden ;
 Staan zo vast gegrand/
 Datse noot bezonjken.

Verkeerde.

God zal nimmer wijken,
 Van zijn heyl-verbond ;

Wankelende.

9. 't Herte is my dol van droeffnisse/
 Als ik gedenk aan d'oude tijd,
 Wat rust/ en troost/ ik nu moet missen ;
 Hoe zoet / en lieffelijk / bebljyd !
 Ja nu God verkeerde,
 Hem met croost bereerde ;
 Maar nu is mijn staat/
 In een ander wesen ;
 't Is niet als vooz desen/
 Nu hy my verlaat.

Verkeerde.

10. O ziel ! Gods zalige genaden,
 In Jezus ! hoez be-ziel bereept/
 De Hemels goederen , en weldaden :
 Die raken aan de zaligheyt/
 Van de upberkoren/
 Worden noot berloren/
 In der eendighheyt.

Vertrouwende.

Schoon des troosts geveelen,
 In het strijdig troosten/
 Mitsch ter neder leyd

11. Als 's Heeren gunste schijnt gebreken/
Beproeft hy onser zielen staat:
Hy heelt de wonden, door gebreken,
Roemende.

Ja nadert, als hy ons verlaat!
Ziet des Heeren wegen/
Schijnen ons wel tegen/
Maar sijn wijsse hand/
Wonderlijk in 't werken/
Wil in zwakheyd stercken,
Woben ons berstand.
Vertrouwende.

12. Ik zal den Heere dan vertrouwen/
En rusten in zijn goedigheyd,
Als nood / of dood / mijn ziel bentouwen/
Wlied' ik tot zijn barmhertigheyd,
Versekerde.

Die zal my verschoonen/
By my blijven woonen!
Gods weldadigheyd,
Volgt my al mijn leven,
Eeuw'ig zal hy geben/
De volkomenthed.

Zamen.

13. O Heere! zijt doch niet herbolgen/
Op ons; die uw goed doen met quaan
Bergelden: komt ons achtervolgen,
Met uw genad, of wy bergaan:
In uw lieven Zone,
Wilt ontferming toonen:
Om uw goedigheyd,
Die wy zullen loben;
Hier / en namaaks / loben/
In de eeuwighed!

X. D. E. E. L.

Ik zal in 't huys des Heeren blyven, in langte
 van dagen.

Zamenprake, tusschen een

}	Roemende	}	Ziel.
	Standvastig		
	Lovende		
	Hopende		
	Verheerlijkende		

Op de wijze van den 146. Psalm.

O! Getrouw weldadig Vader!

Hoe goedertierenheyt,
 Komt ons blylyk by / en nader/
 Hoe volheyt die blyheyt
 Zo veel goeds / van alle soort/
 Noch gaat gy in 't wel doen voort.

Roemende.

2. Doe ik als een vreemdeling dwaalde!

Uyt mijns Vaders huys! en Erff/
 En ook na geen Vader taalde;
 Maar liep heen na mijn berderff/
 In mijn woederspannigheyt/
 Dooz den hoosen afgelept.

Lovende.

3. Doe zag mij mijn Vader! dwaalen!

Ik was een verloreu Zoon!
 Doch hy quam mij weder halen/
 In zijn huys, daar ik nu woon,
 Daar ik zijn genaâ bevind'
 Als een weêr-gevonden Kind.

Standvastige.

4. Zijne goedren en weldaden,

Blijven my voor eeuwig by t
 Noyt verlies ik Gods genade/
 Zijne gunst die blijft my by,

's Vaders trouw ! daar ik aan hang
Duurt mijn gantse leven laag.

Roemende.

5. 't Huys van levendige steen !
Heeft de Heer door sijn gebant ;
Sijne geest gaat die berlernen ;
Liefd' , en vree ; die zamen houdt /
In dit Huys ! daar woont de Heer /
't Is de Tempel van sijn eer.

Lovende.

6. Ook het volk dat God wil roemen.
Komt hy door sijn Geest en woord ;
Zamen tot sijn dienst vergad'ten,
In zijn Tent , dien heyl'gen oort,
Daar hem met aandachtigheid /
Woord lof / eer / en prijs gezept.

Roemende.

7. In dit huys vertoont de Heer /
Aan de ziel gemeenschapheyd !
Met genaâ wil hy berheeren /
Op 't volk dat zijn dienst bereyd ;
Dat sijne name liefst / erweest /
Maant ook Jezus ! met sijn Geest.

Lovende.

8. Uit de stroomen van genaden,
Vloeiend in het heyligdom !
Komen zegens / en welvaden /
Jezus , deelt hier goeden oit ;
Goeden in genoegzaamheyd /
Door de brome wech gelept.

Roemende.

9. Daar zijn 's Heeren L'levelingen,
't Konink-Priesterlijk geslacht !
Die den Heere ! als onsingen /
Houdend' in sijn dienst de wacht ;
O Gezelschap ! liefd' / en waard' /

448 **Gods vriendelijk Onthaal**
Al mijn lust op dese aard'.

Lovende.

10. d' Huys-genoten doet Godt geven/
Doetsel dat behynden kan ;
't Welk de zielen voed ten leben ;
Het Verborgen Hemels-Man,
Sijnen Geest , en 's levens woord,
Deelt hy aan ons rijkelijk voort.

Roemende.

11. Hept'ge kleet'zen die ons dekken,
Jesus zelfs gerecht'ghbeyd.
Zal haar tot vergering strekken ;
Doo? Gods Croon van Heylighoyd ;
Jesus ! eegen hept'ge Beeld,
Is haar ziele mee gebedd.

Lovende.

12. In dit huys , zijn overvloedig !
Water van het beste gout ;
Zielen schatten , Hemels goeden !
Die zijn hier zo meenigfont/
Dat de ziel / en haren lust/
Daar in sich genoeft , en rust.

Roemende.

13. Daar word ook mijn ziel genesen,
Al is die seer kraefik ter dood/
Hier krijgt ze een ander wesen ;
Geen gebrek is'er zo groot ;
Neem ik maar de Medecijn,
'k Zal wel haast genesen zijn.

Hopende.

14. 't Is mijn hope , en begeeren,
Neh dit is mijn ziele verlang !
Om Godsdienstig te verkeeren,
In Gods huys ! mijn leven lang.
Gunt my dit / ó Herre God !
Dat dit zijn mijns leuens lot.

Standvastige.

15. Elk van 's Heeren gunst-genoten/
 Die hy in zijn huys regeert;
 Zal hy noyt daar uyt verflooten,
 Zijne liefd' word' noyt verteert,
 Want hy heeft haar toegelept
 Woningen in eeuwigheyd.

Hopende.

16. Moeten wy Gods huys ontbeeren,
 Dooz vervolgingen / of kruys:
 Nochtans blijven wy des Heeren
 Tempel, en sijn eygen huys,
 Daar woont Jezus! in de ziel:
 Of schoon 't uytterlijk' herbiel.

Verheerlijkende.

17. Zalig! zijne dien ten leven,
 In des Heeren Huys, en Tent,
 Met haar Namen staan gescreven;
 Ook in Jezus zijn ge-ent,
 Haar gelijk is zonder maat;
 Eeuwig / heerlijk / is haar staat.

Hopende.

18. Als wy uyt Gods huys beneden,
 Varen na het glory-rijk!
 Wy van quaad / in vreugd en vrede;
 Daar wy wonen eestwielijk/
 In dat Huys der heerlijkheid/
 Heeft ons Jezus plaats bereyd.

Roemende.

19. 't Nieuw Jeruzalem, om hooge!
 Heeft God selfs dooz ons gebouwt/
 Daar de ziel word' opgetogen/
 Daar word' 't aanzicht Gods beschouwt,
 Daar geen vreugd ontbreken zal/
 God / is daar / in allen al!

Lovende.

20. Daar is vrede, en spijze ruste,
 Boben in ons Vaders huys!
 Vreugde zal de ziel verlusten!
 Zonder droef heyd, smert en kruys!
 Snode dood, noch eenig quaad/
 Quelt ons daar / ô zaal'ge staat.

Roemende.

21. Daar is Jezus, en de scharen,
 Du volmaakt sit heerlijchheit!
 Die met d' Engelen beheraren/
 Zijnde zamen toeberope;
 Om te zingen hoor Gods Troon.

Zamen.

22. Heylig! heylig! heylig! Heete.

Roemende.

Groot, is uw gerechtigheyd!

Lovende.

Wijd, strekt uw genaden Gede!

Roemende.

Diep, gaat uw barmhertigheyd,

Lovende.

Hoog, rust uwe goedigheyd,

Verheerlijkende.

Heerlijk, is uw Majesteyd!

Zamen.

23. Eer zy uw genadig Vader,

Lieve Jezus! eeuwig'ge Zoon,

Heyl'ge Geest! der gaven Aller/
 Hof zy uw in 's Hemels Troon/
 Drie, in een, ô eenig God!
 Aller zaal'gen deel, en lof.

Lovende.

24. Halleluja! looft den Heere

Roemende.

Halleluja! Hemels-Loft.

Verheerlijkende.

Halleluja! zingt hem Eere.

Lovende.

Halleluja! looft nu God.

Zamen.

Halleluja! hoor en zaar;

Halleluja! Halleluja!

Amen.

Quero Spero.

E Y N D E

Bladwijzer der Gezangen.

M orgen - gezang.	1
Avond - gezang.	2
Zondaags - gezang.	4
Voor 't Avondmaal.	8
Lofzang na 't Avondmaal.	12
Danklied na 't zelve.	14
Truurlied over de zwatigheden.	16
Klachte en Gebeden in de Pest-tijd.	21
Nederlands Gebeden tot God over den Oorlog enz.	26
Nederlands-klacht in haar nederlagen enz.	28
Vreugden-gezag op de Geboorte Christi.	30
Lofzang op 't zelve.	32
Lofzang op de Opstandinge Christi.	33
Aan den Gekruyften Jezus.	35
Gezag op de Komste des Heyligen Geests.	36
Geestelijk Mey-Lied.	38
Christelijk Hof-lied.	40
Geestelijk Veld-lied.	42
Veld - gezang op een Vruchtbare Plaats.	44
Vermakelijk Gesicht.	45
Ziels-opwekkinge op 't zelve.	

B L A D W Y S E R.

Christelijk Waterlied.	50
in overvloedigen en schadelijke Regens-Tijd.	57
in goed en aangenaam Weder.	58
Op 't aanschouwen des Hemels.	59
Op 't aanschouwen van de Mane en Sterren.	60
Geestelijk Winter-lied.	61
Over den Name Jêsu.	63
Zondaars-Klacht, Troost, Gebed, en Geloove.	69
Gebed des Heeren.	72
Liefden-gezang op de Gemeenschap der Heyligen.	74
Gods kind'ren, roem, plicht, en zucht.	78
Christelijk Maatrijds-gezang.	79
Bruylofts Eer- en Vreugde-zang.	81
op 't selve.	82
op 't selve.	84
Christelijk Beroep.	85
Opwekking tot Vernoeginge.	88
Troost-lied in gedreygde zwarigheden.	89
Bly-gezang over byzondere Verlossingen uyt gevaar.	92
Verjarings Gezang.	95
De Christelijke Loop-bane.	96
De Zoetigheyd van een goede Weg.	97
Eer-zang over Gods volmaaktheden.	98
Zoekend en Vindend Herte.	101
Kinder-bede tot God.	107
Nederlands-Vreugd.	108

Over den 23. Psalm.

1. Deel.	110	6. Deel.	129
2. Deel.	112	7. Deel.	132
3. Deel.	116	8. Deel.	137
4. Deel.	120	9. Deel.	141
5. Deel.	125	10. Deel.	146

E Y N D E.

944843

